

Vecā Derība

Evaņģēlija mācību rokasgrāmata skolotājiem

Vecā Derība

Evaņģēlija mācību rokasgrāmata skolotājiem

Izdevusi
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca
Soltleiksitijā, Jūtas štatā

Komentāri un ieteikumi

Mēs labprāt saņemtu jūsu komentārus un ieteikumus par šo rokasgrāmatu. Lūdzu, sūtiet tos uz adresi:

Curriculum Planning

50 East North Temple Street, Floor 24

Salt Lake City, UT 84150-3200

USA

E-pasts: cur-development@ldschurch.org

Lūdzu, norādiet savu vārdu, adresi, bīskapiju un stabu. Neaizmirstiet minēt rokasgrāmatas nosaukumu. Pēc tam uzrakstiet savas domas un ieteikumus par vērtīgāko šajā rokasgrāmatā un to, kas būtu uzlabojams.

Vāks: *Anna iepazīstina Ēli ar savu dēlu Samuēlu*, Roberts T. Barets

© 1996, 2010 Intellectual Reserve, Inc.

Visas tiesības saglabātas

Printed in Germany

Angļu val. teksta apstiprinājums: 1/01

Tulkojuma apstiprinājums: 1/01

Old Testament: Gospel Doctrine Teacher's Manual tulkojums

Latvian

Saturs

Stundas numurs un nosaukums	Lapaspuse
Ieteikumi skolotājam	v
1 „Šis ir Mans darbs un Mana godība” (Mozus gr. 1)	1
2 „Tu biji izraudzīts pirms tu piedzimi” (Ābrahāma 3; Mozus gr. 4:1–4)	5
3 Radišana (Mozus gr. 1:27–42; 2–3)	9
4 „Mana pārkāpuma dēļ manas acis ir tapušas atvērtas” (Mozus gr. 4; 5:1–15; 6:48–62)	12
5 „Ja tu dari labu, tu tiks pieņemts” (Mozus gr. 5–7)	17
6 „Noa ... uztaisīja šķirstu sava nama glābšanai” (Mozus gr. 8:19–30; 1. Mozus 6–9; 11:1–9)	23
7 Ābrahāma derība (Ābrahāma 1:1–4; 2:1–11; 1. Mozus 12:1–8; 17:1–9)	27
8 Taisnīgi dzīvot ļaunā pasaulē (1. Mozus 13–14; 18–19)	32
9 „Dievs pats izraudzīs sev jēru” (Ābrahāma 1; 1. Mozus 15–17; 21–22)	36
10 Pirmdzimtības tiesību svētības; derības laulība (1. Mozus 24–29)	40
11 „Kā lai es darītu tik lielu ļaunumu?” (1. Mozus 34, 37–39)	46
12 „Auglīgs manā posta zemē” (1. Mozus 40–45)	51
13 Verdzība, Pashā un izceļošana (2. Mozus 1–3; 5–6; 11–14)	56
14 „Jūs Man būsit par īpašu dārgumu” (2. Mozus 15–20; 32–34)	62
15 „Raugies uz Dievu un dzīvo” (4. Mozus 11–14; 21:1–9)	68
16 „Es nevarētu pārkāpt Tā Kunga pavēli” (4. Mozus 22–24; 31:1–16)	73
17 „Sargies, ka tu neaizmirsti” (5. Mozus 6; 8; 11; 32)	77
18 „Esi stiprs un drošsirdīgs!” (Jozuas 1–6; 23–24)	82
19 Soģu valdīšana (Soģu 2; 4; 6–7; 13–16)	87
20 „Visos vārtos ... zina, ka tu esi godīga sieva” (Rutes; 1. Samuēla 1)	92
21 Dievs godās tos, kas godā Viņu (1. Samuēla 2–3; 8)	96
22 Tas Kungs uzlūko sirdi” (1. Samuēla 9–11; 13; 15–17)	101
23 „Tas Kungs pats ir starp mani un tevi” (1. Samuēla 18–20; 23–24)	108
24 „Radi manī šķirstu sirdi (2. Samuēla 11–12; Psalmi 51)	112

25	„Visi, kam dvaša, lai slavē To Kungu” (Psalmi)	118
26	Ķēniņš Salamans: gudrības vīrs, muļķības vīrs (1. Ķēniņu 3; 5–11)	124
27	Ļaunu vadītāju un taisnīgu vadītāju ietekme (1. Ķēniņu 12–14; 2. Laiku 17; 20)	129
28	„Bet pēc uguns — lēna balss” (1. Ķēniņu 17–19)	135
29	„Un viņš pacēla Elijas apmetni” (2. Ķēniņu 2; 5–6)	140
30	„Nāciet Tā Kunga namā” (2. Laiku 29–30; 32; 34)	145
31	„Labi tam cilvēkam, kas atrod gudrību” (Salamana pamācības un Salamans mācītājs)	151
32	„Es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs” (Ījaba 1–2; 13; 19; 27; 42)	157
33	Dalīties evaņģēlijā ar pasauli (Jonas 1–4; Mihas 2; 4–7)	162
34	„Es saderēšos ar tevi ticībā” (Hozejas 1–3; 11; 13–14)	166
35	Dievs atklāj Savus noslēpumus Saviem praviešiem (Amosa 3; 7–9; Joēla 2–3)	170
36	Ciānas slava būs aizsargs (Jesajas 1–6)	175
37	„Tu dari brīnumus” (Jesajas 22; 24–26; 28–30)	179
38	„Bez Manis nav cita Glābēja” (Jesajas 40–49)	183
39	„Cik mīlīgi ir kalnos” (Jesajas 50–53)	187
40	„Paplašini savas telts vietu” (Jesajas 54–56; 63–65)	190
41	„Šodien Es tevi daru par ... dzelzs balstu” (Jeremijas 1–2; 15; 20; 26; 36–38)	194
42	„Es to rakstišu viņu sirdīs” (Jeremijas 16; 23; 29; 31)	198
43	Israēla gani (Ecēhiēla 18; 34; 37)	201
44	„It visur, kur šī upe tecēs, radīsies dzīvība” (Ecēhiēla 43–44; 47)	207
45	„Ja es aiziešu bojā, tad aiziešu bojā” (Daniēla 1; 3; 6; Esteres 3–5; 7–8)	211
46	„Valsts, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi” (Daniēla 2)	216
47	„Celsimies un celsim” (Ezras 1–8; Nehemijas 1–2; 4; 6; 8)	220
48	„Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena” (Caharijas 10–14; Maleahija)	225

Ieteikumi skolotājam

Prezidents Gordons B. Hinklijs teica: „Es ceru, ka [Svēto Rakstu studēšana] jums kļūs par kaut ko baudāmāku, kā vien tikai pienākumu; ka drīzāk tā kļūs par mīlas dēku ar Dieva vārdu. Es jums apsolu, ka lasot jūsu prāts tiks apgaismots un jūsu gars iedvesmots” (“The Light within You,” *Ensign*, 1995. g. maijs, 99).

Kā evaņģēlija mācību skolotājam jums ir iespēja palīdzēt savas klases dalībniekiem iemācīties mīlēt Veco Derību un rast apgaismību, ko apsolīja Prezidents Hinklijs. Mācot jūs sekosit Glābēja piemēram, Kurš mīlēja Rakstus un izmantoja tos, lai mācītu Savus mācekļus.

Tieši pēc tam, kad Jēzus tika augšāmcelts, Viņš izmantoja Rakstus, lai diviem mācekļiem mācītu spēcīgas patiesības. Māceklis Kleops un viņa biedrs gāja pa ceļu uz Emavu un apsprieda tikko saņemtās ziņas par to, ka Jēzus miesas kapā vairs nebija. Tiem ejot, piebiedrojās Jēzus, bet tie Viņu nepazina. Viņš jautāja, par ko tie runāja un kāpēc bija noskumuši, un tie pastāstīja par notikušo Krustā sišanu un Augšāmcelšanos. Kad Jēzus to dzirdēja, Viņš „tiem izskaidroja visus rakstus, kas par Viņu rakstīti” (Lūkas 24:27).

Kleops un viņa biedrs lūdza Glābēju palikt ar tiem un, kad tie ēda, tie atpazina Viņu kā augšāmcelto Kungu. Tad Viņš izzuda to skatienam un tie teica viens otram: „Vai mūsu sirds mūsos nedega, kad Viņš ar mums runāja ceļā, mums rakstus izskaidrodams?” (Lūkas 24:32).

Raksti, kas lika mācekļu sirdīm degt, tika ņemti no Mozus grāmatām un praviešiem — Raksti, kurus mēs pazīstam kā Veco Derību. Mācot šīs pašas svētās patiesības, Svētais Gars liecinās jūsu klasei par to patiesumu tāpat, kā Viņš liecināja Kleopam un viņa biedram.

Vecās Derības studēšanai ir jāstiprina klases dalībnieku liecības par Glābēju, kā arī apņēmību dzīvot pēc Viņa evaņģēlija. Studiju laikā saņemtās Gara vadības ietekmē klases dalībniekiem ir jāspēj liecināt kopā ar Ījabu: „Es zinu, ka mans pestītājs ir dzīvs” (Ījaba 19:25).

Mācīšana ar Garu

Gatavojoties pasniegt evaņģēlija mācību stundu, ir svarīgi, lai jūs meklētu Tā Kunga Gara iedvesmu un vadību. Tas Kungs teica: „Gars tiks dots jums caur ticības lūgšanu; un, ja jūs nesaņemsit Garu, jūs nemācīsīt” (M&D 42:14). Atcerieties, ka skolotājs jūsu stundā ir Svētais Gars.

Lai iegūtu Garu jūs varat lūgt, gavēt, studēt Rakstus katru dienu un ievērot baušļus. Gatavojoties stundai, lūdziet Gara palīdzību, lai saprastu Rakstus un stundas dalībnieku vajadzības. Gars jums var palīdzēt atklāt aspektus, kādos pārrunāt Rakstu vietas un pielietot tās mūsdienās (1. Nefija 19:23). Ar Gara palīdzību jūs kļūsit par efektīvu instrumentu Tā Kunga rokās, lai mācītu Viņa vārdu Viņa bērniem.

Zemāk ir doti daži ieteikumi, kā aicināt Garu jūsu stundā:

1. Aiciniet stundas dalībniekus lūgt pirms un pēc stundas. Stundas laikā lūdziet savā sirdī, lai Gars jūs vadītu, lai atvērtu stundas dalībnieku sirdis un lai liecinātu un iedvesmotu.

2. Izmantojiet Svētos Rakstus (skat. "Koncentrēšanās uz Svētajiem Rakstiem").
3. Lieciniet, kad vien Gars jūs uz to mudina, ne tikai stundas beigās. Lieciniet par Glābēju. Bieži aiciniet stundas dalībniekus liecināt.
4. Izmantojiet garīgās dziesmas, Baznīcas Sākumskolas dziesmas un citu garīgo mūziku, lai noskaņotu stundas dalībnieku sirdis Gara sajušanai.
5. Izsakiet mīlestību pret stundas dalībniekiem, pret citiem un pret Debesu Tēvu un Jēzu Kristu.
6. Dalieties atklāsmēs, sajūtās un pieredzē, kas saistīta ar stundas tematu. Aiciniet stundas dalībniekus darīt to pašu. Stundas dalībnieki varētu arī pastāstīt, kā viņi ir pielietojuši vai ko domājuši par iepriekšējās stundās pārrunāto.

Koncentrēšanās uz Svētajiem Rakstiem

Gatavojoties mācīt evaņģēlija mācību stundu, ir nepieciešama uzcītīga, lūgšanu pilna Rakstu studēšana. Tas Kungs pavēlēja: „Nemeklē paziņot Manu vārdu, bet vispirms meklē iegūt Manu vārdu”. Iegūstot Viņa vārdu caur Rakstu studēšanu, Tas Kunga apsola, ka „tava mēle tiks atraisīta; un tad, ja tu vēlēšies, tev būs Mans Gars un Mans vārds, jā, Dieva spēks cilvēku pārliecināšanai” (M&D 11:21).

Šī rokasgrāmata ir paredzēta, lai palīdzētu jums mācīt Rakstus. Mudiniet stundas dalībniekus katru nedēļu uz stundām ņemt līdz Svētos Rakstus. Atsaucieties uz Džozefa Smita Bībeles tulkojuma izvilkumiem, kuri iekļauti Svēto Rakstu ceļvedī.

Stundas laikā vadiet pārrunas, kas balstītas uz Rakstiem. Esiet prātīgi, izsakot savus komentārus un sniedzot informāciju, kuras avots nav Svētie Raksti. Klases dalībniekus ir jāamāca meklēt zināšanas un iedvesmu Svētajos Rakstos un Pēdējo Dienu praviešu vārdos.

Katram klases dalībniekam ir jāiedod *Old Testament Class Member Study Guide (Vecās Derības mācību ceļvedis nodarbību dalībniekam)* eksemplārs (34592). Šajā brošūrā ir doti kopsavilkumi un jautājumi, kas palīdzēs klases dalībniekiem saprast Rakstus, pārdomāt, kā tos pielietot un sagatavoties pārrunām klasē. Mudiniet vecākus izmantot mācību ceļvedi ģimenes Svēto Rakstu studijās.

Stundas uzbūve

Šī rokasgrāmata ir veidota jauniešu un pieaugušo Evaņģēlija mācību nodarbībām un tā ir lietojama ik pēc četriem gadiem. Katra stunda šajā rokasgrāmatā ietver vairāk informācijas, nekā jūs, iespējams, varēsiet mācīt vienas stundas nodarbībā. Izvēloties Svēto Rakstu pārskatus, jautājumus un citus stundas materiālus, kas vislabāk atbilstu stundas dalībnieku vajadzībām, lūdziet Tā Kunga Gara palīdzību.

Katrai stundai ir šāda uzbūve:

1. *Mērķis*. Mērķa formulējums piedāvā galveno ideju, uz ko koncentrēties, gatavojot un pasniedzot stundu.
2. *Sagatavošanās*. Šīs sadaļas sākumā ir apkopoti apraksti no Svētajiem Rakstiem, kas ir stundas pamatā. Dažkārt tiek ieteikta papildu lasāmviela, kas palīdzēs jums padziļināt izpratni. Daudzās stundās šajā sadaļā ietverti citi ieteikumi, lai sagatavotu, piemēram, materiālus, ko varētu paņemt līdz uz klasi.
3. *Uzmanības piesaistīšana*. Šī sadaļa sastāv no vienkārša pasākuma, demonstrējuma vai jautājuma, lai palīdzētu stundas dalībniekiem sagatavoties mācīšanās procesam, piedalīties stundā un izjust Gara ietekmi. Vai jūs lietojat

rokasgrāmatā doto uzmanības piesaistīšanas paņēmieni vai paša izdomātu, ir svarīgi, lai stundas dalībnieku uzmanība tiktu piesaistīta stundas sākumā. Uzmanības piesaistīšanai ir jābūt isai.

4. *Svēto Rakstu apspriešana un pielietošana dzīvē.* Šī ir stundas galvenā daļa. Lūgšanu pilni izstudējiet Svēto Rakstu aprakstus, lai jūs varētu tos efektīvi mācīt un pārrunāt. Izmantojiet ieteikumus no paragrāfiem „Ieteikumi Svēto Rakstu mācīšanai” (zemāk), lai dažādotu savu mācīšanas veidu un uzturētu dalībnieku interesi.
5. *Nobeigums.* Šī sadaļa palīdz jums apkopot stundā pārrunāto un mudināt stundas dalībniekus dzīvot pēc principiem, kurus esat pārrunājuši. Tā arī atgādina jums sniegt liecību. Vienmēr atstājiet pietiekami daudz laika katras stundas nobeigumam.
6. *Papildu ierosinājumi mācīšanai.* Šī sadaļa ietver papildu patiesības no Svēto Rakstu izklāsta, alternatīvas mācīšanas pieejas, paņēmienus vai citus ieteikumus, kas papildina stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot dažus no šiem ierosinājumiem kā daļu no stundas.

Ieteikumi Svēto Rakstu mācīšanai

Izmantojiet tālāk dotos ieteikumus, lai efektīvāk dažādotu mācītu aprakstus no Svētajiem Rakstiem.

1. Palīdziet nodarbības dalībniekiem saprast, ko Svēto Rakstu panti māca par Jēzu Kristu, Vecās Derības Jehovu, par Kura dzimšanu, mirstīgo misiju, Otro Atnākšanu un Tūkstošgades valdīšanu ir pravietots Vecajā Derībā.
2. Lūdziet nodarbības dalībniekus padomāt un dalīties konkrētos piemēros, kā Rakstu vieta var tikt pielietota viņu dzīvē.
3. Papildus doktrīnai, uzsveriet Vecās Derības stāstus — īpaši stāstus par ticību. Pārlicinieties, ka klases dalībnieki tos saprot, un pārrunājiet, kādos veidos tos pielietot dzīvē.
4. Lūdziet, lai klases dalībnieki cenšas saskatīt, kādi vārdi, frāzes vai domas bieži atkārtojas Rakstu pantos, vai kas viņiem ir īpaši tuvi.
5. Uz tāfeles uzrakstiet dažas frāzes, atslēgvārdus vai jautājumus, kas attiecas uz Svēto Rakstu pantiem. Tad izlasiet vai apkopojiet panta saturu. Kad nodarbības dalībnieki sadzird frāzes, atslēgvārdus vai atbild uz jautājumiem, apstājieties un pārrunājiet tos.
6. Visur Mormona Grāmatā tiek lietota frāze „un tā mēs redzam”, lai apkopotu mācītos principus. Pēc tam, kad ir pārrunāta Rakstu vieta, lūdziet nodarbības dalībniekus pabeigt teikumu „un tā mēs redzam”, lai paskaidrotu mācīto evaņģēlija principu.
7. Saskatiet un pārrunājiet simbolus, kas tiek izmantoti visā Vecajā Derībā. Piemēram, līgava un Līgavainis simbolizē Israēlu un Glābēju.
8. Ievērojiet kā cilvēki vai notikumi Svētajos Rakstos var kontrastēt viens ar otru. Piemēram, jūs varētu salīdzināt Kainu ar Ābelu un Ēnohu (Mozus gr. 5–7); Dāvidu un Batsebu (2. Samuēla 11) ar Jāzepu, Ēģipti un Potifara sievu (1. Mozus 39:7–13) vai pravieti Eliju ar ļauno ķēniņu Ahabu (1. Ķēniņu 16:29–33; 17–19).

9. Novadiet lasīšanu lomās, kad nodarbības dalībnieki lasa atsevišķu cilvēku teikto Svētajos Rakstos.
10. Sadaliet dalībniekus divās vai vairākās mazās grupās. Pēc Svēto Rakstu pantu pārskatīšanas, lūdziet, lai katra grupa uzraksta, kāds princips tiek mācīts pantos. Tad lūdziet, lai grupas pēc kārtas pārrunā, kā šie principi ir attiecināmi uz viņu dzīvi.
11. Aiciniet nodarbības dalībniekus ņemt līdzi zīmuli, lai atzīmētu nozīmīgos pantus, kurus jūs apspriedīsiet.

Pārrunu

veicināšana klasē

Parasti jums nevajadzētu lasīt lekcijas, bet jums būtu jāpalīdz stundas dalībniekiem piedalīties pārrunās par Svēto Rakstu pantiem. Kad nodarbības dalībnieki piedalās, tie efektīvāk uzzina par pantiem un labāk saprot, kā pielietot evaņģēlija principus. Ticieties pēc Gara vadības, izlemjot, kuri jautājumi ir jāuzdod, kādā kārtībā tie jāuzdod un kā tos attīstīt tālāk. Pārrunām klasē ir jābalstās uz tematiem, kas palīdz dalībniekiem nākt pie Kristus un dzīvot kā Viņa mācekļiem. Novirziet pārrunas, kas neveicina šo mērķu sasniegšanu.

Svēto Rakstu atsauces ir paredzētas, lai palīdzētu jums un nodarbības dalībniekiem rast atbildes uz lielāko daļu jautājumu, kas izriet no Svētajiem Rakstiem. Atbildes uz dažiem jautājumiem nāks no nodarbības dalībnieku pieredzes.

Izņemt visu stundas vielu nav tik svarīgi, kā palīdzēt nodarbības dalībniekiem labāk saprast Rakstu vietas un apņemties būt labākiem mācekļiem. Ja nodarbības dalībnieki mācās labu pārrunu rezultātā, bieži ir labāk ļaut šīm pārrunām turpināties, nekā censties izņemt visu stundas vielu.

Izmantojiet tālāk dotās vadlīnijas, lai veicinātu pārrunas nodarbības laikā:

1. Uzdodiet jautājumu un tad dodiet Rakstu atsauces, lai nodarbības dalībnieki var atrast atbildi.
2. Uzdodiet jautājumus, kas prasa domāt un pārrunāt, nevis tādus jautājumus, uz kuriem var atbildēt ar „jā” vai „nē”. Jautājumi, kas iesākas ar vārdiem *kāpēc, kā, kurš, kas, kad, un kur*, parasti ir visefektīvākie, lai uzsāktu pārrunu.
3. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties savās sajūtās par to, ko viņi mācās no Svētajiem Rakstiem. Mudiniet viņus arī dalīties pieredzē, kas parāda, kā Svēto Rakstu principi var tikt pielietoti dzīvē. Izsakiet pozitīvas piezīmes par viņu ieguldījumu stundā.
4. Esiet iejūtīgi pret katra nodarbības dalībnieka vajadzībām. Lai gan visus klases dalībniekus ir jāmudina piedalīties klases pārrunās, daži var kautrēties atbildēt. Jūs varētu parunāties ar viņiem privāti un uzzināt, kā viņi justos, ja lasītu skaļi priekšā klasei vai piedalītos stundā. Esiet uzmanīgi un neaiciniet piedalīties tos klases dalībniekus, kas varētu būt samulsuši.
5. Mudiniet klases dalībniekus sagatavoties stundai, studējot nozīmētās Rakstu vietas un *Vecās Derības mācību ceļvedi nodarbību dalībniekam* (34592). Viņi labāk spēs piedalīties pārrunās, ja būs sagatavojušies. Iesakiet nodarbības dalībniekiem pārrunāt Rakstu vietas un stundas tēmu kopā ar savu ģimeni.

„Šis ir Mans darbs un Mana godība”

1.
stunda

Mozus gr. 1

Mērķis Palīdzēt stundas dalībniekiem saprast, ka (1) mēs esam Dieva bērni, (2) mēs varam stāties pretim Sātana kārdinājumiem un (3) Dieva darbs un godība ir īstenot nemirstību un mūžīgo dzīvi.

Sagatavošanās

- Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Svēto Rakstu vietas no Dārgās Pērles:
 - Mozus gr. 1:1–11. Mozus redz Dievu un runā ar Viņu vaigu vaigā. Mozus uzzina, ka viņš ir Dieva dēls pēc Tēva Vienpiedzimušā līdzības. Piezīme: Stundas dalībniekiem ir jāsaprot, ka Mozum vīzijā parādījās Jehova, nevis Debesu Tēvs. Jehova bija pirmsmirstīgais Jēzus Kristus un Vecās Derības Dievs. Viņš ir vienots ar Savu Tēvu mērķi un pārstāv Tēvu spēkā un pilnvarās. Viņā vārdi nāk no Tēva un dažkārt, piemēram, Mozus gr. 1:6, Viņš runā pirmajā personā Tēva vietā. (Skat. James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12. izd. [1924], 470–71.)
 - Mozus gr. 1:12–23. Sātans kārdina Mozu; Mozus viņu padzen.
 - Mozus gr. 1:24–39. Dievs parādās vēlreiz un māca par Savu darbu un godību.
- Izstudējiet stundas materiālu un nolemiet, kā jūs mācīsiet aprakstus no Svētajiem Rakstiem. Tādēļ, ka būtu grūti uzdot katru jautājumu, lai izrunātu katru stundas punktu, ar lūgšanu izvēlieties tos jautājumus, kas vislabāk atbilstu stundas dalībnieku vajadzībām. Iespējams, jums vajadzēs pielāgot jautājumus tā, lai tie atbilstu stundas dalībnieku apstākļiem.
- Iedodiet katram stundas dalībniekam Vecās Derības mācību ceļveža (34592) eksemplāru. (Bīskapijai bija jāveic pasūtījums — šie ceļveži kopā ar ikgadējo mācību plāna pasūtījumu; bīskapias loceklim tos ir jānodod Svētdienas skolas prezidijam.)
- Ja jūs izmantosit otro uzmanības pievēršanas paņēmieni, sagatavojiet papīra vai auduma maisiņu un ielieciet tajā dažus ikdienišķus priekšmetus, piemēram, akmeni, ķemmi un zīmuli.

Ieteicamā stundas gaita

Iepazīstināšana ar Veco Derību

Vecā Derība ir apraksts par Dieva attiecībām ar Viņa derības tautu kopš Radīšanas līdz dažiem simtiem gadu pirms Glābēja dzimšanas. Vecā Derība sniedz iespaidīgus ticības un paklausības piemērus. Tā arī parāda Dieva aizmiršanas, nepaklausīšanas vai pretošanās sekas. Tās pravietojumi sniedz liecības par Mesijas dzimšanu, Izpirkšanas upuri, Otro Atnākšanu un Tūkstošgades valdīšanu.

Papildus Vecajai Derībai, šajā mācību kursā ietvertas Mozus un Ābrahāma grāmatas no Dārgās Pērles. Šīs grāmatas sniedz nozīmīgu pielikumu un izskaidrojumu dažiem aprakstiem 1. Mozus grāmatā. Mozus grāmata ir fragments no Džozefa Smita Bībeles tulkojuma. Ābrahāma grāmata ir tulkojums, ko pravietis Džozefs Smits veica no dažiem ēģiptiešu papirusiem. Papildu informācijai par

Džozefa Smita tulkojumu, skatiet „Džozefa Smita tulkojums” Svēto Rakstu ceļvedī. Ievērojiet, Svēto Rakstu ceļvedī arī ir iekļauti izvilkumi no Džozefa Smita veiktā tulkojuma.

Uzmanības
piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu klases dalībniekiem.

1. Lūdziet klases dalībniekus izlasīt Mozus gr. 1:6; 20–22 un 39. pantu un noteikt svarīgas patiesības, kas ir atklātas šajās Rakstu vietās. Atbildes var būt dažādas. Paskaidrojiet, ka šajā stundā jūs veltīsiet uzmanību trim patiesībām, kas ir uzskaitītas zem sadaļas „Mērķis” 1. lpp.
2. Izvēlieties divas stundas dalībniekus un iedodiet viņiem maisiņu, kurā ir dažādi ikdienišķi priekšmeti (skat. „Sagatavošanās”, 1. lpp.). Pasakiet dalībniekiem, ka jūs spēlēsiet spēli, taču nedodiet norādījumus un nepaskaidrojiet spēles uzdevumu. Lūdziet dalībniekus atvērt maisiņu un sākt spēlēt. Viņi cerēs, ka maisiņa sastāvs paskaidros spēles uzdevumu. Tomēr sastāvs nesniedz šādu informāciju un dalībnieki brīnīsies, kas viņiem būtu jādara.

Norādiet, ka, lai saprastu spēli, mums ir jāsaprot tās uzdevums vai mērķis. Līdzīgi, lai saprastu savu dzīvi uz Zemes, mums ir jāsaprot savas dzīves uzdevums vai mērķis. Mozus gr. 1. nodaļa palīdz to saprast, sniedzot atbildes uz trim svarīgiem jautājumiem:

Kas mēs esam?

Kā mēs varam pārvarēt kārdinājuma ietekmi?

Kas ir Dieva darbs un godība?

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem. Atbilstošā brīdī stundas laikā, izdaliēt Vecās Derības mācību ceļvedi nodarbību dalībniekiem (34592) un mudiniet klases dalībniekus izmantot to savā personīgajā un ģimenes kopīgajā Rakstu studēšanā.

1. Dievs māca, ka Mozus ir Dieva dēls.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 1:1–11.

- Ko Mozus uzzināja par Dievu no piedzīvotā, kas aprakstīts Mozus gr. 1:1–7? Ko Mozus uzzināja par sevi? (Jūs varētu lūgt klases dalībniekus ievērot, cik reizes šajos pantos Dievs uzrunā Mozu, sacīdams „Mans dēls”.)
- Ko nozīmē, ka Mozus tika radīts pēc Glābēja līdzības? (Mozus gr. 1:6). Kā zināšanas par to, ka mēs esam Dieva bērni, kas radīti pēc Viņa Dēla līdzības, izmaina mūsu dzīvi?

Elders Dalins H. Ouks mācīja: „Pārdomājiet mums iemīļotajā dziesmā „Es esmu Dieva bērns” mācītās domas spēku. Šeit ir atbilde uz vienu no dzīves svarīgākajiem jautājumiem: „Kas es esmu?” Es esmu Dieva bērns ar garīgu radniecību Debesu vecākiem. Šī izcelsme nosaka mūsu mūžīgo potenciālu. Šis spēcīgā doma ir iedarbīgs antidepresants. Tā spēj stiprināt katru no mums izdarīt taisnīgas izvēles un meklēt labāko sevi. Nostipriniet cilvēka prātā brīnišķīgo domu, ka viņš vai viņa ir Dieva bērns un jūs būsiet devis pašcieņu un motivāciju stāties pretī dzīves grūtībām” (Conference Report, 1995. g. oktobris, 31; vai *Ensign*, 1995. g. novembris, 25).

- Atkārtoti nosaucot Mozu „Mans dēls” un sakot, ka viņš tika radīts „pēc Mana Vienpiedzimušā līdzības”, Dievs deva Mozum pārlicību un sapratni par viņa vērtību. Kā šī principa ievērošana palīdz mums — vecākiem? Kā tas spēj stiprināt laulības? Kā tas spēj stiprināt draudzību?

Miniet, ka pasaulē, kurā, šķiet, dominē kritika un negatīvi un pazemojoši komentāri, mums ir jāseko Tā Kunga piemēram un jāsaka tas, kas palīdzēs citiem saskatīt sevi kā Dieva bērnu, kam ir pašcieņa un vērtība.

- Mozus nozīmīgums un mūžīgais potenciāls ir uzsvērts Mozus gr. 1:1–7. Tomēr, pēc tam, kad Dieva klātbūtne attālinājās no viņa, Mozus teica: „Tagad no tā es zinu, ka cilvēks nav nekas” (Mozus gr. 1:10). Kādā ziņā šīs abas atziņas ir patiesas? (Dievs ir bezgalīgi gudrāks un daudz spēcīgāks par mirstīgu vīrieti vai sievieti. Mēs neesam nekas bez Viņa. Tomēr mums kā Viņa bērniem ir potenciāls kļūt līdzīgiem Viņam.)

2. Sātans kārdina Mozu; Mozus viņu padzen.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 1:12–23.

- Kad nāca Sātans, ko viņš lika Mozum darīt? (Skat. Mozus gr. 1:12.) Kā jūs domājat, kāpēc Sātans nosauca Mozu par „cilvēka dēlu”? (Sātans vēlējās, lai Mozus notic, ka viņš nav Dieva dēls.) Kādēļ Sātans vēlas, lai mēs šaubītos vai nedomātu, kas esam Dieva bērni? Kādā veidā viņš cenšas to panākt?
- Kā Mozus atbildēja, kad Sātans nosauca viņu par „cilvēka dēlu”? (Skat. Mozus gr. 1:13.) Kā spēcīga liecība, ka mēs esam Dieva dēli un meitas, palīdz mums stāties pretī kārdinājumam?
- Cik reizes Mozus lika Sātanam atkāpties? (Skat. Mozus gr. 1:16–18, 20 un 21.) Ko tas mums māca par pretošanos Sātana centieniem?
- Kā Mozus saņēma spēku stāties pretī Sātana kārdinājumiem? (Skat. Mozus gr. 1:18, 20–21.) Kā Mozus panāca, lai Sātans atkāptos? Kā lūgšana var mūs stiprināt stāties pretī kārdinājumam? Ko vēl mēs varam darīt, lai iegūtu šādu spēku?

3. Dievs parādās vēlreiz un māca par Savu darbu un godību.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 1:24–39.

- Pēc tam, kad Sātans atkāpās, Mozus atkal pieredzēja Dieva godību un viņam parādījās vēl viena vīzija par Zemi un tās iedzīvotājiem (Mozus gr. 1:24–28). Kādus divus jautājumus uzdeva Mozus, kad viņš redzēja šo vīziju? (Skat. Mozus gr. 1:30.) Kādas atbildes sniedza Dievs? (Skat. Mozus gr. 1:31–32, 39.)
- Neskatoties uz to, ka Dievs radīja pasaules un cilvēkus, kas mums ir neskaitāmi, Viņš pārlicināja Mozu, ka Viņš zina visus (Mozus gr. 1:35). Kā jūs esat sajutuši, ka Debesu Tēvs un Jēzus Kristus jūs personīgi pazīst un mīl? (Jūs varētu sniegt liecību par gadījumu, kad sajūtāt Viņu mīlestību un rūpes par jums.)
- Dieva darbs un godība ir „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus gr. 1:39). Kas ir nemirstība? Kas saņems nemirstību? Kas ir mūžīgā dzīve? Kas saņems mūžīgo dzīvi?

Elders Džeimss E. Fausts teica: „Pastāv atšķirība starp nemirstību vai mūžīgo eksistenci un mūžīgo dzīvi, kas nozīmē dzīvot Dieva klātbūtnē. Pateicoties Jēzus Kristus labvēlībai, nemirstību iegūs visi ..., taisnīgie un netaisnīgie,

uzticīgie un ļaunie. Glābējs ir paziņojis, ka mūžīgā dzīve ir „lielākā no visām Dieva dāvanām” (M&D 14:7). Mēs iegūstam šo lielo dāvanu atbilstoši Tā Kunga ieskatiem, „ja tu turēsi Manas pavēles un pastāvēsi līdz galam”. Ja mēs tā izturēsim, mums ir apsolījums: „Tev būs mūžīgā dzīve” (M&D 14:7)” (Conference Report, 1988. g. oktobris, 14; vai *Ensign*, 1988. g. novembris, 12).

- Kādēļ mums ir svarīgi zināt, kāds ir Dieva darbs un godība? Kā tieši mēs varam palīdzēt Viņam šajā lielajā darbā?

Prezidents Gordons B. Hinklijs teica: „Mēs esam šeit, lai atbalstītu mūsu Tēvu un Viņa darbu un Viņa godību „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus gr. 1:39). Jūsu pienākums jūsu atbildības sfērā ir tikpat nopietns, cik nopietns tas ir man, manā sfērā. Neviens aicinājums šajā Baznīcā nav mazs vai tāds, kas neatstāj sekas. Mēs visi, veicot savus ikdienas pienākumus, aizskaram citu cilvēku dzīvi. Katram no mums attiecībā uz mūsu pienākumiem Tas Kungs ir teicis: „Un darot to, tu darīsi lielāko labumu saviem apkārtējiem, un veicināsi Tā, kurš ir tavs Kungs, godību” (M&D 81:4)” (Conference Report, 1995. g. aprīlis, 94; vai *Ensign*, 1995. g. maijs, 71; skat. arī M&D 81:5–6).

Nobeigums

Mozus gr. 1. nodaļa māca spēcīgu doktrīnu, ka mēs esam Dieva dēli un meitas. Aiciniet klases dalībniekus pārdomāt šīs patiesības nozīmīgumu. Lieciniet, ka mūsu Debesu Tēvs pazīst un mīl katru no mums. Mudiniet klases dalībniekus izteikt ģimenē savas sajūtas par to, ko viņi iemācījās no Mozus gr. 1. nodaļas.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. „Mozus tika atstāts viens” (Mozus gr. 1:9)

- Var būt brīži, kas mēs tiekam „atstāti vieni” kā Mozus, — brīži, kad mēs nejūtam spēcīgi Garu vai sastopamies ar daudziem sarežģījumiem. Ko mēs varam mācīties no Mozus gr. 1. nodaļas, kas palīdzētu mums šādos brīžos? (Atbildes varētu būt: Šādas grūtības var rasties arī tad, ja paši neesam neko nepareizu darījuši; Dievs mūs neatstāj pilnībā, kā rakstīts 15. pantā; un bieži mēs gūstam lielu spēku, sastopoties ar grūtībām, piesaucot Dievu un palielinot savu ticību.)

2. Visi ir Dieva bērni

- Pirms Israēla bērnu izvešanas no Ēģiptes, Mozus redzēja vīziju, kas ir pierakstīta Mozus gr. 1. nodaļā. Kā jūs domājat, kā šī vīzija palīdzēja viņam savos centienos, īpaši, kad viņš jutās nomākts cilvēku biežo sacelšanos un ticības trūkuma dēļ? Kā zināšanas, ka mēs visi esam Dieva bērni, palīdz skolotājam vai vadītājam? Kā šīs zināšanas palīdz mums mūsu attiecībās ar ģimenes locekļiem, draugiem un citiem?

3. Džozefa Smita veiktais Bībeles tulkojums

Ja jums ir pieejams *Old Testament Video Presentations* (Vecās Derības video prezentācijas) (53224), jūs varētu parādīt piecas minūtes ilgu īsfilmu „Džozefa Smita tulkojuma spēks”. Atgādiniet klases dalībniekiem, ka Mozus grāmata ir izvilkums no Džozefa Smita veiktā Bībeles tulkojuma.

„Tu biji izraudzīts pirms tu piedzimi”

2.
stunda

Ābrahāma 3; Mozus gr. 4:1–4

Mērķis Palīdzēt stundas dalībniekiem saprast mācību par pirmsordināciju un viņu pašu atbildību palīdzēt veidot Dieva valstību un vest dvēseles pie Kristus.

- Sagatavošanās**
1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotos Svēto Rakstu pantus no Dārgās Pērles un Mācības un Derības:
 - a. Ābrahāma 3:11–12, 22–23; Mācība un Derības 138:53–57. Ābrahāms runā ar To Kungu vaigu vaigā un uzzina, ka pirmsmirstīgajā dzīvē daudzi „dižciltīgi un diži” gari tika pirmsordinēti savām mirstīgajām misijām (Ābrahāma 3:11–12; 22–23). Prezidents Džozefs F. Smits uzzina vairāk par „dižciltīgajiem un dižajiem” vīzijā par Glābēja apmeklējumu garu pasaulē pirms Viņa Augšāmcelšanās (M&D 138:53–57).
 - b. Ābrahāma 3:24–28; Mozus gr. 4:1–4. Ābrahāmam un Mozum vīzijā tiek parādīts, ka Jēzus Kristus Padomē Debesīs tika izraudzīts būt par mūsu Glābēju un ka mēs izvēlējamies Viņam sekot. Viņiem tiek arī parādīts, ka Lucifers (Sātans) un gari, kas viņam sekoja, tika izraidīti no Debesīm.
 2. Papildu lasāmviela: Jesajas 14:12–15; Jāņa atkl. 12:7–9; Almas 13:3–5; Mācība un Derības 29:36–39; un pārējā Ābrahāma 3. nodaļa un Mācības un Derību 138. nodaļa.

Ieteicamā stundas gaita

- Uzmanības piesaistīšana**
- Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.
1. Norādiet, ka Svētie Raksti kļūst mums nozīmīgāki, ja mēs pielietojam to mācības savā dzīvē. Lai to izdarītu, mums bieži ir jāiztēlojas sevi sendienu praviešu un viņu sekotāju vietā. Tomēr Ābrahāma 3:22–28 pantos mums nav jāiztēlojas sevi kāda cita cilvēka vietā, jo šie panti stāsta par svarīgiem notikumiem, kuros mēs piedalījāmies. Šie notikumi notika pirmsmirstīgās dzīves laikā.
 2. Uz tāfeles uzzīmējiet 15 tukšus lodziņus, kuros ierakstīt 15 burtus vārdam — pirmsordinēšana. Paskaidrojiet, ka vārds, kas slēpjas tukšajos lodziņos, ir saistīts ar pirmsmirstīgo dzīvi.

Dodiet klases dalībniekiem 15 iespējas uzminēt, kādi burti veido vārdu. Kad viņi nosauc pareizu burtu, ierakstiet to atbilstošā vietā vai vietās. Kad viņi nosauc burtu, kas nav šajā vārdā, uzrakstiet to kaut kur citur uz tāfeles, lai divreiz neatkārtotu šo burtu.

Kad nodarbības dalībnieki ir aizpildījuši tukšos lodziņus vai uzminējuši vārdu, palīdziet viņiem definēt tā nozīmi. (Pirmsordinēšana ir Dieva garīgo

bērnu pirmsmirstīgā ordinēšana izpildīt noteiktu misiju savas mirstīgās dzīves laikā.) Paskaidrojiet, ka šī stunda būs par pirmsmirstīgo dzīvi, kad daudzi gari tika pirmsordinēti darīt svarīgas lietas Debesu Tēva labā.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ābrahāms uzzina, ka pirmsmirstīgajā dzīvē daudzi gari tika pirmsordinēti savām mirstīgajām misijām.

Māciet un pārrunājiet Ābrahāma 3:11–12, 22–23, un Mācības un Derību 138:53–57.

- Vīzijā, kas pierakstīta Ābrahāma 3. nodaļā, Tas Kungs parādīja Ābrahāmam Padomi Debesīs, kas notika pirms Zemes radišanas. (Ievērojiet, ka pēdējo dienu pravieši ir norādījuši, ka Padome Debesīs notika vairāku sanāksmju garumā, tā nebija tikai viena sanāksme.) Kas piedalījās šajā Padomē? (Debesu Tēvs un Viņa garīgie bērni.) Ko mēs uzzinām par šo Padomi no Ābrahāma 3:22–23?
- Kas ir „dižciltīgie un dižie”, par kuriem tiek rakstīts Ābrahāma 3:22–23? (Pravieši un citi Baznīcas vadītāji.) Smits redzēja dažus no šiem „dižciltīgajiem un dižajiem” vīzijā par garu pasauli. Ko prezidents Smits redzēja? (Skat. M&D 138:53; skat. arī otro papildu ierosinājumu mācīšanai.)
- Ko nozīmē, ka Ābrahāms tika „izraudzīts pirms [viņš] piedzima”? (Skat. Ābrahāma 3:23. Viņš tika pirmsordinēts būt par pravieti.) Ko nozīmē būt pirmsordinētam? (Skat. definīciju otrajā uzmanības piesaistīšanas paņēmiņā.) Ko cilvēki, par kuriem tika minēts Mācības un Derību 138:53, tika pirmsordinēti darīt? (Skat. M&D 138:53–56.)
- Vai pirmsordinēšana garantēja, ka Ābrahāms, Džozefs Smits un citi kļūs par praviešiem? Kāda ir saistība pirmsordinēšanai un rīcības brīvībai? (Lai gan cilvēks ir pirmsordinēts kādam aicinājumam, šis aicinājums ir atkarīgs no cilvēka cienīguma un vēlmes to pieņemt.)
- Līdz ar praviešu pirmsordinēšanu viņu aicinājumiem, Dievs pirmsordinēja daudzus „citus izraudzītos garus” palīdzēt celt Viņa valstību dažādos veidos. Ko mēs varētu būt pirmsordinēti darīt? (Skat. M&D 138:56.)

Prezidents Ezra Tafts Bensons mācīja:

„Dievs jūs ir pasaudzējis pēdējām dienām, pirms Tā Kunga Otrās Atnākšanas. Daži cilvēki atkritīs, taču Dieva valstība paliks neskarta, lai sagaidītu valstības galvas — tieši Jēzus Kristus — ierašanos. Lai gan mūsu paaudze tiks pielīdzināta Noasa dienu ļaunumam, kad Tas Kunga attīrīja Zemi ar plūdiem, šis laiks būtiski atšķiras. Dievs ir saudzējis dažus no Saviem stiprākajiem bērniem pēdējām dienām, lai tie palīdzētu novest Valstību līdz triumfam. ...

... Nešaubieties par to — jūs esat zīmīga paaudze. Nekad vēl nav ticis sagaidīts no ticīgajiem vēl vairāk tik īsā laika periodā kā no mums” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 104–105).

- Kā mēs varam būt droši, ka pildām savus pirmsordinētos aicinājumus? (Atbildes varētu būt: dzīvošana pēc evaņģēlija, patriarhālās svētības studēšana

un tiekšanās pēc personīgas atklāsmes. Atgādiniet stundas dalībniekiem, ka, lai izpildītu šos aicinājumus, mums ir jābūt vēlmei to darīt un jābūt cienīgiem. Skat. arī M&D 58:27–28.)

2. Jēzus Kristus tika izraudzīts Padomē Debesīs būt mums par Glābēju; mēs izvēlējamies sekot Viņam. Lucifers (Sātans) un gari, kas viņam sekoja, tika padzīti no Debesīm.

Māciet un pārrunājiet Ābrahāma 3:24–28 un Mozus gr. 4:1–4.

- Paskaidrojiet, ka Padomē Debesīs Debesu Tēvs izklāstīja Savu glābšanas ieceri un izraudzījās mums Glābēju. Kas bija tie divi gari, kuri vēlējās būt mums par Glābēju? (Skat. Ābrahāma 3:27; 4:1.) Kā viņu piedāvājumi atšķirās? (Jēzus vēlējās sekot Debesu Tēva iecerei un godāt Viņu. Lucifers vēlējās sekot savai paša iecerei un piešķirt godu sev.) Kādēļ Debesu Tēvs izraudzījās Jēzu Kristu būt par mūsu Pestītāju? (Skat. Mozus gr. 4:2–3.)
- Kam mēs izvēlējamies sekot Padomes laikā Debesīs? Kā mēs zinām, ka izvēlējamies sekot Jēzum Kristum? (Mēs piedzimām uz Zemes, lai saņemtu fizisku ķermeni.)
- Ko Ābrahāma 3:26 nozīmē termini *pirmais stāvoklis* un *otrais stāvoklis*. (*Pirmais stāvoklis* attiecas uz pirmsmirstīgo dzīvi un *otrais stāvoklis* attiecas uz mūsu mirstīgo dzīvi. Mēs paturējam savu pirmo stāvokli, izvēloties sekot Jēzum Kristum, nevis Luciferam.) Kādas svētības mēs katrs saņemam tādēļ, ka paturējam savu pirmo stāvokli? (Iespēju piedzimt uz Zemes.) Kādas svētības mēs saņemsim, ja paturēsim savu otro stāvokli? (Skat. Ābrahāma 3:26.) Kā mēs varam paturēt savu otro stāvokli?
- Kas notika ar Luciferu (Sātanu) un tiem, kas izvēlējās viņam sekot? (Viņi tika padzīti no Debesīm, un tiem tika liegta iespēja iegūt fiziskus ķermeņus. Skat. Mozus gr. 4:3; Ābrahāma 3:28; Jāņa atkl. 12:7–9; M&D 29:36–37.)
- Ko pašlaik dara Sātans un viņa sekotāji? (Viņi joprojām cenšas iznīcināt mūsu rīcības brīvību. Viņi šodien ir uz Zemes kā ļaunie gari, kas kārdina mūs grēkot. Skat. Mozus gr. 4:4.) Kā Sātans un viņa sekotāji cenšas ierobežot vai iznīcināt mūsu rīcības brīvību? Ko mēs varam darīt, lai saskatītu viņu centienus un stātos tiem pretī?
- Kā jums palīdz tas, ka zināt, ka Padomē Debesīs esat izvēlējušies sekot Jēzum Kristum? Mudiniet stundas dalībniekus turpināt pieņemt lēmumus sekot Kristum, kā viņi to jau izdarīja pirmsmirstīgajā dzīvē.

Nobeigums

Sniedziet liecību par Jēzu Kristu un Viņa, kā mūsu pirmsordinētā Glābēja, lomu. Izsakiet savu pārliecību par stundas dalībnieku spējām pildīt savas pirmsordinētās misijas — palīdzēt celt Dieva valstību.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. „Un mēs ar to viņus pārbaudīsim”

- Ābrahāma 3:24–25 norāda uz vienu no galvenajiem iemesliem, kāpēc Jēzus Kristus Debesu Tēva vadībā radīja Zemi. Kādēļ Zeme tika radīta? Kā tas jums palīdz zināt to, ka jūs izvēlējāties nākt uz Zemi, zinādami, ka šeit jūs tiksit pārbaudīti?

2. „Dižie un varenie”

- Vīzijā, kas pierakstīta Mācības un Derību 138. nodaļā, prezidents Džozefs F. Smits arī redzēja dažus no „dižajiem un varenajiem”, kas dzīvoja uz Zemes pirms Kristus dzimšanas. Ko prezidents Smits redzēja? (Skat. M&D 138:38–49. Jūs varētu uzrakstīt šos vārdus uz tāfeles. Norādiet, ka stundas dalībnieki uzzinās par daudziem no šiem cilvēkiem, mācoties Svētdienas skolā nākamā gada laikā.)

Mozus gr. 1:27–42; 2–3

Mērķis Palīdzēt stundas dalībniekiem justies pateicīgiem, ka Dievs radīja visas lietas mūsu labumam un ka mēs esam radīti pēc Viņa līdzības.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Svēto Rakstu vietas no Dārgās Pērles:
 - a. Mozus gr. 1:27–42. Mozus vīzijā redz Dieva radīto, un viņam tiem pavēlēts uzrakstīt aprakstu par Zemes radīšanu.
 - b. Mozus gr. 2:1–25; 3:1–14. Mozus uzzina, ka Dievs ir visu lietu radītājs.
 - c. Mozus gr. 2:26–31; 3:7, 15–25. Mozus uzzina, ka vīrietis un sieviete ir radīti pēc Dieva līdzības.
2. Papildu lasāmviela: Ābrahāma 4–5; 1. Mozus 1–2.
3. Ja jūs izmantosit otro uzmanības piesaistīšanas paņēmieni, paņemiet līdzī veidojamo masu vai krītu.
4. Ja jums ir pieejami tālāk dotie audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:
 - a. „Pēc Dieva līdzības”, trīs minūtes ilga sadaļa no *Old Testament Video Presentations* (Vecās Derības video prezentācijas) (53224).
 - b. Attēls: Radišana — Dzīvās radības (62483; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 100).

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Lūdziet stundas dalībniekus pārdomāt, cik daudz informācijas tie sniegtu, ja censtos atbildēt uz vienu no tālāk dotajiem pirmskolas vecuma bērna jautājumiem: Kā lidmašīna spēj noturēties gaisā? Kā darbojas televizors? Kā aug augi? Vairums no mums ņemtu vērā pirmskolas vecuma bērna saprašanas spējas un sniegtu tikai vispārīgus jēdzienus, detaļas pataupot līdz brīdim, kad bērns kļūs nobriedušāks.
 - Kā šie piemēri pielīdzināmi Tā Kunga sniegtajām atklāsmēm par Radišanu? (Tas Kungs atklāja vienīgi daļu no mūžīgās patiesības — tik, cik mūsu mirstīgais prāts spēj saprast, un kas mums ir jāzina, lai iegūtu glābšanu.)Šajā stundā tiks pārrunātas Tā Kunga atklātās patiesības par Radišanu.
2. Palūdziet kādu stundas dalībnieku pieteikties izveidot vai uzzīmēt nelielu dzīvnieku, izmantojot veidojamo masu vai krītu (ļaujiet to darīt tikai vienu vai divas minūtes). Tad pārrunājiet to, ka mēs varam izveidot vai uzzīmēt

dzīvības nelielu modeli, taču vienīgi Dievs spēj radīt pašu dzīvību. Šajā stundā tiks pārrunāts Zemes un visa, kas uz tās atrodas, lielais Dieva radīšanas brīnums.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Mozus redz vīziju par Dieva radīto.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 1:27–42.

- Kas sniedza aprakstu par Radīšanu 1. Mozus grāmatā? (Skat. Mozus gr. 1:40; 2:1.) Kāpēc Mozus to pierakstīja? (Skat. Mozus gr. 1:40–41.) Ko mēs varam mācīties no Mozus 1:27–39 par Dieva spēku? Ko mēs varam mācīties par Dieva mīlestību pret Saviem bērniem?
- Kā apraksti par Radīšanu 1. Mozus grāmatā, Mozus grāmatā un Ābrahāma grāmatā atšķiras cits no cita? (Ābrahāms un Mozus redzēja vīzijā šīs Zemes izveidošanu un tad pierakstīja savas vīzijas. Katrs iekļāva nedaudz atšķirīgas detaļas. Apraksts 1. Mozus grāmatā sākotnēji tika Mozus uzrakstīts, taču šī apraksta dažas daļas tika pazaudētas. Tās pilnībā ir atjaunotas Mozus grāmatā.)

2. Mozus uzzina, ka Dievs ir visa Radītājs.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 2:1–25; 3:1–14.

- Kas radīja Zemi? (Skat. Mozus gr. 1:32; 2:1; skat. arī Jāņa 1:1–3, 14; Ebrejiem 1:1–2; Mosijas 3:8; M&D 14:9.) Kādēļ mums ir svarīgi zināt, kas ir Radītājs?
- Ko Dievs ir atklājis par Radīšanas mērķi? (Skat. Mozus gr. 1:39; Ābrahāma 3:24–25; skat. arī 1. Nefija 17:36; 2. Nefija 2:11–15. Radīšanas mērķis ir izveidot vietu, kur Debesu Tēva garīgie bērni var nākt un iegūt fizisku ķermeni, un tikt pārbaudīti, lai redzētu, vai tie paklausa Viņam, neesot Viņa klātbūtnē. Tie, kas ir uzticīgi, saņems mūžīgo dzīvi. Jūs varētu uzsvērt, ka, lai arī apraksts par Radīšanu ir iekļauts 1. Mozus grāmatā, Radīšanas mērķis un nozīmīgums ir paskaidrots vienīgi pēdējo dienu atklāsmē.)
- Kā Zemes dzīve sagatavo mūs mūžīgajai dzīvei? (Atbildes varētu būt: Mēs saņemam fiziskus ķermeņus, mācāmies izmantot savu rīcības brīvību, iegūstam zināšanas, veidojam ģimenes, saņemam priekšrakstus un noslēdzam derības.)
- Ko Dievs saka par Radīšanas iznākumu? (Skat. Mozus gr. 2:4, 10, 12, 18, 21, 25, 31; 3:2. Īsajā Radīšanas aprakstā Dievs astoņas reizes paziņoja, ka Viņa darbs bija labs.) Kas no Dieva radītā jums šķiet īpaši skaists? Kādēļ mēs gūtu labumu, ja rūpīgāk katru dienu saskatītu radītā skaistumu?
- Vai Zeme tika radīta no nekā? (Skat. Ābrahāma 3:24; 4:1.)

Pravietis Džozefs Smits teica: „Vārds *radīt* ir cēlies no [ebreju] vārda *baurau*, kas nenožīmē radīšanu no nekā; tas nožīmē savākt vienkopus; līdzīgi, kā cilvēks savāktu materiālus un uzbūvētu kuģi. Tādējādi mēs secinām, ka Dievam bija materiāli, kas bija haoss, haotiska matērija, — no kā izveidot pasauli” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, Joseph Fielding Smith [1976], 350–351).

- Kā apraksts par Radīšanu ietekmē jūsu jūtas pret Debesu Tēvu un Jēzu Kristu? Kā radītais „liecina” par Dievu? (Skat. Mozus gr. 6:63; Almas 30:44.) Kā mēs varam izrādīt pateicību par Radīšanas dāvanu?

3. Mozus uzzina, ka vīrietis un sieviete ir radīti pēc Dieva līdzības.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 2:26–31; 3:7, 15–25.

- Pēc kā līdzības mēs esam radīti? (Skat. Mozus gr. 2:26–27.)
Augstākais Prezidijs teica: „Visi vīrieši un sievietes līdzinās Debesu Tēvam un Mātei un burtiski ir Dievības dēli un meitas” (“The Origin of Man,” *Improvement Era*, 1909. g. novembris, 78).
- Kā zināšanas, ka mēs esam radīti pēc Dieva līdzības, var svētīt mūsu dzīvi? Kā tam būtu jāietekmē mūsu attiecības ar citiem cilvēkiem?
- Ko Ēnoha vārdi Mozus gr. 7:30 māca par Dieva rūpēm attiecībā uz katru no mums? Ko tie mums māca par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu Kristu?
- Kā jūs domājat, ko Tas Kungs domāja, kad Viņš lika, lai mēs valdītu pār visu Viņa radīto uz šīs Zemes? (Skat. Mozus gr. 2:26. Mums ir jāciens Zeme un jā rūpējas par Dieva radīto.) Kā mēs varam labāk pildīt savu pienākumu — valdīt pār radīto?

Nobeigums

Sniedziet liecību par mācīto principu patiesumu. Aiciniet stundas dalībniekus dalīties savās sajūtās par Radīšanu.

**Papildu
ierosinājums
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot to kā daļu no stundas.

Radīšanas ilgums

Nav zināms, cik ilgs laiks bija nepieciešams Radīšanai. Termins *diena* Svēto Rakstu aprakstā par Radīšanu nenozīmē 24 stundu ilgu laika periodu. Ebreju vārds *yom* var tikt tulkots kā „diena”, „laiks” vai „periods”. Apustulis Pēteris teica, ka „viena diena Tam Kungam ir kā tūkstoš gadi” (2. Pētera 3:8; skat. arī Ābrahāma 3:4).

4.

stunda

„Mana pārkāpuma dēļ, manas acis ir tapušas atvērtas”

Mozus gr. 4; 5:1–15; 6:48–62

Mērķis

Palīdzēt katram klases dalībniekam saprast, ka Krišana bija nepieciešama daļa mums paredzētajā Debesu Tēva iecerē.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Mozus gr. 4; 5:10–11; 6:48–49, 55–56. Sātans ierodas Ēdenes dārzā un tiecas pievilt Ievu. Ieva un Ādams bauda laba un ļauna atziņas koka augli (4:5–12). Esot krituši, Ādams un Ieva tiek padzīti no dārza (4:13–31). Ādams un Ieva vēlāk liksmo par Krišanas svētībām (5:10–11). Enohs māca par Krišanas sekām (6:48–49, 55–56).
 - b. Mozus gr. 5:14–15; 6:50–54, 57–62. Pateicoties Jēzus Kristus paveiktajai Izpiršanai, mirstīgie ir izglābti no fiziskās nāves caur Augšāmcelšanos un var tikt izglābti no garīgās nāves caur ticību, grēku nožēlošanu, Svētā Gara dāvanu un paklausību baušļiem.
 - c. Mozus gr. 5:1–9, 12. Ādams un Ieva sāk dzīvi kā mirstīgie. Viņiem dzima bērni, un viņi mācīja tiem uzzinātās patiesības (5:1–4, 21). Ādams pienes upurus, kas līdzinās Vienpiedzimušā upurim (5:5–9).
2. Papildu lasāmviela: 1. Mozus 2–3; 1. korintiešiem 15:20–22; 2. Nefija 2:5–30; 2. Nefija 9:3–10; Helamana 14:15–18; Mācība un Derības 19:15–19; 29:34–44; Ticības Apliecinājumi 1:2; „Ādama un Ievas krišana” Svēto Rakstu ceļvedis, 15. lpp.
3. Jūs varētu lūgt kādam nodarbības dalībniekam sagatavot Ādama un Ievas krišanas apraksta kopsavilkumu (Mozus gr. 4:6–31) un citam nodarbības dalībniekam sagatavot Ādama upura pienešanas apraksta kopsavilkumu (Mozus gr. 5:5–9).
4. Ja jums ir pieejami šādi audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:
 - a. „Krišana”, sešas minūtes ilga sadaļa no *Old Testament Video Presentations* (Vecās Derības video prezentācijas) (53224).
 - b. Attēls: Ādams un Ieva (62461; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 101).

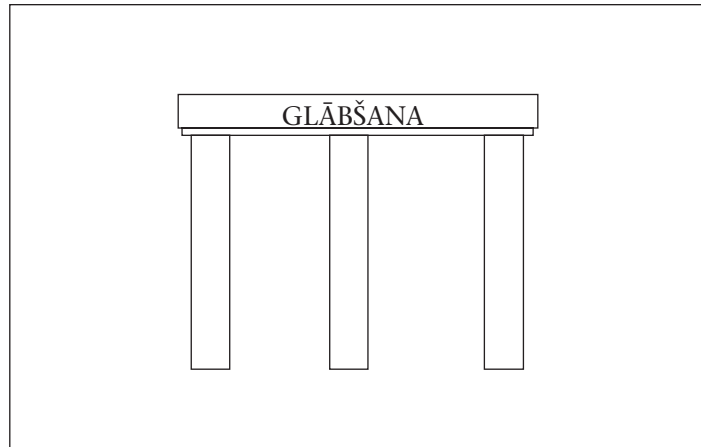
Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Uz tāfeles uzzīmējiet 13. lappusē attēloto zīmējumu. Pasakiet nodarbības dalībniekiem, ka elders Brūss R. Makonkijs teica, ka mūsu glābšana ir iespējama, pateicoties „trim dievišķiem notikumiem — trim mūžības balstiem” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 81). Tad uzdodiet šādu jautājumu:

- Kādi notikumi ir pietiekami nozīmīgi, lai būtu „mūžības balsti”, kas padara glābšanu par iespējamu? (Elders Makonkijs teica, ka šie balsti ir Radīšana, Krišana un Izpirkšana, kas ir Dieva ieceres daļa mūsu glābšanai. Uzrakstiet vārdus *Radīšana*, *Krišana* un *Izpirkšana* uz trim balstiem, kas uzzīmēti uz tāfeles.)

Paskaidrojiet, ka šī stunda palīdzēs mums saprast, kāpēc Krišana bija nepieciešama Debesu Tēva ieceres daļa, lai īstenotu mūsu nemirstību un mūžīgo dzīvi (Mozus gr. 1:39).

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzēs, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ādama un Ievas Krišana un tās atstātās sekas uz viņiem un mums

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 4; 5:10–11; 6:48–49, 55–56.

Ēdenes dārzā Dievs pavēlēja Ādamam un Ievai: „Augļojieties un vairojieties, un piepildiet zemi” (Mozus gr. 2:28). Viņš tiem pavēlēja arī neēst laba un ļauna atziņas koka augļus (Mozus gr. 3:17). Kamēr vien viņi neēda aizliegto augli, viņi varēja palikt dārzā un nemirt. Taču tad viņi arī nevarēja paklausīt pavēlei vairoties (Mozus gr. 5:11; 2. Nefija 2:23). Debesu Tēvs deva tiem rīcības brīvību izvēlēties starp divām pavēlēm.

Īstumā pārskatiet aprakstu par Ādama un Ievas Krišanu no Mozus grāmatas 4:6–31, vai arī palūdziet to izdarīt nozīmētajam dalībniekam.

- Kā Krišana ietekmēja Ādamu un Ievu — un kā mūs? (Skat. Mozus gr. 4:22–29; 5:10–11; 6:48–49, 55–56; 2. Nefija 2:22–23; 9:6; 1. Mozus 3:16–23.) Jūs varētu uzrakstīt dažas no šīm sekām uz tāfeles. Norādiet, ka daudzas no šīm patiesībām par Krišanu ir atjaunotas caur pravieti Džozefu Smitu un pasaulē tās nav plaši zināmas.
 - Ādamam un Ievai varēja būt bērni, kas ļāva mums nākt uz Zemi un saņemt mirstīgos ķermeņus (Mozus gr. 5:11; 6:48; 2. Nefija 2:23, 25).
 - Mēs piedzīvojam fizisko nāvi jeb fiziskā ķermeņa nošķiršanu no gara (Mozus gr. 4:25; 6:48; 2. Nefija 9:6).
 - Mēs piedzīvojam garīgo nāvi jeb atšķirtību no Dieva klātbūtnes (Mozus gr. 4:29; 6:49; 2. Nefija 9:6).
 - Mēs piedzīvojam ciešanas un bēdas (Mozus gr. 6:48; 1. Mozus 3:16–17).

- e. Mēs spējam grēkot (Mozus gr. 6:49, 55; 2. Nefija 2:22–23)
- f. Zeme ir nolādēta, kas ir iemesls tam, ka mums ir nepieciešams strādāt (Mozus gr. 4:23–25; 1. Mozus 3:17–19).
- g. Mēs varam mācīties atšķirt labu no ļauna (Mozus gr. 4:28; 6:55–56; 2. Nefija 2:23; 1. Mozus 3:22).
- h. Mums var būt prieks mirstīgajā dzīvē (Mozus gr. 5:10; 2. Nefija 2:23, 25).
- i. Mēs varam iegūt savas pestīšanas prieku (Mozus gr. 5:11).
- j. Mēs varam iegūt mūžīgo dzīvi (Mozus gr. 5:11).

Pārrunājot šīs Krišanas sekas, uzsveriet, kādā veidā Krišana nāca mums par labu. Pēdējo dienu atklāsmēs tiek skaidrots, ka pat pirms Radišanas Debesu Tēvs paredzēja, ka mūsu zemes dzīve būs pārbaudes laiks, lai mēs varētu kļūt līdzīgāki Viņam (Ābrahāma 3:24–26). Tam bija nepieciešams, lai mēs būtu mirstīgi, spējīgi mācīties izvēlēties starp labu un ļaunu, kas bija iespējams Krišanas dēļ.

- Kā pareiza sapratne par Krišanu palīdz mums mirstīgās dzīves laikā?
- Kādēļ ir svarīgi saprast, ka Dievs paredzēja Krišanu un ka tā bija nepieciešama Viņa ieceres daļa mūsu glābšanai?
- Sātans cerēja, ka, panākot, ka Ādams un Ieva ēdīs aizliegto augli, viņš izjauks Dieva ieceri (Mozus gr. 4:6). Ko Krišanas apraksts mums māca par Sātana iespēju izjaukt Dieva nolūkus? (Skat. M&D 3:1–2.)

2. Jēzus Kristus veiktā Izpiršana glābj mūs no fiziskās un garīgās nāves.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 5:14–15; 6:50–54, 57–62.

Ādama un Ievas Krišana pasaulē ienesa fizisko un garīgo nāvi. Fiziskā nāve ir ķermeņa un gara atšķiršana, kas notiek mūsu mirstīgās dzīves beigās. Garīgā nāve ir atšķirtība no Dieva klātbūtnes, kas notika, kad Ādams un Ieva tika izraidīti no dārza. Paskaidrojiet, ka mēs paši nevaram pārvarēt nāvi. Tādēļ Debesu Tēvs sūtīja Savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai atpestītu mūs no nāves caur Jēzus Izpiršanas upuri (Almas 22:14).

- Kad pravieši māca par Ādama un Ievas krišanu, bieži viņi māca arī par Jēzus Kristus Izpiršanu (Mozus gr. 5:10–15; 6:48–62; 2. Nefija 9:6–10). Kādēļ ir svarīgi mācīt Izpiršanu kopā ar Krišanu? (Krišanas dēļ bija nepieciešama Izpiršana Dieva iecerē mūsu glābšanai. Izpiršanas mācīšana kopā ar Krišanu palīdz mums saprast, kā mēs tiekam pestīti no fiziskās un garīgās nāves.)

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Pestīšanas iecerei ir jāsākas ar aprakstu par Ādama Krišanu. Moronija vārdiem: „Ar Ādamu atnāca cilvēka Krišana. Un cilvēka krišanas dēļ nāca Jēzus Kristus, ... un dēļ Jēzus Kristus nāca cilvēka pestīšana” (Mormona 9:12). Tieši tāpat, kā cilvēks nevēlas ēdienu, līdz viņš ir izsalcis, viņš nevēlas Kristus glābšanu, līdz viņš zina, kāpēc viņam nepieciešams Kristus. Nevienš adekvāti un pienācīgi nezina, kāpēc viņam ir nepieciešams Kristus, līdz viņš saprot un pieņem Krišanas mācību un tās atstātās sekas uz visu cilvēci” (Conference Report, 1987. g. aprīlis, 106; vai *Ensign*, 1987. g. maijs, 85).

- Kā mēs tiekam izglābti no fiziskās nāves? (Skat. 1. korintiešiem 15:20–22; 2. Nefija 2:8; 9:6. Pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Izpiršanai, mēs tiksim augšāmcelti.)

- Kā mēs varam tikt izglābti no garīgās nāves? (Skat. Mozus gr. 5:14–15; 6:50–52, 59; Helamana 14:15–18; M&D 19:15–19. Pateicoties Izpirkšanai un caur ticību Jēzum Kristum, grēku nožēlošanu, kristīšanu, Svētā Gara dāvanu un paklausību baušļiem, mēs varam kļūt tīri un cienīgi dzīvot kopā ar Dievu.)

Mormona Grāmatas pravietis Jēkabs liksmoja par pestīšanu no nāves, kas nāk caur Glābēja Izpirkšanas upuri (2. Nefija 9:10). Jūs varētu izlasīt šo pantu un dalīties savā liecībā un sajūtās par svētībām, kuras saņemam, pateicoties Izpirkšanai. Aiciniet stundas dalībniekus darīt to pašu.

3. Ādams un Ieva sāka dzīvi kā mirstīgie, radīja bērņus, mācīja tiem evaņģēliju un pielūdza, un klausīja Dievam.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 5:1–9, 12.

- Ko Ādams un Ieva darīja pēc tam, kad tie tika izraidīti no Ēdenes dārza? (Skat. Mozus gr. 5:1–5, 12.) Kā Ādama un Ievas dzīve līdzinājās mūsu dzīvei šodien? Ko mēs varam mācīties no Mozus gr. 5:1–9, 12 par mūsu mirstīgās dzīves mērķi?
- Pārskatiet aprakstu no Mozus grāmatas 5:5–9 vai arī palūdziet to izdarīt nozīmētajam nodarbības dalībniekam. Kādu pavēli Tas Kungs deva Ādamam? (Skat. Mozus gr. 5:5.) Kādēļ Ādams pienesa upurus, nezinādams šādas rīcības iemeslu? (Skat. Mozus gr. 5:6.)

Pravietis Džozefs Smits teica: „Viss, ko Dievs pieprasa, ir pareizi, ... pat ja mēs nesaskatām tā iemeslu līdz daudz vēlākam laikam, kad tas nāk gaismā” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, izd. Džozefs Fildings Smits [1976], 256).

- Kādēļ ir svarīgi paklausīt Tā Kunga pavēlēm, pat ja mēs nesaprotam visus to iemeslus? Kā jūs esat tikuši svētīti, ievērojot bausli, kuru jūs pilnībā nesaprotāt?
- Kāds bija Ādama pienesto upuru mērķis? (Skat. Mozus gr. 5:7–9. Tie bija salīdzināmi jeb līdzīgi ar upuri, ko Debesu Tēvs pienesa, upurēdam Savu Vienpiedzimušo Dēlu. Šādu upuru pienešana bija atgādinājums Ādamam un viņa pēcnācējiem, ka visi mirstīgie no Krišanas līdz Jēzus Kristus veiktajai Izpirkšanai var tikt pestīti.) Kādi atgādinājumi par šo mācību ir doti mums? Kā mēs varam izrādīt pateicību par Krišanu un Izpirkšanu?

Nobeigums

Vēlreiz izlasiet Ievas liecību par Krišanas svētībām (Mozus gr. 5:11). Izsakiet pateicību par Ādama un Ievas rīcību, par Krišanu un par Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Aizliegtā augļa nobaudīšana nebija grēks

Lai būtu vieglāk paskaidrot, ka Ādams un Ieva negrēkoja, kad nobaudīja aizliegto augli, izlasiet tālāk doto Eldera Dalina H. Ouksa izteikumu:

„Tā bija Ieva, kas pirmā pārkāpa Ēdenes robežas, lai ieviestu mirstības apstākļus. Viņas rīcība, lai kāda tā būtu, formāli bija pārkāpums, taču mūžīgā perspektīvā milzīga nepieciešamība atvērt durvis uz mūžīgo dzīvi. Ādams izrādīja savu gudrību, rīkojoties tāpat. ...

... Mēs cildinām Ievas rīcību un godinām viņas gudrību un drosmi nozīmīgajā epizodē, ko sauc par Krišanu. ... Elders Džozefs Fildings Smits teica: „Es nekad nerunāju par Ievas līdzdalību šajā krišanā kā par grēku, ne arī es apsūdzu Ādamu grēkā. ... Tas bija likuma pārkāpums, taču ne grēks.” ...

Šī atšķirība starp *grēku* un *pārkāpumu* mums atgādina par apdomāto formulējumu otrajā Ticības Apliecinājumā: Mēs ticam, ka cilvēkus sodīs par viņu pašu *grēkiem* un nevis par Ādama *pārkāpumu* (slīpraksts pievienots). Tas arī atbalso pazīstamu atšķirību likumā. Piemēram, slepkavība, ir noziegums, jo tas pēc būtības ir nepareizi. Piemēram, rīkošanās bez licences, ir noziegums tikai tāpēc, ka tas ir likumīgi aizliegts. Skatoties šādās atšķirībās, rīcība, kas sekmēja Krišanu, nebija grēks — pēc būtības nepareizi, bet pārkāpums — nepareizi tāpēc, ka tas bija formāli aizliegts. Šie vārdi ne vienmēr tiek lietoti, lai apzīmētu kaut ko atšķirīgu, taču šī atšķirība šķiet nozīmīga Krišanas apstākļos” (Conference Report, 1993. g. oktobris, 98; vai *Ensign*, 1993. g. novembris, 73).

2. Atšķirība starp *atbildību* par Krišanu un *tās sekām*

Visus Ādama un Ievas pēctečus skāra Krišanas *sekas*, ieskaitot fizisko un garīgo nāvi, taču tie nav *atbildīgi* par Krišanu. Otrais Ticības Apliecinājums māca, ka „cilvēkus sodīs par viņu pašu grēkiem un nevis par Ādama pārkāpumu.” Skat. arī Moronija 8:5–23.

3. „Tu vēlēšies pēc sava vīra”

Tālāk dotie izteikumi var palīdzēt stundas dalībniekiem saprast Tā Kunga sacīto Ievai: „Tu vēlēšies pēc sava vīra, un viņam būs valdīt pār tevi” (Mozus gr. 4:22).

Prezidents Spensers V. Kimbals sacīja: „Man ir jautājums par vārdu *valdīt*. Tas atstāj nepatiesu iespaidu. Es dotu priekšroku vārdam *vadīt*, jo tas ir tas, ko viņš dara. Taisnīgs vīrs vada savu sievu un ģimeni” (“The Blessings and Responsibilities of Womanhood,” *Ensign*, 1976. g. marts, 72).

Elders M. Rasels Balards teica: „Caur Saviem praviešiem Dievs ir atklājis, ka vīriešiem ir jāsaņem priesterība, jāklūst par tēviem un jāvada, un jā rūpējas par savām ģimenēm ar maigumu un tīru, neviltotu mīlestību, taisnīgumā, kā Glābējs vada Baznīcu (skat. Efeziešiem 5:23)” (“Equality through Diversity,” *Ensign*, 1993. g. novembris, 90).

„Ja tu dari labu, tu tiks pieņemts”

5.
stunda

Mozus gr. 5–7

Mērķis

Palīdzēt stundas dalībniekiem saprast, ka izvēle — sekot Jēzum Kristum — ved uz brīvību, laimi un mūžīgo dzīvi, savukārt izvēle — sekot Sātanam — ved uz ciešanām un nebrīvi.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Svēto Rakstu vietas no Dārgās Pērles:
 - a. Mozus gr. 5:16–41. Kains mīl Sātanu vairāk kā Dievu un paklausa Sātana pavēlei pienest upuri Tam Kungam (5:16–19). Tas Kungs atraida Kaina upuri un pavēl Kainam nožēlot grēkus (5:20–25). Kains vienojas ar Sātanu un nogalina Ābelu (5:26–33). Tas Kungs nolād Kainu, un Kains tiek padzīts no Tā Kunga klātbūtnes (5:34–41).
 - b. Mozus gr. 6:26–63. Ēnohs, Ādama ceturtais mazmazdēls, tiek Tā Kunga aicināts sludināt ļaudīm grēku nožēlošanu (6:26–36). Ēnohs paklausa Tā Kunga pavēlei un māca ļaudis (6:37–63).
 - c. Mozus gr. 7:13, 17–21, 23–47, 68–69. Ēnoha ticība bija tik liela, ka kalni atkāpās, upes mainīja savu virzienu un visas tautas ārkārtīgi bijās (7:13, 17). Tas Kungs un Ēnohs raud par cilvēku bezdievīgumu uz Zemes (7:23–47). Cilvēki Ēnoha pilsētā bija vienas sirds un viena prāta ar To Kungu, un visa pilsēta tiek paņemta Debesis (7:18–21, 68–69).
2. Papildu lasāmviela: Mozus gr. 5:42–55; 6:10–23; 7:14–16, 59–64; 2. Nefija 2:25–27; 1. Mozus 4:1–16.

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai pašā izdomātu).

Pirms stundas uz tāfeles uzrakstiet tālāk dotās divas izteikumu grupas vienu blakus otrai:

1. grupa	2. grupa
„Kas ir Tas Kungs, ka man būtu Viņu jāzina?”	„Viņš ir mans Dievs un jūsu Dievs.”
„Es esmu brīvs.”	„Kāpēc jūs paši dodat sev padomus un noliedzat Debesu Dievu?”
„Vai es esmu sava brāļa sargs?”	„Jūs esat mani brāļi.”

Pasakiet stundas dalībniekiem, ka šo divu izteikumu sarakstu autori bija divi vīri, par kuriem viņi uzzinās šajā stundā. Pajautājiet stundas dalībniekiem, ko viņi var pateikt par katru vīru, balstoties uz viņa izteikumiem. (Jūs varētu lūgt stundas dalībniekus sadalīties mazākās grupās, lai apspriestu izteikumus. Kad grupas ir apspriedušas izteikumus piecas vai sešas minūtes, lūdziet vienu cilvēku no katras grupas apkopot grupā apspriesto un pastāstīt pārējiem stundas dalībniekiem.)

Kad stundas dalībnieki ir dalījušies kopsavilkumā, paskaidrojiet, ka pirmās grupas izteikumi pieder Kainam, kurš izvēlējās sekot Sātanam. Izteikumi otrajā grupā pieder Ēnoham, kurš izvēlējās sekot Tam Kungam. Katra vīra izteikumi atspoguļo viņa attieksmi pret Dievu.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzēs, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Kains vienojas ar Sātanu, nogalina Ābelu un tiek Tā Kunga nolādēts.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 5:16–41.

- Ādams un Ieva cerēja, ka viņu dēls Kains sekos Tam Kungam tāpat, kā viņi to darīja. Taču Kains „neklausīja” savus vecākus un To Kungu un jautāja: „Kas ir Tas Kungs, ka man būtu Viņu jāzina?” (Mozus gr. 5:16) Ko šis jautājums pasaka par Kaina attieksmi pret Dievu? Kas mums ir jādara, lai iepazītu Dievu? (Skat. Almas 22:17–18.)
- Kādēļ Kains nesa upuri Tam Kungam? (Skat. Mozus gr. 5:18.) Ko Kains piedāvāja? (Skat. Mozus gr. 5:19.) Kādēļ Tas Kungs pieņēma Ābela upuri, taču noraidīja Kaina ziedojumu? (Skat. Mozus gr. 5:5, 20–23. Tas Kungs pavēlēja Ādamam un Ievai un viņu bērniem upurēt savu ganāmpulku pirmdzimtos. Ābels paklausīja, taču Kains paklausīja Sātana teiktajam un pienesa zemes augli.) Kādēļ bija svarīgi pienest upurus tādā veidā, kā Tas Kungs bija pavēlējis? Praviētis Džozefs Smits mācīja: „Ābels pienesa Dievam upuri, kas tika pieņemts, jo bija ganāmpulka pirmdzimtais. Kains pienesa zemes augli, un tas netika pieņemts, jo viņš neupurēja ticībā. ... Vienpiedzimušā Dēla asiņu izliesana, lai izpirktu cilvēkus ... bija pestīšanas ieceres daļa; ... un upurēšana tika ieviesta kā veids, ar kuru cilvēkam saskatīt Dieva sagatavoto lielo Upuri; pienesot upuri tam pretēji, nevar tikt izrādīta nekāda ticība ...; tādēļ Kainam nebija ticības; un viss, kas nenāk no ticības, ir grēks” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, Džozefs Fildings Smits [1976], 58).
- Kā Kains reaģēja uz to, ka Tas Kungs noraidīja viņa upuri un mudināja viņu nožēlot grēkus? (Skat. Mozus gr. 5:21, 26.) Kādēļ dažkārt mums ir grūti atsaukties uz pamudinājumu nožēlot grēkus? Kā mēs varam attīstīt savās sirdīs lielāku vēlēšanos nožēlot grēkus?
- Pēc tam, kas Kains bija nogalinājis savu brāli Ābelu, viņš teica: „Es esmu brīvs” (Mozus gr. 5:33). Kā jūs domājat, no kā, pēc Kaina domām, viņš bija brīvs? Kādā veidā nepaklausība Dieva baušļiem patiesībā ierobežo mūsu brīvību? Kādā veidā paklausība palielina mūsu brīvību?

- Ko Kains atbildēja, kad viņam Tas Kungs jautāja, kur ir Ābels? (Skat. Mozus gr. 5:34) Ko tas nozīmē — būt par sava brāļa sargu? (Skat. 1. Jāņa 3:11; 17–18.) Kā mēs varam būt savu brāļu un māsu sargi?

Elders Roberts L. Simpsons teica: „Šodienas pasaule saka, lai jūs liekat savu draugu mierā. Viņam ir tiesības nākt vai iet, kad viņš grib. Pasaule jums saka, ka pārliecināšana apmeklēt baznīcu vai priesterības sanākumi vai atnest sliktu ieradumu var novest pie neapmierinātības un pārmērīgiem spiedieniem, taču es vēlreiz atgādinu Tā Kunga sacīto: Jūs esat sava brāļa sargi un tad, kad jūs esat pievērsti, jūsu pienākums ir stiprināt savu brāli” (Conference Report, 1971. g. oktobris, 114; vai *Ensign*, 1971. g. decembris, 103).

- Kas notika ar Kainu tā rezultātā, ka viņš izvēlējās sekot Sātanam, nevis Dievam? (Skat. Mozus gr. 5:23–25, 36–41.) Kā Kaina izvēles ietekmēja gan viņa pēctečus, gan viņu pašu? (Skat. Mozus gr. 5:41–43, 49–52, 55.) Kā mūsu taisnīgās un netaisnīgās izvēles ietekmē mūsu ģimenes locekļus?

2. Ēnohs sludina cilvēkiem grēku nožēlošanu.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 6:26–63.

- Kā Ēnohs reaģēja uz to, ka Tas Kungs aicināja viņu sludināt cilvēkiem grēku nožēlošanu? (Skat. Mozus gr. 6:31) Ko Tas Kungs apsoliya Ēnoham, ja viņš darīs to, kas tika pavēlēts? (Skat. Mozus gr. 6:32–34.) Ko mēs varam mācīties no stāsta par Ēnohu attiecībā uz to, kā Tas Kungs izraugās Savus vadītājus? (Skat. arī 1. Samuēla 16:7.) Ko mēs varam mācīties no Ēnoha par kalpošanu Tam Kungam, pat ja nejutamies tam atbilstoši?
- Kā jūs domājat, kādēļ cilvēki jutās aizvainoti, kad Ēnohs sāka sludināt grēku nožēlošanu? (Skat. Mozus gr. 6:37; skat. arī 1. Nefija 16:2; Mosijas 13:7.) Kādēļ viņi turpināja klausīties Ēnohā, neskatoties uz to, ka jutās aizvainoti? (Skat. Mozus gr. 6:38–39. Sākumā viņi vienkārši bija ziņkārīgi, taču tad viņi saprata, ka viņš ir Dieva vīrs.) Kā mēs varam iegūt liecību par to, ka dzīvais pravietis ir Dieva vīrs? Kā šī liecība var mums palīdzēt sekot pravietim, pat ja viņa mācības nešķiet svarīgas?
- Kādus evaņģēlija principus mācīja Ēnohs, aicinādams cilvēkus nožēlot grēkus? (Skat. Mozus gr. 6:47–63. Ja jūs pārrunājat šos pantus 4. stundā, jums, iespējams, nav tos jāpārskata vēlreiz.)
- Tas Kungs mums ir ļāvis rīkoties pašiem (skat. Mozus gr. 6:56.). Ko tas nozīmē? (Mums ir spēks izvēlēties.) Kādēļ rīcības brīvība ir nepieciešama Dieva iecerē mūsu glābšanai? (Mums ir nepieciešama rīcības brīvība, lai mēs būtu atbildīgi par savām izvēlēm.) Kādas ir sekas, izvēloties sekot Sātanam? Kādas ir sekas, izvēloties sekot Tam Kungam? (Skat. 2. Nefija 2:25–27.)

3. Ļaudis Ēnoha pilsētā bija vienas sirds un viena prāta ar To Kungu, un visa pilsēta tika paņemta Debesīs.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 7:13, 17–21, 23–47, 68–69.

- Kādus brīnumus veica Tas Kungs Ēnoha lielās ticības dēļ? (Skat. Mozus gr. 7:13.) Kādus brīnumus Tas Kungs veic mūsdienās cilvēku ticības dēļ?
- Kā tika svētīti cilvēki, kas uzklausa Ēnoha vārdus un nožēloja savus grēkus? (Skat. Mozus gr. 7:17–18.) Kādēļ viņu pilsētu sauca Ciāna? (Skat. Mozus gr.

7:18.) Ko nozīmē būt „vienas sirds un viena prāta”? Ko mēs varam darīt, lai kļūtu vienas sirds un viena prāta ar To Kungu? Savās ģimenēs? Baznīcā?

- Kas galu galā notika ar Ēnohu un viņa pilsētas ļaudīm? (Skat. Mozus gr. 7:19–21, 69.)
- Mozus gr. 7:28 mēs lasām, ka Ēnohs redzēja To Kungu raudam. Kādēļ Tas Kungs raudāja? Kādēļ Ēnohs brīnījās par to, ka Tas Kungs raudāja? (Skat. Mozus gr. 7:29–31.) Ko Tas Kungs atbildēja? (Skat. Mozus gr. 7:32–33, 36–37.) Kādas izjūtas jūs pārņem par To Kungu, lasot šos pantus?
- Kad Ēnohs redzēja ļaužu ļaunumu, arī viņš raudāja (Mozus 7:41, 44). Kā Tas Kungs mierināja Ēnohu? (Skat. Mozus gr. 7:44–47.)

Jūs varētu pateikt nodarbības dalībniekiem, ka nākamajās stundās tiks pārrunāta Ciānas atjaunošana pēdējās dienās (ieskaitot Jauno Jeruzālemi), Glābēja Otro Atnākšanu un Viņa valdīšanu Tūkstošgadē uz Zemes, ko Ēnohs redzēja vīzijā (Mozus gr. 7:62–65).

Nobeigums

Norādiet, ka Kains izvēlējās sekot Sātanam un mācīt savus ļaunos paradumus saviem bērniem un sekotājiem. Tā rezultātā Kaina pēcteči pieauga ļaunumā un tika Dieva nolādēti viņu netaisnības dēļ. Turpretī Ēnohs izvēlējās sekot Tam Kungam. Ēnohs izvēlējās paklausīt un mācīt visiem, kas uzklusis evaņģēliju, un tā rezultātā visa pilsēta kļuva tik taisnīga, ka tika paņemta no Zemes, lai dzīvotu ar Dievu.

Lieciniet, ka izvēles sekot Jēzum Kristum palīdzēs mums nākt tuvāk Viņam un vedīs mūs uz brīvību, laimi un mūžīgo dzīvi.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Ģimenes pierakstu veidošana

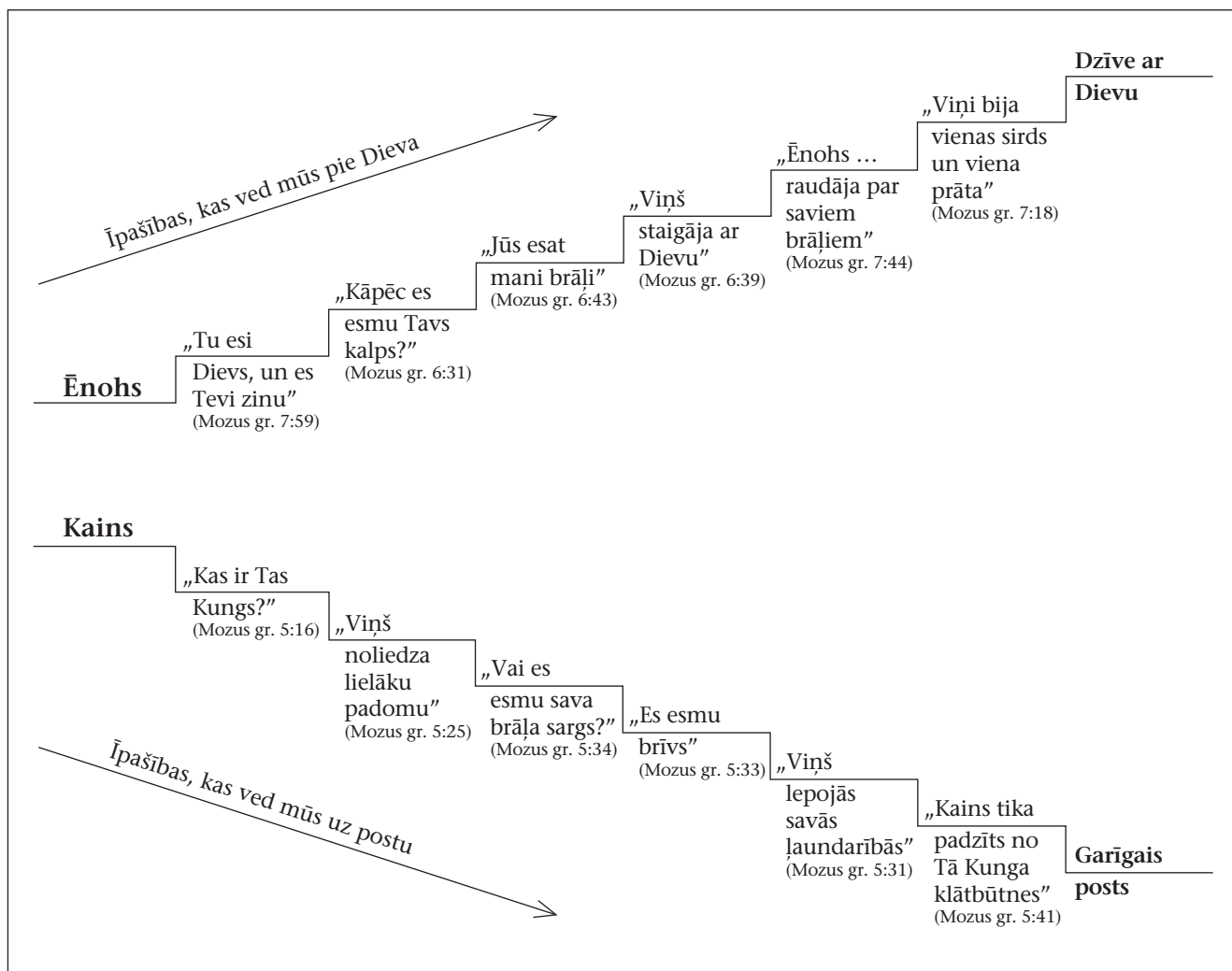
- Kādēļ bija svarīgi, lai Ādams, Ieva un viņu pēcteči veidotu piemiņas grāmatu un ģealoģiju? (Skat. Mozus gr. 6:5–8, 45–46.) Kādēļ ir svarīgi, lai šodien mēs veidotu šādus pierakstus? Kā jums ir palīdzējuši izveidotie pieraksti par jūsu senču dzīvi? Kā jūsu dzīves un ticības apraksts varētu palīdzētu jūsu ģimenes locekļiem?
- Kādā veidā Svētie Raksti var tikt uzskatīti par ģimenes pierakstiem? Kā vecāki un skolotāji var efektīvāk izmantot Svētos Rakstus, lai mācītu bērnus?

2. Ēnoha un Kaina salīdzinājums

Uz tāfeles uzzīmējiet divas trepes. Vienas ved uz augšu un otras uz leju (skat. zīmējumu 21. lappusē). Pie trepēm, kas ved uz augšu, pielieciet nosaukumu *Īpašības, kas ved mūs pie Dieva* un uz pirmā pakāpiena uzrakstiet Ēnoha vārdu. Pie trepēm, kas ved uz leju, pielieciet nosaukumu *Īpašības, kas ved mūs uz postu* un uz pirmā pakāpiena uzrakstiet Kaina vārdu.

Lūdziet nodarbības dalībniekus izlasīt pirmo pantu, kas norādīts uz Ēnoha trepēm (Mozus gr. 7:59) un pirmo pantu, kas norādīts uz Kaina trepēm (Mozus gr. 5:16). Tad uzrakstiet atslēgvārdus uz atbilstošajiem pakāpieniem uz tāfeles. Atkārtojiet ar pārējiem pakāpieniem. Kad ir izlasīti visi panti, Ēnoha trepju galā pielieciet uzrakstu *Dzīve ar Dievu* un Kaina trepju galā pielieciet uzrakstu *Garīgais posts*. Pārrunājiet, kā Ēnoha vārdi un rīcība ir palīdzējusi viņam tuvināties Dievam un Kaina vārdi un rīcība tuvināja viņu Sātanam.

- Kā mēs varam sekot Ēnoha piemēram un tuvināties Dievam?

3. „Iezied savas acis ... un tu redzēsi” (Mozus gr. 6:35)

Jēzus Kristus reiz izdziedināja kādu aklu vīru, ieziedzams vīra acis ar pišļiem (Jāņa 9:1–7). Ēnoham, kas pagaidām nebija garīgi nobriedis un tādēļ garīgi akls uz dažām lietām, tika pavēlēts „ieziest savas acis ar pišļiem un mazgāt tās” (Mozus gr. 6:35).

- Ko Ēnohs ieraudzīja, kad tā bija izdarījis? (Skat. Mozus gr. 6:36.) Ko mums māca simboliska pišļu nomazgāšana?
- Ko mēs varam darīt, lai pilnīgāk atvērtu acis Dieva lietām? Kā mēs varam uzlabot Svēto Rakstu studēšanu, lai mēs varētu saskatīt tos dārgumus, kas tajos atrodas?

4. Tuvākie, kas nomaldās

- Lai gan Ādams un Ieva mācīja saviem bērniem evaņģēliju (Mozus gr. 5:12), Kains un citi izvēlējās dzīvot netaisnīgi. Ko mēs varam darīt, lai palīdzētu sev pārdzīvot sāpes, kad tuvinieki nomaldās? Ko mēs varam darīt, lai palīdzētu šiem tuviniekiem?

Elders Ričards G. Skots deva padomu:

„Daudziem no jums ir smaga sirds, jo dēls vai meita, vīrs vai sieva ir novērsies no taisnīguma un seko ļaunumam. Mans vēstījums ir domāts jums.

Jūsu dzīvi pilda ciešanas, sāpes un dažkārt izmisums. Es jums pateikšu, kā jūs var mierināt Tas Kungs.

Pirmkārt, jums ir jāsaprot divi pamatprincipi:

1. Lai gan ir daudz lietu, ko jūs varat darīt, lai palīdzētu tuviniekiem, ir dažas lietas, kas jādara Tam Kungam.
2. Tāpat arī nevar notikt pastāvīga pilnveidošanās bez rīcības brīvības taisnīgas pielietošanas. Necentieties ignorēt rīcības brīvību. Tas Kungs pats tā nedarītu. Piespiesta paklausība nenes nekādas svētības (skat. M&D 58:26–33).

Es ieteikšu septiņus veidos, kādos jūs varat palīdzēt.

Pirmkārt, mīliet bez nosacījumiem. ... Otrkārt, neizturieties vienaldzīgi pret pārkāpumu, taču pārkāpējam sniedziet cerību un atbalstu. ... Treškārt, māciet patiesību. ... Ceturtkārt, piedodiet no sirds tik reižu, cik nepieciešams. ... Piektkārt, uzticībā lūdziet To Kungu. „Daudz spēj taisna cilvēka lūgšana” (Jēkaba v. 5:16). ...

Sestkārt, saglabājiet perspektīvu. ... Kad tas, ko jūs reāli varat paveikt, ir paveikts, atstājiet to Tā Kunga rokās un vairāk neuztraucieties. Nejutieties vainīgi, ka neko vairāk nespējat darīt. Netērējiet savu enerģiju, nevajadzīgi raizējoties. ... Laika gaitā jūs sajūtīsiet iedvesmu un zināsit, kā sniegt turpmāku palīdzību. Jūs radīsiet lielāku mieru un laimi, neizturēsities nevērīgi pret citiem, kam jūs esat vajadzīgi, un spēsiet vairāk palīdzēt šīs mūžīgās perspektīvas dēļ. ...

Un vēl pēdējais ieteikums — Nekad nepadodieties, kad runa ir par tuvāko, nekad!” (Conference Report, 1988. g. aprīlis, 69–71; vai *Ensign*, 1988. g. maijs., 60–61).

„Noa ... uztaisīja šķirstu sava nama glābšanai”

6.
stunda

Mozus gr. 8:19–30; 1. Mozus 6–9; 11:1–9

Mērķis Palīdzēt nodarbības dalībniekiem vēlēties dzīvot cienīgāk un izvairīties no pasaules ļaunuma.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Mozus gr. 8:19–30; 1. Mozus 6:5–22; 7:1–10. Noa sludina evaņģēliju, taču ļaudis to neuzklausa (Mozus 8:19–25). Ļaužu ļaundarību dēļ, Tas Kungs paziņo, ka Viņš iznīcinās visu radību uz Zemes virsas (Mozus gr. 8:26–30; 1. Mozus 6:5–13). Tas Kungs pavēl Noam uzbūvēt šķirstu un ievest tajā savu ģimēni un divus no ikvienas radības (1. Mozus 6:14–22; 7:1–10).
 - b. 1. Mozus 7:11–24; 8; 9:8–17. 40 dienas un 40 naktis līst lietus (7:11–12). Visi cilvēki un dzīvnieki, kas neatrodas šķirstā, iet bojā, un 150 dienu garumā visu zemi klāj ūdens (7:13–24). Kad ūdens atkāpjas, Noa un viņa ģimene un dzīvnieki pamet šķirstu (8:1–19), un Noa pienes Tam Kungam upuri (8:20–22). Tas Kungs atjauno derību ar Nou un liek debesīs varavīksni par derības zīmi (9:8–17; ievērojiet, ka Džozefa Smita tulkojumā 15. pantā tiek teikts, ka šī bija derība starp Dievu un Nou, nevis starp Dievu un visu dzīvo radību).
 - c. 1. Mozus 11:1–9. Dažas paaudzes pēc plūdiem ļaudis centās uzbūvēt torni uz debesīm (Bābeles torni). Tas Kungs sajauc to valodu tā, ka tie nespēj saprast cits citu un izkaisa tos pa visu zemes virsu.
2. Papildu lasāmviela: Ebrejiem 11:7; Mozus gr. 7:32–36.
3. Ja jums ir pieejami tālāk norādītie audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:
 - a. Attēli: Šķirsta būvēšana (Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 102; 62053); Noa un šķirsts ar dzīvniekiem (Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 103; 62305); un Radišana — Dzīvās radības (Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 100; 62483).

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Ja dalībnieku ir pietiekami daudz, palūdziet dažus nostāties taisnā līnijā, izplest rokas un ar pirkstu galiem pieskarties blakusstāvošo cilvēku pirkstu galiem. Paskaidrojiet, ka būtu nepieciešami 85 šādi sastājušies dalībnieki, lai izveidotu līniju, kas būtu Noasa uzbūvētā šķirsta garumā.
2. Parādiet tabulu stundas beigās, lai palīdzētu klases dalībniekiem iztēloties Noa šķirsta izmērus salīdzinājumā ar kuģiem, kas būtu visliedzīgākie tam.

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ļaudis noraida Noa aicinājumu nožēlot grēkus; Noa būvē šķirstu.

Māciet un pārrunājiet Mozus gr. 8:19–30 un 1. Mozus 6:5–22; 7:1–10. (Ja nodarbības dalībniekiem rodas jautājumi par „šķīstajiem” un „nešķīstajiem” dzīvniekiem, jūs varētu atsaukties un 3. Mozus 11:1–31.)

- Kāda bija pasaule, kad Tas Kungs aicināja Nou sludināt evaņģēliju? (Skat. Mozus gr. 8:20–22.) Kādas līdzības jūs saskatāt starp Noas dienu ļaudīm un mūsdienu cilvēkiem? Kā Noas dienu cilvēki būtu varējuši izvairīties no bojāejas? (Skat. Mozus gr. 8:23–24.) Kā ieklausīšanās un sekošana praviešiem palīdz mums izvairīties no garīgas un laicīgas bojāejas?
- Kādēļ Noa būvēja šķirstu? (Skat. Ebrejiem 11:7.) Baznīcas vadītāji ir ieteikuši katram no mums „uzbūvēt personīgo šķirstu” (W. Don Ladd, Conference Report, 1994. g. oktobris, 36; vai *Ensign*, 1944. g. novembris). Ko mēs varam darīt, lai garīgi pasargātu sevi un savu ģimeni? Kā jūs domājat, kuri baušļi ir īpaši svarīgi, lai aizsargātu mūs šodien? (Pārrunā jūs varētu izmantot brošūru *Jaunatnes morāles stiprināšanai* [34285].)
- Ko mēs varam darīt, lai būtu sagatavojušies lielas nelaimes vai citā gadījumā? (Skat. izteikumus zemāk un eldera L. Toma Perija izteikumu 54. lpp.) Kādēļ daudzi no mums atliek nepieciešamo sagatavošanos? Kā mēs varam kļūt apņēmīgāki sākt gatavoties jau tagad?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Atklāsme par pārtikas krājumu izveidošanu mūsu laicīgajai labklājībai šodien var būt tikpat būtiska kā ieešana šķīrstā cilvēkiem Noas dienās” (Conference Report, 1987. g. oktobris, 61; vai *Ensign*, 1987. g. novembris, 49).

Elders V. Dons Lads mācīja: „Tad, kad sākas lietūs, ir par vēlu sākt šķīrsta būvniecību. ... Mums ... ir jāieklausās Tā Kunga runātājos. Mums mierīgā garā ir jāturpina gatavoties tam, kas noteikti notiks. Mums nav jākrīt baiļu panikā, jo, ja mēs garīgi un laicīgi būsime sagatavojušies, mēs un mūsu ģimenes pārcietīs jebkurus plūdus. Mūsu šķirsti peldēs ticības jūrā, ja mūsu darbi neatlaidīgi un droši būs sagatavojuši mūs nākotnei” (Conference Report, 1994. g. oktobris, 37; vai *Ensign*, 1994. g. novembris, 29).

- Kādas īpašības parādīja Noa, būvēdams šķirstu? (Atbildēs varētu iekļaut ticību, paklausību un smagu darbu.) Kā mēs varam nostiprināt šīs īpašības sevī?

Prezidents Spensers V. Kimbals paskaidroja, ka tad, kad Noa būvēja šķirstu, „nebija nekādu lietūs vai plūdu pazīmju. ... Viņa brīdinājumi tika uzskatīti par nesaprātīgiem. ... Cik gan muļķīgi ir būvēt šķirstu uz sauszemes, kad saule spīd un dzīve iet uz priekšu ierastajā ritmā! Taču laiks beidzās. Šķīrstā bija pabeigts. Nāca plūdi. Nepaklausīgie un dumpīgie noslika. Šķīrsta brīnums notika, pateicoties izrādītajai ticībai, to būvējot” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 5–6).

2. Tas Kungs attīra Zemi ar plūdiem.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 7:11–24; 8; un 9:8–17.

- Kas notika, kad nāca plūdi? (Skat. 1. Mozus 7:23.) Kādi „šķirsti” mums ir šodien, kas mums palīdz izglābties no apkārtējā ļaunuma? (Jūs varētu uzrakstīt atbildes uz tāfeles un aicināt nodarbības dalībniekus pastāstīt, kā šie „šķirsti” ir viņus pasargājuši. Iespējamās atbildes būtu: mūsu mājas un ģimenes, draugi, tempļi, seminārs, Baznīcas sanāksmes, lūgšana, Svētie Raksti un dzīvie pravieši.) Kā mēs varam palīdzēt citiem rast patvērumu šajos „šķirstos”?
- Kad lietus bija mitējies, kādēļ Noa no šķirsta izlaida balodi? (Skat. 1. Mozus 8:8.) Kas notika pirmajās divas reizēs, kurās viņš bija izlaidis balodi? (Skat. 1. Mozus 8:8–11.) Kas notika trešajā reizē? (Skat. 1. Mozus 8:12.)
- Ko Noa izdarīja vispirms, kad bija izgājis no šķirsta? (Skat. 1. Mozus 8:20; skat. arī Džozefa Smita tulkojums, 1. Mozus 9:4.) Kā mēs varam izrādīt savu pateicību Tam Kungam, kad Viņš mums palīdz grūtās situācijās?
- Ko Dievs ielika debesīs pēc tam, kad plūdi bija beigušies? (Skat. 1. Mozus 9:13.) Ko Dievs teica par varavīksnes simbolu? (Skat. 1. Mozus 9:12–13, 16–17.) Kādu derību Dievs noslēdza ar Nou? (Skat. 1. Mozus 9:8–11, 15.)

3. Ļaudis būvē Bābeles torni.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 11:1–9.

- Kādēļ Noas pēcteči izlēma būvēt torni? (Skat. 1. Mozus 11:4.) Kā jūs domājat, ko viņi vēlējās sasniegt, „sagādājot sev vārdu”? Kāda ir atšķirība starp vārda sagādāšanu sev un Kristus Vārda pieņemšanu? Kādas saistības mēs uzņemamies uz sevis, pieņemot Kristus Vārdu? (Skat. Mosijas 18:8–10.)
- Kas notika, cenšoties uzbūvēt torni uz Debesīm? (Skat. 1. Mozus 11:5–9.) Kādēļ paši vai ar cilvēku izdomātām metodēm mēs nevaram sasniegt Debesis? Kāds ir Tā Kunga veids, kādā mēs varam sasniegt Debesis?

Nobeigums

Paskaidrojiet, ka cilvēki, kas būvēja Bābeles torni, tika sodīti, jo viņi centās sasniegt Debesis ar pasaulīgiem līdzekļiem. Turpretī Noa un viņa ģimene tika izglābti no plūdiem, jo viņi dzīvoja saskaņā ar Dieva pavēlēm.

Lieciniet, ka vienīgais vieds, kā mēs varam sasniegt Debesis — atgriezties un dzīvot kopā ar mūsu Debesu Tēvu — ir caur Jēzus Kristus evaņģēliju. Mums ir jādzīvo taisnīgi, kā to darīja Noa, ticot Kristum, nožēlojot savus grēkus, saņemot svētos priekšrakstus un izturot līdz mūsu dzīves galam. Ja mēs to darām, mēs pacelsimies pāri ļaunumam un spēsīm atgriezties Dieva klātbūtnē.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Ēnohs vīzijā redz Noas dienas

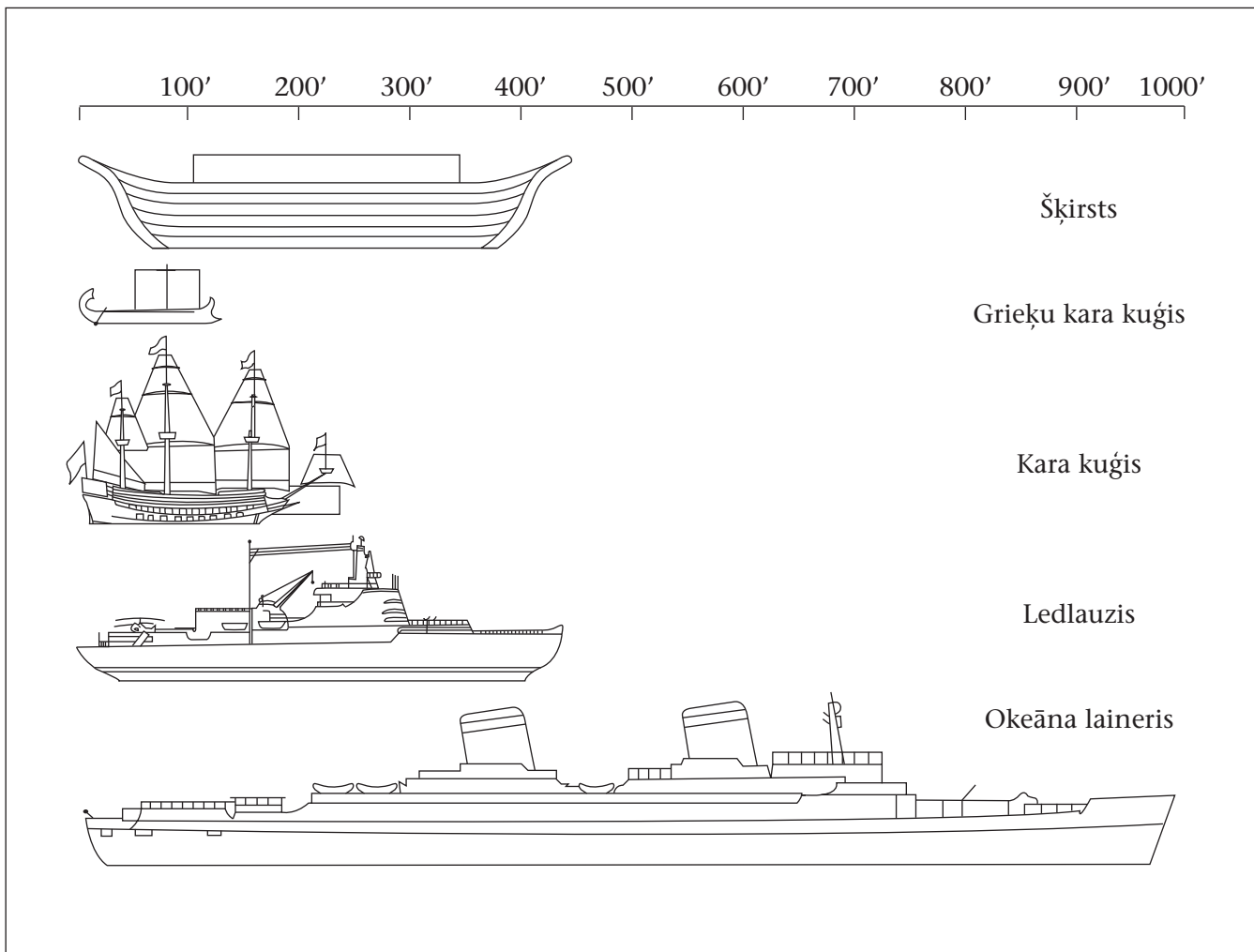
Ēnohs, Noas vecvectēvs, vīzijā redzēja Noas paaudzes ļaunumu un no tā izrietošos plūdus (Mozus gr. 7:41–52). Ēnohu apbēdināja šis ļaundarības, un viņš

lūdza To Kungu apžēloties par Nou un viņa bērniem. Tas Kungs apsolīja Ēnoham, kad Viņš nekad vairs neiznīcinās pasauli ar plūdiem (Mozus gr. 7:51). Tas Kungs Ēnoham arī apsolīja, ka Noa būs viņa pēctecis un tādējādi Ēoha pēcteci turpināsies uz Zemes pat pēc plūdiem (Mozus gr. 7:52; 8:2, 6, 8–9). Tas Kungs atjaunoja šo derību ar Nou pēc plūdiem (1. Mozus 9:8–17).

2. Tas Kungs pasargā taisnīgos

Tāpat kā Noa un viņa ģimene tika izglābti no plūdiem viņu taisnīguma dēļ, Tas Kungs arī pasargāja taisnīgos cilvēkus Bābeles torņa laikā. Īsumā pārrunājiēt stāstu par Jaredu un viņa brāli no Etera 1:1–5, 33–37 un to, kāpēc tika sajaukta viņu valoda.

Dažādu kuģu izmēru salīdzinājums (skat. paņēmieni uzmanības piesaistīšanai)

Ābrahāma 1:1–4; 2:1–11; 1. Mozus 12:1–8; 17:1–9

Mērķis Palīdzēt stundas dalībniekiem saprast Ābrama derības svētības un pienākumus.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet Ābrahāma 1:1–4; 2:1–11; 1. Mozus 12:1–8; 17:1–9. Ābrahāms tiecas būt taisnīgs un dzīvot tā, lai būtu Dieva svētību cienīgs. Dievs noslēdz derību ar Ābrahāmu, apsolīdams, ka viņam būs neskaitāmi liels pēcnācēju skaits, kas saņems apsolīto zemi un priesterības un evaņģēlija svētības.
2. Papildu lasāmviela: 1. Mozus 15; Mācība un Derības 132:19–24; 29–32; „Ābrahāma derība”, Svēto Rakstu ceļvedis, 14. lpp..
3. Ja jums ir pieejami šādi audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:
 - a. Attēli ar misionāriem (62611) un tuvākais templis.

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

- Kas ir patriarhālā svētība?

Augstākais Prezidijs teica: „Patriarhālās svētības ir iedvesmoti paziņojumi par saņēmēju izcelsmi un arī, kad tiek saņemta iedvesma no Gara, iedvesmoti un pravietiski paziņojumi par saņēmēja dzīves misiju, kā arī svētības, brīdinājumi un pamācības, kas jāatklāj, patriarham to jūtot. ... Visu apsolīto svētību īstenošanās ir atkarīga no uzticības mūsu Kunga evaņģēlijam” (vēstule stabu prezidentiem, 1957. g. 28. jūnijs; citēts Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. izdevums [1966], 558).

- Cik daudzi no jums ir saņēmuši savu patriarhālo svētību? Ko nozīmē tas, ka patriarhs paziņo mūsu izcelsmi šajā svētībā? (Kad patriarhs mums paziņo mūsu izcelsmi, viņš mums atklāj, ka mēs esam pravieša Ābrahāma pēcteči caur Efraimu, Manasi vai citiem Ābrahāma pēcnācējiem.)

Paskaidrojiet, ka šajā stundā tiks pārrunātas svētības, kuras mēs varam saņemt, un atbildība, kas mums ir kā Ābrahāma pēcnācējiem.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzēs, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Dievs noslēdz derību ar Ābrahāmu.

Māciet un pārrunājiet Ābrahāma 1:1–4; 2:1–11; un 1. Mozus 12:1–8; 17:1–9.

- Kad Ābrahāms bija jauns, viņš vēlējās būt taisnīgs un dzīvot tā, lai būtu Dieva svētību cienīgs. Saskaņā ar Ābrahāma 1:2–4 rakstīto, kādas svētības vēlējās Ābrahāms?
- Dievs vadīja Ābrahāmu un viņa ģimeni atstāt savas mājas Ūrā un ceļot uz zemi, kuru viņi nosauca par Hāranu (Ābrahāma 2:1–4). Tur Ābrahāms lūdza un redzēja vīziju, kurā Dievs noslēdza derību, ka Viņš svētīs Ābrahāmu un viņa pēcnācējus. Tā tiek saukta par Ābrahāma derību. Kādas svētības Dievs apsolīja Ābrahāmam šajā derībā? (Skat. Ābrahāma 2:6–11; 1. Mozus 12:1–8; 17:1–9. Jūs varētu norādīt, ka Ābrahāmam bija jāgaida daudzi gadi, pirms dažas no šīm apsolītajām svētībām tika piepildītas, un tās joprojām tiek piepildītas mūsdienās.)

Tālāk dotā tabula var palīdzēt jums apkopot Ābrahāma derības svētības. Jūs varētu pielikt saīsinātu tabulu pie tāfeles, atstājot vietu, lai aizpildītu sadaļu „Pienākumi”, kā rādīts 29. lappusē:

Ābrahāma derības svētības un pienākumi			
Zemes svētības:	Apsolītā zeme, kurā dzīvot (Ābrahāma 2:6, 19; 1. Mozus 12:7; 17:8)	Daudz pēcnācēju (Ābrahāma 2:9–10; 1. Mozus 12:2–3; 17:2; 4–6)	Jēzus Kristus evaņģēlijs un priesterība Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem (Ābrahāma 2:9–11; 1. Mozus 17:7)
Mūžīgās paralēles:	Celestiālā valstība (M&D 88:17–20)	Mūžīgā laulība un mūžīgs turpinājums (M&D 132:19–22)	Paaugstināšana un mūžīgā dzīve (M&D 132:23–24)

2. Mēs esam Ābrahāma derības svētību un pienākumu mantinieki.

Paskaidrojiet, ka visi Baznīcas locekļi ir „Ābrahāma pēcnācēji”, kas nozīmē to, ka esam viņa pēcteči. Elders Džozefs Fildings Smits teica: „Lielākais vairums no tiem, kas kļūst par Baznīcas locekļiem, ir tiešie Ābrahāma pēcnācēji caur Efraimu, kurš ir Jāzēpa dēls. Tiem, kuri nav tiešie Ābrahāma un Israēla pēcnācēji, par tādiem ir jākļūst, un, kad tie tiek kristīti un konfirmēti, tie tiek piepōtēti kokam un viņiem ir visas tiesības un privilēģijas kā mantiniekiem” (“How One May Become of the House of Israel,” *Improvement Era*, 1923. g. oktobris, 1149).

- Būdami Ābrahāma pēcnācēji, Baznīcas locekļi ir Ābrahāma derības svētību un pienākumu mantinieki. Kā mēs kļūstam par šīs derības mantiniekiem? (Kad tiekam kristīti Baznīcā, mums tiek atjaunots Ābrahāma derības *glābšanas* apsolījums. Kad tiekam saistīti templī, mums tiek atjaunots Ābrahāma derības *paaugstināšanas* apsolījums. Lai saņemtu derības svētības, mums ir jāpilda ar tām saistītie pienākumi un jādzīvo taisnīgi.)

Elders Brūss R. Makonkijs paskaidroja:

„Vispirms Ābrahāms saņēma evaņģēliju kristoties (kas ir glābšanas derība); tad viņam tika piešķirta augstākā priesterība, un viņš stājās celestiālā laulībā (kas ir paaugstināšanas derība), tādējādi iegūstot pārlicību, ka viņam būs mūžīgs turpinājums; visbeidzot viņš saņēma apsolījumu, ka visas šīs svētības tiks sniegtas visiem viņa mirstīgajiem pēctečiem. (Ābrahāma 2:6–11; M&D 132:29–50.) Ābrahāmam dotajos dievišķajos apsolījumos tika iekļauts apgalvojums, ka no viņa radurakstu līnijas nāks Kristus, un apgalvojums, ka Ābrahāma pēcnācēji saņems īpaši izredzētas apsolītās zemes kā mūžīgo mantojumu. (Ābrahāma 2; 1. Mozus 17; 22:15–18; Galatiešiem 3.)

Visi šie apsolījumi salikti kopā tiek saukti par *Ābrahāma derību*. Šī derība tika atjaunota ar Īzāku (1. Mozus 24:60; 26:1–4, 24) un tad atkal ar Jēkabu. (1. Mozus 28; 35:9–13; 48:3–4.) *Tās derības daļas, kas attiecas uz personīgo paaugstināšanu un mūžīgo turpinājumu, tiek atjaunotas ar katru Israēla nama locekli, kurš stājas celestiālās laulības kārtībā; caur šo kārtību iesaistītās puses kļūst par Ābrahāma, Īzāka un Jēkaba visu svētību mantiniekiem. (M&D 132; Romiešiem 9:4; Galatiešiem 3; 4.)*” (*Mormon Doctrine*, 2. izdevums. [1966], 13).

- Kādas svētības mēs varam saņemt caur Ābrahāma derību? (Mēs varam saņemt visas svētības, ko saņēma Ābrahāms, kā tika uzskaitīts tabulā. Šīs svētības ir evaņģēlijs, priesterība, paaugstināšana un mūžīgas ģimenes attiecības.)
- Kādi ir mūsu, kā Ābrahāma derības mantinieku, pienākumi? (Skat. Ābrahāma 2:9, 11; 1. Mozus 18:19. Mums ir jāpalīdz visiem Dieva bērniem, dzīvajiem un mirušajiem, saņemt pilnas evaņģēlija svētības. Mums ir arī jāievēro Dieva baušļi.)

Ja jūs uz tāfeles esat attēlojis tabulu 28. lappusē, pierakstiet tabulas malā sadaļu, uzskaitot mūsu pienākumus:

Pienākumi:	Palīdzēt visiem Dieva bērniem saņemt pilnas evaņģēlija svētības (Ābrahāma 2:9, 11)	Ievērot Dieva baušļus (1. Mozus 18:19)
------------	--	--

- Kā mēs varam palīdzēt citiem saņemt evaņģēliju? (Veicot misionāru darbu, izpildot tempļa priekšrakstus mirušo labā un esot taisnīguma piemēri. Jūs varētu parādīt attēlus ar templi un misionāriem.)

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Ābrahāma pēcteču, kas mēs esam, pienākums ir būt misionāriem, lai „[nestu] šo kalpošanu un priesterību visām tautām” (Ābrahāma 2:9)” (Conference Report, 1987. g. aprīlis, 107; vai *Ensign*, 1987. g. maijs, 85).

Elders Boids K. Pekers minēja šādu līdzību, lai uzsvērtu mūsu pienākuma — dalīties evaņģēlijā ar citiem — nozīmīgumu:

Iedomājieties, ka mūsu bīskaps ir nozīmējis mūs plānot pikniku bīskapijas locekļiem. Tas būs labākais sabiedriskais pasākums bīskapijas vēsturē, un mums tam ir daudz līdzekļu. Mēs rezervējam skaistu piknika vietu laukos. Šī vieta būs paredzēta tikai mums.

Pienāk tā diena, un viss ir lieliski. Galdi ir uzklāti, un cienasts ir iespaidīgs. Tad, tieši pēc tam, kad ir pateikta svētišanas lūgšana, piknika vietā iegriežas veca mašīna un sprakšķēdama pieripo pie stāvvietas. Noraizējies vīrs paceļ mašīnas pārsegu, un no tā apakšas iznāk dūmu mutulis. No mašīnas izrāpjas vairāki bērni. Noraizējusies māte uzliek kasti uz blakus esošā galda. Viņa izliek uz galda nedaudz pārpalikušā ēdiena, cenzdamās, lai viņas izsalkušajiem bērniem tas izskatītos pēc maltītes. Taču ēdiena ir par maz.

Tad viena no mazajām meitenēm ierauga mūsu galdu. Viņa velk līdzī savu mazo brālīti, nākdama pie mums, un iesprauca starp tevi un mani. Mēs pavirzāmies sāņus. Mazā meitene saka: „Paskat tik! Interesanti, kā tas garšo?”

Ko mēs darītu? Vai mēs ignorētu šos cilvēkus, vai arī lūgtu, lai viņi uzvedas klusāk? Vai mēs parādītu viņiem ceļu atpakaļ pie viņu galda un iedotu nedaudz no ēdiena, kas īstenībā mums vairs nav vajadzīgs? Vai arī mēs uzaicinātu viņus pievienoties mums un apsēsties mūsu starpā, un dalītos ar cienastu, palīdzētu viņiem salabot mašīnu un iedotu līdzī ceļamaizi?

Elders Pekers jautā: „Vai nebūtu lielāka patiesa prieka par to, ja mēs redzētu, ka šie izsalkušie bērni paēd? Vai nebūtu lielāka apmierinājuma, ja mēs pārtrauktu savus svētkus un palīdzētu viņiem salabot mašīnu? ...

... Visur pasaulē un visapkārt mums ir cilvēki — mūsu kaimiņi, mūsu draugi, daži pat mūsu ģimenēs — kas, garīgi izsakoties, ir nepietiekami baroti. Daži no viņiem ir nāvīgi izsalkuši! Ja mēs visu šo paturam tikai sev, tad tiem, kas ir izsalkuši, tas nelīdzinās svinībām” (Conference Report, 1984. g. aprīlis, 59–61; vai *Ensign*, 1984. g. maijs 41–42).

- Ko šī līdzība māca mums par pienākumu palīdzēt citiem saņemt evaņģēlija svētības? (Mēs esam svētīti ar evaņģēlija pilnību, kas ir vislielākais mielasts, ko pasaule jebkad zinājusi [M&D 58:8–12]. Dievs sagaida, lai mēs dalītos šajā svētībā ar citiem — gan dzīvajiem, gan mirušajiem.)
- Kādā veidā patriarhālajā svētībā paziņojums par mūsu izcelsmi līdzinās aicinājumam pildīt mūsu, kā Ābrahāma derības mantinieku, pienākumus? (Paziņojot, ka mēs esam Ābrahāma pēcnācēji, mūsu patriarhālajā svētībā tiek atkārtoti uzsvērtā mūsu privilēģija saņemt Ābrahāma derības svētības un mūsu pienākumus, kas jāpilda.)

Nobeigums

Sniedziet liecību par Ābrahāma derības svētībām. Mudiniet nodarbības dalībniekus pildīt savus pienākumus, kas tiem ir, kā šīs derības mantiniekiem.

**Papildu
ierosinājums
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu to izmantot kā daļu no stundas.

Izaicinājumi, dzīvojot pasaulē

Paskaidrojiet, ka sendienu israēliešus ieskāva daudzas tautas, kuru ļaudis neticēja patiesajam Dievam. Šo tautu skaitā bija asīrieši, babilonieši, ēģiptieši un citi.

- Kā jūs domājat, kādēļ Tas Kungs lika Savas derības ļaudis vecās pasaules vidū, tā vietā, lai liktu viņus tādā vietā, kur viņi varētu būt vieni? (Skat. 5. Mozus

4:6–8. Viņš vēlējās, lai tie rādītu citiem piemēru un piepildītu Ābrahāma derību — svētīt visas tautas.)

Paskaidrojiet, ka daudzi stāsti Vecajā Derībā parāda Tā Kunga ļaužu veiksmi vai neizdošanos savu derību turēšanā un citu cilvēku taisnīgā ietekmēšanā. Ābrahāms, Jāzeps, Daniēls, Estere un daudzi citi bija taisnīguma ietekmētāji. Simsons, Ahabs, Israēla bērni maldījās tuksnesī, un citi ļāva, lai pasaule tos ietekmē.

Tāpat, kā Viņš darīja ar sendienu Israēlu, Tas Kungs lika mūs — pēdējo dienu derības ļaudis — pasaules vidū. Mūsu izaicinājums ir ietekmēt pasauli taisnīgumā, nevis ļaut pasaulei mūs ietekmēt netaisnīgos veidos.

8.

stunda

Taisnīgi dzīvot jaunā pasaulē

1. Mozus 13–14; 18–19

Mērķis

Stiprināt katra stundas dalībnieka apņemšanos stingri turēties pie taisnīgiem standartiem pieaugoša jaunuma laikos.

Sagatavošanās

- Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Svēto Rakstu vietas. Piezīme: 1. Mozus 17:5 rakstīts par to, ka Tas Kungs Ābrama vārdu mainīja uz Ābrahāmu. Vārds *Ābrahāms* tiek lietots visā šajā stundā.
 1. Mozus 13. Pēc dzīvošanas Ēģiptē, kur Ābrahāms ar ģimeni uz laiku apmetās bada dēļ Kanaānā, viņi atgriezās Kanaānā. Ābrahāms apmetas Hebronā un viņa brālēns Lats pie Sodomas.
 1. Mozus 14:1–2, 8–24. Lats tiek sagūstīts ķēniņu kauju laikā un tiek Ābrahāma atbrīvots (14:1–2, 8–16). Ābrahāms atbrīvo Latu, maksā desmito tiesu Melhisedekam un atsakās pieņemt kara trofejas no Sodomas ķēniņa (14:17–24).
 1. Mozus 18:16–33; 19:1–29. Tas Kungs paziņo, ka Viņš iznīcinās Sodomu un Gomoru cilvēku ļaundarību dēļ (18:16–22). Ābrahāms lūdz To Kungu pasargāt pilsētas, ja Viņš atradis taisnīgus cilvēkus šajās pilsētās (18:23–33). Latam un viņa ģimenei tiek pavēlēts pamest Sodomu (19:1–23; atzīmējiet, ka Džozefa Smita tulkojumā 1. Mozus 19:11–13 teikts, ka Lats *nepiedāvāja* viņa meitas Sodomas vīriem; drīzāk viņš centās pasargāt savas meitas no vīriešiem). Tas Kungs iznīcina Sodomu un Gomoru (19:24–29).
 - Papildu lasāmviela: 1. Mozus 12; Džozefa Smita tulkojums, 1. Mozus 14:25–40; 19:9–15 Svēto Rakstu ceļvedī.
 - Ja jūs izmantosit paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, paņemiet līdzi un stundu jaunāko avīzi.
-

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Parādiet stundas dalībniekiem jaunāko avīzi. Neapspriežot konkrētas ziņas, izsakiēt savas domas par to, cik ļoti mēs esam netaisnīgu ietekmju ieskauti. Paskaidrojiet, ka šī stunda mācīs par nozīmību būt taisnīgiem, pat ja mums visapkārt ir ļaunums.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzēs, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ābrahāms ar savu ģimeni apmetas Hebronā, un Lats ar savu ģimeni apmetas pie Sodomas.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 13. nodaļu.

Jūs varētu sniegt īsu pārskatu par Ābrahāma ceļojumiem līdz šim posmam viņa dzīvē. Viņš uzauga kaldeju Ūrā, tad Tas Kungs viņu vadīja apmesties Hāranā (1. Mozus 11:31; Ābrahāma 2:1–5). Vēlāk Tas Kungs aizveda viņu no Hāranas uz Kanaāna zemi un apsolīja: „Taviem pēcnācējiem Es došu šo zemi” (1. Mozus 12:7). Kanaānas bada dēļ Ābrahāms un viņa ģimene devās uz Ēģipti (1. Mozus 12:10). 1. Mozus 13. nodaļa iesākas ar aprakstu par Ābrahāma un viņa ģimenes atgriešanos no Ēģiptes Kanaānā.

- Kādēļ Ābrahāms un Lats kopā ar savām ģimenēm nevarēja dzīvot kopā, kad tie no Ēģiptes atgriezās Kanaānā? (Skat. 1. Mozus 13:5–7.) Ko mēs uzzinām par Ābrahāmu no viņa izteikumiem 1. Mozus 13:8–9? Kā mēs varam sekot Ābrahāma piemēram, kad mums ir domstarpības ar mūsu ģimenes locekļiem vai citiem?
- Kur Lats izvēlējās dzīvot? (Skat. 1. Mozus 13:10–12.) Norādiet, ka cilvēki Sodomā bija ārkārtīgi ļauni (1. Mozus 13:13), taču Lats joprojām izvēlējās dzīvot viņiem blakus. Kas padarīja zemi līdzās Sodomai tik pievilcīgu Latam? (Skat. 1. Mozus 13:10. Tā bija „bagāta ar ūdeni” un skaista.)
- Sākumā Lats „apdzīvoja apkārtējās pilsētas” Sodomas ārpusē, taču viņš „izplēta teltis līdz Sodomai” (1. Mozus 13:12). Vēlāk viņš dzīvoja pašā Sodomā (1. Mozus 14:12). Kādas lietas mēs, iespējams, darām, kas garīgi ir pielīdzināmas telšu izplešanai līdz Sodomai? (Mēs, iespējams, saskaramies ar ļaunām lietām tā vietā, lai izvairītos no tām, vai arī mēs atļaujamies izdarīt nelielus grēkus, nedomājot par to, ka tie mūs var novest pie lielākiem.) Kā mēs varam izmainīt savu uzvedību, pirms nelielas problēmas vai grēki kļūst par lieliem?
- Līdzīgi Latam, arī Mormona Grāmatā ķēniņa Benjamīna ļaudis uzslēja savas teltis noteiktā virzienā. Pret ko tika vērsta viņu teltis? (Skat. Mosijas 2:6.) Kā mēs varam pagriezt savas mājas vairāk uz tempļa pusi, nevis uz pasaulīgām vietām?

2. Ābrahāms atbrīvo Latu, maksā desmito tiesu Melhisedekam un atsakās pieņemt kara trofejas no Sodomas ķēniņa.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 14:1–2, 8–24.

- Kamēr Lats dzīvoja Sodomā, vairāku pilsētu ķēniņi, tai skaitā Sodomas un Gomoras ķēniņi, uzsāka savstarpēju karu (1. Mozus 14:1–2, 8–9). Kas notika ar Latu šī kara laikā? (Skat. 1. Mozus 14:10–12.) Kā Ābrahāms palīdzēja Latam, kad Lats tika sagūstīts? (Skat. 1. Mozus 14:13–16.)
- Ko Ābrahāms satika pēc tam, kad bija atbrīvojis Latu? (Skat. 1. Mozus 14:17–18.) Kas bija Melhisedeks? (Skat. 1. Mozus 14:18; skat. arī M&D 107:1–2.) Ko Ābrahāms iedeva Melhisedekam? (Skat. 1. Mozus 14:20; skat. arī Džozefa Smita tulkojumu 1. Mozus 14:36–40 Svēto Rakstu ceļvedī.)
- Kādēļ Ābrahāms atteicās pieņemt pat pavedienu kā Sodomas ķēniņa atlīdzību? (Skat. 1. Mozus 14:21–24. Viņš neko nevēlējās pieņemt no netaisnīga ķēniņa.) Ko varētu uzskatīt par netikumības „pavedienu” mūsdienu pasaulē? Kas varētu būt negodīguma „pavediens”? Kādus kompromisus mēs dažkārt pieļaujam netaisnīguma apjomā tajās izklaidēs, kurās vēlamies piedalīties?

Kādēļ ir svarīgi, lai mēs censtos savā dzīvē neieļaut pat nedaudz no pasaulīgām lietām? (Skat. 2. Nefija 28:20–21.)

- Ko mēs varam uzzināt par Ābrahāma sevis veltīšanu Tam Kungam, salīdzinot viņa attieksmi pret Melhisedeku un Sodomas ķēniņu?

3. Tas Kungs iznīcina Sodomu un Gomoru.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 18:16–33; 19:1–29.

- Sodomas un Goromas ļaūžu nekrietnuma dēļ Tas Kungs iecerēja iznīcināt abas pilsētas (1. Mozus 18:20–21). Ko Ābrahāms lūdza Tam Kungam, uzzinādam par Viņa ieceri? (Skat. 1. Mozus 18:23–32.) Ko mēs varam mācīties no fakta, ka Tas Kungs vēlējās pasargāt pilsētas, ja vien tajās tiktu atrasti taisnīgi cilvēki?
- Kādēļ Latam tika pateikts pamest Sodomu? (Skat. 1. Mozus 19:12–13, 15.) Kā Lata znoti atbildēja, kad viņš mudināja tos pamest pilsētu? (Skat. 1. Mozus 19:14.) Kādēļ daži cilvēki atsakās pamest ļaunas ietekmes vietas, neskatoties uz to, ka zina par draudiem?
- Kādu padomu deva eņģeļi, kad Lats ar savu ģimeni pameta pilsētu? (Skat. 1. Mozus 19:17.) Norādiet, ka Glābējs ir devis līdzīgu padomu Saviem sekotājiem (Lūkas 9:62; 17:29–32; M&D 133:14–15). Ko nozīmē „skatīšanās atpakaļ”? (Vilcināšanās atstāt to, kas tiek prasīts; nepilnīga apņemšanās sekot Kristum.) Kādā veidā mēs, iespējams, dažkārt „skatāmies atpakaļ”?
- Kas notika ar Lata sievu, kad viņa atskatījās uz Sodomu? (Skat. 1. Mozus 19:26.) Ko stāsts par Lata sievu mums var mācīt par grēku nožēlošanu? (Lai nožēlotu grēkus, mums ir jāmaina sava sirds un uzvedība. Lai to izdarītu, dažkārt mums ir jāizvēlas jauna vide un jauni biedri.)
- Ko Lats zaudēja, „izplēšot teltis līdz Sodomai”? Ko mēs zaudēsim, kad atļausimies atrasties situācijās, kurās zinām, ka tiksīm kārdināti? Kā mēs tiekam ietekmēti, kad atļaujamies tikt ļaunuma ieskauti, pat ja mēs nepiedalāmies tieši grēcīgā rīcībā?
- Kas tiek teikts 1. Mozus 19:29 par iemeslu, kādēļ Lats tika pasargāts, kad Sodoma un Gomora tika iznīcināta? (Tas Kungs atcerējās Ābrahāma taisnīgumu.) Kādu labumu citiem var dot mūsu taisnīgā uzvedība?

Prezidents Spensers V. Kimbals sacīja: „Mūsu pasaule ir ļoti līdzīga pasaulei, kāda tā bija nefijiešu pravieša dienās, kurš teica: „... ja tas nebūtu taisno ļaūžu lūgšanu dēļ ... jūs jau tagad būtu piemeklēti ar pilnīgu iznīcību. ...” (Almas 10:22.) Noteikti ir ļoti daudz taisnīgu un uzticīgu cilvēku, kuri ievēro visus baušļus un kuru dzīve un lūgšanas attur pasauli no iznīcības” (Conference Report, 1971. g. aprīlis, 7; vai *Ensign*, 1971. g. jūnijs, 16).

Nobeigums

Lieciniet par svarīgumu turēt sevi tīru no grēka, neskatoties uz to, ka ļaunums ir visapkārt mums. Mudiniet nodarbības dalībniekus censties pasaulē būt taisnīguma ietekmētājiem tā vietā, lai ļautu pasaulīgām lietām ietekmēt viņus pašus.

Jūs varētu nobeigt ar tālāk doto eldera M. Rasela Ballarda izteikumu:

„Baznīcā mēs bieži citējam izteicienu — „Esiet pasaulē, taču ne no pasaules”. Skatoties televīzijas šovus, kas zaimiem, varmācībai un sekļai neticībai liek

izskatīties burvīgai, mēs bieži vēlamies, kaut spētu kaut kādā veidā atslēgties no pasaules un izolēt savu ģimeni no tā visa. ...

Iespējams, mums ir jācītē iepriekš minētais izteiciens kā divi atsevišķi brīdinājumi. Pirmkārt, *esiet pasaulē*. Iesaistieties; esiet informēti. Centieties būt saprotoši un iecietīgi un novērtējiet dažādību. Sniedziet nozīmīgus ieguldījumus sabiedrībā, kalpojot un iesaistoties. Otrkārt, *neesiet no pasaules*. Nesekoiet nepareiziem ceļiem un vairieties pielāgoties vai pieņemt to, kas nav pareizs. ...

Baznīcas locekļiem vairāk ir jāietekmē, nekā jātiek ietekmētiem. Mums ir jāstrādā, lai aizturētu grēka vai ļaunuma vilni, nevis pasīvi jātiek aizskalotiem līdz tam. Mums katram ir jāpalīdz atrisināt problēma, nevis jāizvairās vai jāignorē tā” (Conference Report, 1989. g. aprīlis, 100–101; vai *Ensign* 1989. g. maijs, 80).

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Sodomas un Gomoras grēki

Kā teikts 1. Mozus 19:4–11 un Džozefa Smita tulkojumā 1. Mozus 19:9–15 Svēto Rakstu ceļvedī, Sodomas un Gomoras ļaudis iesaistījās smagos seksuālos grēkos. Taču, lai arī tie bija smagi grēki, tie nebija vienīgie, kuru dēļ pilsētas tika iznīcinātas. Lūdziet kādu stundas dalībnieku skaļi izlasīt Ecēhiēla 16:49–50 un pārrunājiet ar nodarbības dalībniekiem citus grēkus, kuros Sodomas un Gomoras ļaudis bija vainojami. Palīdziet nodarbības dalībniekiem saprast, ka mēs varam tikt iznīcināti kā šķietami mazu grēku, tā arī lielu grēku dēļ.

2. Vadīt ar piemēru

Lai attēlotu vienu veidu, kā Pēdējo Dienu svētie var ietekmēt uz labu, nevis tikt pasaules ietekmēti, jūs varētu parādīt „Vadīt ar piemēru” (Leading by Example) septiņas minūtes ilgu īsfilmu no *Vecās Derības video prezentācijām* (*Old Testament Video Presentations*) (53224). Šajā īsfilmā kāda jauna sieviete palīdz draudzenei pievērsties Jēzus Kristus evaņģēlijam.

9.

stunda

„Dievs pats izraudzīs sev jēru”

Ābrahāma 1; 1. Mozus 15–17; 21–22

Mērķis

Mācoties par Ābrahāma gatavību upurēt Īzāku, palīdzēt nodarbības dalībniekiem labāk saprast Debesu Tēvu, upurējot Savu Dēlu.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Svēto Rakstu vietas. Piezīme: 1. Mozus 17. nodaļā tiek aprakstīts, ka Tas Kungs izmaina Ābrama vārdu uz Ābrahāms un Sārajas vārdu uz Sāra (skat. 5., 15. p.). Vārdi Ābrahāms un Sāra tiek lietoti visas stundas laikā.
 - a. Ābrahāma 1:1, 5–20. Ābrahāmu jaunībā vajā Faraona viltus priesteri. Tie cenšas upurēt viņu, taču viņu izglābj Jēhova.
 - b. 1. Mozus 15–17; 21. Vēlāk savā dzīvē Ābrahāms vēlas un viņam tiek apsolīti pēcnācēji (15:1–6). Sāra dod Hagaru Ābrahāmam par sievu; Hagara dzemdē Ismaēlu (16:1–16). Atkal Dievs runā ar Ābrahāmu par viņa derību, apsolīdams, ka viņš būs daudzu tautu tēvs (17:1–14; skat. 7. stundu). Tiek paziņots par Īzaka dzimšanu, caur kuru derība turpināsies (17:16–22). Sāra dzemdē Īzāku (21:1–12).
 - c. 1. Mozus 22. Dievs pavēl Ābrahāmam upurēt Īzāku (22:1–2). Ābrahāms gatavojas upurēt Īzāku, taču Dievs dod aunu, kuru upurēt viņa vietā (22:3–19).
2. Papildu lasāmviela: Ebrejiem 11:8–19; Jēkaba vēst. 2:21–23; Jēkaba gr. 4:5; Mācība un Derības 132:34–36.
3. Ja jūs izmantosit otro uzmanības pievēršanas paņēmienu, vismaz vienu nedēļu iepriekš palūdziet dažiem nodarbības dalībniekiem sagatavoties pastāstīt par gadījumu, kad viņi ir tikuši svētīti, jo vēlējās upurēt.
4. Ja jums ir pieejami tālāk dotie audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:
 - a. Attēli: Eņģelis izglābj Ābrahāmu (62607; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 104) un Ābrahāms ved Īzāku, lai to upurētu (62054; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 105).

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmienu, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Lūdziet nodarbības dalībniekus padomāt par cilvēku, kuru viņi ļoti mīl, vai arī īpašumu, kuru augstu vērtē.
 - Kā jūs justos, ja Dievs jums prasītu atdot vai upurēt šo cilvēku vai īpašumu? Ko jūs darītu?

2. Aiciniet dažus nodarbības dalībniekus pastāstīt par gadījumu, kad viņi ir tikuši svētīti, jo vēlējās upurēt.

Pēc jebkura no šiem paņēmieniem paskaidrojiet, ka Dievs pavēlēja Ābrahāmam upurēt viņa dēlu Īzāku, ko Ābrahāms ļoti mīlēja. Lai arī tā nebija nelokāma prasība veikt šādu upuri, Ābrahāma vēlēšanās tika „ieskaitīta viņam par taisnību” (M&D 132:36). Ābrahāma taisnības dēļ tika ļoti svētīts viņš pats un viņa pēcteči.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ābrahāmu gandrīz upurē Faraona viltus priesteri.

Māciet un pārrunājiet Ābrahāma 1:1, 5–20. Daļa no šīs stundas tiek vērsta uz Dieva pavēli Ābrahāmam upurēt Īzāku. Lai palīdzētu nodarbības dalībniekiem saprast šīs pavēles nozīmīgumu un Ābrahāma ticības dziļumu, stunda iesākas ar īsu pārrunu par Ābrahāma pieredzi, kad viņš, būdams jauns vīrs, gandrīz tika Faraona viltus priesteru upurēts.

- Kādi bija apstākļi Kaldeju zemē, kad tur dzīvoja Ābrahāms? (Skat. Ābrahāma 1:1, 5–8.) Ko Faraona viltus priesteri centās izdarīt ar Ābrahāmu? (Skat. Ābrahāma 1:7, 12.) Kā Ābrahāms tika izglābts no šiem viltus priesteriem? (Skat. Ābrahāma 1:15–16, 20.)
- Kā Ābrahāma pieredze uz viltus priesteru altāra palīdzēja viņam sagatavoties pārbaudījumiem nākotnē? Kā mūsu grūtības palīdz mums sagatavoties sarežģījumiem nākotnē?

2. Ābrahāmam bija bērni no Hagaras un Sāras.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 15–17; 21.

- Kādu solījumu par bērniem Tas Kungs deva Ābrahāmam? (Skat. 1. Mozus 15:1–6.) Kādēļ Sāra deva Ābrahāmam par sievu Hagaru? (Skat. 1. Mozus 16:1–3; M&D 132:34–35.) Kādu solījumu Tas Kungs deva Hagarai? (Skat. 1. Mozus 16:10–11.)
- Ko Dievs atklāj Ābrahāmam 1. Mozus 17:15–16, 19 un 21? Kā Ābrahāms uz to atbildēja? (Skat. 1. Mozus 17:17. Atzīmējiet, ka, lai arī Bībeles tekstā minēts, ka Ābrahāms „pasmējās”, kad dzirdēja, ka Sāra dzemdēs dēlu, vēl viens tulkojums šim vārdam ebreju valodā ir „priecājās”. Džozefa Smita veiktajā Bībeles tulkojumā teikts, ka Ābrahāms „priecājās” par ziņām.)
- Ko atklāsme, ka Ābrahāmam un Sārai būs dēls, var mums mācīt par to, kā Dievs piepilda Savus solījumus? (Dievs piepildīs Savus solījumus, lai arī ne noteikti tādā veidā vai laikā, kā mēs to gaidām. Norādiet, kā Ābrahāmam un daudziem citiem Svētajos Rakstos bija uzticīgi jāgaida daudzus gadus, pirms tika dotas apsolītās svētības.)
- Kā Dieva apsolījumi attiecībā uz Īzāku atšķirās no apsolījumiem attiecībā uz Ismaēlu? (Skat. 1. Mozus 17:19–21.)

3. Dievs pavēl Ābrahāmam upurēt Īzāku.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 22.

- Kādēļ Dievs prasīja, lai Ābrahāms upurē Īzāku? (Skat. 1. Mozus 22:1.) Kādēļ tas Ābrahāmam bija grūts pārbaudījums? (Īzāks bija ne tikai viņa dēls, bet Dievs bija apsolījis, ka Ābrahāma derība turpināsies caur Īzāku un viņa pēctečiem [1. Mozus 17:19]. Vēl viens iemesls, kāpēc tas bija grūti, ir tas, ka Ābrahāms pats, būdams jauns, gandrīz tika Faraona viltus priesteru upurēts [Ābrahāma 1:1, 5–20].)
- Kā Ābrahāms atbildēja uz Dieva pavēli upurēt Īzāku? (Skat. 1. Mozus 22:2–3.) Ko mēs mācāmies no Ābrahāma par ticību un paklausību? (Skat. Ebrejiem 11:17–19; Jēkaba v. 2:21–23.)
- Kā Īzāks reaģēja uz šo situāciju? (Skat. 1. Mozus 22:3–10. Nav nekādu norāžu, ka Īzāks būtu pretojies Ābrahāma nodomam viņu upurēt.)

Elders Dalins H. Ouks paskaidroja: „Kad viņi nonāca līdz norādītajai vietai, Ābrahāms uzcēla altāri un salika uz tā malku. Tad Bībelē teikts: „Ābrahāms ... sasēja savu dēlu Īzāku un uzcēla to uz altāra virs malkas” (1. Mozus 22:9). Ko Īzāks padomāja, kad Ābrahāms rīkojās tik dīvaini? Bībelē netiek minēta ne pretošanās, ne iebildumi. Īzāka klusēšanu var izskaidrot vienīgi ar viņa uzticēšanos un paklausību savam tēvam” (Conference Report, 1992. g. oktobris, 51; vai *Ensign*, 1992. g. novembris, 37).

- Ābrahāma gatavība upurēt Īzāku bija līdzība Debesu Tēva gatavībai upurēt Savu Vienpiedzimušo Dēlu (Jēkaba gr. 4:5; 1. Mozus 22:8, 13). Kādas līdzības ir Ābrahāma pieredzei un Debesu Tēva pieredzei? Kāda ir lielākā atšķirība?
- Kādā veidā mēs varam tikt salīdzināti ar Īzāku? Ja Īzāks simbolizē mūs, ko simbolizē auns krūmos? Kā šie salīdzinājumi jums palīdz labāk saprast Debesu Tēva mīlestību pret jums, upurējot Savu Dēlu?

Elders Dalins H. Ouks teica: „Šis stāsts ... parāda Dieva labestību, pasargājot Īzāku un nodrošinot aizvietotāju, lai viņam nevajadzētu mirt. Mūsu grēku un mirstības dēļ mēs, līdzīgi Īzākam, esam nolemti nāvei. Kad visas cerības ir izgaisušas, mūsu Tēvs Debesīs sagādā Dieva Jēru, un mēs tiekam glābti Viņa upura dēļ” (Conference Report, 1992. g. oktobris, 51; vai *Ensign*, 1992. g. novembris, 37).

- Ko Ābrahāms pierādīja šajā pārbaudījumā? (Skat. 1. Mozus 22:11–12.) Aiciniet nodarbības dalībniekus pastāstīt par citām situācijām, gan Svētajos Rakstos minētām, gan personīgām, kad cilvēki ir tikuši pārbaudīti un tā ir bijusi iespēja pierādīt savu uzticību. Lūdziet nodarbības dalībniekiem pastāstīt arī par prieku un svētībām, kas saņemtas, pierādot uzticību.
- Kādēļ 1. Mozus 22:16 Īzāks tiek nosaukts par Ābrahāma vienīgo dēlu? (Īzāks bija dēls, caur kuru turpinātos derība. Šis pants arī izceļ paralēli starp Īzāku un mūsu Glābēju, Tēva Vienpiedzimušo Dēlu.) Ar kādām svētībām tika nodrošināts Ābrahāms viņa uzticības dēļ? (Skat. 1. Mozus 22:15–18.) Kādas svētības mēs varam saņemt caur Ābrahāma derību? (Skat. 7.stundu.) Kāda ir mūsu, kā Ābrahāma derības mantinieku, atbildība?

Nobeigums

Paudiet savu pateicību par ticības un paklausības piemēru, ko sniedzis Ābrahāms. Lieciniet, ka Ābrahāma gatavība upurēt Īzāku bija līdzība Debesu Tēva gatavībai upurēt Savu Vienpiedzimušo Dēlu. Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties savās sajūtās par Izpirkšanu un Debesu Tēva un Jēzus Kristus lielo mīlestību pret mums.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Mācīšanās no grūtībām

- Prezidents Hjū B. Brauns teica, ka Dievs pavēlēja Ābrahāmam upurēt Īzāku, jo „Ābrahāmam kaut kas bija jāuzzina par Ābrahāmu” (Truman G. Madsen, *The Highest in Us* [1978], 49). Ko Ābrahāms varēja uzzināt par sevi no šīs pieredzes? Ko jūs esat mācījušies no saviem pārbaudījumiem?
- Tas Kungs atklāja, ka mums jātiek pārbaudītiem „tāpat kā Ābrahāmam” (M&D 101:4). Kā jūs domājat, kādēļ tas ir nepieciešams? (Skat. M&D 101:5, 35–38; 122:5–7.) Ko mēs varam darīt tagad, lai sagatavotos upuriem, ko Tas Kungs var prasīt no mums?

2. Veidot stipras attiecības ar Dievu

Ābrahāma 1. un 2. nodaļā aprakstītas attiecības, kas bija Ābrahāmam un viņa tēvam ar Dievu. Ābrahāma tēvs vērsās pie Dieva grūtību brīžos, taču tad, kad viņa dzīvē viss bija kārtībā, viņš vērsās pie elka (Ābrahāma 1:5, 30; 2:5). Turpretī Ābrahāms vērsās pie Dieva nepārtraukti (Ābrahāma 1:2, 4; 2:12).

- Kā mēs varam meklēt Dievu, veidojot savas attiecības ar Viņu aktīvas, nevis pasīvas? Kā mēs varam padarīt savas saistības ar Dievu noturīgākas, lai mēs vērstos pie Viņa gan miera un labklājības laikā, gan arī grūtībās?

Mērķis

Stiprināt nodarbības dalībnieku vēlmi dzīvot tā, lai būtu savu pirmdzimtības svētību un mūžīgās laulības cienīgi.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 1. Mozus 24. Ābrahāms uzsver derības laulības (mūžīgās laulības) nozīmi, izvēloties Īzākam cienīgu sievu.
 1. Mozus 25:20–34. Rebeka saņem atklāsmi par saviem nedzimušajiem dvīņiem (25:22–23). Kad šie dēli pieaug, Ēsavs pārdod savu pirmdzimtību Jēkabam (25:29–34).
 1. Mozus 26–29. Īzākam un viņa pēctečiem tiek apsolītas Ābrahāma derības svētības (26:1–5). Ēsavs precas ārpus derības un apbēdina savus vecākus (26:34–35). Īzāks svētī Jēkabu, lai tas valdītu pār cilvēkiem un tautām (27:1–46). Īzāks paziņo Jēkabam Ābrahāma derības svētības un sūta, lai tas atrod sev cienīgu sievu (28:1–10). Jēkabs apprec derībā Leu un Rahēli (29:1–30).
2. Ja jūs izmantojat pirmo uzmanības pievēršanas paņēmieni, paņemiet līdzīgu mazu bļodiņu vai maisiņu ar gatavu popkornu vai kāda augļa gabaliņu.
3. Ja jūs mācāt pusaudžus vai jaunos neprecētos pieaugušos, izskatiet otro papildu ierosinājumu mācīšanai „Pareiza laulība sākas ar pareizu randiņu”.
4. Ja jums ir pieejami tālāk dotie audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:
 - „Laulība derībā”, četras minūtes ilgo īsfilmu no Vecās Derības video prezentācijas (*Old Testament Video Presentations*, 53224).
 - Attēls: Rebeka pie akas (62160).

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Parādiet bļodiņu vai maisiņu ar popkornu vai kāda augļa gabaliņu un uzdo-
diet nodarbības dalībniekiem šādu jautājumu:
 - Ja jums būtu jāizvēlas starp bļodiņu ar popkornu (vai augļa gabaliņu) tūlīt vai solījumu iegūt neierobežotu popkorna (vai augļa) daudzumu vēlāk, kad būsiet iestādījuši, rūpējušies un novākuši graudus (vai augļus), ko jūs izvēlētos? Kāpēc?
- Paskaidrojiet, ka mēs bieži sastopamies ar izvēlēm starp lietām, kas viegli iegūstamas uzreiz, un lietām, kuras ir jāgaida un jānopelna. Dažkārt mēs izvēlamies to, kas mums sniedz tūlītēju gandarījumu (iepriecinājumu vai

apmierinājumu), neskatoties uz to, ka izvēle — strādāt un nogaidīt — vēlāk mums sniegtu lielāku svētību. Izvēle — iegūt popkornu (vai augli) tagad vai vēlāk — nav svarīgs lēmums. Tomēr dzīvē mēs sastopamies ar citām izvēlēm — piemēram, izvēle ar ko un kur precēties — kad tūlītējs gandarījums var atņemt mums brīnišķīgas un paliekošas svētības.

2. Uzdodiet nodarbības dalībniekiem šādu jautājumu:

- Vai jums kādreiz ir nācies iztērēt naudu vai laiku, lai iegūtu kaut ko, un jūs atklājāt, ka tas nebija jūsu tēriņu vērts?

Aiciniet nodarbības dalībniekus pastāstīt par gadījumu, kad viņi ir pārāk daudz samaksājuši par kaut ko, kas viņiem šķita iekārojams (jūs varētu dalīties savā pieredzē).

Paskaidrojiet, ka tāpat var notikt garīgi. Izdarot netaisnīgas izvēles, mēs varam samaksāt ar mūžīgām svētībām par to, kam nav tādas vērtības. Dzīvojot taisnīgi, mēs varam saņemt visas svētības, ko Debesu Tēvs ir mums sagatavojis.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ābrahāms uzsver derības laulības (mūžīgās laulības) nozīmi.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 24. nodaļu. Pārrunājot mūžīgās laulības nozīmi, esiet iejūtīgs pret to nodarbības dalībnieku jūtām, kas nav laulājušies templī vai kuru vecāki nav laulājušies templī.

- Kādēļ Ābrahāms bija tik uzstājīgs, lai Īzāks apprecētu sievieti, kas ir viņa radniece, nevis kādu no kanaānietēm, kuru zemē Ābrahāms un Īzāks dzīvoja? (Ābrahāms vēlējās, lai Īzāks apprecētu kādu no viņa paša ticības, lai viņš varētu laulāties derībā. Tas bija nepieciešams tādēļ, lai Ābrahāma derības svētības varētu tikt nodotas Ābrahāma pēcnācējiem.) Kādēļ ir svarīgi, lai mēs laulātos derībā? (Ja nepieciešams, paskaidrojiet, ka mūsdienās frāzes *derības laulība*, *mūžīgā laulība* un *templja laulība* bieži tiek lietotas, citai citu aizstājot.)
- Cik sen derības laulība ir bijusi Dieva pavēle? (Tas ir mūžīgs priekšraksts, ko Tas Kungs ir pavēlējis veikt visos laikos, kad evaņģēlija pilnība ir bijusi uz Zemes. Ādams un Ieva bija pirmie uz šīs Zemes, kas stājās šajā derībā.)
- Ābrahāms sūtīja savu kalpu, lai tas atrastu sievu Īzākam (1. Mozus 24:4). Kas šajā kalpā jums šķiet iedvesmojošs? (Skat. 1. Mozus 24. nodaļu. Atbildes varētu būt dažādas, taču tā varētu būt viņa uzticamība, lojalitāte, viņš bija lūgšanu pilns un ticīgs. Pat pēc garā ceļa viņš neēda, līdz nebija paveicis to, ko Ābrahāms viņam bija uzticējis. Un tā vietā, lai paliktu uz 10 dienu ilgām svinībām, viņš vēlējās paņemt Rebeku un uzreiz atgriezties pie Ābrahāma.) Ko mēs varētu mācīties no Ābrahāma kalpa, kas palīdzētu mums labāk pildīt pienākumus, ko Tas Kungs mums ir devis?
- Kā Ābrahāms noteica, ka Rebeka Īzākam būs laba sieva? (Skat. 1. Mozus 24:15–20, 58. Rebeka bija laipna un vēlējās palīdzēt citiem, un to parāda tas, ka viņa pasmēla ūdeni Ābrahāma kalpam un viņa kamieļiem. Jūs varētu norādīt, ka kamielis var izdzert līdz pat 115 litriem dienā, tādēļ Rebekai bija jāizmēļ daudz ūdens, lai padzirdītu 10 kamieļus. Rebeka arī vēlējās atstāt savu

ģimeni un precēties ar Īzāku, iespējams, tāpēc, ka viņai bija liela ticība un viņa zināja, ka tā bija Tā Kunga griba, lai viņa apprecētu Īzāku.)

- Kādas īpašības jūs vēlētos redzēt vīrā vai sievietē? Kādēļ garīgās īpašības ir daudz svarīgākas par fizisko izskatu? Kādas īpašības katram no jums ir jāattīsta (neatkarīgi no tā, vai esam vai neesam precējušies), kas padarīs mūs par labu vīru vai sievieti?
- Kad cilvēkam ir jābūt gatavotam mūžīgajai laulībai? Ko bērni un jaunieši var darīt, lai gatavotos mūžīgajai laulībai? Kā vecāki un citi pieaugušie var palīdzēt bērniem un jauniešiem sagatavoties laulībām templī?

Prezidents Hovards V. Hanters teica: „Plānosim, mācīsim un ļoti lūgšim saviem bērniem laulāties Tā Kunga namā. Apstiprināsim no jauna un vēl enerģiskāk kā agrāk, ka tam patiesi ir nozīme, kur jūs laulājaties un ar kādām pilnvarām jūs tiekiet pasludināti par vīru un sievieti” (Conference Report, 1994. g. oktobris, 118; vai *Ensign*, 1994. g. novembris, 88).

2. Ēsavs pārdod savu pirmdzimtību Jēkabam.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 25:20–34.

- Kādu atklāsmi Rebeka saņēma par saviem nedzimušajiem dvīņiem? (Skat. 1. Mozus 25:22–23.) Kādēļ Tā Kunga paziņojums, ka „vecākais kalpos jaunākajam” bija neparasta atklāsmē? (Pirmdzimtība parasti tiek nodota no tēva vecākajam dēlam. Pirmdzimtības saņemšana nozīmēja, ka vecākais dēls manto divkāršu daļu no ģimenes bagātībām un viņš prezidēs pār ģimeni un rūpēsies par māti un māsām pēc tēva nāves. Paziņojums, ka „vecākais kalpos jaunākajam”, ko Tas Kungs deva Rebekai atklāsmē, nozīmēja, ka šajā gadījumā jaunākais dēls saņems pirmdzimtību un viņa pēcnācēji būs derības ļaudis.)
- Ko vecākais dēls Ēsavs juta pret savu pirmdzimtības derību, ko viņa vectēvs bija noslēdzis ar To Kungu? (Skat. 1. Mozus 25:29–34. Ēsava labprātība atdot savas pirmdzimtības tiesības, lai apmierinātu savu laicīgo, fizisko izsalkumu, parāda, cik zemu viņš vērtēja šo pirmdzimtību.)
- Mums kā Baznīcas locekļiem ir garīga pirmdzimtība no mūsu Debesu vecākiem. Kādas svētības ir iekļautas mūsu pirmdzimtībā? (Atbildēs varētu iekļaut priesterību, tempļa svētības, priekšrakstus, atklāsmes un iespēju tikt paaugstinātiem.)
- Kā tas, kur mēs laulājamies, iespaido mūsu iespēju saņemt mūsu pirmdzimtības svētības? (Mēs stājamies Ābrahāma derībā, kas attiecas uz paaugstināšanu un mūžīgo papildinājumu, noslēdzot un turot tempļa endaumenta un mūžīgās laulības derības.)
- Kā mūsu vārdi un rīcība parāda, cik augstu mēs vērtējam savu pirmdzimtību? Kā daži no jums, iespējams, pieļauj Ēsavam līdzīgas kļūdas, izvēloties lietas, kas sniedz tūlītēju gandarījumu, nevis to, kam ir mūžīga vērtība?
- Nosakot derības mantinieku, Tas Kungs izvēlējās Īzāku, nevis viņa vecāko brāli Ismaēlu (Galatiešiem 4:22–23), Jēkabu, nevis viņa vecāko brāli Ēsavu, Jāzepu, nevis viņa vecāko brāli Rūbenu (1. Laiku 5:1–2), un Efraimu, nevis viņa vecāko brāli Manasi (1. Mozus 48:17–20). Ko tas māca par to, kā mēs tiekam kvalificēti Dieva aicinājumiem un svētībām?

3. Jēkabs apprec Leu un Rahēli derībā, un caur viņu turpinās Ābrahāma derība.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 26–29.

- Ko Ēsava sievu izvēle mums māca par viņa prioritātēm? (Skat. 1. Mozus 26:34–35, 28–6.) Ko mēs varam uzzināt par Jēkabu no viņa centieniem laulāties derībā? (Skat. 1. Mozus 28:1–5; 29:1–28. Viens, ko mēs varam mācīties, ir tas, ka derības laulība Jēkabam bija ļoti nozīmīga. Lai atrastu uzticamu sievieti, ar kuru precēties, viņš devās garā ceļā. Tad septiņus gadus viņš strādāja Lābana labā, pirms apprecēja Rahēli, un arī pēc tam strādāja viņa labā.) Kā mēs varam izrādīt to, ka laulāšanās derībā mums ir svarīga?

Prezidents Gordons B. Hinklijs pastāstīja par ģimeni, kas pievienojās Baznīcai Austrālijā un tad pārdeva visu savu iedzīvi, lai varētu ceļot uz Jaunzēlandi un kā ģimenei tikt saistītiem. Šis ģimenes tēvs teica: „Mēs nevarējām atļauties doties [uz templi]. Mūsu pasaulīgā iedzīve bija veca mašīna, mēbeles un trauki. Es teicu savai ģimenei: „Mēs nevaram atļauties *nedoties* turp. Ja Tas Kungs man dāvās spēku, es strādāšu un nopelnīšu pietiekami, lai iegādātos jaunu mašīnu, mēbeles un traukus, taču, ja man ir jāzaudē savus mīļotos, es patiesi būšu nabags gan dzīvē, gan mūžībā” (*Be Thou an Example* [1981], 138).

- Pēc tam, kad divi cilvēki ir laulājušies templī, kas viņiem ir jādara, lai tā patiesi būtu mūžīgā laulība? Kā vīrs un sieva var saglabāt un uzlabot attiecības laulībā tā, lai templī noslēgtās derības un apsoliījumi tiktu piepildīti? (Jūs varētu aicināt dažus nodarbības dalībniekus dalīties piemērā par to, ko viņu laulātais vai vecāki dara, lai laulībā ienestu celestiālo garu.)

Nobeigums

Uzsveriet to, cik nozīmīgi ir laulāties derībā un dzīvot pirmdzimtības svētību cienīgu dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus izdarīt gudras izvēles un neieņemt mūžīgās svētības pret īslaicīgu prieku vai apmierinājumu.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Rebeka tika izvēlēta Īzākam par sievu

Uz atsevišķām papīra lapām uzrakstiet katru no tālāk dotajiem citātiem no 1. Mozus 24. nodaļas un izdaliet katram stundas dalībniekam. Lūdziet nodarbības dalībniekus izmantot savus Svētos Rakstus, lai uzzinātu, kas ir šo izteikumu autors un kuros pantos tie ir pierakstīti. Kad nodarbības dalībnieki ir pabeiguši, pārrunājiet izteikumus un kontekstu, kādā tie ir sacīti. Norādiet uz nozīmīgumu laulāties derībā, Ābrahāma kalpa ticību un lojalitāti un Rebekas īpašībām, kas darīja viņu par labu mūžīgo partneri.

- „Tu manam dēlam neņemsi sievu no kānaāniešu meitām.”
- „Tu iesi uz manu zemi un pie maniems cilts piederīgiem un tur ņemsi sievu manam dēlam.”
- „Tas Kungs, debesu Dievs, ... sūtīs Savu eņģeli tev pa priekšu.”
- „Un pēc tā es zinātu, ka Tu esi žēlastību parādījis manam kungam.”
- „Es pasmelšu arī taviem kamieļiem, līdz tie būs padzēruši.”

- f. „Es esmu Betuēla, Milkas dēla, meita, kuru tā dzemdēja Nahoram.”
- g. „Slavēts lai Tas Kungs ... [kas] mani ir novedis mana kunga brāļa namā!”
- h. „Viņa man atbildētu: dzer, un arī tavus kamieļus es gribu dzirdīt, — ir tā sieva, kuru Tas Kungs ir izraudzījis mana kunga dēlam.”
- i. „Bet tagad, ja jūs patiesi gribat mīlestību un uzticību parādīt manam kungam, sakiet man to; un, ja ne, sakiet arī to man.”
- j. „Lūk, Rebeka stāv tavā priekšā; ņem to un ej. Un viņa lai ir Tava kunga dēla sieva, kā Tas Kungs to ir gribējis.”
- k. „Es iešu.”
- l. „Tu, mūsu māsa, topi par tūkstošu tūkstošiem.”

Atbildes: a-Ābrahāms (3. p.); b-Ābrahāms (4. p.); c-Ābrahāms (7. p.); d-kalps (14. p.); e-Rebeka (19. p.); f-Rebeka (24. p.); g-kalps (27. p.); h-kalps (44. p.); i-kalps (49. p.); j-Lābans un Betuēls (51. p.); k-Rebeka (58. p.); l-Rebekas ģimene (60. p.).

2. „Pareiza laulība sākas ar pareizu randiņu”

- Gan Īzākam, gan Jēkabam viņu tēvi bija likuši apprecēt sievieti no viņu ticības. Ēsavs apbēdināja savus vecākus, apņemdams sievas, kas neticēja Ābrahāma Dievam. Kādēļ ir svarīgi apprecēt cilvēku no savas ticības?

Prezidents Špensers V. Kimbals deva šādu padomu: „Pāvils teica korintiešiem: „Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgajiem ...” Iespējams, Pāvils vēlējās, lai viņi redzētu, ka reliģiskas atšķirības ir fundamentālas atšķirības. Reliģiskas atšķirības ietver plašāku konflikta sfēru. Sadursmē nonāk uzticība baznīcai un uzticība ģimenei. Bieži tiek sagrautas bērnu dzīves. Baznīcai nepiederīgs cilvēks var būt tikpat lielisks, labi apmācīts un pievilcīgs, un viņš vai viņa var būt vispatīkamākā personība, taču bez kopīgas ticības laulības dzīvi apdraud grūtības. Ir daži izņēmumi, taču parasti rezultāts ir nepatīkams un nelaimīgs” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 240).

- Ko jūs varētu darīt, lai pārliecinātos, ka cilvēks, kuru jūs vēlaties apprecēt, ir tas, ar kuru jūs varēsiet noslēgt mūžīgo laulību? Kādā veidā pašreizējā draudzība un saskarsme ietekmēs visu jūsu dzīvi un mūžību?

Prezidents Kimbals turpināja: „Nepārprotami, pareiza laulība sākas ar pareiziem randiņiem. Parasti cilvēks apprec kādu no to vidus, ar kuriem viņš ... satiekas. Tādēļ šim brīdinājumam tiek likts liels uzsvars. Neejiet uz randiņiem ar Baznīcai nepiederīgiem cilvēkiem vai Baznīcas locekļiem, kas ir neapmācīti un neticīgi. Meitene varētu teikt: „Es taču negrastos precēties ar šo cilvēku. Ir vienkārši „jautri” iet uz randiņiem”. Taču neviens nedrīkst pieļaut iespējamību — iemīlēties kādā, kas, iespējams, nekad nepieņems evaņģēliju. Tas tiesa, ka ir neliels procents to gadījumu, kad, apprecot Baznīcas locekli, otrs tiek kristīts. ... Taču viņi ir svētīts mazākums. ... Vairums nepievienojas Baznīcai, un ... daudzās šādās laulībās ir novērojamas domstarpības, vilšanās un šķiršanās” (*The Miracle of Forgiveness*, 241–242).

3. Dievs dod atklāsmi sievietēm tāpat kā vīriešiem

Svēto Rakstu vietas par atklāsmi pārsvarā runā kā Dieva saskarsmi ar priesterības vadītājiem, kas ir vīrieši. Tomēr 1. Mozus 25:22–23 satur aprakstu par to, ka Dievs dod atklāsmi sievietei.

Attiecībā uz Rebekas lūgšanu elders Brūss R. Makonkijs teica: „Vai es drīkstētu ņemt mums zināmo priekštecī Rebeķu par piemēru tam, ko viņas meitas mūsdienās Baznīcā varētu darīt? ... Kad Rebeka bija noraizējusies un viņai bija nepieciešama vadība, viņa vērsās ar šo lietu pie Tā Kunga, un Viņš atbildot runāja ar to. Tas Kungs sniedz atklāsmi tām sievietēm, kas lūdz Viņu ticībā” (Conference Report, Taiti reģiona konference, 1976. g., 16).

- Kā gan vīrieši, gan sievietes var sagatavoties, lai saņemtu personīgu atklāsmi?

4. Jēkaba vīzija par kāpnēm, kas slejas Debesīs

- Kamēr Jēkabs ceļoja no Kanaānas zemes, lai dotos uz savu radnieku zemi un atrastu tur sievu, un aizbēgtu no Ēsava dūsmām, viņš apstājās, lai pārļautu nakti, un redzēja īpašu sapni (1. Mozus 28:10–19). Ko Jēkabs redzēja šajā sapnī? Kādas svētības Tas Kungs viņam apsolīja? (Skat. 1. Mozus 28:13–15. Tās ir Ābrahāma derības svētības, kas tika atjaunotas Jēkabam viņa vīzijā; skat. 7. stundu.) Ko simbolizē kāpnes?

Elders Marions G. Romnijs par šo sapni teica: „Jēkabs saprata, ka derības, ko viņš bija noslēdzis ar To Kungu ... bija kāpņu pakāpieni, pa kuriem viņam pašam ir jākāpj, lai saņemtu apsolītās svētības — svētības, kas ļaus viņam iet Debesīs un sarunāties ar To Kungu” (“Temples — The Gates to Heaven,” *Ensign*, 1971. g. marts, 16).

Mērķis

Palīdzēt nodarbības dalībniekiem (1) mācīties, kā likt pieredzei un apstākļiem strādāt kopā viņu labumam un (2) stiprināt viņu apņemšanos paklausīt Tā Kunga standartam par seksuālo šķīstību.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 1. Mozus 37. nodaļa. Jāzepu, Jēkaba vienpadsmito dēlu, ienīst viņa brāļi un pārdod verdzībā.
 1. Mozus 39. nodaļa. Jāzepam kā vergam veicas, taču viņš tiek vainots netikumībā un ielikts cietumā (39:1–20). Cietuma priekšnieks uztic Jāzepam rūpēties par pārējiem cietumniekiem (39:21–23).
 1. Mozus 34:1–12; 35:22; 38:1–30. Netikumība atstāj negatīvas sekas uz Jēkaba ģimeni — Dīnu, viņa meitu (34:1–12); Rūbenu, viņa vecāko dēlu (35:22); un Jūdu, vēl vienu no viņa dēliem (38:1–30).
2. Papildu lasāmviela: 1. Mozus 34:13–31.
3. Ja jums ir pieejami tālāk dotie audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:
 - Attēli: Brāļi pārdod Jāzepu (62525; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 109) un Jāzeps pretojas Potifara sievai (62548; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 110).

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Palūdziet nodarbības dalībniekus nosaukt filmas, televīzijas šovus, grāmatas vai žurnālus, kas šodien ir populāri jūsu apgabalā.

- Kādi seksuālo tikumu standarti tiek pasniegti šajos populārajos plašsaziņas līdzekļos? Kā šie standarti atšķiras no Tā Kunga standartiem, kas tiek mācīti Rakstos un ko māca Baznīcas vadītāji?

Paskaidrojiet, ka sabiedrības tikumības uzvedība bieži atšķiras no tikumības standartiem, kurus ir noteicis Tas Kungs. Lai gan sabiedrības standarti var mainīties, Tā Kunga standarti ir nemainīgi.

Šajā stundā tiks pārrunātas kāda vīrieša, kurš ievēroja Tā Kunga tikumības standartu, pieredze un citu vīriešu, kuri to neievēroja, pieredze. Stundā tiks arī apspriestas sekas, kas izriet no Tā Kunga standarta ievērošanas vai neievērošanas.

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet stundas dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Brāļi pārdod Jāzepu verdzībā.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 37. nodaļu.

Jēkabs apprecēja Leu un Rahēli, kas bija viņa mātes brāļa Lābana meitas, un viņš apprecēja arī viņu kalpones — Zilfu un Bilhu. Jēkaba sievas dzemdēja viņam divpadsmit dēlus, kas kļuva par Israēla divpadsmit cilšu iesākumu (Tas Kungs izmainīja Jēkaba vārdu un nosauca viņu par Israēlu; skat. 1. Mozus 32:28). Jēkaba vienpadsmitais dēls bija Jāzeps; būdams Jēkaba un Rahēles vecākais dēls, Jāzeps saņēma pirmdzimtību, kad Rūbens, Jēkaba un Leas vecākais dēls, to zaudēja savas netaisnības dēļ (1. Laiku 5:1–2).

- Kādēļ Jāzeps brāļi bija greizsirdīgi uz viņu? (Skat. 1. Mozus 37:3–8.) Kā jūs jūtaties, kad jūsu ģimenes locekļi jūs aizvaino vai pret tiem izturas labāk nekā pret jums? Kā mēs varam pārvarēt greizsirdību vai dusmas pret savas ģimenes locekļiem vai draugiem?
- Kā Jāzeps atbildēja, kad viņa tēvs lūdza tam doties uz Sihemu, lai redzētu, kā klājas brāļiem? (Skat. 1. Mozus 37:13–14. Atzīmējiet, ka Sihema atradās 72 kilometru attālumā.) Ko Jāzeps darīja, kad nevarēja atrast savus brāļus Sihemā? (Skat. 1. Mozus 37:15–17. Atzīmējiet, ka Dotana atradās vismaz vēl 19 kilometrus tālāk.) Ko mēs varam uzzināt par jauno Jāzepu no šī apraksta? (Atbildēs varētu minēt, ka viņš bija paklausīgs savam tēvam un viņš bija nelokāms, lai izdarītu to, ko tēvs lūdza.)
- Ko Jāzeps brāļi slepus plānoja izdarīt, kad viņi to redzēja nākam uz ganībām, kur tie ganīja aitas? (Skat. 1. Mozus 37:12–18.) Kā Rūbena apsvērumi par Jāzeps dzīvības saudzēšanu atšķīrās no Jūdas apsvērumiem? (Skat. 1. Mozus 37:21–22, 26–27.) Ko brāļi vēlāk izdarīja ar Jāzepu tā vietā, lai to nogalinātu? (Skat. 1. Mozus 37:28, 31–33.)

2. Jāzeps atsakās „grēkot pret Dievu”.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 39. nodaļu.

- Kā Tas Kungs svētīja Jāzepu pēc tam, kad viņš bija pārdots verdzībā? (Skat. 1. Mozus 39:1–4.) Kādēļ Potifars, Faraona galma virs, tik ļoti uzticējās Jāzepam, kurš bija vergs? (Skat. 1. Mozus 39:5–6.)
- Ko Jāzeps darīja, kad Potifara sieva centās panākt, lai viņš darītu to, kas ir slikts? (Skat. 1. Mozus 39:11–12. Uzsveriet, ka Jāzeps nekavējoties izvairījās no šīs situācijas.) Kā mēs varam sekot Jāzeps piemēram, kad tiekam kārdināti?
- Kādus attaisnojumus Jāzeps varētu izmantot, ja viņš būtu gribējis padoties Potifara sievas aicinājumam? Kādus attaisnojumus cilvēki mūsdienās bieži cenšas izmantot, lai attaisnotu tikumības pārkāpumus? Kādēļ šādi attaisnojumi netiek ieskaitīti?
- Kā Jāzeps tika sodīts, lai gan viņš bija nevainīgs, kad Potifara sieva tuvojās viņam? (Skat. 1. Mozus 39:12–20. No Potifara nama pārvaldnieka viņš kļuva par cietumnieku.) Kā šodienas pasaulē daži cilvēki izturas pret tiem, kas ir taisnīgi? (Atbildes var būt dažādas. Cilvēki, kas ir taisnīgi, dažkārt tiek

izsmieti un sociāli atstumti, taču bieži tie tiek cienīti.) Jūs varētu pārrunāt to, ka pasaules spiediens, ar kuru sastopas mūsdienu jaunatne, ir amorāls un kā jaunatne var stāties pretim šim spiedienam.

- Svētajos Rakstos tiek uzsvērts — kamēr Jāzebs atradās cietumā, Tas Kungs bija ar viņu (1. Mozus 39:21–23). Ko jaunu tas atklāj par Jāzepu? (Viņš turpināja būt ticīgs, nevis apšaubīja vai vainoja Dievu par apcietinājumu, kas bija viņa taisnīguma sekas.) Ko mēs varam mācīties no Jāzepa par to, kā sliktu pieredzi un apstākļus pārvērst labos? (Šo pārrunu laikā jūs varētu izlasīt Romiešiem 8:28.)

Elders Hartmans Rektors, jaunākais, paskaidroja: „Spēja pārvērst visu par kaut ko labu ir debešķīga īpašība. Šķiet, ka mūsu Debesu Tēvam vienmēr tas izdodas. It viss, lai arī cik šausmīgs tas būtu, kļūst par uzvaru Tam Kungam. Jāzebs, būdams vergs un pilnīgi neatbilstīgs savam liktenim, tomēr palika uzticīgs Tam Kungam un turpināja dzīvot pēc baušļiem, un savus pazemojošos apstākļus pārvērta par kaut ko ļoti labu. Šādi cilvēki nevar tikt sakauti” (Conference Report, 1972. g. oktobris, 170; vai *Ensign*, 1973. g. janvāris, 130).

3. Šehems, Rūbens un Jūda izdarīja vairākus ar tikumību saistītus grēkus.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 34:1–12; 35:22; un 38:1–30. Neapspriediet plaši šo vīriešu grēkus; izmantojiet tos kā pretstatu Jāzepa uzticīgumam.

- Norādiet, ka ne visi no Jāzepa ģimenes locekļiem un paziņām bija tik droširdīgi kā Jāzebs, kad viņš saskārās ar kārdinājumu. Kā Šehems, Rūbens un Jūda reaģēja uz seksuālu kārdinājumu?
- Uzsveriet, ka 1. Mozus 34:3 lietotā valoda apraksta Šehema jūtas pret Dīnu: „Viņa sirds pieķērās ... Dīnai, un viņš iemīlēja jaunavu.” Kādēļ šis apraksts neatbilst Šehema rīcībai? (Ja Šehems patiesi būtu mīlējis Dīnu, viņš nebūtu apgānījis viņu. Palīdziet stundas dalībniekiem saprast, ka bieži cilvēki izmanto attaisnojumu — „Mēs esam iemīlējušies”, lai attaisnotu netikumīgu rīcību, taču cilvēki, kas patiesi mīl viens otru, neliks otram ciest, lai apmierinātu fizisku kaisli un vēlmes. Tāda uzvedība, kas cilvēkam apgrūtina teikt lūgšanas, padara cilvēku necienīgu ieiet templī vai izjauc ģimenes, nav mīlestības vadīta.)
- Kad Jēkabs savas dzīves beigās svētīja katru no saviem dēliem, viņš atsaucās uz Rūbena tikumības pārkāpumiem un raksturoja Rūbenu: „Verdošs kā ūdens” (1. Mozus 49:3–4). Kādā veidā šis ir pamatots salīdzinājums? Ko Jēkabs teica, kādas būs sekas tam, ka Rūbens bija „verdošs kā ūdens”?
- Salīdziniet maksu, ko Jāzebs maksāja, lai būtu tikumīgs, ar maksu, ko Rūbens maksāja, lai būtu netikumīgs. Ko Rūbens zaudēja savas netikumības dēļ? (Skat. 1. Laiku 5:1–2.) Kādas mūsdienās ir garīgās un laicīgās sekas seksuālam grēkam? Kādēļ Tas Kungs liek tik lielu uzsvaru tam, ka jābūt tikumīgi tīriem?
- Baznīcas vadītāji pastāvīgi ir mācījuši, ka īsta brīvība ir paklausība Dieva baušļiem. Kā mēs to saskatām Jāzepa dzīvē? Kādā veidā nepaklausība veicināja mazāku brīvību Šehemam, Rūbenam un Jūdām? Kā izvēle — turēt baušļus — dara mūs brīvākus nekā izvēle — tos pārkāpt? (Skat. Jāņa 8:31–36.)

Nobeigums

Lieciniet, ka ar Tā Kunga palīdzību mūsu pieredze un apstākļi var darboties kopā mūsu labumam. Lieciniet arī par vērtību — palikt tikumīgi tīriem domās un rīcībā. Mudiniet stundas dalībniekus izvērtēt filmas, žurnālus un citus plašsaziņas līdzekļus un izmantot tikai tos, kas atspoguļo Tā Kunga noteiktos standartus attiecībā uz seksuālo tikumību. Mudiniet stundas dalībniekus būt tikpat apņēmīgiem kā Jāzeps, kurš ievēroja šķīstības likumu.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Bētele — Dieva nams

- Kamēr Jēkabs ceļoja no Kanaānas uz savu radnieku zemi, viņš apstājās, lai pārlaistu nakti un redzēja ievērojamu sapni par kāpnēm, kas sniedzās debesīs (1. Mozus 28:10–19; skat. ceturto Papildu ierosinājumu mācīšanai 10. stundā). Jēkabs nosauca šo vietu par *Bēteli*, kas nozīmē „Dieva nams” (1. Mozus 28:19; skat. norādi). Kādai vietai ir tāds pats nosaukums mūsdienās? (Tempļis, kas tiek saukts par Tā Kunga namu.)

Elders Marions G. Romnijs paziņoja: „Tempļi mums ir tieši tas pats, kas Bētele bija Jēkabam” („Temples — The Gates to Heaven,” *Ensign*, 1971. g. marts, 16).

- 1. Mozus 35:1–15 Jēkabs aizveda savu ģimeni atpakaļ uz šo svēto vietu. Ko Jēkabs lūdza savai ģimenei darīt, lai sagatavotos atgriezties Bētelē, „Dieva namā”? (Skat. 1. Mozus 35:2.) Kā šīs lietas līdzinās tam, kā mēs sagatavojamies, lai dotos uz Tā Kunga namu? Kādi „svešie dievi” var atrasties mūsu vidū?

Prezidents Spensers V. Kimbals sacīja:

„Tas Kungs ir svētijis mūs kā cilvēkus ar labklājību, kas nelīdzinās tai, kas bija senos laikos. Resursi, kas ir mums doti, lai mēs to izmantotu, ir labi un nepieciešami mūsu darbam šeit uz Zemes. Tomēr es baidos, ka daudzi no mums ir pārņēmti ar mājlopiem, ganāmpulkiem, zemes gabaliem, klētīm un labklājību un ir sākuši to visu pielūgt kā viltus dievus, un tiem ir spēks pār mums. Vai mums ir vairāk šo labo lietu, nekā mūsu ticība var panest? ...

Par spīti tīksmei definēt sevi par moderniem cilvēkiem un tendencei uzskatīt, ka mēs esam izsmalcināti, kādi nebija cilvēki sendienās, — par spīti šīm lietām, kopumā mēs esam elku pielūdzoši ļaudis — šis ir stāvoklis, kas Tam Kungam ir vispretīgākais” (“The False Gods We Worship,” *Ensign*, 1976. g. jūnijs, 4, 6).

- Kā mēs varam „atmest [mūsu] svešos dievus ... [un kļūt] šķīstiem” un cienīgiem apmeklēt tempļi? (Skat. 1. Mozus 35:2; Psalmi 24:3–4; 2. korintiešiem 7:1; Moronija 10:30, 32.)

2. Jēkabs un Ēsavs apvienojas

- Atgriezoties Kanaāna zemē, Jēkabs zināja, ka atkal satiksies ar savu brāli Ēsavu (1. Mozus 32:3–23; 33:1–17). Kādēļ Jēkabs baidījās satikt Ēsavu? (Skat. 1. Mozus 32:11.) Kā Jēkabs sagatavojās satikt Ēsavu? (Skat. 1. Mozus 32:13–20.) Kā Ēsavs izturējās pret Jēkabu, kad viņi atkal satikās? (Skat. 1. Mozus 33:4, 8–11.) Ko mēs varam mācīties no Jēkaba un Ēsava par ģimenes konfliktu atrisināšanu?

3. Blakus sievas Vecās Derības laikos

1. Mozus 35:22, Bilha, viena no Rāheles kalponēm, tiek dēvēta par Jēkaba blakus sievu. Elders Brūss M. Makonkijs sniedza šādu paskaidrojumu par terminu *blakus sieva* Vecajā Derībā:

„Viscaur vēsturē, kur Dievam bija saskarsme ar Savu tautu, ieskaitot Israēla namu, blakus sievas bija likumīgas sievas, kas bija laulājušās ar saviem vīriem jaunajā un mūžīgajā laulības derībā. ... Sendienās viņas uzskatīja par *otršķirīgām sievām*, kas nozīmē, ka viņas neieņēma to pašu stāvokli kastas sistēmā, kas toreiz pastāvēja, kas bija tām sievām, kas netika sauktas par blakus sievām” (*Mormon Doctrine*, 2. izdevums [1966], 154).

„Auglīgs manā posta zemē”

12.
stunda

1. Mozus 40–45

Mērķis Palīdzē nodarbības dalībniekiem saprast, ka, esot ticīgiem un paklausīgiem, Dievs svētīs mūsu likstas, lai tās nāktu mums par labu.

Sagatavošanās

- Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 1. Mozus 40–41. Būdam cietumā, Jāzeps pareizi iztulko Faraona kalpu sapņus. Tad viņš iztulko Faraona sapņus par govīm un vārpām. Jāzeps tiek iecelts par pārvaldnieku visā Ēģiptes zemē un pakļaujas Faraonam, un viņš sagatavo tautu bada laikiem, kas tuvojas.
 1. Mozus 42–45. Jēkabs sūta savus dēlus divas reizes uz Ēģipti, lai nopirktu labību. Jāzeps atklāj sevi saviem brāļiem un piedod tiem. Viņi kopā priecājas.
- Papildu lasāmviela: 2. Nefija 2:2; Mācība un Derības 64:8–11; 122:5–9.
- Jūs varētu palūgt nodarbības dalībniekam sagatavot un sniegt īsu kopsavilkumu no 1. Mozus 42–43.

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Lūdziet nodarbības dalībniekus iedomāties, ka viņi ir miruši un iegājuši garu pasaulē un tagad pārspriež mirstīgās dzīves laikā iegūto pieredzi. Paskaidrojiet, ka jūs uzdosit dažus jautājumus, lai palīdzētu tiem domāt par to, kā dzīves likstas ir veidojušas viņu dzīvi. Pēc tam, kad visi četri jautājumi ir uzdoti, aiciniet nodarbības dalībniekus atbildēt uz kādu no šiem jautājumiem.

- Kādi ir daži no pārbaudījumiem, ar kuriem jūs sastapāties mirstīgās dzīves laikā?
- Ko jūs mācījāties no šiem dzīves pārbaudījumiem?
- Ja jūs vēlreiz varētu dzīvot savu dzīvi, ko jūs mainītu savā attieksmē pret saviem pārbaudījumiem?
- Kā jūs būtu varējuši gūt labumu no dzīves pieredzes?

Paskaidrojiet, ka šī stunda būs par Jēkaba dēlu Jāzepu un par to, kā viņš bija uzticīgs un paklausīgs pat lielos pārbaudījumos.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Jāzeps iztulko maizes cepēja, dzērienu devēja un faraona sapņus. Faraons ieceļ Jāzepu par pārvaldnieku visā Ēģiptē.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 40–41.

Lūdziet stundas dalībniekus atcerēties iepriekšējo stundu un nosaukt dažas no grūtībām, ko piedzīvoja Jāzeps savā jaunībā (1. Mozus 37; 39). Jūs varētu pierakstīt nodarbības dalībnieku atbildes uz tāfeles. Atbildes varētu būt šādas:

- a. Viņu ienāda paša brāļi (1. Mozus 37:4).
 - b. Viņa brāļi slepus nolēma viņu nogalināt, bet tā vietā pārdeva to kā vergu (1. Mozus 37:18–28).
 - c. Viņš netaisnīgi tika ieslodzīts pēc tam, kad atteicās darīt ļaunu (1. Mozus 39:20).
- Kā Jāzeps izturējās pret saviem pārbaudījumiem? Kā Tas Kungs svētīja Jāzepu par to, ka viņš bija uzticīgs pat grūtību laikos?
 - Jāzepam cietumā pievienojās faraona dzērienu devējs un maizes cepējs, un tie abi redzēja sapņus, kurus paši nespēja saprast. Kad Jāzeps iztulkoja dzērienu devēja sapni, ko viņš par to lūdza no dzērienu devēja? (Skat. 1. Mozus 40:14–15.) Kas notika, kad dzērienu devējs tika atbrīvots no cietuma? (Skat. 1. Mozus 40:21, 23.) Kādēļ tas bija vēl viens pārbaudījums Jāzepam? (Skat. 1. Mozus 41:1, 14. Viņš palika cietumā vēl divus gadus.)
 - Kādēļ Jāzepu galu galā atbrīvoja no cietuma? (Skat. 1. Mozus 41:1, 8–15.) Kāda bija Jāzepa atbilde, kad Faraons teica, ka bijis dzirdējis, ka Jāzeps spēj tulkot sapņus? (Skat. 1. Mozus 41:16.) Kā mēs varam pienācīgi pateikties Tam Kungam par saviem talantiem un dāvanām? (Mēs varam izmantot tās, lai slavinātu Dievu un svētītu citus, nevis lai gūtu slavu.)
 - Ko faraons redzēja sapnī? (Skat. 1. Mozus 41:1–7, 17–24.) Kāds bija faraona sapņa tulkojums? (Skat. 1. Mozus 41:25–32.) Pēc tam, kad Jāzeps bija iztulkojis sapni, ko viņš ieteica faraonam darīt? (Skat. 1. Mozus 41:33–36; skat. arī otro Papildu ierosinājumu mācīšanai.) Kā faraons atbildēja uz Jāzepa ieteikumu sagatavoties badam? (Skat. 1. Mozus 41:37–43.)

2. Jāzeps atklāj sevi brāļiem un piedod tiem.

Māciet un pārrunājiet 1. Mozus 42–45. Jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekam īsumā apkopot 1. Mozus 42–43.

- Kādēļ Jāzepa brāļi nāca uz Ēģipti pirmajā reizē? (Skat. 1. Mozus 42:1–3.) Kādēļ viņi atgriezās Ēģiptē otro reizi? (Skat. 1. Mozus 42:33–34, 43:2.) Kādēļ Jēkabs negribēja ļaut Benjamīnam doties uz Ēģipti kopā ar brāļiem? (Skat. 1. Mozus 42:36, 38.) Kādēļ viņš beigās piekrita, lai Benjamīns dotos? (Skat. 1. Mozus 43:3–5, 11–14.)
- Jēkabs jūta, ka, sūtot Benjamīnu kopā ar brāļiem uz Ēģipti, viņš zaudēs vēl vienu dēlu (1. Mozus 42:36). Kā Tas Kungs pārvērtā šo saskatīto pārbaudījumu Jēkabam par svētību?
- Kad Jāzeps bija jauns, viņam bija sapnis, kurš pareģoja, ka viņa brāļi ar laiku lieksies viņa priekšā (1. Mozus 37:5–11). Kā šis sapnis tika piepildīts? (Skat. 1. Mozus 42:6; 43:26–28.) Kā šī sapņa piepildīšanās, par ko brāļi domāja, ka tas būs liels pārbaudījums tiem, izrādījās svētība?

- Vairāk nekā 20 gadus vēlāk, kad brāļi bija pārdevuši Jāzepu verdzībā, viņi nožēloja savu rīcību (1. Mozus 42:21.) Kā vainas apziņa var kļūt par pozitīvu spēku mūsu dzīvē? Kādā veidā tā var būt negatīvs spēks? Kā pilnīga grēku nožēlošana ietekmē vainas apziņu? (Skat. Ēnosa 1:4–6.)
- Kā Jāzēpa brālis Jūda izrādīja, ka viņš ir kļuvis laipnāks cilvēks, kopš viņš pēdējo reizi bija redzējis Jāzepu? (Skat. 1. Mozus 44:18, 30–34. Atgādiniet nodarbības dalībniekiem, ka tas bija Jūdas ierosinājums pārdot Jāzepu verdzībā.)
- Kā jūs domājat, kāpēc Jāzēpa brāļi bija noraizējušies, kad Jāzēps tiem atklāja savu identitāti? (Skat. 1. Mozus 45:1–3.) Kā Jāzēps izrādīja, ka bija piedēvis saviem brāļiem? (Skat. 1. Mozus 45:4–11, 14–15.) Kā jūs domājat, kā Jāzēpa piedošana palīdzēja garīgi pacilāt viņa brāļus?
- Ko pasaule mums māca darīt, kad kāds mums ir nodarījis ļaunu, kā Jāzēpa brāļi izdarīja ar viņu? Ko mums saka Tas Kungs, lai mēs darītu? (Skat. M&D 64:8–11.) Kā jūs esat svētīti, kad esat izturējušies laipni pret tiem, kas ir izturējušies pret jums nejauki? Kā mēs varam kļūt tādi, kas spēj vairāk piedot?
- Kā Jāzēpa ieslodzījums Ēģiptē, kas viņam bija pārbaudījums, kļuva par svētību viņam, viņa ģimenei un visai Ēģiptei? (Skat. 1. Mozus 45:4–8.) Kā mēs varam sekot Jāzēpa piemēram, saskaroties paši ar saviem izaicinājumiem un grūtībām?
- Jaunajā Derībā apustulis Pāvils teica romiešiem: „Tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu” (Romiešiem 8:28). Kā tas ir piepildījies jūsu dzīvē? Aiciniet stundas dalībniekus dalīties personīgā pieredzē, kurā notikums, kas sākumā šķitis negatīvs, vēlāk izvērties par svētību.

Nobeigums

Atgādiniet nodarbības dalībniekiem, ka visos savos pārbaudījumos Jāzēps palika uzticīgs. Viņš pat piedeva saviem brāļiem to, ka tie pārdeva viņu verdzībā. Jāzēps tika ļoti svētīts sava taisnīguma dēļ. Lieciniet, ka, ja mēs esam uzticīgi, Dievs mūs svētīs, padarot visas lietas tādas, lai tās nāktu mums par labu.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Diženais Pēdējo dienu Jāzēps

Džozefa Smita veiktais tulkojums 1. Mozus 50:24–38 ietver pravietojumus, ka viens no Jāzēpa pēcnācējiem kļūs par „izraudzītu gaišreģi”. Mormona Grāmatas pravietis Lehijš vēlreiz izteica šos pravietojumus 2. Nefija 3:5–15. Pēcnācējs, kas minēts šajos pravietojumos, ir pravietis Džozefs Smits.

Pārrunājiet, kā tālāk aprakstītie Jāzēpa dotie pravietojumi Ēģiptē tika piepildīti Džozefa Smita dzīvē:

- a. Viens no Jāzēpa pēctečiem kļūs par „izraudzītu gaišreģi” (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:26; 2. Nefija 3:6).
- b. Šo gaišreģi ļoti augstu cienīs citi Jāzēpa pēcteči (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:27; 2. Nefija 3:7).
- c. Viņš mācīs tiem par derībām, ko Dievs noslēdza ar viņu senčiem (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:28; 2. Nefija 3:7).

- d. Viņš būs paklausīgs Dievam (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:28; 2. Nefija 3:8).
- e. Viņš būs dižens pravietis, līdzīgs Mozum (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:29; 2. Nefija 3:9).
- f. Viņš būs tas, caur kuru tiks doti jauni Svētie Raksti (Mormona Grāmata), kas papildinās jau esošos Svētos Rakstus (Bībeli) (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:30–31; 2. Nefija 3:11–12).
- g. Lai gan viņš būs vājš, Tas Kungs padarīs viņu stipru (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:32; 2. Nefija 3:13).
- h. Gan viņa, gan viņa tēva vārds būs Jāzepts (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 1. Mozus 50:33; 2. Nefija 3:15).

2. Gatavošanās badam

- Jāzepts ieteica faraonam izmantot septiņus pārpilnības gadus, lai sagatavotu Ēģipti septiņiem bada gadiem, kas nāks vēlāk (1. Mozus 41:29–30, 34–36). Kādu padomu mums sniedz Baznīcas vadītāji par gatavošanos bada laikiem vai citām grūtībām?

Elders L. Toms Perijs mācīja:

„Tieši tikpat svarīgi, cik sagatavoties garīgi, mums ir jāgatavojas arī laicīgajām vajadzībām. ... Mums ir gadiem ilgi sniegti norādījumi ievērot vismaz četras prasības, lai sagatavotos tam, kas notiks.

Pirmkārt, iegūstiet labu izglītību. Mācieties amatu vai profesiju, kas spēs jums nodrošināt noturīgu darbu, kas sniegs pietiekamu atalgojumu, lai rūpētos par sevi un savu ģimeni. ...

Otrkārt, stingri dzīvojiet savu ienākumu robežās un atliciniet lietainām dienām. Ieviesiet savā dzīvē budžeta plāna ievērošanas disciplīnu, ar kuru jūs ir svētījis Tas Kungs. Tikpat regulāri, cik jūs maksājat desmito tiesu, atliciniet summu, kas būs nepieciešama ģimenes vajadzībām nākotnē. ...

Treškārt, izvairieties no pārmērīgi liela parāda. Nepieciešamais aizņēmums ir jāizdara vienīgi pēc rūpīgas, apdomīgas lūgšanas un pēc labākā iespējamā padoma saņemšanas. Mums ir jādisciplinē sevi, lai labi spētu atmaksāt. ...

Ceturtkārt, iegūstiet un glabājiet pārtikas un citu lietu krājumus, kas noderēs vajadzības gadījumā [ja vietējais likums pieļauj šādus krājumus]. Sagādājiet apģērbu un veidojiet naudas iekrājumu, prātīgi un labi plānojot, kas labi noderēs neparedzētos laikos. Cik vien es atceros, mums ir mācīts gatavoties nākotnei un sarūpēt krājumus, lai ar to pietiktu gadam. Es domāju, ka pārpilnības gadi gandrīz visiem ir likuši atmest šo padomu. Es ticu, ka šī padoma ignorēšanas laiks ir beidzies. Līdz ar notikumiem pasaulē šodien, tas ir jāapsver visā nopietnībā” (Conference Report, 1995. g. 46–47; vai *Ensign*, 1995. novembris, 36).

- Bada laikā „visi zemes iedzīvotāji nāca uz Ēģipti, lai pirktu labību pie Jāzepta”, jo Ēģipte bija vienīgā valsts, kas bija sagatavojusies badam (1. Mozus 41:54–57). Kā tas, ka esam sagatavojušies, sniedz mums iespēju kalpot citiem?

3. Jāzēpa dēli

- Pēc tam, kad faraons bija iecēlis Jāzēpu par Ēģiptes pārvaldnieku, Jāzēps apprecēja sievieti vārdā Asnāte un viņiem piedzima divi dēli (1. Mozus 41:45, 50). Kā Jāzēps un Asnāte nosauca savus dēlus? (Skat. 1. Mozus 41:51–52.) Kādēļ šie bija atbilstoši vārdi Jāzēpa dēliem? (Jūs varētu pateikt nodarbības dalībniekiem, ka vārds *Manase* nozīmē „aizmirst” un *Efraims* nozīmē „auglīgs”.)

Mērķis

Mudināt nodarbības dalībniekus (1) uzticēties Tam Kungam, ka Viņš pilda Savus solījumus, (2) palielināt savu pateicību par Glābēja veikto Izpirkšanas upuri, un (3) padarīt Svēto Vakarēdienu nozīmīgāku savā dzīvē.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 2. Mozus 1–3. Israēla bērni tiek padarīti par ēģiptiešu vergiem (1:1–14). Faraons pavēl, lai visi israēliešiem piedzimušie dēli tiktu nogalināti (1:15–22). Piedzimst Mozus un to uzaudzina faraona meita (2:1–10). Mozus nogalina ēģiptieti un bēg uz Midiānu, kur apprec Ciporu (2:11–22). Tas Kungs parādās Mozum degošā krūmā un aicina viņu atbrīvot Israēlu no verdzības (3:1–22; norādiet, ka Džozefa Smita veiktajā Bībeles tulkojumā frāze „Tā Kunga eņģelis” no 2. Mozus 3:2 ir izmainīta uz „Tā Kunga klātbūtne”).
 - b. 2. Mozus 5–6. Mozus un Ārons lūdz faraonu atbrīvot Israēlu, bet faraons atsakās un tautai uzliek lielākas nastas (5:1–23). Tas Kungs apsola piepildīt derību, ko noslēdza ar Ābrahāmu (6:1–8). (Piezīme: 7.–10. nodaļa stāsta par Mozu, kā viņš vēršas pie faraona vairākas reizes, lūdzot viņam atbrīvot Israēlu. Neskatoties uz daudzām zīmēm, brīnumiem un mocībām, faraons atsakās.) Džozefa Smita veiktajā Bībeles tulkojumā teikts, ka faraons apcietināja savu sirdi, nevis Tas Kungs apcietināja faraona sirdi.
 - c. 2. Mozus 11–13. Tas Kungs apsola vēl vienu mocību pār Ēģipti, kurā katrs pirmdzimtais katrā mājā mirst (11:1–10). Tas Kungs dod norādījumus Mozum par Pashā sagatavošanu, kas pasargās Israēlu no šīm mocībām (12:1–20). Pirmdzimtie Ēģiptē tiek nogalināti (12:29–30). Faraons liek Mozum aizvest savu tautu no Ēģiptes un israēlieši dodas ceļā (12:31–42). Mozus liek Israēla bērniem turpmāk ievērot neraudzētās maizes svētkus par piemiņu viņu atbrīvošanai (13:1–16). Tas Kungs iet pa priekšu dienā mākoņu stabā un naktī uguns stabā (13:17–22). (Ievērojiet, ka nosaukumi „Pashā svētki” un „Neraudzētās maizes svētki” bieži tiek lietoti kā sinonīmi; Pashā ir Neraudzētās maizes svētku pirmā diena.)
 - d. 2. Mozus 14. nodaļa. Faraons un viņa armija vajā israēliešus (14:1–9). Tauta ir nobijusies, un Mozus piesauc To Kungu pēc palīdzības (14:10–18). Israēla bērni tiek atbrīvoti no karaspēka un šķērso Sarkano jūru pa sausu zemi; faraona vīri tiem seko un tiek noslīcināti (14:19–31).
2. Papildu lasāmviela: 2. Mozus 4; 7–10; 15.
3. Palūdziet kādam nodarbības dalībniekam sagatavot 2. Mozus 1. un 2. nodaļas īsu pārskatu.
4. Sagatavojiet papīra vārdu strēmeles *Pashā* un *Svētais Vakarēdiens*.
5. Ja jums ir pieejami tālāk dotie audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot stundas laikā:

- a. „Dzīvnieku upurēšana un Izpirkšana” (“Animal Sacrifice and the Atonement”), deviņas minūtes ilga īsfilma no *Vecās Derības video prezentācijām* (*Old Testament Video Presentations*) (53224).
- b. Attēli: Jēzus Kristus (62572; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 240); Mozus niedrājā (62063; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 106); Mozus un degošais krūms (62239; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 107); un Sarkanās jūras šķērsošana (62100).

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistišana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Pajautājiet nodarbības dalībniekiem, vai viņi jebkad ir izglābti no bīstamas situācijas. Aiciniet vienu vai divus no tiem īsumā dalīties savā pieredzē vai arī atstāstiet savu pieredzi. Pajautājiet nodarbības dalībniekiem, ko viņi izjuta pret saviem glābējiem.

Paskaidrojiet, ka šī stunda būs par vienu no iespaidīgākajām glābšanām, kas jebkad ir notikusi, — Israēla bērnu atbrīvošanu no nāvīga mēra un no verdzības Ēģiptē. Paskaidrojiet, ka daudzējādā ziņā šī glābšana simbolizē vēl lielāku glābšanu — mūsu atbrīvošanu no grēka un nāves caur Glābēja veikto Izpirkšanas upuri.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Pēc tam, kad Jēkabs un viņa ģimene pārcēlās uz Ēģipti, israēlieši dzīvoja tur 430 gadus. Šajā laikā tika iecelts faraons, kas pakļāva tos un aplika ar smagām nastām. Kā Jāzeps bija pravietojis, Tas Kungs aicināja Mozu, lai atbrīvotu Israēla bērnus (2. Nefija 3:10).

1. Tas Kungs aicina Mozu atbrīvot Israēlu no verdzības.

Lūdziet nozīmētajam nodarbības dalībniekam sniegt 2. Mozus grāmatas 1. un 2. nodaļas īsu pārskatu; tad māciet un pārrunājiet 2. Mozus 3. nodaļu.

- Kā Tas Kungs aicināja Mozu atbrīvot Israēlu no verdzības? (Skat. 2. Mozus 3:1–4.) Ko Tas Kungs Mozum teica, aicinādams viņu? (Skat. 2. Mozus 3:5–10.) Ko mēs varam uzzināt par To Kungu no šī aicinājuma Mozum? (Atbildēs varētu minēt: Tas Kungs pazīst Savus laudis, Viņš ir žēlīgs pret tiem, Viņš vēlas svētīt tos, un Viņš tur Savus solījumus, ko deva tiem.)
- Aiciniet nodarbības dalībniekus iztēloties, ka viņi ir Israēla bērni, kas dzīvo Ēģiptē. Paaudzēm ilgi viņiem mācīja, ka viņi ir Dieva derības tauta un ka Viņš piepildīs solījumus, kurus Viņš deva Abrahāmam. Taču tagad viņi ir vergi, kas dzīvo apspiestībā un verdzībā. Ko mēs varam mācīties no šiem apstākļiem, kas var palīdzēt mums, kad mēs piedzīvojam likstas? (Dievs mūs neaizmirst mūsu likstās, kā Viņš to parāda, aicinādams Mozu un vēlāk atbrīvodams Israēlu. Taču parasti Viņš neatbrīvo mūs no grūtībām acumirkli. Neskatoties uz to, cik ilgas ir mūsu grūtības, mums ir jāturpina lūgt Viņu, uzticoties, ka Viņš mūs mīl un tiks, lai visas lietas strādā kopā mūsu labumam, ja vien

paklausām Viņam. Skat. M&D 90:24; 98:3; Mosijas 24:14–15.) Kā jūs esat saņēmuši mierinājumu un palīdzību no Tā Kunga grūtību laikos?

- Ko Mozus teica, kad Tas Kungs aicināja viņu atbrīvot Israēlu? (Skat. 2. Mozus 3:11; 4:1, 10.) Kā Mozus jutās nepiemērots? Kā Tas Kungs pārliecināja viņu? (Skat. 2. Mozus 3:12; 4:11–12.) Kā jūs jūtaties, kad saņemat aicinājumu no Tā Kunga? Kādēļ neliela nepiemērotības sajūta var būt noderīga? Kā Tas Kungs ir palīdzējis jums aicinājumos, kuriem jūs jūtaties nepiemēroti?
- Ko Mozus upurēja, pieņemdam aicinājumu izvest savus ļaudis? (Skat. Ebrejiem 11:24–26.) Ko mēs upurējam, pieņemot aicinājumus kalpot Tam Kungam? Kādēļ ir svarīgi, lai mēs vēlētos upurēt Tam Kungam?

2. Tas Kungs sūta mocības pār Ēģipti.

Māciet un pārrunājiet 2. Mozus 5–6. Jūs varētu arī sniegt 2. Mozus 7–10. nodaļas īsu pārskatu, paskaidrojot, ka Mozus vērsās pie faraona vairākas reizes un lūdza atbrīvot Israēlu. Neskatoties uz zīmēm, brīnumiem un mocībām, faraons atsacījās. Jums nevajadzētu aizņemt nodarbības laiku, lai pārskatītu atsevišķas zīmes, brīnumus un mocības.

- Kā faraons atbildēja pirmo reizi, kad Mozus un Ārons lūdza viņam ļaut Israēla bērniem iet? (Skat. 2. Mozus 5:1–9.) Kā Israēla bērni reaģēja uz šīm grūtībām? (Skat. 2. Mozus 5:15–21.) Kā uz to atbildēja Mozus? (Skat. 2. Mozus 5:22–23.) Ko mēs varam mācīties no šī apraksta? (Viens, ko mēs varam mācīties, ir pacietības nepieciešamība pārbaudījumu laikā. Tas Kungs piepildījis Savus solījumus, lai gan Viņš to nedarījis tajā laikā vai tādā veidā, kādā mēs to sagaidām.)
- Pēc tam, kad faraons palielināja israēliešu nastas, Tas Kungs atkārtoja Mozum Savus solījumus. Kādi bija šie solījumi? (Skat. 2. Mozus 6:4–8.) Kā Israēla bērni atbildēja, kad Mozus atgādināja tiem par šīm svētībām? (Skat. 2. Mozus 6:9.) Kādēļ daži no mums grūtību laikos pārstāj klausīties praviešos un ticēt Dieva solījumiem? Kā mēs varam saglabāt ticību Dievam pārbaudījumu laikā?
- Kā Mozus atbildēja, kad Tas Kungs lika viņam doties pie faraona otru reizi un pieprasīt israēliešu brīvību? (Skat. 2. Mozus 6:10–12.) Norādiet, ka arī mēs dažkārt varam just nevēlēšanos darīt to, ko Tas Kungs prasa, savu baiļu dēļ vai arī tādēļ, ka mēs nedomājam, ka tas būtu iespējams. Kā Tas Kungs ir palīdzējis jums, kad jūs esat jutuši šaubas vai bailes?

3. Tas Kungs māca Mozum sagatavot Pashā.

Māciet un pārrunājiet 2. Mozus 11–13.

- Kam bija paredzēts pirmais Pashā? (Skat. 2. Mozus 12:12–13, 22–23.) Kādēļ Tas Kungs vēlējās, lai Israēls turpina svinēt Pashā svētkus arī turpmākos gadus? (Skat. 2. Mozus 12:24–27, 42; 13:1–10.)
- Paskaidrojiet, ka papildus tam, lai atgādinātu Israēlam, ka Dievs tos ir pasargājis no nāves mocībām un atbrīvojis viņus no ēģiptiešiem, Pashā simbolizēja arī svarīgu notikumu nākotnē. Kas bija šis notikums? (Jēzus Kristus, Dieva Jēra, veiktais izpirkšanas upuris, kas atbrīvo mūs no grēka un nāves. Skat. 1. korintiešiem 5:7.) Kādā veidā Pashā simbolizēja Izpirkšanu?

Jūs varētu parādīt šādas līdzības starp Pashā svētkiem un Jēzus Kristus veikto izpirkšanas upuri:

- a. Israēla bērniem Pashā bija jāizmanto nevainojamu pirmdzimto aunēnu (2. Mozus 12:5). Glābējs ir pirmdzimtais Dieva Dēls, bezvainīgs un nevainojams Dieva Jērs (1. Pētera 1:19).
 - b. Israēla bērniem bija jāapziež jēra asinis ap savu durvju stabiem, lai izglābtu savus pirmdzimtos no nāves (2. Mozus 12:7, 22–23). Glābēja asinis, kuras Viņš izlēja Ģetzemanē un pie krusta, attīra uzticīgos un izglābj viņu no garīgas nāves (Mosijas 4:2).
 - c. Israēla bērniem bija jāēd neraudzēta maize (2. Mozus 12:8, 15–20). „Ieraugs vai raugs sendienās simbolizēja samaitāšanos, jo raudzēta maize ļoti ātri bojājas un sapelē. ... Israēliešiem neraudzētas maizes ēšana simbolizēja, ka viņi ēd maizi, kas nesamaitājās vai nebojājās, vārdu sakot, Dzīvības Maizi, kas ir Jēzus Kristus (skat. Jāņa 6:35)” (*Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel* [1981], 119). Ierauga izmešana vedina arī uz grēku nožēlošanu jeb grēku atmešanu no cilvēka dzīves.
 - d. Israēla bērniem bija jāēd Pashā mielasts steigšus (2. Mozus 12:11). Līdzīgi israēliešiem, mums ir nekavējoties un dedzīgi jāatbild uz Glābēja atbrīvošanu, ko Viņš mums sniedz.
- Pēdējo Vakariņu laikā Glābējs Pashā vietā ieviesa Svēto Vakarēdienu (Mateja 26:16, 26–28). Izlieciet attēlu ar Glābēju un blakus pa kreisi pielieciet uzrakstu *Pashā* un pa labi uzrakstu *Svētais Vakarēdiens*. Kādas līdzības ir starp Pashā un Svēto Vakarēdienu? (Skat. 2. Mozus 12:14; 13:9–10; M&D 20:75–79.)

Elders Hovards V. Hanteris mācīja, ka Pashā maltītes laikā, kas tagad ir pazīstama kā Pēdējās Vakariņas, „maize un ūdens, nevis dzīvnieki un augi [kļuva] par diženā Jēra miesas un asins simboliem, ko godbijībā ēst un dzert, vienmēr atceroties Viņu.

Šajā vienkāršajā, taču iespaidīgajā veidā Glābējs ieviesa priekšrakstu, kas tagad ir pazīstams kā Tā Kunga Svētais Vakarēdiens. Līdz ar ciešanām Ģetzemanē, upuri Golgātā un augšāmcelšanos no dārza kapa, Jēzus piepildīja sendienu likumu un ieviesa jaunu atklāšanu, kas balstās uz augstāku, svētāku sapratni par upurēšanas likumu. No cilvēka vairs netiks prasīts upurēt pirmdzimto jēru no sava ganāmpulka, jo Dieva Pirmdzimtais in nācis, lai piedāvātu Sevi kā bezgalīgu un mūžīgu upuri” (Conference Report, 1985. g. aprīlis, 22; vai *Ensign*, 1985. g. maijs, 19).

- Elders Hovards V. Hanteris teica, ka, tāpat kā Pashā bija sendienu Israēla pasargāšanas derība, Svētais Vakarēdiens mums ir „jaunā drošības derība” (Conference Report, 1974. g. aprīlis, 24; vai *Ensign*, 1974. g. maijs, 18). Kādā veidā Svētais Vakarēdiens mums ir drošība? (Svētais Vakarēdiens atgādina mums par Glābēja veikto izpirkšanas upuri, kas sniedz mūžīgu drošību, atbrīvojot mūs no grēka un nāves važām. Derības, ko mēs atjaunojam, pieņemot Svēto Vakarēdienu, palīdz arī nodrošināt mums mūžīgu drošību.)

Elders Džefrijs R. Holands jautāja:

„Vai mēs saskatām [Svēto Vakarēdienu] kā *mūsu* Pashā svētkus, kad atceramies *mūsu* drošību un atbrīvošanu, un glābšanu?

Kad tiek riskēts ar tik daudz ko, šis priekšraksts, kas liek atcerēties mūsu izbēgšanu no tumsības eņģeļa, ir jāuztver daudz nopietnāk, nekā dažkārt tas notiek. Tam ir jābūt spēcīgam, godbijīgam un pārdomu pilnam brīdim. Tās ir

jūs svētās tiesības un privilēģija” (Conference Report, 1995. g. okt., 89; vai *Ensign*, 1995. g. nov., 68).

- Norādījumos par Pashā svētkiem Tas Kungs uzsvēra nepieciešamību mācīt saviem bērniem tā nozīmību (2. Mozus 12:26–27; 13:8, 14). Kādēļ bija svarīgi, lai israēliešu vecāki to darītu? Kā tas varētu attiekties uz mūsdienām? (Līdzīgi sendienu Israēlam, mums ir jā māca saviem bērniem Svētā Vakarēdiena un citu priekšrakstu nozīmīgums, kas atgādina mums par Tā Kunga roku, atbrīvojot mūs no grēka un nāves.)

4. Israēla bērni šķērso Sarkano jūru.

Māciet un pārrunājiet 2. Mozus 14.

- Pēc tam, kad faraons ļāva Israēla bērniem pamest Ēģipti, viņš vērsās pret tiem un sūtīja savu karaspēku tiem pakaļ (2. Mozus 14:5–9). Ko Israēla bērni darīja, kad tie redzēja tuvojamies karaspēku? (Skat. 2. Mozus 14:10–12.) Ko Mozus teica Israēla bērniem, kad viņu ticība kļuva vāja? (Skat. 2. Mozus 14:13–14.) Kā mēs varam attīstīt ticību, kas ir pietiekami stipra, lai atbalstītu mūs, kad esam baiļu pārņemti?
- Kā Tas Kungs izglāba Israēla bērnus no ēģiptiešu karaspēka, kas tuvojās? (Skat. 2. Mozus 14:21–31.) Kā šis stāsts palīdz mums grūtību brīžos?

Nobeigums

Lieciniet, ka, tāpat kā Tas Kungs piepildīja Savus solījumus atbrīvojot israēliešus no verdzības, Viņš piepildīs mums dotos solījumus. Mudiniet nodarbības dalībniekus izteikt savu pateicību par Glābēja veikto Izpirkšanas upuri un pieņemt cienīgi un apdomīgi Svēto Vakarēdienu, ievērojot derību „vienmēr Viņu atcerēties” (M&D 20:77).

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Sātans vilto Dieva spēku

- Ko faraons darīja, kad Mozus un Ārons rādīja viņam Dieva spēka zīmes? (Skat. 2. Mozus 7:8–12, 17–22.) Ko mēs varam mācīties par Sātanu no šiem pantiem?
- Kādi ir daži no veidiem, kā Sātans vilto Dieva spēku un svētības mūsdienās? Kādas dāvanas mums ir devis Tas Kungs, lai palīdzētu mums atšķirt labu no ļauna? Kā mēs varam palielināt savas spējas atšķirt labu no ļauna?

2. Mocības

- Kādēļ Tas Kungs sūtīja mocības pār Ēģipti? (Skat. 2. Mozus 7:5, 17; 8:10; 9:14, 29; 10:2; 14:4.) Kāda bija faraona attieksme pret mocībām? (Skat., piemēram, 2. Mozus 8:8, 15, 25, 28, 32.) Kādēļ šīs mocības neskāra Israēla bērnus? (Skat. 2. Mozus 9:4–6, 23–26; 10:22–23; 11:4–7.)

3. Pashā

Mācot par to, kādā veidā Pashā ir Jēzus Kristus veiktās Izpirkšanas simbols, jūs varētu iegūt šādus priekšmetus, kas attēlo Pashā simbolus:

- a. Attēli ar jēru un durvīm.
- b. Tortilas, krekerus vai lavašu (lai parādītu plakanu, neraudzētu maizi).
- c. Mārrutkus vai romiešu salātus (kā rūgtus augus).
- d. Kurpju vai sandaļu pāri (israēlieši baidīja maltīti ar apaviem kājās, kas simbolizēja steigu, kādā tie pameta Ēģipti).

4. „Un visi padebesī un jūrā ... kristīti” (1. korintiešiem 10:2)

Jūs varētu izlasīt 1. korintiešiem 10:1–4, kur Pāvils māca, ka Israēla bērni tika kristīti padebesī un jūrā. Paskaidrojot tā nozīmību, elders Brūss R. Makonkijs teica: „[Pāvils] saka, ka līdzīgi Israēlam, kad tas šķērsoja Sarkano jūru, atstāja Ēģiptes pasaulīgumu, tā arī viņu kristiešu pēctečiem caur kristīšanu ir jāatmet miesas iekāres un jādzīvo dievbijīgu dzīvi” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 sēj. [1966–73], 2:355).

Mērķis

Mudināt nodarbības dalībniekus pieņemt Tā Kunga garīgo ūdeni un maizi, atbalstīt Viņa izraudzītos vadītājus un ievērot Viņa baušļus, lai Viņš var padarīt tos par „svētu tautu” (2. Mozus 19:6).

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 2. Mozus 15:22–27; 16:1–31; 17:1–7. Israēla bērni kurn, jo ir izslāpuši un izsalkuši. Tas Kungs sniedz ūdeni, mannu un paipalas.
 - b. 2. Mozus 17:8–13; 18:13–26. Amaleks nāk karot ar Israēlu. Israēls ņem virsroku, kamēr Mozus tur savas rokas paceltas, savukārt Amaleks ņem virsroku, kad Mozus nogurst un nolaiž savas rokas. Ārons un Hūrs tur Mozus rokas paceltas, un Israēls uzvar cīņā (17:8–13). Mozus paklausa Jetrus padomam iecelt priekšniekus un nodot tiem pilnvaras (18:13–26).
 - c. 2. Mozus 19–20. Tas Kungs satiekas ar Mozu Sinaja kalnā un dod Israēlam Desmit Baušļus.
 - d. 2. Mozus 32–34. Mozus saņem akmens plāksnes, uz kurām rakstīti Tā Kunga norādījumi, taču sasiņ, kad atgriežas no Sinaja un redz, ka cilvēki pielūdz zelta teļu (31:18; 32:1–24). Tas Kungs paņem Melhisedeka priesterības priekšrakstus prom no Israēla un dod tiem mazāku likumu, kas ir Mozus likums (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 2. Mozus 34:1–2). Mozus izcērt jaunas akmens plāksnes, lai aizvietotu tās, ko viņš sasita, taču uz jaunajām plāksnēm nebija svētās priesterības mūžīgās derības vārdi (2. Mozus 34:1–5; Džozefa Smita veiktais tulkojums, 5. Mozus 10:2). Tauta noslēdza derību — paklausīt Mozus likumam (34:10–35).
2. Papildu lasāmviela: Psalmi 78; 1. korintiešiem 10:1–11; Mācība un Derības 84:19–27.
3. Paņemiet līdzi uz klasi dažas grāmatas vai citus smagus priekšmetus, ja jūs izmantosit salīdzinājuma mācību 64.–65. lappusē.
4. Ja jums ir pieejamas *Vecās Derības video prezentācijas (Old Testament Video Presentations)* (53224), stundas laikā jūs varētu parādīt septiņas minūtes ilgo īsfilmu „Mūsdienu elkdievība” („Modern Idolatry”).

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

- Iedomājieties, ka jums ir jāveic ceļojums tuksnesī, kur jūs nekad neesat bijuši un kas nav iezīmēts kartē. Kā jūs sagatavotos šim ceļojumam? (Atbildes var būt dažādas, taču viena noderīga lieta būtu atrast gidu.)

- Kādas īpašības jūs vēlētos redzēt gidā, kurš vadītu jūs pa tuksnešainu apgabalu? (Atbildes var būt dažādas, taču gidam būtu jāpazīst šis apgabals un jābūt uzticības cienīgam.)
- Kas bija gids Mozum un Israēla bērniem pēc tam, kad tie atstāja Ēģipti un iegāja tuksnesī? (Tas Kungs.)

Norādiet, ka israēliešu pieredze ceļojuma laikā tuksnesī mums var mācīt svarīgas mācības attiecībā uz mūsu ceļojumu cauri mirstībai. Viena no svarīgām mācībām ir tā, ka mēs varam uzticēties Dievam, lai Viņš vadītu un rūpētos par mums tā, kā par israēliešiem.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem. Tādēļ, ka varētu būt grūti uzdod katru jautājumu, lai izrunātu katru stundas punktu, ar lūgšanu izvēlieties tos jautājumus, kas vislabāk atbilstu nodarbības dalībnieku vajadzībām.

1. Tas Kungs sniedz ūdeni, mannu un paipalas Israēla bērniem.

Māciet un pārrunājiet 2. Mozus 15:22–27; 16:1–31 un 17:1–7.

Pēc tam, kad israēlieši bija šķērsojuši Sarkano jūru, Tas Kungs sniedza norādījumus Mozum aizvest viņus uz apsolīto zemi. Taču vispirms Tas Kungs tuksnesī pārbaudīja israēliešu ticību. Daudziem cilvēkiem pietrūka ticības, un tā vietā, lai vērstos pie Tā Kunga, viņi sūdzējās. Tomēr Tas Kungs deva ūdeni, lai viņi dzertu, un mannu un paipalas, lai viņi ēstu.

- Ar kādu problēmu israēlieši sastapās 2. Mozus 15:22–24 un 17:1–3? Kā Mozus atbildēja tad, kad tauta kurnēja pret viņu? (Skat. 2. Mozus 15:25; 17:4. Viņš vērsās pie Tā Kunga pēc palīdzības.) Ko mēs varam mācīties no Mozus rīcības? Kā Tas Kungs atbildēja uz Mozus lūgšanām pēc palīdzības? (Skat. 2. Mozus 15:25–26; 17:5–7.)
- Tas Kungs deva Israēla bērniem taustāmu un garīgu ūdeni. Taustāmais ūdens nāca no klints, ko Mozus sita; „garīgais dzēriens” nāca no „garīgās klints”, kas ir Kristus (1. korintiešiem 10:4). Kas ir garīgais ūdens, kas iztek no Kristus? (skat. 1. Nefija 11:25). Kā mēs varam dzert šo ūdeni? Kas ir apsolīts tiem, kas dzer šo ūdeni? (Skat. Jāņa 4:14; M&D 63:23.)
- Ar kādu problēmu israēlieši saskārās 2. Mozus 16:2–3? Kā uz to atbildēja Tas Kungs? (Skat. 2. Mozus 16:4, 11–15.) Papildus tam, lai apmierinātu cilvēku izsalkumu, kādi vēl bija sūtītās mannas mērķi?
 - a. Tas parādītu Tam Kungam, vai Viņa tauta paklausīs Viņam (2. Mozus 16:4; 16–31).
 - b. Tas sniegtu cilvēkiem iespēju ikdienas pieminēt Tā Kunga spēku un mīlestību (2. Mozus 16:12).
 - c. Tas mācītu cilvēkiem, ka tie „nedzīvo no maizes vien, bet, ka cilvēks dzīvo no visa tā, kas iziet no Tā Kunga mutes” (5. Mozus 8:3).
 - d. Tas darītu cilvēkus pazemīgus un palīdzētu tiem saņemt glābšanu (5. Mozus 8:16).
- Kā jūs domājat, kādā veidā mannas sūtīšana palīdzēja piepildīt katru no šiem mērķiem? Kā Tas Kungs piepilda katru no šiem mērķiem mūsu dzīvē?

- Kādā veidā manna simbolizē Kristu? (Skat. Jāņa 6:35.) Kādā veidā Kristus dzīvības maize atšķiras no mannas? (Skat. Jāņa 6:48–51.) Kādā veidā mēs varam katru dienu pieņemt Kristus dzīvības maizi?
- Israēliešiem bija jāsavāc manna katru dienu, lai saglabātu fizisko spēku. Kā to var pielīdzināt tam, kas mums ir jādara, lai saglabātu garīgo spēku? (Tieši tāpat, kā mums ir nepieciešama ikdienas barība, lai uzturētu savu fizisko spēku, mums arī ir nepieciešama ikdienas barība mūsu garīgā spēka saglabāšanai. Mēs nevaram sagaidīt, ka tiksīm garīgi pabaroti, ja studēsim Svētos Rakstus un lūgsim neregulāri.)
- Kas parasti notika, kad israēlieši glabāja mannu pa nakti? (Skat. 2. Mozus 16:19–20.) Kas notika, kad viņi glabāja mannu pa nakti, lai sagatavotos sabbatam? (Skat. 2. Mozus 16:22–25.) Kā mēs varam pielietot šo principu katru nedēļu, sagatavojoties sabbatam?
- Kas būtu noticis ar israēliešiem, ja tie būtu centušies ceļot cauri tuksnesim bez Tā Kunga palīdzības? Kas notiks ar mums, ja mēs mēģināsim ceļot cauri mirstīgajai dzīvei bez Tā Kunga palīdzības?

2. Ārons un Hūrs tur paceltas Mozus rokas, lai Israēls gūtu virsroku cīņā pret Amaleku. Mozus paklausa Jetrus padomam iecelt priekšniekus un nodot tiem pilnvaras.

Māciet un pārrunājiet 2. Mozus 17:8–13 un 18:13–26. Norādiet, ka abi no šiem aprakstiem māca mūs atbalstīt Baznīcas vadītājus.

- Amalekieši karoja ar Israēla bērniem daudzu gadu garumā, sākot ar Mozus laikiem. Kādā veidā israēlieši spēja sakaut Amaleka ļaudis cīņā, kā aprakstīts 2. Mozus 17:8–13? (Kad Ārons un Hūrs atbalstīja Mozu, paceļot viņa rokas, Israēls cīņā guva virsroku.) Kāda veida garīgajās kaujās mēs cīnāmies šodien? Kā pravieša atbalstīšana palīdz mums gūt virsroku šajās kaujās?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Man prātā nāk tas, kā Mozus uz kalna pacēla gaisā savas rokas, lai Israēla armijas uzvarētu. Tik ilgi, cik vien viņa rokas bija paceltas, Israēls guva virsroku, bet, kad rokas pagura un tās tika nolaistas zemē, virsroku guva pretinieks. Un tāpēc Ārons un Hūrs „atbalstīja viņa rokas, viens no vienas, otrs no otras puses” un Israēls uzvarēja (2. Mozus 17:12). Tāpat arī mēs uzvarēsim, ja pacelsim Tā Kunga iesvētīto kalpu rokas” (Conference Report, 1986. g. aprīlis, 98; vai *Ensign*, 1986. g. maijs, 77).

- Par ko Jetrus bija noraizējies, redzēdams cilvēkus nākam pie Mozus dienām un naktīm? (Skat. 2. Mozus 18:13–18.) Ko Jetrus ieteica Mozum darīt? (Skat. 2. Mozus 18:19–23.)
- Kādi pravieša pienākumi tiek minēti 2. Mozus 18:16–20?

Jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekus atrast pienākumus šajos pantos, tad uzrakstīt atbildes uz tāfeles. Jūs varētu arī izmantot tālāk doto salīdzinājuma mācību: Aiciniet kādu nodarbības dalībnieku pacelt sāņus rokas. Kad tiek nosaukts pirmais pienākums, ielieciet nodarbības dalībnieka rokā grāmatu vai kādu citu smagu priekšmetu. Un ielieciet vēl pa grāmatai vai smagam priekšmetam par katru pienākumu, kas tiek nosaukts.

- a. Būt tautas soģim (2. Mozus 18:16).
- b. Pārstāvēt tautu Dieva priekšā (2. Mozus 18:19).

- c. „Mācīt tiem likumus un bauslību” (2. Mozus 18:20).
- d. „[Darīt] tiem zināmu to ceļu, kas tiem jāiet” (2. Mozus 18:20).
- e. „[Darīt] tiem zināmu ... tos darbus, kas tiem jādara” (2. Mozus 18:20).
- Kādā veidā mēs šodien paceļam rokas un atviegljam mūsu praviešu un apustuļu nastas? (Skat. M&D 21:4–5; 107:22. Kad nodarbības dalībnieki piedāvā savus ieteikumus, paņemiet dažas grāmatas vai priekšmetus no stundas dalībnieka rokām, kas tos tur.)
- Kā mēs varam atbalstīt mūsu vietējos Baznīcas vadītājus? (Atbildēs varētu būt: runāt par viņiem pozitīvi, uzcītīgi kalpot savos Baznīcas aicinājumos un būt labiem mājskolotājiem un apmeklējošām māsām.)
- Kādā veidā jūs esat tikuši svētīti, kad esat atbalstījuši Baznīcas vadītājus? (Jūs varētu izmantot M&D 21:6 šo pārrunu laikā.)

3. Tas Kungs satiekas ar Mozu Sinaja kalnā un dod Israēlam Desmit Baušļus.

Māciet un pārrunājiet 2. Mozus 19–20.

Trīs mēnešu laikā, kopš Israēls iegāja tuksnesī, Tas Kungs vēlējās noslēgt Savu derību ar tiem (2. Mozus 19:5–6). Kā daļa no šīs derības bija Mozum atklātie Desmit Baušļi.

- Ko Tas Kungs apsolīja Israēla bērniem, ja tie būs paklausīgi, kamēr tie bija apmetušies pie Sinaja kalna? (Skat. 2. Mozus 19:3–6. Viņš padarīs tos par „priesteru un ķēniņu valsti un par svētu tautu”.) Ko nozīmē šie solījumi? Kā šie apsolījumi attiecas uz mums šodien?
Šie apsolījumi nozīmē, ka Israēls kļūs par Tā Kunga derības tautu, par atzītāko pār visām citām tautām un izvēlētu tautu, lai nestu priesterību un evaņģēliju visām tautām (skat. arī 5. Mozus 7:6; 14:1–2; 1. Pētera 2:9).
- Ko Tas Kungs vēlējās, lai Viņa tauta pieredzētu Sinaja kalnā? (Skat. 2. Mozus 19:9, 11, 16–17; M&D 84:23.) Ko Tas Kungs prasīja no Savas tautas, lai tā izdarītu, pirms tā varēs satikt Viņu? (Skat. 2. Mozus 19:10, 14.)
- Sinaja kalns bija svēta vieta, kur Tas Kungs vēlējās runāt ar Saviem ļaudīm un parādīties tiem. Kādas svētas vietas Viņš mums ir devis, lai mēs varētu saņemt šīs pašas svētības? (Tempļi; skat. M&D 97:15–16; 109:12–13.) Aiciniet stundas dalībniekus pastāstīt, kā tempļi ir palīdzējuši tiem saklausīt Tā Kunga balsi un sajust Viņa klātbūtni.
- Pirmie četri baušļi 2. Mozus 20. nodaļā māca par pareizām attiecībām starp mums un Dievu (2. Mozus 20:3–11). Kādā veidā bauslis pielūgt Dievu un neturēt citus dievus Viņa priekšā attiecas uz mūsdienām? Kādus viltus dievus daži cilvēki mūsdienās pielūdz? (Skat. 1. Samuēla 15:23; Efeziešiem 5:5; M&D 1:15–16.)

Prezidents Spensers V. Kimbals sacīja:

„Elkdievība ir viens no visnopietnākajiem grēkiem. ... Mūsdienu elki vai viltus dievi var ieņemt tādas formas kā apģērbs, mājas, darbs, mehānismi, automašīnas, izpriecu ceļojumu kuģi un daudzi citi materiāli novirzītāji no ceļa pie Dieva. ...

„Arī netaustāmas lietas ātri kļūst mums par dieviem. Par elkiem var kļūt ieņemamie amati, sasniegumi un tituli. ...

Daudzi cilvēki vispirms ceļ un iekārto māju, un nopērk automašīnu — un tad nespēj atļauties samaksāt desmito tiesu. Ko viņi pielūdz? Pavisam noteikti ne Debesu un Zemes Kungu. ...

Daudzi pielūdz medības, zvejas braucienus, brīvdienas, piknikus un izbraukumus nedēļas nogalēs. Citiem par elku kļuvušas sporta spēles, beisbols, futbols, vēršu cīņas vai golfs. ...

Tomēr vēl viens elks, ko cilvēki pielūdz, ir vara un prestižs. ... Šie varas, labklājības un ietekmes dievi ir visizplatītākie, un tie ir tikpat īsti, cik zelta teļi Israēla bērniem tuksnesī” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 40–42).

- Kādi ir daži veidi, kādos cilvēki nelietīgi izmanto Dieva Vārdu? Kādēļ ir svarīgi, lai mēs nelietotu nelietīgi Viņa Vārdu?
- Kādēļ mums ir svarīgi turēt Sabata dienu svētu? (Skat. 2. Mozus 20:8; 31:16–17; Jesajas 58:13–14; M&D 59:9–10.) Kādā veidā mums būtu jālemj par to, kuri pasākumi ir atbilstoši Sabata dienai? Kādā veidā jūs esat tikuši svētīti, turot šo dienu svētu?
- Pārskatiet sešus baušļus, kas attiecas uz mūsu attiecībām ar citiem cilvēkiem (2. Mozus 20:12–17). Kā šo baušļu ievērošana uzlabo mūsu attiecības ar citiem cilvēkiem? (Jūs varētu pievērst uzmanību atsevišķiem baušļiem, nosakot, ko tie nozīmē, un atbilstoši pārrunājot tos.)

4. Tas Kungs ievieš Mozus likumu.

Māciet un pārrunājiet 2. Mozus 32–34.

Kad Tas Kungs runāja ar Mozu Sinaja kalnā, Viņš atklāja likumu, kas iekļāva Melhisedeka priesterības priekšrakstus (M&D 84:19–23). Tomēr israēliešu elkdievīgā uzvedība parādīja, ka tie nebija gatavi dzīvot pēc evaņģēlija pilnības (2. Mozus 32:1–9; M&D 84:24). Tādēļ, ka tie tik ātri aizmirsa To Kungu, Viņš atņēma tiem Melhisedeka priesterību un atklāja mazāku likumu — Mozus likumu (Džozefa Smita veiktais tulkojums, 2. Mozus 34:1–2; M&D 84:25–27).

Mozus likums neaizstāja baušļus, derības vai evaņģēlija principus. Drīzāk tas bija „izpildes un priekšrakstu likums, likums, kas viņiem bija stingri jāievēro no dienas dienā, lai pieminētu Dievu un savus pienākumus pret Viņu” (Mosijas 13:30). Mozus likums mācīja cilvēkiem izsūdzēt savus grēkus un atlīdzināt, ievērot dzīvnieku upurēšanas stingros noteikumus, rūpēties, lai savs ķermenis būtu veselīgs, atbalstīt Tā Kunga darbu, pateikties un būt saskaņā ar Dievu.

- Kāpēc Tas Kungs deva Israēla bērniem Mozus likumu? (Skat. Galatiešiem 3:23–24; Mosijas 13:29; Almas 25:15–16; M&D 84:19–27.) Kā šis likums palīdzētu Israēlam kļūt svētam un nākt pie Kristus? (Skat. Mosijas 13:30; Almas 34:14–15.)
- Kad Mozus likums tika piepildīts? (Skat. 3. Nefijs 15:4–10.) Tagad, kad Tas Kungs vairs nepieprasa dzīvnieku upurēšanu, kas toreiz bija svarīga Mozus likuma daļa, kādu upuri Viņš no mums pieprasa? (Skat. 3. Nefijs 9:19–22.) Ko nozīmē upurēt salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu?

Elders M. Rasels Balards mācīja:

„Lai gan Mozus likums tika piepildīts, upurēšanas likuma principi joprojām ir Baznīcas doktrīnas daļa.

Ja upurēšanas likuma sākotnējais mērķis bija pārbaudīt un palīdzēt mums nākt pie Kristus, tad pēc Kristus galīgā upura tika ieviestas divas izmaiņas. Pirmkārt, Svētā Vakarēdiena priekšraksts aizvietoja [dzīvnieku] upurēšanas priekšrakstu; un, otrkārt, šīs izmaiņas lika novērst uzmanību no tā, ka cilvēks upurē savu dzīvnieku, un pievērst uzmanību pašam cilvēkam. Zināmā mērā upurēšanas būtība izmainījās no ziedošanas uz ziedotāju. ...

... Pēc Savas laicīgās kalpošanas Kristus paaugstināja upurēšanas likumu jaunā līmenī. ... Tā vietā, lai pieprasītu no cilvēka dzīvnieku vai labību, tagad Tas Kungs pieprasa atdot visu, kas ir bezdievīgs. Šis ir upurēšanas likuma augstākais līmenis; tas sniedzas līdz cilvēka iekšējai dvēselei” (*The Law of Sacrifice* [uzruna, kas teikta Baznīcas izglītības sistēmas simpozijā, 1996. g. 13. augusts], 5).

Nobeigums

Lieciniet stundas dalībniekiem, ka, ja tie pieņems Tā Kunga garīgo ūdeni un maizi, atbalstīs Viņa izvēlētos vadītājus un ievēros Viņa baušļus, Viņš aicinās tos uz svēto kalnu — uz templi. Tur tie varēs satikt Viņu, saņemt Viņa likumus, skatīt Viņa godību un doties uz priekšu ar iedvesmu vairāk līdzināties Viņam.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto stundas izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem stundas laikā.

1. Desmit Baušļi

Ievērojiet, ka Desmit Baušļi atkārtojas 5. Mozus 5:5–21, Mosijas 12:33–36 un 13:12–24, un M&D 42:18–27 un 59:5–16. Pārskatiet šos pantus, lai labāk saprastu Desmit Baušļus.

2. Zelta teļš

Jūs varētu pārrunāt stāstu par zelta teļa izveidošanu un pielūgšanu, kā tas ir aprakstīts 2. Mozus 32. nodaļā. No šī stāsta var mācīties vairākus principus, ieskaitot šos:

- a. Ir grūti lauzt vecus ticības paradumus un modeļus. Lai gan israēlieši fiziski bija pametuši Ēģipti, viņi joprojām nebija garīgi brīvi no tās ietekmes. Pēc tam, kad israēlieši bija dzirdējuši Dieva balsi paziņojam Desmit Baušļus no Sinaja, viņi uzreiz pārkāpa pirmos divus.
- b. Ir svarīgi pārvarēt līdzgaitnieku negatīvo spiedienu. Ārons padevās israēliešu netaisnīgajām vēlmēm. Brīžiem vadītājiem un vecākiem ir jāsaka „nē”, neskatoties uz risku aizvainot vai atsvešināties no tiem, par kuriem viņi ir atbildīgi.

15.

stunda

„Raugies uz Dievu un dzīvo”

4. Mozus 11–14; 21:1–9

Mērķis

Mudināt stundas dalībniekus pārvarēt pasaulīgās vēlmes un bažas un raudzīties uz Glābēju un Viņa praviešiem pēc vadības.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 4. Mozus 11. nodaļa. Israēlieši sūdzas par mannu un vēlas ēst gaļu (11:1–9). Mozus lūdz Tam Kungam vadību un palīdzību nest viņa nastas (11:10–15). Kā norādījis Tas Kungs, Mozus sapulcina 70 vecajus, lai tie palīdzētu viņam (11:16–17, 21–30). Tas Kungs atbild uz israēliešu vēlmi ēst gaļu un sūta tiem pārpārēm paipalas, un piemeklē tautu ar mocībām viņu alkatības un pārmērības dēļ (11:18–23, 31–35).
 - b. 4. Mozus 12. nodaļa. Mirjama un Ārons runā pretī Mozum, iebilstot pret Mozus laulību ar etiopiešu sievieti un pret viņu pašu kā prezidējošo pilnvaroto (12:1–3). Tas Kungs pārmāca un soda Mirjamu un Āronu par viņu kurnēšanu (12:4–16).
 - c. 4. Mozus 13–14. Mozus izsūta 12 vīrus izpētīt Kanaāna zemi (13:1–20; norādiet, ka „Hozejs” 16. pantā ir vārda Jozua cita forma). Viņi atgriežas ar ziņām par zemes resursiem, taču visi, izņemot Jozuu un Kālebu, baidās no iedzīvotājiem un vēlas atgriezties Ēģiptē (13:21–14:10). Tas Kungs saka Mozum, ka neticīgie un kurņošie israēlieši klidīs par tuksnesi 40 gadus, līdz visu pieaugušo cilvēku paaudze būs mirusi, izņemot Jozuu un Kālebu (14:11–39).
 - d. 4. Mozus 21:1–9. Israēlieši iznīcina kanaāniešus, kas stājas tiem pretī (21:1–3). Tas Kungs sūta dzelīgas čūskas par sodu israēliešu nemitīgajai kurnēšanai (21:4–6). Mozus izgatavo vara čūsku, piestiprina to pie kārts un saka cilvēkiem, ka, ja tie skatīsies uz to, tie paliks dzīvi (21:7–9).
2. Papildu lasāmviela: Jāņa 3:14–16; 1. Nefija 17:41; Almas 33:18–22; 37:46–47; Helamana 8:13–15.
3. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, izveidojiet plakātu ar vārdiem *Apsolītā zeme*.
4. Ja jums ir pieejams attēls ar Mozu un vara čūsku (62202), jūs varētu to izmantot nodarbības laikā.

Ieteicamā stundas gaita

Uzmanības piesaistīšanai

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu).

Uz tāfeles uzrakstiet vārdu *Ēģipte*. Nolieciet plakātu ar vārdiem *Apsolītā zeme* telpas otrā galā. Aiciniet kādu nodarbības dalībnieku aiziet no tāfeles līdz plakātam, nepārtraukti skatoties pāri plecam uz vārdu *Ēģipte*.

Ja nodarbības dalībniekam ir grūti sasniegt plakātu, uzdodiet šādu jautājumu:

- Kādēļ ir grūti iet taisni uz priekšu, skatoties atpakaļ?

Ja nodarbības dalībnieks viegli sasniedz plakātu, uzdodiet šādus jautājumus:

- Kā jūs domājat, cik tālu jūs varētu noiet, nenokļūstot no taisnā ceļa? Kādēļ ir grūti iet taisni uz priekšu, skatoties atpakaļ?

Paskaidrojiet, ka šī prezentācija ir pielīdzināma israēliešu ceļojumam no Ēģiptes. Neskatoties uz israēliešu saņemtajām svētībām no Tā Kunga, viņu bailes un ticības trūkums bieži lika vēlēties, kaut tie nebūtu atstājuši Ēģipti. Viņu ilgas pēc Ēģiptes kavēja un apgrūtināja viņu ceļojumu uz apsolīto zemi.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem. Tādēļ, ka būtu grūti uzdod katru jautājumu, lai izrunātu katru nodarbības punktu, ar lūgšanu izvēlieties tos jautājumus, kas vislabāk atbilstu nodarbības dalībnieku vajadzībām. Iespējams, jums vajadzēs pielāgot dažus jautājumus tā, lai tie atbilstu nodarbības dalībnieku apstākļiem.

1. Tas Kungs atbild uz israēliešu vēlmi ēst gaļu. Viņš sūta tiem paipalas un mocības.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 11. nodaļu.

- Neskatoties uz to, ka manna bija liela svētība no Tā Kunga, israēlieši sāka sūdzēties par to (4. Mozus 11:6). Kādēļ viņi sūdzējās? (Skat. 4. Mozus 11:4–5; viņi sāka domāt par gaļu un sāka vēlēties ēst to un citus ēdienus, ko viņi bija baudījuši Ēģiptē.) Kādas briesmas izriet no tā, ka mēs vēlamies vairāk, kā mums jau ir?
- Israēlieši tik ļoti kāroja gaļu, ka aizmirsa par savu došanos uz apsolīto zemi un sāka vēlēties, kaut tie nebūtu atstājuši Ēģipti (4. Mozus 11:4–6). Kādi ir mūsdienās piemēri tam, ka cilvēki atsakās no lielām svētībām un tā vietā apmierina savas tūlītējās vēlmes? Kādēļ cilvēki tā rikojas? Kā mēs varam pārvarēt šādus kārdinājumus?
- Kā Tas Kungs atbildēja uz israēliešu vēlmi ēst gaļu? (Skat. 4. Mozus 11:18–20; 31–33.)
- Israēliešu grēki tik ļoti apgrūtināja Mozu, ka viņš lūdza Tam Kungam paņemt viņa dzīvību (4. Mozus 11:14–15). Kā Tas Kungs sniedza viņam atvieglojumu? (Skat. 4. Mozus 11:16–17. Lai atbalstītu Mozu, tika aicināti septiņdesmit vīri.) Kādas lielas svētības saņēma šie vīri? (Skat. 4. Mozus 11:24–29.)

2. Tas Kungs soda Mirjāmu un Āronu par kurnēšanu pret Mozu.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 12. nodaļu.

- Mirjama un Ārons runāja pretī Mozum, savam prezidējošajam pilnvarotajam, uzsverot, ka arī viņi ir saņēmuši atklāsmi (4. Mozus 12:2). Kāda bija Tā Kunga atbilde uz viņu sūdzībām? (Skat. 4. Mozus 12:5–9.) Kas ierobežo mūsu tiesības saņemt atklāsmi?

Elders Džeimss E. Fausts teica: „Praviešiem, gaišreģiem un atklājējiem ir bijusi un joprojām ir atbildība un privilēģija saņemt un paziņot Dieva vārdu pasaulei. Atsevišķiem Baznīcas locekļiem, vecākiem un vadītājiem ir tiesības saņemt

atklāsmi, kas attiecas uz viņu pienākumiem, taču viņiem nav ne pienākuma, ne tiesību paziņot Dieva vārdu tālāk par savas atbildības robežām” (Conference Report, 1989. g. oktobris, 9; vai *Ensign*, 1989. g. novembris, 8).

- Tas Kungs pārmācīja un sodīja Mirjama un Āronu par iebildēm pret Mozus laulību ar etiopiešu sievieti (4. Mozus 12:1, 9–10). Kā tas mūs ietekmē, kad kritizējam Baznīcas vadītājus? Kā mūsu kritika pret Baznīcas vadītājiem ietekmē mūsu ģimeni un draugus?

- 4. Mozus 12:3 ir teikts, ka „Mozus bija ļoti lēnprātīgs”. Ko nozīmē būt lēnprātīgam?

Prezidents Gordons B. Hinklijs teica: „Lēnprātība norāda uz pateicības garu, kas ir pretējs pašapmierinātības attieksmei. Tā norāda uz augstāka spēka atzišanu aiz sevis, uz Dieva atzišanu un Viņa baušļu pieņemšanu” (“With All Thy Getting Get Understanding,” *Ensign*, 1988. g. augusts, 3–4).

- Kādā veidā Mozus izrādīja savu lēnprātību, kad Mirjama tika sodīta par sacelšanos pret viņu? (Skat. 4. Mozus 12:13–15. Tā vietā, lai būtu apmierināts ar savām pilnvarām prezidēt pār savu māsu, viņš lūdzās Tam Kungam izdziedināt viņu. Viņš un viņa tauta atlika savu ceļojumu, līdz viņa tika izdziedināta.) Kādā veidā mēs varam būt lēnprātīgi, kad cilvēki mūs kritizē vai nostājas pret mums? Kā lēnprātība palīdz mums atbildēt uz kritiku?

3. Mozus liek 12 vīriem izpētīt Kanaāna zemi.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 13–14.

- Kad israēlieši sasniedza Kanaāna zemes robežas, Mozus sūtīja 12 vīrus izpētīt zemi, tās resursus un cilvēkus (4. Mozus 13:17–20). Kādas ziņas viņi atnesa par zemes resursiem? (Skat. 4. Mozus 13:23–27.) Ko 10 vīri, izņemot Kālebu un Jozuu, stāstīja par cilvēkiem, kas dzīvoja Kanaānā? (Skat. 4. Mozus 13:28–33.) Kā daži no mums pieļauj līdzīgas kļūdas kā šie 10 vīri?

Prezidents Gordons B. Hinklijs:

„Desmit no izlūkiem bija savu šaubu un baiļu upuri. Viņi sniedza nepatiesas ziņas par kanaāniešu skaitu un augumu. ... Viņi pielīdzināja sevi siseņiem salīdzinājumā ar milžiem, ko bija redzējuši tajā zemē. ...

Mēs redzam dažus no saviem apkārtējiem, kuri ir vienaldzīgi attiecībā uz šī darba nākotni, kuri ir apātiski, kuri runā par ierobežojumiem, kuri pauž bailes, kuri pavada savu laiku, lai atrastu un rakstītu par to, ko viņi uzskata par vājībām, kam patiesībā nav nekādas nozīmes. Ja ir šaubas par šī darba pagātni, viņiem nav vīzijas par tā nākotni” (Conference Report, 1995. g. oktobris, 93–94; vai *Ensign*, 1995. g. novembris, 71).

- Kā Kāleba un Jozuas teiktais atšķiras no pārējo 10 vīru teiktā? (Skat. 4. Mozus 13:30; 14:6–9.) Kādēļ Kālebs un Jozua nebaidījās no Kanaānas zemes iedzīvotājiem? (Skat. 4. Mozus 14:9.) Kā mēs varam sekot Kāleba un Jozuas piemēram, kad atrodamies sarežģītās situācijās?

Prezidents Gordons B. Hinklijs teica:

„Šajā darbā nav vietas tiem, kas tic vienīgi nelaimēm un bezcerīgumam. Evaņģēlijs ir labā vēsts. Tas ir vēstījums par uzvaru. Tā ir lieta, kas jāuzņem ar entuziasmu.

Tas Kungs nekad neteica, ka nebūs nepatīkšanu. Mūsu ļaudis ir iepazinuši dažāda vieda ciešanas, kad tie, kas ir šī darba pretinieki, tās ir veicinājuši. Taču visos bēdu laikos ir tikusi izrādīta ticība. Šis darbs pastāvīgi ir virzījies uz priekšu un nekad nav spēris atpakaļ soļus kopš tā iesākuma. ...

Šis ir pesimisma laikmets. Mums ir ticības misija. Mani brāļi un māsas visur pasaulē, es aicinu no jauna nostipriniet savu ticību, lai virzītu šo darbu uz priekšu visā pasaulē. Jūs varētu padarīt to stiprāku ar savu dzīvesveidu” (Conference Report, 1995. g. oktobris, 94–95; vai *Ensign*, 1995. g. novembris, 71–72).

- Kā klātesošie reaģēja uz Kāleba un Jozuas vārdiem? (Skat. 4. Mozus 14:10.) Kā Tas Kungs sodīja israēliešus par viņu nepārtraukto kurnēšanu un vēlēšanos atgriezties Ēģiptē? (Skat. 4. Mozus 14:22–23; 26–35.) Kā viņš sodīja 10 vīrus, kas sniedza nepatiesas ziņas par Kanaānu? (Skat. 4. Mozus 14:36–37.) Kā Viņš svētīja Kālebu un Jozuu par viņu uzticību? (4. Mozus 14:24, 38.)

4. Mozus izgatavo vara čūsku un saka tautai, ka, ja tie skatīsies uz to, viņi tiks dziedināti.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 21:1–9.

- Lai gan Tas Kungs palīdzēja israēliešiem atvairīt kanaāniešu uzbrukumus, israēlieši turpināja kurnēt. Kā Tas Kungs viņus sodīja? (Skat. 4. Mozus 21:6.) Kā israēlieši atbildēja uz šo sodu? (Skat. 4. Mozus 21:7.)
- Ko Tas Kungs lika Mozum darīt, kad Mozus lūdza, lai Viņš paņemtu dzēlīgās čūskas? (Skat. 4. Mozus 21:8–9.) Kas katram cilvēkam ir jādara, lai paglābtos no dzēlīgo čūsku kodieniem?
- Nefijs un Alma, divi pravieši Mormona Grāmatā, mācīja, ka daudzi israēlieši mira, jo viņi neskatījās uz vara čūsku. Kādēļ viņi neskatījās? (Skat. 1. Nefija 17:41; Almas 33:18–20.)
- Ko simbolizēja vara čūska? (Skat. Jāņa 3:14–16; Helamana 8:13–14.)
- Tieši tāpat, kā israēliešiem bija jāskatās uz vara čūsku, lai izdzīvotu, mums ir jāraugās uz Jēzu, lai iegūtu mūžīgo dzīvi (Alma 37:46–47; Helamana 8:15). Ko nozīmē raudzīties uz Kristu? Kā daudzi cilvēki šodien pieļauj to pašu kļūdu kā israēlieši, kas neskatījās uz vara čūsku? (Skat. Almas 33:20. Viņi neraugās uz Jēzu Kristu, jo netic, ka tas var viņus izglābt.)

Elders Karlos E. Esejs teica: „Līdzīgi sendienu Israēlam, mums ir jāpiesaista savas acis un prāts ... Kristum, ja vien ceram iegūt mūžīgo dzīvi. ... Mēs nedrīkstam ļaut savam skatienam klejot tālu prom vai piesaistīties pasaules zūdošām lietām. Acij ... ir jābūt trenētai skatīties augšup. Mums ir jāraugās uz Dievu un jādzīvo!” (Conference Report, 1978. g. oktobris, 81; vai *Ensign*, 1978. g. novembris, 54).

- Alma mācīja, ka tieši tāpat kā ceļš uz dziedināšanu no dzēlīgo čūsku kodiena bija vienkāršs, vienkāršs ir ceļš uz mūžīgo dzīvi (Almas 37:46.). Kādā ziņā ceļš uz mūžīgo dzīvi ir vienkāršs? Kā daži cilvēki cenšas sarežģīt ceļu uz mūžīgo dzīvi? (Skat. Jēkaba gr. 4:14. Tie skatās pāri vienkāršajiem, glābjošajiem principiem, kas ir ticība Jēzum Kristum, grēku nožēlošana un paklausība.) Kā lai mēs noturam savu skatienu uz ticību Kristum?

Mudiniet nodarbības dalībniekus skatīties pāri pasaulīgajām lietām un nebaidīties no „milžiem”, kas novērš mūsu skatienu no tā, kas ir vissvarīgākais. Lieciniet, ka, ja mēs „raudzīsimies pēc Dieva Dēla ar ticību” (Helamana 8:15) un sekosim Viņa praviešiem, mēs tiksim svētīti šajā dzīvē un nākamajā.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Iesim atpakaļ uz Ēģipti” (4. Mozus 14:4)

- Kāda bija israēliešu atbilde, kad:
 - a. Tie nonāca slazdā starp ēģiptiešiem un Sarkano jūru? (Skat. 2. Mozus 14:10–12.)
 - b. Tiem nebija nekā cita, ko ēst, kā vien manna? (Skat. 4. Mozus 11:4–6, 18–20.)
 - c. Tiem bija izaicinājums iekarot Kanaāna zemi? (Skat. 4. Mozus 14:1–4.)
 - d. Tie zaudēja drosmi grūtajā ceļā tuksnesī? (Skat. 4. Mozus 21:4–5.)
- Kā jūs domājat, kādēļ israēliešiem bija tik grūti pamest Ēģipti? Kādas ir dažas lietas, ko mums šodien ir grūti pamest? Kā mēs varam stiprināt cits citu, cenšoties novērsties no vecajiem paradumiem vai pasaulīgām īpašībām?

2. Kur raudzīties pēc vadības

4. Mozus grāmata mums māca, kur mums ir jāraugās pēc vadības. Jūs varētu uzsvērt šīs lietas, mācot aprakstus no Svētajiem Rakstiem un uzrakstot uz tāfeles tālāk dotos principus:

- a. Raudzīties uz pravieti (4. Mozus 12).
- b. Raudzīties uz apsolīto zemi — mums, uz celestiālo valstību (4. Mozus 13–14).
- c. Raudzīties uz Glābēju (4. Mozus 21:4–9).

„Es nevarētu pārkāpt Tā Kunga pavēli”

16.
stunda

4. Mozus 22–24; 31:1–16

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus nekavējoties pakļauties Dieva gribai.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:

- a. 4. Mozus 22:1–21. Balaks, Moāba zemes ķēniņš, nobīstas, kad tuvojas isrēlieši. Viņš piedāvā Bileāmam atlīdzību, ja tas nāks uz Moābu un nolādēs isrēliešus. Dievs pavēl Bileāmam atteikties, un Bileāms paklusa (22:1–14). Balaks piedāvā Bileāmam papildus godināšanu un bagātību, ja viņš nāks uz Moābu un nolādēs Israēlu. Dievs saka Bileāmam, ka viņš var iet, ja to vēlas, taču viņam ir jāsaaka vienīgi tas, ko Dievs viņam liks (22:15–21). Bileāms nolemj doties.
- b. 4. Mozus 22:22–35. Dievs dusmojas uz Bileāmu, jo zina, ka Bileāms dodas uz Moābu, cerēdams uz atlīdzību no Balaka. Ceļā Bileāms uzzina par briesmām, kas nāk, nepaklausot Dievu, kad ar viņu runā viņa ēzēlis un eņģelis.
- c. 4. Mozus 22:36–24:25. Bileāms satiekas ar Balaku (22:36–23:2). Balaks lūdz trīs reizes nolādēt Israēlu, taču Bileāms paklusa Dievu un katru reizi svētī Israēlu (23:3–24:9). Tad viņš nolād Moābu un pravieto par Jēzu Kristu (24:10–25).
- d. 4. Mozus 31:1–16. Israēlieši iznīcina midiāniešus un nokauj Bileāmu. Mozus paskaidro, ka Bileāms bija ieteicis midiāniešiem ievilināt isrēliešus grēkā. (Bileāma padoma sekas ir aprakstītas 4. Mozus 25:1–3. Lai gan Bileāms tieši nenolādēja Israēlu, viņš acīmredzami tik ļoti vēlējās saņemt atlīdzību no Balaka, ka ieteica grēcīgi kārdināt isrēliešus, kam sekas būtu Dieva aizsardzības zaudēšana.)

2. Papildu lasāmviela: 2. Pētera vēst. 2:15–16; Soģu 1:11; Jāņa atkl. 2:14.

**Ieteicamā
nodarbības gaita**

Uzmanības
piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Lūdziet nodarbības dalībniekus uzmanīgi ieklausīties tālāk dotajos paziņojumos un padomāt, kāda tipa cilvēks varētu tos izteikt:

„Kaut vai [ķēniņš] man dotu savu namu pilnu piebērtu ar zeltu un sudrabu, tad tomēr es nevarētu pārkāpt Tā Kunga, sava Dieva, pavēli” (4. Mozus 22:18).

„Visu, ko Tas Kungs man teiks, to es darīšu” (4. Mozus 23:26).

„Es nevaru pārkāpt Tā Kunga pavēles, lai darītu pēc sava sirds prāta vai nu labu, vai arī ļaunu; ko Tas Kungs man sacīs, to es runāšu” (4. Mozus 24:13).

- Kādas ir tā cilvēka īpašības, kas varētu teikt šādas lietas? (Šādi paziņojumi liecina, ka šis cilvēks ir paklausīgs, uzticīgs un pazemīgs.)

Paskaidrojiet, ka šos paziņojumus izteica vīrs, vārdā Bileāms, kas sludināja stingru paklausību, taču savā sirdī vēlējās pasaulīgās atlīdzības un pagodinājumus. Šī nodarbība parādīs sekas ietiepīgai, egocentriskai neatlaidībai, lai piepildītu šādas vēlmes.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Bileāms noraida Balaka piedāvāto atlīdzību par Israēla nolādēšanu.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 22:1–21.

- Baidoties par israēliešu tuvošanos, Balaks, Moābas ķēniņš, sūta vēstnešus, lai piedāvātu Bileāmam atlīdzību, ja tas nāks uz Moābu un nolādēs Israēlu (4. Mozus 22:5–7). Kā Bileāms atbildēja uz šo piedāvājumu? (Skat. 4. Mozus 22:8–14.) Kādas, tā sauktās, atlīdzības mums dažkārt tiek piedāvātas par nepaklausību Dievam?
- Pēc tam, kad Bileāms atteicās nākt uz Moābu, Balaks sūtīja otru vēstnešu grupu, daudz cienījamākus nekā pirmos, lai censtos viņu pierunāt. Ko Balaks piedāvāja Bileāmam? (Skat. 4. Mozus 22:15–17.) Kā Bileāms uz to atbildēja? (Skat. 4. Mozus 22:18–19.) Kā jūs domājat, kādēļ viņš vēlreiz gribēja vaicāt Tam Kungam? (Bileāms, iespējams, cerēja, ka Tas Kungs mainīs domas un ļaus tam pieņemt Balaka piedāvāto atlīdzību.) Kādas briesmas pastāv, ja tiek meklēti Dieva pavēļu un padomu izņēmumi?
- Tas Kungs deva Bileāmam atļauju doties kopā ar Balaka vēstnešiem, ja viņš to vēlas. Taču tad Tas Kungs bija dusmīgs uz Bileāmu, ka viņš gāja (4. Mozus 22:20–22). Ko Tā Kunga dusmas saka par to, kas bija Bileāma sirdī? (Skat. 2. Pētera 2:15; Jesajas 29:13.)

2. Tas Kungs parāda draudus, kas nāk no Bileāma ietiepības neatkāpties no savas gribas.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 22:22–35.

- Ceļā uz Moābu Bileāms trīs reizes centās piespiest savu ēzeli doties uz priekšu (4. Mozus 22:22–30). Kādā veidā tas līdzinās Bileāma attiecībām ar To Kungu? (Bileāms vēlējās uzspiest savu gribu ēzelim un Tam Kungam. Jūs varētu arī uzsvērt, ka ēzelis redzēja eņģeli, taču Bileāms to neredzēja. Līdzīgi, Tas Kungs redzēja daudzas lietas, ko neredzēja Bileāms.)
- Kādas ir mūsdienu paralēles ar atsevišķiem cilvēkiem vai cilvēku grupām, kas ietiepīgi cenšas darīt to, ko paši grib, nevis pildīt Dieva gribu vai vecāku un vadītāju taisnīgo padomu?

Jūs varētu pārrunāt kādus no šiem piemēriem:

- a. Bērns, kas nav apmierināts ar viena vecāka atbildi, dodas pie otra vecāka, cerot saņemt citu atbildi.
- b. Baznīcas loceklis, neapmierināts ar priesterības vadītāja padomu, dodas pie cita priesterības vadītāja.

- c. Baznīcas loceklis uzskata, ka, atšķirībā no citiem Baznīcas locekļiem, kāds no baušļiem neattiecas uz viņu.
- Tas Kungs pārmāca Bileāmu caur eņģeli un ēzeli. Kā Bileāms atbild uz eņģeļa pārmācošajiem vārdiem? (Skat. 4. Mozus 22:31–35.) Kādēļ Dievs pārmāca Savus bērnus? (Skat. M&D 95:1.) Kā tas, ka Dievs mūs pārmāca, kļūst mums par svētību?

3. Bileāms atsakās nolādēt Israēlu.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 22:36–24:25.

- Pēc tam, kad Bileāms ieradās Moābā, Balaks trīs reizes lūdza viņam nolādēt Israēlu. Katru reizi Tas Kungs teica Bileāmam svētīt Israēlu un Bileāms paklausīja. Kādas savas stiprās puses Bileāms parādīja šajā aprakstā? (Skat. 4. Mozus 22:38; 23:8, 19–20; 24:1, 12–13.) Kādas vājības joprojām bija novērojamas Bileāmā? (Skat. 4. Mozus 22:41; 23:1–3, 13–15, 27–30. Lai gan Bileāms noraidīja Balaka prasības nolādēt Israēlu, viņš vēlējās sekot Balakam no vietas uz vietu un uzklaut viņa prasības, neskatoties uz to, ka zināja, ka tās ir ļaunas.) Kādas briesmas pastāv, uzklautot netaisnīgus pamudinājumus (piemēram, no draugiem vai plašsaziņas līdzekļiem), ja mēs zinām, ka tie ir nepareizi?

4. Israēlieši iznīcina midiāniešus un nokauj Bileāmu.

Māciet un pārrunājiet 4. Mozus 31:1–16.

- Kādēļ israēlieši devās karot pret midiāniešiem? (Skat. 4. Mozus 31:1–3; Tas Kungs bija ļoti dusmīgs uz midiāniešiem par israēliešu kārdināšanu grēkā, kā tas aprakstīts 4. Mozus 25:1–3.) Kas lika midiāniešiem kārdināt Israēla bērnus iesaistīties elku pielūgšanā un netikumībā? (Skat. 4. Mozus 31:16.) Kādēļ Bileāms to ieteica darīt? (Lai gan Bileāms paklausīja Tā Kunga pavēlēm svētīt, nevis nolādēt Israēlu, savā sirdī viņš vēlējās saņemt pasaulīgos pagodinājumus un atlīdzības. Lai saņemtu šīs atlīdzības, viņš ieteica kārdināt Israēlu grēkot, kam sekotu Dieva aizsardzības zaudēšana.) Kas notika ar Bileāmu israēliešu un midiāniešu cīņas laikā? (Skat. 4. Mozus 31:8.)
- Jaunajā Derībā trīs autori atsaucas uz Bileāmu (2. Pētera 2:15–16; Jūdas 1:11; Jāņa atkl. 2:14). Kādi viņiem ir priekšstati par Bileāmu?
- Ko mēs varam mācīties no šī stāsta? (Baznīcas locekļi, kas tiecas pēc pasaulīgām lietām un slavas, kas meklē izņēmumus Dieva pavēlēs un baušļos vai kas cenšas ieviest Baznīcā pasaulīgas idejas, darbības vai standartus, seko Bileāma netaisnīgajam piemēram. Jāņa atkl. 2:14 tas tiek saukts par Balaama mācību.)

Elders Brūss R. Makonkijs teica:

„Kas par stāstu! Lūk, Dieva pravietis, kurš ir stingri apņēmis pasludināt vienīgi to, ko viņam liek Debesu Kungs. Šķiet, viņa prātā nav ne mazāko šaubu par to, kādā virzienā viņam jādodas. Viņš pārstāv To Kungu, un ne māja, pilna ar zeltu un sudrabu, ne arī dižciltīgi tituli, ko piedāvāja ķēniņš, nevar novirzīt viņu no ieņemtā kursa. ...

Taču viņu vilināja alkas pēc labklājības un iekāre pēc slavas. Cik tas būtu brīnīšķīgi, ja viņš būtu bagāts un ietekmīgs. ... Iespējams, Tas Kungs atļaus viņam iet uz kompromisu ar saviem standartiem un ļaus iegūt pasaulīgo labklājību un

ietekmi. ... Es domāju par to, cik bieži kāds no mums saņem norādījumus no Baznīcas, un tad, līdzīgi Bileāmam, lūdz pēc pasaulīgās atlīdzības. ...

Bileāms, ... reiz būdams iedvesmas pilns un varens, galu galā zaudēja savu dvēseli, jo piesaistīja savu sirdi šīs pasaules lietām, nevis mūžīgajām bagātībām" ("The Story of a Prophet's Madness," *New Era*, 1972. g. aprīlis, 7).

- Atsaucieties uz apgalvojumiem, kas tika minēti uzmanības piesaistīšanas paņēmienā. Norādiet, ka, lai gan Bileāms, šķita, ir nelokāmi paklausīgs, viņa sirds vēlmes bija saņemt pasaulīgo atlīdzību un pagodinājumus. Ko šis stāsts jums māca par nozīmīgumu saglabāt savas sirds vēlmes tīras? Kādā veidā mēs varam saglabāt savas sirds vēlmes tīras?

Nobeigums

Lieciniet, ka, ja vien Bileāms būtu pazemīgi nodevies Dieva gribai, viņš un Israēls būtu izvairījies no daudziem grēkiem un ciešanām. Mudiniet nodarbības dalībniekus būt nelokāmiem, nevis ietiepīgiem — tiekties un pildīt Tā Kunga gribu, necenšoties to apiet vai izmainīt.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Paklausība Tam Kungam

Mēs varam mācīties no Bileāma svarīgumu paklausīt Tam Kungam. Mēs arī varam mācīties to no daudzu citu vīriešu un sieviešu piemēriem Svētajos Rakstos. Jūs varētu atsaukties uz šādiem piemēriem:

- a. Glābējs, zinādams par gaidāmajām ciešanām Ģetzemanē un pie krusta, „ceļos nometies, lūdza Dievu un sacīja: Tēvs, ja Tu gribi, ņem šo biķeri no Manis, tomēr ne Mans, bet Tavs prāts lai notiek!” (Lūkas 22:41–42).
- b. Kad Ābrahāmam tika pavēlēts upurēt savu dēlu Īzāku, viņš „no rīta posās ceļam”, lai ceļotu uz Morija zemes kalniem (1. Mozus 22:3).
- c. Kas Marija uzzināja, ka viņa kļūs par Dieva Dēla māti, viņa atbildēja: „Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone, lai notiek ar mani pēc tava vārda” (Lūkas 1:38).
- d. Kad Nefijs saņēma norādījumus atgriezties Jeruzālemē, lai iegūtu misiņa plāksnes no Lābana, viņš nekavējoties atbildēja: „Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis” (1. Nefija 3:7).
- e. Helamana dēliem cīņās veicās, jo „viņi paklausīja un precīzi izpildīja katru pavēles vārdu” (Almas 57:21).

2. „Tas Kungs ir aizliedzis tevi godināt” (4. Mozus 24:11)

- Kad Bileāms atteicās nolādēt Israēlu un saņemt Balaka atlīdzību un godu, Balaks viņam teica: „Tas Kungs ir aizliedzis tevi godināt” (4. Mozus 24:11). Kā sekošana Tam Kungam dažkārt mums liedz saņemt pasaulīgās atlīdzības un pagodinājumus? Ko Tas Kungs mums apsola dot pasaulīgo atlīdzību vietā? (Skat. M&D 81:6.)

„Sargies, ka tu neaizmirsti”

17.
stunda

5. Mozus 6; 8; 11; 32

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus (1) atcerēties To Kungu un ar Viņu noslēgtās derības un (2) radīt apstākļus, kas palīdzēs viņiem to darīt.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 5. Mozus 6:1–9; 11:18–21. Mozus sniedz norādījumus israēliešiem, lai palīdzētu tiem atcerēties noslēgtās derības. Viņš norāda, lai vecāki mācītu viņa vārdus saviem bērniem.
 - b. 5. Mozus 6:10–12; 8:1–20. Mozus atgādina israēliešiem Dieva dotās svētības. Viņš brīdina, ka tie ies bojā, ja tie neievēros Dieva baušļus un neatcerēsies Viņu.
 - c. 5. Mozus 32:1–4, 15–18, 30–40, 45–47. Mozus iesaka israēliešiem paturēt prātā viņu glābšanas klinti (Jēzu Kristu).
2. Papildu lasāmviela: 5. Mozus 4; 7:1–4; 13:1–8; 34.
3. Ja jūs izmantosit pirmo paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, paņemiet līdzīgu uz stundu priekšmetus, kas minēti sadaļā „Uzmanības piesaistīšana”.

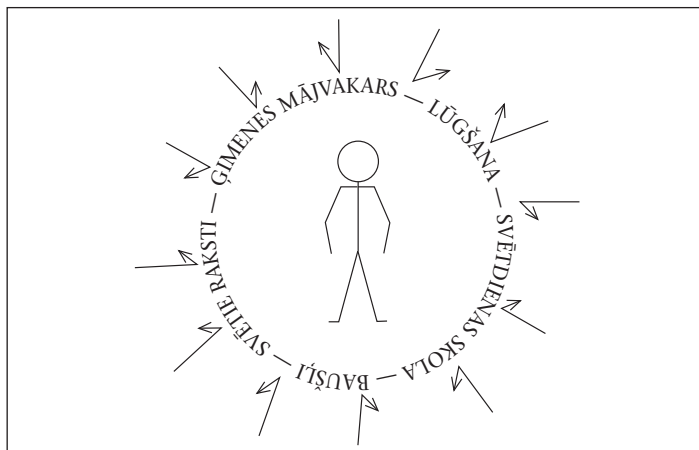
Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Parādiet no mājām paņemtos priekšmetus, kas atgādina jums par To Kungu un jūsu noslēgtajām derībām ar Viņu. (Šādi priekšmeti varētu būt Svētie Raksti, attēli, grāmatas un mūzikas ieraksti.) Pastāstiet nodarbības dalībniekiem, kādēļ šie priekšmeti jums ir svarīgi. Paskaidrojiet, ka šīs nodarbības laikā jūs mācīsiet par fiziskiem priekšmetiem, ko izmantoja sendienu israēlieši, lai atcerētos To Kungu un ar Viņu noslēgtās derības. Uzveriet, ka fiziski priekšmeti arī var būt mums nozīmīgi atgādinātāji.
2. Uz tāfeles uzrakstiet šādus vārdus:

Maldi, vilšanās, slazds, krāpšana, iekāre, kārdināšana, vilināšana, iemidzināšana, dusmas, aklums, meli, glaimi, iznīcība

 - Kas šiem vārdiem ir kopējs? (Kopēja iezīme šiem vārdiem ir tā, ka tie visi apraksta Sātana taktiku, cenšoties novērst mūs no Tā Kunga.)
 - Palūdziet kādu nodarbības dalībnieku izlasīt M&D 76:28–29. Paskaidrojiet, ka šie panti ir vīzijas daļa, ko saņēma Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons. Ko mēs varam darīt, lai būtu pasargāti no Sātana ietekmes? (Jūs varētu izmantot šādu diagrammu, lai attēlotu dažas lietas, ko varam darīt, lai aizsargātu sevi no Sātana kārdinājumiem.)

Paskaidrojiet, ka 5. Mozus grāmatā Mozus māca israēliešiem, kā radīt apstākļus, kas palīdzēs tiem atturēties no Sātana kārdinājumiem. Šīs nodarbības laikā tiks aplūkots Mozus padoms un tiks pārrunāts, kā mēs varam to pielie-
tot šodien.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Pēc tam, kad israēlieši tuksnesī 40 gadus tika pārbaudīti, pārmācīti un pamācīti, Tas Kungs teica, ka viņi ir gatavi ieiet apsolītajā zemē. Taču vispirms Viņam bija kādi nozīmīgi norādījumi, ko tiem dot. Mozus deva šos norādījumus trijos sprediķos, kas aprakstīti 5. Mozus grāmatā.

Šajos sprediķos Mozus atskatās uz 40 gadu ilgo israēliešu uzturēšanos tuksnesī, atzīstot Dieva roku viņu atbrīvošanā. Mozus arī runā par israēliešu pienākumiem kā Dieva izraudzītajai tautai. Viņš uzsver, ka tiem jāievēro Dieva baušļi, īpaši pavēle atcerēties Viņu, un jāatturas no elku pielūgšanas. Mozus brīdina, ka, lai gan Israēls ir gatavs ieiet apsolītajā zemē, ja tie atgriezīsies pie ļaundarbības, tie zaudēs savu mantojumu un tiks izklīdināti.

1. Mozus dod norādījumus israēliešiem, lai palīdzētu tiem atcerēties savas derības.

Māciet un pārrunājiet 5. Mozus 6:1–9 un 11:18–21.

- 5. Mozus satur Mozus pēdējos vārdus israēliešiem. Ja jums būtu pēdējo reizi kaut kas jāpavēsti saviem ģimenes locekļiem vai draugiem, kas tas būtu?
- Ko Tas Kungs pavēl israēliešiem darīt, kas aprakstīts 5. Mozus 6:5–7? Kā mēs varam ierakstīt Svēto Rakstu vārdus savās sirdīs? Kā vecāki var efektīvi mācīt evaņģēliju saviem bērniem un palīdzēt tiem iemīlēt Svētos Rakstus?
- Ko Mozus iesaka israēliešiem darīt, kas aprakstīts 5. Mozus 6:8–9 un 11:18–20? (Piebilstiet, ka zīme starp acīm uz pieres bija „pergamenta strēmeles, uz kurām bija uzrakstītas četras Svēto Rakstu nodaļas ... un kas bija uzrullētas uz augšu un piestiprinātas pie ādas siksnīņām, kas tika valkātas ... apsietas ap galvu uz pieres vai ap roku” [Bible Dictionary, “Frontlets,” 676]).

- Kā jūs domājat, kāpēc Mozus teica israēliešiem, lai tie liktu Svēto Rakstu nodaļas starp acīm, ap rokām, pie sava nama durvju stabiem un pie saviem vārtiem? Kā šādi pastāvīgi atgādinājumi ietekmētu to, ko mēs darām? Ko mēs varam darīt savās mājās, kas atgādinātu mums par To Kungu, Viņa vārdiem un par mūsu noslēgtajām derībām ar Viņu? Vai attēli pie mūsu sienām, grāmatas, ko lasām, un filmas un televīzijas pārraides, ko skatāmies, atgādina mums par To Kungu, vai arī tas veicina tiekšanos pēc pasaulīgā?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica, ka cilvēki, kas ir „Kristus vadīti, ir pārņemti ar Kristu. ... Ieejiet viņu mājās, un attēli uz viņu sienām, grāmatas viņu plauktos, mūzika, kas skan, un viņu vārdi un rīcība atklāj, ka viņi ir kristieši” (Conference Report, 1985. g. oktobris, 6; vai *Ensign*, 1985. g. novembris, 6–7).

2. Mozus iesaka israēliešiem paklausīt Dieva baušļiem un atcerēties Viņu.

Māciet un pārrunājiet 5. Mozus 6:10–12 un 8:1–20.

- Kādi ir Mozus galvenie vēstījumi 5. Mozus grāmatā 6:10–12 un 8:1–20? Ko nozīmē aizmirst To Kungu? (Skat. 5. Mozus 8:11.) Kādas ir sekas tam, ja Tas Kungs tiek aizmirsts? (Skat. 5. Mozus 8:19.) Kā mēs varam pārliecināties, ka neaizmirstam Dievu?
- Kādus apstākļus vai grūtības min Mozus, kas varētu likt cilvēkiem aizmirst Dievu? (Skat. 5. Mozus 6:10–12; 8:10–20.) Kādēļ daži cilvēki aizmirst To Kungu pēc tam, kad Viņš tos ir bagātīgi svētījis? (Skat. 5. Mozus 8:17.)

Prezidents Brigams Jangs teica: „Lielākās bailes, kas man ir attiecībā uz [šīs Baznīcas locekļiem], ir tādas, ka, kļūstot bagāti šajā zemē, viņi aizmirsīs Dievu un Viņa tautu, kļūs resni un izspers sevi ārā no Baznīcas, un dosies uz elli. Šie ļaudis pārcietīs uzbrukumus, laupīšanas, nabadzību un visa veida grūtības un būs uzticīgi. Taču manas lielākās bailes attiecībā uz viņiem ir, ka tie neizturēs labklājību; un tomēr viņiem ir jātiek pārbaudīti ar bagātībām, jo viņi kļūs par šīs zemes bagātākajiem ļaudīm” (Preston Nibley, *Brigham Young: The Man and His Work* [1936], 128).

- Kas ir visu bagātību, kas mums var piederēt, avots? (Skat. 5. Mozus 8:18.) Kā mēs varam izmantot savu labklājību, lai sekmētu Tā Kunga darbu? (Skat. 5. Mozus 8:18; Jēkaba gr. 2:18–19.)

3. Mozus iesaka israēliešiem paturēt prātā savas glābšanas klinti (Jēzu Kristu).

Māciet un pārrunājiet 5. Mozus 32:1–4, 15–18, 30–40, 45–47.

- Kas ir klints, par ko tiek runāts 5. Mozus 32:3–4? (Jēzus Kristus; skat arī 15., 18. un 30.–31. pantu.) Kā jūs domājat, kādēļ Jēzu Kristu dažkārt dēvē par klinti? (Skat. Helamana 5:12.)
- Mozus paziņoja, ka „viņu klints” (ļau no cilvēku viltus dievi) „nav tāda kā mūsu klints” (5. Mozus 32:31). Kādā veidā „viņu klints” atšķiras no „mūsu klints”? (Skat. 5. Mozus 32:37–40.)
- Ko nozīmē — celt uz klints? (Skat. 5. Mozus 32:46–47; Mateja 7:24–27; M&D 50:44.) Kā mēs to varam paveikt? (Skat. 5. Mozus 18:18–19, kur, pravietojot par Kristus nākšanu, tiek teikts, ka nepieciešams uzklaut viņa vārdus.)

Sniedziet savu liecību par Glābēju un paudiet savu pateicību par derībām, ko noslēdzāt ar Viņu. Uzsveriet, cik svarīgi ir atcerēties Dievu un turēt ar Viņu noslēgtās derības. Lieciniet, ka lietas, ko mēs turam ap sevi, — piemēram, attēli, grāmatas un mūzika — var būt iespaidīgi atgādinājumi par To Kungu un ar Viņu noslēgtajām derībām. Norādiet, ka tikpat būtiski, kā sendienu israēliešiem bija teikts valkāt zīmi starp acīm, arī mums ir jāieskauj sevi ar lietām, kurām ir līdzīgs mērķis: lai palīdzētu mums celt uz klints — lai palīdzētu mums atcerēties To Kungu un sekot Viņam.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Raksti tos un liec pie sava nama durvju stabiem” (5. Mozus 6:9)

Aiciniet nodarbības dalībniekus uzskaitīt gleznas, plakātus, mūzikas ierakstus un citas lietas viņu mājās. Lūdziet, lai viņi atzīmē ar „+” tās lietas, kas visdrīzāk ļauj atcerēties To Kungu, un ar „-” tās lietas, kas visdrīzāk novirza viņu sirdis no Tā Kunga). Jūs varētu ieteikt nodarbības dalībniekiem izdarīt to vēlreiz ar saviem ģimenes locekļiem ģimenes mājvakara laikā.

2. „Viņš tevi neatstās” (5. Mozus 4:31)

- Pēc tam, kad Mozus pravietoja, ka israēlieši pielūgs viltus dievus un tiks izkaisīti (5. Mozus 4:25–28), Mozus teica cerības vārdus. Ko viņš apsolija tiem, kas no visas sirds tieksies pēc Tā Kunga? (Skat. 5. Mozus 4:29–31; Jesajas 49:14–16.) Kā šis solījums ir piepildījies jūsu dzīvē? Kas mums ir jādara, lai no visas sirds un dvēseles tiektos pēc Tā Kunga?

3. Pretošanās citu cilvēku negatīvajai ietekmei

- Par kādām briesmām Mozus brīdināja 5. Mozus 13:6–8? Kā mēs varam noteikt, kad kāds cenšas mūs attālināt no Tā Kunga? Kā mums būtu jāatbild šādam cilvēkam?

4. „Tiem nebūs nākt Tā Kunga priekšā tukšā” (5. Mozus 16:16)

- 5. Mozus 16:2, 11. un 16. pantā minētā vieta ir tabernakls, kas ir pārvietojams israēliešu templis. Sagatavojoties svētkiem tabernaklā, Mozus norādīja, lai cilvēki nenāktu „Tā Kunga priekšā tukšā” (5. Mozus 16:16). Kā tas varētu attiekties uz tempļa apmeklēšanu? Kā mēs varam sagatavoties, lai apmeklētu templi un neietu templī „tukšā”? Kā šis sagatavošanās palīdz mums „prieccāties Tā Kunga priekšā” templī? (5. Mozus 16:11).
- Prezidents Hovards V. Hanters teica: „Būsim ļaudis, kuri dodas uz templi. Apmeklējiet templi tik bieži, cik to atļauj personīgie apstākļi. Savās mājās turiet tempļa attēlu, lai jūsu bērni to var redzēt” (Conference Report, 1994. g. oktobris, 8; vai *Ensign*, 1994. g. novembris, 8). Kādēļ ir svarīgi, lai mēs dotos uz templi pēc iespējas biežāk? Kādēļ ir svarīgi, lai mēs turētu savās mājās tempļa attēlu?

5. „Neviens nezina viņa kapa vietu” (5. Mozus 34:6)

Rakstītājs, kas pabeidza 5. Mozus grāmatu, zināja tikai to, ka Mozus vairs nebija, un tāpēc pielāva, ka viņš bija miris un ka Tas Kungs bija viņu apglabājis, un ka neviens nezināja, kur atrodas Mozus kaps. Tomēr mēs zinām, ka Mozus tika pārveidots. (Izskaidrojumam par pārveidotām būtnēm skatiet 3. Nefijs 28:7–9, 37–40.) Bible Dictionary (Bībeles vārdnīca) sniedz šādu izskaidrojumu Mozus pārveidošanai:

„Kā tas ir noticis ar daudziem citiem sendienu praviešiem, Mozus kalpošana turpinājās vēl aiz viņa paša mirstīgās dzīves robežām. Kopā ar Ēliju viņš atnāca uz Pārveidošanas kalnu un nodeva priesterības atslēgas Pēterim, Jēkabam un Jānim (Mateja 17:3–4; Marka 9:4–9; Lūkas 9:30; M&D 63:21; *History of the Church*, 3:387). No šī notikuma, kas bija vēl pirms Jēzus augšāmcelšanās, mēs saprotam, ka Mozus bija pārveidota būtne un nebija miris, kā tas ir aprakstīts 5. Mozus 34. nodaļā (Almas 45:19). Bija nepieciešams, lai viņš tiktu pārveidots un viņam būtu ķermenis no miesas un kauliem, kad vēl nebija notikusi augšāmcelšanās. Ja viņš būtu bijis tikai gars, viņš nespētu veikt darbu kalnā, kad viņš nodeva atslēgas mirstīgajam Pēterim, Jēkabam un Jānim (skat. arī M&D 129. nodaļu)” (Bible Dictionary, “Moses,” 735).

18.

stunda

„Esi stiprs un drošsirdīgs”

Jozuas 1–6; 23–24

Mērķis Mudināt katru nodarbības dalībnieku būt stipram un drosmīgam, dzīvojot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija.

- Sagatavošanās**
1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Jozuas 1. nodaļa. Tas Kungs aicina Jozuu par Mozus pēcteci un pavēl viņam būt stipram, drosmīgam, studēt Svētos Rakstus un ievērot baušļus. Jozua sagatavo israēliešus, lai tie ieņemtu zemi, ko Tas Kungs bija viņiem apsolījis.
 - b. Jozuas 3–4; 6. Israēlieši šķērso Jordānas upi pa sausu zemi un uzliek 12 akmeņus piemiņai par šo šķērsošanu. Caur israēliešu ticību tiek iznīcināta Jērika.
 - c. Jozuas 23; 24:14–31. Jozua un viņa tauta noslēdz derību kalpot Tam Kungam.
 2. Papildu lasāmviela: Jozuas 7; 14.
 3. Palūdziet kādu nodarbības dalībnieku sagatavoties atstāt aprakstu par cīņu Jērikā tā, it kā viņš vai viņa būtu notikušā aculiecinieks (Jozuas 6. nodaļa). Palūdziet vienu vai divus citus nodarbības dalībniekus sagatavoties, lai dalītos pieredzē, kas atgādina tiem par Dieva spēku un mīlestību.
 4. Ja jūs izmantosit paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, sagatavojiet papīra lapu, līmlenti vai gumiju un grāmatu. Ja jūs izmantosit jautājumus par lapa-tām un slazdiem, jūs varētu paņemt līdzīgu uz klasi nelielu slazdu, piemēram, peļu slazdu, lai ilustrētu pārrunas.
-

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Paskaidrojiet, ka šī nodarbība būs par Jozuu, pravieti, kurš vadīja Israēla bērņus cīņā par viņu apsolīto zemi. Aicinādams Jozuu būt par pravieti, Tas Kungs pavēlēja viņam: „Esi stiprs un drošsirdīgs!” (Jozuas 1:6). Uzrakstiet šo frāzi uz tāfeles. Parādiet papīra lapu un grāmatu. Palūdziet kādu nodarbības dalībnieku nolikt papīru stāvus uz vienas malas un censties uz augšējās malas uzlikt grāmatu.

Pēc tam, kad nodarbības dalībnieks būs mēģinājis, paskaidrojiet, ka ir kāds veids, kas padara papīru pietiekami stingru, lai tas spētu noturēt grāmatu. Sarullējiet papīru kā cauruli un nostipriniet to ar gumiju vai līmlenti. Uz līdzenas virsmas nostatiet šo papīra cauruli. Uzmanīgi uzlieciet uz tās grāmatu. (Pirms nodarbības pasniegšanas jūs varētu patrenēties.)

Paskaidrojiet, ka Jozua kļuva stiprs, jo viņš ļāva Dievam veidot savu raksturu. Tāpat, ja mēs ļaujam Dieva veidot savu raksturu, mēs varam kļūt stipri un paveikt to, ko Tas Kungs vēlas, lai mēs paveiktu.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

40 gadu garumā, kamēr israēlieši klejoja tuksnesī, Mozus bija devis tiem Dieva likumus, rīkojoties kā Dieva pārstāvis, un kalpoja tiem par vadoni. Viņš bija vienīgais vadītājs visas paaudzes garumā, ko israēlieši bija pazinuši. Taču israēliešu klejotumu beigās Tas Kungs paņēma Mozu — tieši tad, kad tie sastapās ar lielu pārbaudījumu. Atcerēdamies savus apsolījumus Israēlam, Tas Kungs iecēla jaunu vadītāju, Jozuu, kurš prasmīgi vadīja cīņas un apmešanos apsolītajā zemē.

1. Tas Kungs aicina Jozuu.

Māciet un pārrunājiet Jozuas 1. nodaļu.

- Kā jūs domājat, ar kādām grūtībām sastapās Jozua, kad Tas Kungs aicināja viņu stāties Mozus vietā, lai vadītu israēliešus? (Viņam bija jāvada israēlieši cīņās un Kanaāna zemes ieņemšanā, kas bija nopietna lieta. Viņam bija arī jāklūst par ievērojamu vadītāju.) Kādu solījumu Tas Kungs deva Jozuam, kad Jozua gatavojās ieiet apsolītajā zemē? (Skat. Jozuas 1:5.) Kā šis solījums var palīdzēt mums jaunos aicinājumos vai izaicinājumos? Kā Tas Kungs jums ir palīdzējis līdzīgos apstākļos?
- Kādu pavēli Tas Kungs atkārtoja trīs reizes Jozuas 1:6–9? Ko Tas Kungs teica, kādās lietās Jozuam būs nepieciešams spēks un drosme? (Skat. Jozuas 1:7. Norādiet, ka, lai gan Jozuam bija nepieciešama drosme un spēks daudzās militārās kaujās, viņam arī bija nepieciešama morāla drosme — drosme darīt to, kas ir pareizs.) Ar kādiem izaicinājumiem mēs sastopamies šodien, kas prasa morālu spēku un drosmi? Kādus morālās drosmes piemērus jūs esat novērojuši?
- Ko Tas Kungs liek Jozuam darīt, lai viņam „labi izdotos”? (Skat. Jozuas 1:8. Paskaidrojiet, ka bauslības grāmata ir Svētie Raksti.) Kā jūs domājat, kādēļ Svēto Rakstu studēšana varēja būt nozīmīga Jozuam, lai viņam veiktos aicinājumā? Kādā veidā regulāra Svēto Rakstu studēšana palīdz mums?

2. Israēlieši šķērso Jordānas upi pa sausu zemi; caur viņu ticību tiek iznīcināta Jērika.

Māciet un pārrunājiet Jozuas 3.–4. un 6. nodaļu.

- Kad israēliešiem bija jāšķērso Jordānas upe, tās krasti bija pārplūduši. Kā Tas Kungs parādīja Israēla bērniem, ka Viņš bija ar Jozuu tāpat, kā Viņš bija ar Mozu? (Skat. Jozuas 3:7–8, 14–17; 4:14. Ja nepieciešams, paskaidrojiet, ka derības šķirsts bija pārnēsājams altāris ar svētiem pierakstiem, tai skaitā Mozus pierakstiem un plāksnēm ar Desmit Baušļiem.) Kādā veidā Tas Kungs mums parāda, ka Viņš vada un iedvesmo dzīvo pravieti, kā Viņš to darīja arī ar sendienu praviešiem?
- Kas priesteriem, kas nesa šķirstu, bija jāizdara, pirms Jordānas upes ūdens mitējās tecēt? (Skat. Jozuas 3:13–17. Viņiem bija jāiekāpj upes ūdenī, turot rokās šķirstu.) Kādā veidā Tas Kungs dažkārt prasa līdzīgas lietas no mums?

Elders Boids K. Pekers teica:

„Neilgi pēc tam, kad es tiku aicināts kalpot par augstāko pilnvaroto, es devos pie Eldera Harolda B. Lī pēc padoma. Viņš ļoti uzmanīgi uz klausīja manu problēmu un ieteica, lai es dodos pie prezidenta Deivida O. Makeja. Prezidents Makejs man ieteica virzienu, kurā man vajadzēja doties. Es ļoti vēlējos paklausīt, taču nesaskatīju, kā tas būtu iespējams, lai es darītu tā, kā viņš ieteica man darīt.

Es atgriezos pie Eldera Lī un pateicu, ka nesaskatīju, ka varētu doties tajā virzienā, kurā man tika ieteikts doties. Viņš teica: „Tava nelaipe ir tā, ka no sākuma tu vēlies redzēt beigas.” Es atbildēju, ka vēlētos redzēt kaut vienu vai divus soļus uz priekšu. Tad es saņēmu dzīves mācību: Tev ir jāiemācās aiziet līdz gaismas un tumsas robežai, tad spert dažus soļus tumsā; tad parādīsies gaisma un tavā priekšā izgaismos ceļu” (“The Edge of the Light,” *BYU Today*, 1991. g. marts, 22–23).

- Kādēļ Israēls sakrāva 12 piemiņas akmeņus pēc tam, kad tie bija šķērsojuši Jordānas upi? (Skat. Jozuas 4:1–9. Tam bija jāliecina par Tā Kunga spēku nākamajām paaudzēm, atgādinot tiem, ka Tas Kungs svētīs viņus tieši tāpat, kā Viņš svētīja viņu tēvus.) Kādas personīgas atmiņas atgādina jums par Dieva spēku jūsu dzīvē? (Atbildēs varētu būt: Svētais Vakarēdiens; attēli ar Kristu, tempļiem, praviešiem; Svētie Raksti un garīgas pieredzes, kas pierakstītas dienasgrāmatās.) Kā šīs piemiņas svētī citu cilvēku dzīvi? (Skat. Jozuas 4:21–24.)

Lieciniet, ka Tas Kungs atbildēs uz lūgšanām, sniegs svētības, dos atklāsmes un veiks brīnumainus darbus katrā jaunajā paaudzē. Palūdziet iepriekš sarunātos nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas atgādina viņiem par Dieva mīlestību un spēku.

- Palūdziet iepriekš sarunātajam nodarbības dalībniekam aprakstīt Jērikas krišanu, it kā viņš vai viņa būtu tam aculiecinieks (Jozuas 6. nodaļa). Kas lika Jērikas mūriem sagrūt? (Skat. Ebrejiem 11:30.) Kādēļ israēliešu rīcība izrādīja ticību?
- Kas bija vienīgie Jērikas iedzīvotāji, kas tika izglābti? (Skat. Jozuas 6:17, 22–25; skat. arī Jozuas 2:1–15.) Ko mēs varam mācīties no tā, ka Rahāba un viņas ģimene tika izglābta?

3. Jozua un viņa tauta noslēdz derību kalpot Tam Kungam.

Māciet un pārrunājiet Jozuas 23. nodaļu un 24:14–31.

- Neilgi pirms savas dzīves beigām Jozua atgādināja israēliešiem, ko Dievs bija darījis viņu labā. Jozua ieteica tiem izvairīties no slazdiem un lamatām. Ja jūs paņēmtāt līdzīgu mazu slazdu, nodemonstrējiet, kā tas darbojas. Ja jūs neatnesāt slazdu, aprakstiet vārdiem, kā tas darbojas. Kādas dažas lietas jums ir jādara, lai izvairītos no gūsta slazdā? (Vispirms jums ir jāatpazīst, ka tas ir slazds, un tad jāturas no tā pa gabalu.)
- Savā pēdējā dotajā padomā, Jozua mudina Israēlu „pieķerties Tam Kungam”, nevis „piebiedroties atlikušajām [Kanaāna zemes] tautām” (Jozuas 23:8, 12.). Kā mēs varam „pieķerties Tam Kungam”, nevis pasaulei? Kā piebiedrošanās kanaāniešu tautām varēja būt lamatas un slazds israēliešiem? Kādi ir daži pasaules slazdi un lamatas, ar kurām mēs šodien sastopamies?

- Kādu svarīgu padomu Jozua deva savas dzīves beigās? (Skat. Jozuas 24:14–15.) Kam Jozua un Israēls noslēdza derību kalpot? (Skat. Jozuas 24:15–18, 21–25, 31.) Kādēļ cilvēks nevar vienlaicīgi kalpot gan patiesajam Dievam, gan pasaulīgajiem dieviem?
- Kādēļ ir svarīgi šodien izvēlēties kalpot Tam Kungam? Kā mēs varam parādīt, ka esam izvēlējušies Viņam kalpot?

Elders Marvins Dž. Eštons paskaidroja: „Jozua atgādina mums par svarīgumu pieņemt lēmumus nekavējoties: Izvēlieties šodien paši sev, kam jūs kalposit; ... bet es un mans nams — mēs kalposim Tam Kungam (Jozuas 24:15). Ne rīt, ne tad, kad būs gatavi, ne tad, kad tas šķitīs pieņemami — bet šodien, nekavējoties, izvēlieties, kam jūs kalposit. Viņš, kurš aicina mūs sekot, vienmēr būs mūsu priekšā ar Savu Garu un ietekmi, vadot mūs ceļā. Viņš ir iezīmējis ceļu, atvēris vārtus un parādījis ceļu. Viņš ir aicinājis mūs nākt pie Viņa, un labākais laiks, lai baudītu Viņa sabiedrību, ir tūlīt pat. Vislabāk mēs varam ieņemt virzienu un palikt uz tā, darot tā, kā Jēzus darīja — pilnīgi apņēmties darīt Sava Tēva gribu” (Conference Report, 1983. g. aprīlis, 41; vai *Ensign*, 1983. g. maijs, 30–31).

Nobeigums

Jozua pēdējais padoms israēliešiem iekļāva to pašu prasību, ko Tas Kungs deva, aicinādams Jozuu par pravieti — būt nelokāmiem un drosmīgiem (Jozuas 23:1–6). Prasība attiecas uz mūsdienām tāpat kā toreiz, jo mēs visi esam iesaistīti svarīgā garīgā cīņā starp labo un ļauno.

Elders Ezra Tafts Bensons teica, ka drošībai un mieram ir būtiski divi principi: „Pirmkārt, uzticēšanās Dievam; un, otrkārt, apņemšanās pildīt baušļus, kalpot Tam Kungam, darīt to, kas ir pareizs. ... Tas Kungs ir darījis to ļoti skaidri saprotamu atklāsmēs, ka, lai arī nāk grūti laiki, lai arī mūs var ieskaust kārdinājums un grēks, lai arī ir nedrošības sajūta, lai arī cilvēka sirds var pievilt un dvēselē var ienākt bažas, ja vien mēs uzticamies Dievam un turam Viņa baušļus, mums nav jābaidās” (Conference Report, 1950. g. oktobris, 146).

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Veiksmīga vadītāja vietas ieņemšana

- Daudzi cilvēki, tādi kā Jozua un Brigams Jangs, ir tikuši aicināti, lai ieņemtu ievērojama vadītāja vietu. Kādi varētu būt bijuši daži no viņu izaicinājumiem? Kā jūs domājat, kas viņiem palīdzēja būt veiksmīgiem? Ko mēs varam darīt, lai būtu veiksmīgi, kad mēs nākam kāda vietā, kas ir bijis izcils vai nu darbā, baznīcā, skolā vai mājās?

2. Cilvēka grēku seku ietekme uz citiem cilvēkiem

- Māciet aprakstu par Ahanu no Jozuas 7. nodaļas. Ahana nepaklausības dēļ israēliešus sakāva Aja cilvēki (Jozuas 7:1–5). Ko Ahans bija izdarījis, ka tā notikta? (Skat. Jozuas 7:20–21. Viņš bija izsaucis Tā Kunga nosodījumu pār Israēlu, nepaklausot Viņu un paņēmot apgērbu un naudu no Jērikas.)

- Ko Ahana grēki un to sekas pasaka par to, kā mūsu pašu grēki var ietekmēt citus cilvēkus? Kādēļ ir aplami domāt, ka tas, ko mēs darām, ir mūsu pašu darišana un tas neskar nevienu citu? (Jūs varētu minēt piemērus, kā viena cilvēka rīcība var ietekmēt citus: Satiksmes negadījums, ko ir izraisījis piedzēries vadītājs, var ietekmēt nevainīgu cilvēku dzīvi, kas var tikt ievainoti. Cilvēks, kas traucē Svētdienas skolas stundu, apgrūtina citiem koncentrēšanos un Gara sajušanu. Cilvēks, kas pieļauj seksuālus grēkus vai nedzīvo pēc Gudrības Vārda, citiem sagādā sāpes un ciešanas. Laulātais, kas ir neuzticīgs, var izjaukt ģimeni un radīt lielas sāpes nevainīgiem ģimenes locekļiem. Atsevišķi Baznīcas locekļi, kas neseko Tam Kungam, var atturēt Baznīcu, kā veselumu, no Tā Kunga svētību saņemšanas.)

Elders Džeimss E. Fausts teica: „Personīgie lēmumi nav personīgi; tie visi atstāj sekas uz apkārtējiem. ... Mūsu sabiedrība ir kopsomma tam, ko miljoniem atsevišķu cilvēku dara savās personīgajā dzīvē. Šai personīgās uzvedības kopsommai ir ārkārtīgi lielas sekas. Nepastāv pilnīgi personīgi lēmumi” (Conference Report, 1987. g. aprīlis, 101; vai *Ensign*, 1987. g. maijs, 80).

3. Kālebs saņem Hebrona zemi

- Jozuas 14. nodaļā tiek aprakstīts, kā Kālebs saņem Hebrona zemi no Jozuas. Kādēļ Kālebs saņēma Hebrona zemi? (Skat. Jozuas 14:6–14. Norādiet, ka frāze „pilnīgi sekojis Tam Kungam” ir atkārtota 8., 9. un 14. pantā.)

Prezidents Spensers V. Kimbals pauda savu apbrīnu par Kālebu un ieteica, ka mēs varam mācīties no viņa dažas mācības:

„No Kāleba piemēra mēs varam mācīties ļoti svarīgas mācības. Tieši tāpat, kā Kālebam bija jāpūlas un jāpaliek uzticīgam, lai iegūtu savu mantojumu, arī mums ir jāatceras, ka Tas Kungs mums ir apsolījis vietu Viņa valstībā, taču mums ir arvien pastāvīgi un uzticīgi jācenšas būt cienīgiem, lai saņemtu šo atlīdzību.

Kālebs noslēdza savu aizkustinošo paziņojumu ar prasību un izaicinājumu, kam es savā sirdī pilnīgi piekrītu. Anakieši, milži, joprojām mitinājās apsoltajā zemē, un tie bija jāuzveic. Kālebs, būdams 85 gadus vecs, teica: „Dod man šo kalnu” (Jozuas 14:12).

Šādas ir manas sajūtas par šo darbu šajā brīdī. Mūs sagaida vēl lieli izaicinājumi, milzīgas iespējas. Es gaidu šo satraucošo perspektīvu un vēlos teikt Tam Kungam pazemībā: Dod man šo kalnu, dod man šos izaicinājumus” (Conference Report, 1979. g. oktobris, 115; vai *Ensign*, 1979. g. novembris, 79).

4. „Izvēlieties šodien, kam jūs kalposit”

Ja jums ir pieejamas *Vecās Derības video prezentācijas (Old Testament Video Presentations)* (53224), jūs varētu parādīt sešas minūtes ilgo īsfilmu „Izvēlieties šodien, kam jūs kalposit” par arābu zirgu paklausību, kad tie ir izsalkuši un izslāpuši.

Soģu 2; 4; 6–7; 13–16

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus tiekties pēc ietekmes, kas stiprinās tos, dzīvojot pēc evaņģēlija sarežģītajā pasaulē.

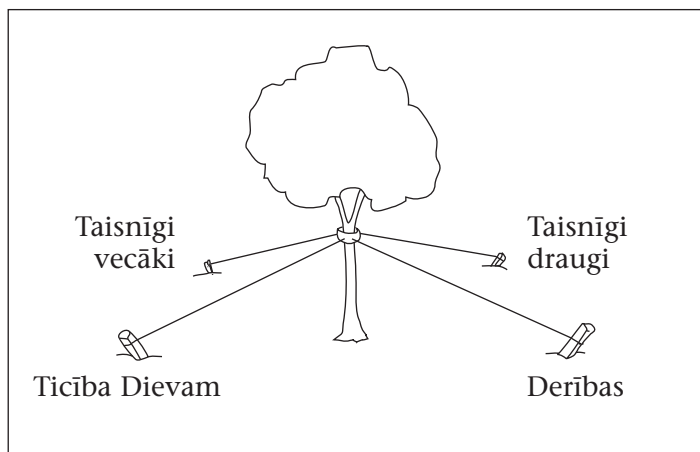
- Sagatavošanās**
1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Soģu 2:6–23. Iesākas atkrišanas cikls, kad Israēla bērnu jaunā paaudze atstāj To Kungu, lai kalpotu apkārtējo cilvēku dieviem.
 - b. Soģu 4:1–16. Barakam tiek pavēlēts atbrīvot Israēlu no Kanaāna zemes ķēniņa Jabīna (4:1–7). Viņš piekrīt doties to izdarīt, ja vien viņam nāks līdzī Debora (4:8–9). Debora un Baraks atbrīvo Israēlu no kanaāniešiem (4:10–16).
 - c. Soģu 6–7. Gideonam tiek pavēlēts atbrīvot Israēlu no midiāniešiem (6:1–24). Viņš un 10 citi vīri naktī iznīcina Baala altāri (6:25–35). Tas Kungs pārlicina Gideonu, ka viņam palīdzēs, dodot viņam divas zīmes (6:36–40). Gideons un 300 citi vīri atbrīvo Israēlu no midiāniešiem (7:1–25).
 - d. Soģu 13–16. Eņģelis liek Simsona vecākiem audzināt viņu par nazīrieti (13:1–25). Simsons veic nozīmīgus varoņdarbus, taču lauž daudzus no saviem nazīrieša zvērestiem (14–15). Simsons padodas Delīlas kārdinājumiem; tiek nogriezti viņa mati, un viņš kļūst vājš, tiek filistiešu sagūstīts un mirst, sagraujot viņu templi (16:1–31).
 2. Papildu lasāmviela: „Soģu grāmata”, Svēto Rakstu ceļvedis, 179. lpp..
 3. Jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekiem sagatavoties apkopot vienu vai vairākus Svēto Rakstu aprakstus no šīs nodarbības.
-

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Prezidents Gordons B. Hinklijs stāstīja par to, kā viņš iestādīja jaunu koku savā dārzā, taču nepiestiprināja to pie atbalstošiem mietiņiem, kas palīdzētu tam izaugt taisni. Ar laiku vējš lika kokam ļoti saliekties un vienu pusi. Prezidents Hinklijs saprata, ka, ja viņš būtu piesējis koku pie mietiņiem, tie būtu to atbalstījuši, līdz koks būtu izaudzis pietiekami spēcīgs, lai pats spētu pretoties vējam. (Conference Report, 1993. g. oktobris, 77; vai *Ensign*, 1993. g. novembris, 59).

Paskaidrojiet, ka dažkārt mēs līdzināmies šim jaunajam kokam un nespējam paši pretoties vējam (Sātana kārdinājumiem). Soģu grāmatā mēs uzzinām par dažiem „mietiņiem”, kas var mūs atbalstīt. Uzzīmējiet uz tāfeles mazu kociņu, kas piesiets pie atbalstošiem mietiņiem. Kad jūs mācāties katru no četriem aprakstiem Svētajos Rakstos, pie katra mietiņa pierakstiet vienu nosaukumu:

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

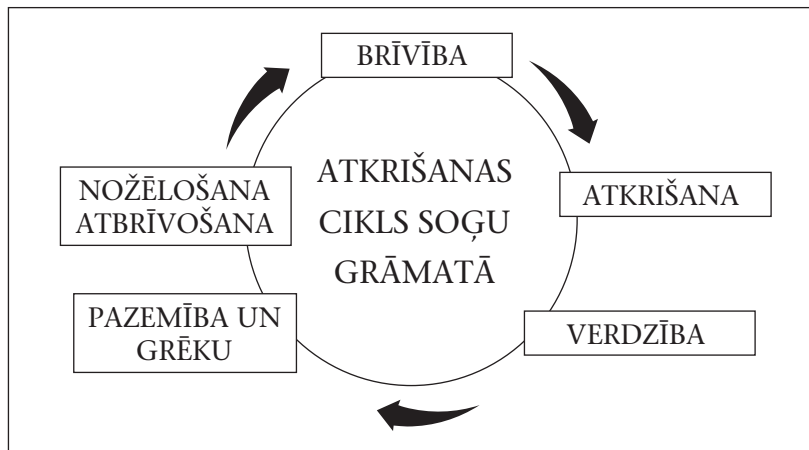
Jozuas vadībā israēlieši iekaroja lielāko apsolītās zemes daļu. Pēc tam, kad Jozua nomira, israēliešus nevadīja kāds noteikts vadītājs līdz pat pravieša Samuēla un ķēniņa Saula dienām. Šajā laika posmā par israēliešu vadoņiem un militārajiem vadītājiem kalpoja 12 soģi. Viņu valdīšanas lielākā daļa bija traģiska, jo Israēls vairākas reizes izgāja cauri atkrišanas, verdzības, nožēlošanas un atbrīvošanas ciklam.

Pretstatā traģiskajām šīs vēstures daļām ir arī to cilvēku stāsti, kas palika uzticīgi, parādot iespaidīgus piemērus tam, kā pielietot ticību un drosmi atkritušajā pasaulē. Debora un Gideons bija taisnīgi soģi, kurus Tas Kungs vadīja, lai atbrīvotu Israēlu. Deboras ticība lielā mērā bija iemesls tam, ka israēlieši tika atbrīvoti no kanaāniešu armijas. Gideona paļāvība uz To Kungu sekmēja viņa 300 vīru lielajai armijai brīnumainā veidā sakaut mīdāniešus.

1. Taisnīgu vecāku spēks un vecāku mācītā pamešanas sekas

Māciet un pārrunājiet Soģu 2:6–23.

- Soģu grāmatā Israēla bērni pieredzēja vairākus taisnīguma un atkrišanas ciklus (skat. diagrammu 89. lappusē „Atkrišanas cikls Soģu grāmatā”). Kādā veidā jaunā israēliešu paaudze iesāka atkrišanas ciklu? (Skat. īpaši Soģu 2:10., 12., 17., 20. un 22. pantu. Iesakiet, lai nodarbības dalībnieki atzīmē atslēgas vārdus šajos pantos. Norādiet, ka Israēla bērni pameta Dievu un savu vecāku derības.)
- Kādēļ bērni dažkārt pamet savu vecāku taisnīgās mācības? Kā vecāki var palīdzēt saviem bērniem būt uzticīgiem? Kā jūsu vecāki vai citi ģimenes locekļi ir stiprinājuši jūs, lai jūs dzīvotu taisnīgi?
- Kā mēs varam atpazīt atkrišanas agrīnās pazīmes? Kā cilvēks var saraut atkrišanas ciklu? Kā mēs varētu atbilstošā veidā palīdzēt ģimenes loceklim vai draugam, kurš, šķiet, atkrīt no patiesības?

2. Debora — taisnīga drauga spēks

Īsumā dalieties stāstā par Deboru un Baraku no Soģu 4:1–16, vai lūdziet to izdarīt nozīmētajam nodarbības dalībniekam.

- Ko Tas Kungs pavēlēja darīt Barakam? (Skat. Soģu 4:6–7.) Kā Baraks attiecās pret šo uzdevumu? Kādos apstākļos Baraks bija gatavs doties cīņā pret Siseru un viņa 900 kaujas ratiem? (Skat. Soģu 4:8.) Kā jūs domājat, kādēļ Baraks vēlējās sastapties ar Siseru, ja Debora nāktu ar viņu?
- Kādu iespaidu uz jums atstāj Debora? Kādas īpašības piemita viņai, kas, iespējams, nepiemita Barakam? (Skat. Soģu 4:4–9, 14.)
- Ko mēs varam mācīties no Deboras par uzticamu draugu? (Viens, ko mēs varam mācīties, ir tas, ka patiesi draugi mudina mūs paklausīt Tam Kungam un sniedz mums spēku darīt to, kas ir pareizs.) Kā jums ir palīdzējuši jūsu draugi, sastopoties ar grūtībām vai paklausot Tā Kunga pavēlēm? Kādā veidā mēs varam būt labāki draugi citiem?

Iesakiet nodarbības dalībniekiem uzrakstīt savu draugu vārdus un pajautāt sev: (1) vai viņi attiecībā uz saviem draugiem līdzinās Deborai un (2) vai šie draugi līdzinās Deborai.

3. Gideons — spēks ticībai Dievam

Īsumā dalieties stāstā par Gideonu no Soģu 6.–7. nodaļas vai palūdziet to izdarīt nozīmētajam nodarbības dalībniekam.

- Ko Tas Kungs pavēlēja Gideonam izdarīt? (Skat. Soģu 6:14.) Kāda bija Gideona pirmā atbilde? (Skat. Soģu 6:15.)
- Kā Tas Kungs pārliecināja Gideonu, ka Viņš ir pavēlējis atbrīvot Israēlu un ka Viņš tam palīdzēs un būs ar to? (Skat. Soģu 6:16–23, 36–40; 7:9–15.)
- Kad Gideons noticeja, ka Tas Kungs patiesi ir pavēlējis viņam atbrīvot Israēlu, viņš devās uz priekšu ar ticību. Kādēļ Tas Kungs vēlējās, lai Gideons samazina savu armiju no 32 000 līdz 300 vīriem, lai cīnītos ar midiāniešiem? (Skat. Soģu 7:2. Tas Kungs vēlējās, lai israēlieši uzticētos Viņam un saskatītu Viņa spēku, nevis pašu spēku.) Kā Tas Kungs māca mums uzticēties Viņam un saskatīt Viņa spēku šodien?

- Kas notika, kad Gideons un viņa 300 vīri sastapās ar mideāniešiem? (Skat. Soģu 7:16–23.) Kā jūs domājat, kādēļ Gideons lika saviem vīriem saukt: „Tam Kungam un Gideonam — zobens!”? (Skat. Soģu 7:20. Gideons zināja — un vēlējās, lai viņa vīri to zinātu — ka Tas Kungs bija ar tiem.)
- Ko mēs varam mācīties no Gideona? Kā Tas Kungs ir palīdzējis jums kaut ko izdarīt, ko Viņš ir lūdzis, bet, jūsuprāt, tas ir bijis par grūti? (Kad nodarbības dalībnieki dalās pieredzē, lieciniet, ka tad, kad Tas Kungs mums pavēl kaut ko izdarīt, Viņš mums palīdzēs to paveikt.)

4. Simsons — derību spēks un sekas derību laušanai

Īsumā dalieties stāstā par Simsonu no Soģu 13.–16. nodaļas, vai lūdziet to izdarīt nozīmētajam nodarbības dalībniekam.

- Kā Simsona māte, kas bija neauglīga, uzzināja, ka viņai būs dēls? (Skat. Soģu 13:2–3.) Ko eņģelis pateica Simsona mātei par dēlu, ko viņa dzemdēs? (Skat. Soģu 13:4–5. Paskaidrojiet, ka nazīrieši noslēdza derības ar To Kungu nodalīt sevi no pasaules lietām un kļūt Viņam par svētiem. Nazīriešu zvērests ir aprakstīts 4. Mozus 6:2–6, 8.)
- Kādas svētības Tas Kungs deva Simsonam, lai palīdzētu viņam izpildīt misiju — atbrīvot Israēlu no filistīniešiem? (Skat. Soģu 13:24–25; 14:5–6, 19; 15:14–15. Tas Kungs deva viņiem garīgu un fizisku spēku.)
- Būdams nazīrietis un Israēla nama loceklis, Simsons noslēdza derības ar To Kungu. Tomēr viņš jau drīz lauza savu nazīriešu zvērestu un Israēla nama locekļa derības. Kādus zvērestus un derības viņš lauza? (Dažas no derībām, kuras Simsons lauza, uzskaitītas zemāk.)
 - a. Viņš apprecējās ārpus Israēla nama derības (Soģu 14:1–3).
 - b. Viņš gāja pie netikles (Soģu 16:1).
 - c. Viņa mati tika nogriezti (Soģu 16:4–20).
- Kādas bija sekas Simsona derības pārkāpšanai? (Skat. Soģu 16:17–21. Viņš zaudēja savu garīgo un fizisko spēku, un filistieši atņēma tam redzi un sasaistīja viņu. Ja nepieciešams, paskaidrojiet, ka Simsona mati nebija viņa fiziskā spēka avots. Drīzāk mati viņam bija zīme derībai ar To Kungu, un tad, kad viņa mati tika nogriezti, Tas Kunga paņēma viņa fizisko spēku, jo tika lauza derība.) Kas notiek, kad mēs pārkāpjam savas derības? Kādas ir mūsu zīmes tam, ka esam noslēguši derības ar To Kungu?
- Derībām, ko mēs noslēdzam ar To Kungu, ir jābūt par spēka, vadības un saistību avotu. Kādas derības mēs noslēdzam ar To Kungu? Kā šīs derības ir jūs stiprinājušas? (Viens veids, kā mūs stiprina derības, ir tāds, ka tās palīdz mums izvairīties no Sātana centieniem padarīt mūs aklus vai sasaistīt.)
- Simsonam bija liels potenciāls. Eņģelis, kas paziņoja par viņa dzimšanu, teica, ka viņš sāks atbrīvot Israēlu no filistiešiem. Tas Kungs viņu svētīja ar daudzām dāvanām, tai skaitā, ar fizisku spēku. Kādas iekšējās vājības lika viņam krist? (Skat. Soģu 15:7; 16:1; M&D 3:4. Atbildēs varētu minēt savu iegribu apmierināšana, nešķīstība, tiekšanās pēc atreibības un derību neievērošana.) Kā mēs varam pārvarēt vājības, kas varētu traucēt sasniegt mūsu potenciālu?

Nobeigums

Paskaidrojiet, ka Jozuas grāmatā israēlieši cīnījās un uzvarēja daudzas fiziskas kaujas pret kanaāniešiem. Tomēr Soģu grāmatā israēlieši sāka zaudēt garīgas kaujas, ļaujoties ietekmēties no kanaāniešu pasaulīgajām darbībām un viltus dieviem. Mēs sastopamies ar līdzīgām garīgajām kaujām. Lieciniet, ka mums veiksies šajās kaujās, ja mēs (1) sekosim taisnīgu vecāku un senču pēdās, (2) iegūsim labus draugus, (3) palielināsim savu ticību Tam Kungam un (4) turēsim savas derības.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Vecāku ieguldījums savu bērnu pasaulīgumā (Soģu 1:28)

- Israēliešu jaunās paaudzes ticības zaudēšana nebija tikai viņu pašu vaina vien. Saskaņā ar Soģu 1:21, 27–33 un 2:1–4, kā bija likti pamati bērnu ticības zaudēšanai? (Pamati tika ielikti tad, kad viņu vecāki neatstāja kanaāniešu zemi. Lai gan viņu vecāki bija pietiekami stipri, lai stātos pretī apkārt esošajai pasaulīgajai ietekmei, tomēr viņu bērni nebija tik stipri.)
- Kā daži vecāki šodien pakļauj savus bērnus pasaulīgajām ietekmēm, pieļaujot to pašu kļūdu, ko pieļāva israēliešu jaunās paaudzes vecāki? (Mudiniēt sniegt konkrētas atbildes.)

2. Brīnumi mūsdienās

- Kādēļ daži cilvēki domā līdzīgi Gideonam, ka Tas Kungs darīja vairāk brīnumu iepriekšējās paaudzēs nekā viņu paaudzē? (Skat. Soģu 6:13.) Kāda ir mūsu loma, lai notiktu brīnumi? (Skat. Moronija 7:35–38). Kā jūs zināt, ka Dievs turpina veikt brīnumus mūsdienās? Kā mēs varam labāk atpazīt klusos brīnumus mūsu dzīvē?

3. „Lai Israēls nevarētu Manā priekšā dižoties” (Soģu 7:2)

- Kādēļ Tas Kungs pavēlēja Gideonam sūtīt lielāko daļu no viņa karaspēka mājās, pirms viņš sastopas ar midiāniešiem? (Skat. Soģu 7:2.) Kā daži no mums šodien „dižojas”? (Tā vietā, lai atzītu, ka mūsu svētības un spēks nāk no Tā Kunga, daži no mums uzskata, ka ir nopelnījuši visu, kas tiem pieder, ar saviem centieniem.) Kā mēs varam atrisināt šo problēmu?

4. Stāties pretī kārdinājumam

- Kāpēc pēc tam, kad Simsons zināja, ka Delīla bija centusies trīs reizes viņu nodot, viņš pastāstīja par sava spēka noslēpumu? (Skat. Soģu 16:15–17.) Salīdziniet Simsona atbildes Delīlai ar Jāzēpa atbildēm Potifara sievai (1. Mozus 39:7–12). Kā mēs varam pretoties vai pārvarēt neatlaidīgus kārdinājumus?

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus attīstīt taisnīgās īpašības, kas piemita Rutei, Naomijai un Annai.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Rutes 1.–2. nodaļa. Pēc tam, kad nomirst viņas vīrs, Rute atstāj savas mājas un dodas uz Betlēmi kopā ar savu vīramāti Naomiju. Betlēmē Rute strādā Boāsa laukos, kas pret viņu izturas ar laipnību.
 - b. Rutes 3.–4. nodaļa. Rute noguļas pie Boāsa kājām, un viņš apsola precēt viņu. Viņi apprecas, un piedzimst bērns. Viņu pēcteči ir ķēniņš Dāvids un Jēzus Kristus.
 - c. 1. Samuēla 1; 2:1–2, 20–21. Anna tiek svētīta ar dēlu, kuru viņa atdod Tam Kungam, kā viņa bija solījusi. Vēlāk viņa vēl tiek svētīta ar bērniem.
2. Ja jūs izmantosit paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, paņemiet katram nodarbības dalībniekam uz klasi papīra lapu un pildspalvu vai zīmuli.
3. Ja jums ir pieejamas *Vecās Derības video prezentācijas (Old Testament Video Presentations)* (53224), jūs nodarbības laikā varētu parādīt trīs minūtes ilgo īsfilmu „Annas ticība”.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Katram nodarbības dalībniekam iedodiet papīra lapu un pildspalvu vai zīmuli.

Paskaidrojiet, ka, lai gan Rutes grāmata ir īsa, tā skaidri parāda, ka Rute bija taisnīga sieviete. Tad uzdodiet tālāk dotos jautājumus un lūdziet, lai nodarbības dalībnieki uzraksta atbildes uz savas papīra lapas:

- Ja jūsu rakstura īpašības būtu jāietver tikai dažos vārdos, kādus vārdus jūs gribētu, lai par jūsu raksturu teiktu? Ko jūs varētu darīt šīs nedēļas laikā, lai tuvinātos šim vēlamajam aprakstam?

Paskaidrojiet, ka šajā stundā tiks apspriestas Rutes un divu citu sieviešu — Naomijas un Annas — taisnīgās īpašības.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Rute atstāj savas mājas un dodas līdz Naomijai uz Betlēmi.

Māciet un pārrunājiet Rutes 1.–2. nodaļu.

- Kādēļ Naomija un viņas ģimene devās dzīvot uz Moāba zemi? (Skat. Rutes 1:1–2.) Kādēļ Naomija atgriezās Betlēmē pēc sava vīra un dēlu nāves? (Skat. Rutes 1:6. Betlēmē bija viņas mājas, un bads bija beidzies.)
- Dzīvojot Moāba zemē, Naomijas dēli bija apprecējuši Orpu un Ruti, kuras bija Moāba zemes sievietes (Rutes 1:4). Kā Naomija izrādīja mīlestību un rūpes par savām vedeklām, kad viņa piedāvājās atgriezties Betlēmē kopā ar Naomiju? (Skat. Rutes 1:7–13.) Ko mēs varam mācīties no Naomijas rūpēm par savām vedeklām, kas mums var palīdzēt mūsu ģimenes attiecībās?
- Viena no Naomijas vedeklām, Orpa, atgriezās pie savas ģimenes, taču otra, Rute, uzstāja, ka dosies līdz Naomijai uz Betlēmi. Ko mēs varam uzzināt par Ruti no viņas apsolījuma Naomijai, kas aprakstīts Rutes 1:16–17? (Viņa bija mīloša, uzticīga un vēlējās upurēt.) Kā mēs varam izrādīt lielāku uzticību savās ģimenēs? Kā mēs varam izrādīt lielāku nesavtību, kā to darīja Rute?
- No kā Rute atteicās, dodoties līdz Naomijai uz Betlēmi? (Atbildēs varētu minēt dzimteni, ģimeni, draugus un reliģiju.) Ko Rute ieguva, dodoties līdz Naomijai? (Jēzus Kristus evaņģēliju; skat. pirmo Papildu ierosinājumu mācīšanai.) Ko mēs varam mācīties no Rutes par upurēšanos evaņģēlija labā?
- Pēc tam, kad Rute bija nonākusi Betlēmē, ko viņa darīja, lai sagādātu sev un Naomijai pārtiku? (Skat. Rutes 2:2. Jūs varētu paskaidrot, ka viņai tika atļauts savākt un paturēt sev vārpas, kas bija palikušas uz lauka pēc ražas novākšanas.) Kam piederēja lauki, kuros Rute uzlasīja vārpas? (Skat. Rutes 2:1, 3.) Kādu iespaidu Rute atstāja uz Boāsu? (Skat. Rutes 2:5–7, 11. Boāss redzēja, ka Rute bija čakla strādātāja. Viņš arī uzzināja par visu, ko Rute bija darījusi Naomijas labā.) Kā Boāss izrādīja laipnību pret Ruti? (Skat. Rutes 2:8–9, 14–16.)
- Kā Rute izrādīja savu nesavtību, kad viņa atgriezās no vārpu uzlasīšanas? (Skat. Rutes 2:14, 17–18. Rute pārnesa mājās Naomijai vārpas, ko bija uzlasījusi no lauka, un arī nedaudz ēdiena, ko viņa bija pietaupījusi no savām pusdienām.) Kā jūs esat tikuši svētīti citu cilvēku nesavtības dēļ?

2. Rute un Boāss apprecas, un viņiem dzimst bērni.

Māciet un pārrunājiet Rutes 3–4.

- Naomija ieteica, lai Rute veic rituālu, kam būtu jāsekmē Rutes laulības ar Boāsu (Rutes 3:1–5). Nogulstoties Boāsam pie kājām, Rute būtībā bildina Boāsu. Ko Rutes paklausība Naomijas prasībai atklāj par viņas jūtām pret Naomiju?
- Kā Boāss atbildēja, kad viņš pamodās un ieraudzīja Ruti guļam pie viņa kājām? (Skat. Rutes 3:8–15. Norādiet, kad Rute teica: „Izplet savus spārnus pāri savai kalponei”, viņa ar to domāja „sargā mani, rūpējies par mani”.) Ar kādiem nosacījumiem Boāss piekrita apprecēt Ruti? (Skat. Rutes 3:11–13. Paskaidrojiet, ka tad, kad Rutes vīrs nomira, Ruti bija jāapprec vīra tuvākajam radniekam. Boāss nebija tuvākais radnieks, taču viņš piekrita apprecēt Ruti, ja to nevēlas darīt kāds cits tuvāks radnieks.)

- Kāda bija Rutes reputācija Betlēmē? (Skat. Rutes 3:11.) Kā viņas reputācija palīdzēja viņas attiecībās ar Boāsu? Kādēļ ir svarīgi, lai mūsu ģimenes locekļi, draugi un kaimiņi zinātu, kam mēs ticam un kādas ir mūsu vērtības?
- Ko Boāss darīja pēc tam, kad bija apsolījis Ruti precēt? (Skat. Rutes 3:15; 4:1–8.) Kādā veidā Boāss parādīja, ka viņš ir godprātīgs vīrs? (Skat. Rutes 4:9–10, 13. Viņš izpildīja savu apsolījumu pret Ruti un godāja viņas mirušo vīru.)
- Kāds pazīstams Israēla ķēniņš bija Rutes un Boāsa pēctecis? (Ķēniņš Dāvids bija viens no viņu mazmazdēliem; skat. Rutes 4:17, 21–22.) Kas vēl bija Rutes un Boāsa pēctecis? (Jēzus Kristus; skat. Mateja 1:5–16; Jāņa 7:42.)
- Elders Tomass S. Monsons nosauca Ruti par varoni (Conference Report, 1974. g. oktobris, 156; vai *Ensign*, 1974. g. novembris, 108). Kā jūs domājat, kādā ziņā Rute bija varone? (Elders Monsons teica, ka Rute ir uzticības un lojalitātes paraugs. Nodarbības dalībnieki varētu ieteikt papildu veidus, kādos Rute bija varone.)

3. Anna tiek svētīta ar dēlu, kuru viņa dod Tam Kungam, kā tika solījusi.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 1. nodaļu.

- Elkana sievai Annai nebija bērnu. Katru gadu, būdama templī, viņa raudāja un lūdza, lai viņai varētu būt dēls (1. Samuēla 1:1–7). Kādu solījumu Anna deva Tam Kungam 1. Samuēla 1:11? Ko no šī apsolījuma mēs uzzinām par Annu? (Viņa bija sieviete ar ārkārtīgi lielu ticību; nodarbības dalībnieki varētu minēt papildu atbildes.)
- Kurš redzēja, ka Anna templī lūdz? (Skat. 1. Samuēla 1:9–12.) Ko Ēlis teica Annai par viņas solījumu Tam Kungam? (Skat. 1. Samuēla 1:17.) Kā Anna jutās, dzirdot Ēļa vārdus? (Skat. 1. Samuēla 1:18.) Kā mums var palīdzēt Baznīcas vadītāji, kad esam noraizējušies?
- Anna pateica Ēlim, ka viņa ir „savu dvēseli izkratījusi Tā Kunga priekšā” (1. Samuēla 1:15). Kā mēs varam padarīt savas lūgšanas sirsnīgākas un nozīmīgākas?
- Kas notika pēc Annas apsolījuma Tam Kungam? (Skat. 1. Samuēla 1:19–20.) Kā Anna turēja savu solījumu pēc tam, kad piedzima Samuēls? (Skat. 1. Samuēla 1:21–28.) Kādus solījumus mēs dodam Tam Kungam? (Atbildēs varētu minēt derības, ko mēs noslēdzam ar Viņu kristoties un templī.) Ko mēs varam mācīties no Annas, kas palīdzētu mums uzcītīgi turēt šos solījumus?
- Kā jūs domājat, kā Anna jutās, atdodot Samuēlu kalpošanā Tam Kungam? Ko Tas Kungs lūdz, lai mēs dotu Viņam? Kādai ir jābūt mūsu attieksmei pret upurēšanu Viņam? (Mums ir jādod labprātīgi, atceroties, ka viss, kas mums pie-der, nāk no Tā Kunga.)
- Kad Anna aizveda Samuēlu uz templi, viņa sniedza upurus un dziedāja slavas dziesmas Tam Kungam (1. Samuēla 1:24–25; 28; 2:1–2). Kādēļ ir svarīgi, lai mēs atcerētos pateikties Tam Kungam par Viņa sniegtajām svētībām?
- Anna gaidīja vairākus gadus, pirms viņa tika svētīta ar bērniem (1. Samuēla 1:2; 2:21). Kādi vēl cilvēki Bībelē ir tikuši svētīti par to, ka ir pacietīgi gaidījuši

uz To Kungu? Ko pasaule saka par to, kad mums ir jāsaņem tas, ko mēs vēlamies? Ko saka Tas Kungs? Kā mēs varam iemācīties pacietīgi gaidīt svētības, kas nāks Tā Kunga noteiktajā laikā?

- Kādas taisnīgas īpašības piemita Rutei, Naomijai un Annai? (Uzrakstiet šīs īpašības uz tāfeles.)

Nobeigums

Mudiniet nodarbības dalībniekus attīstīt Rutes, Naomijas un Annas taisnīgās īpašības. Lieciniet, ka šo īpašību attīstīšana vedīs mūs tuvāk mūsu Glābējam, Jēzum Kristum.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Pievērsto citticībnieku pieņemšana Ābrahāma derībā

Paskaidrojiet, ka Rute nebija dzimusi israēliete. Kad viņa pameta Moāba zemi, lai dotos līdz Naomijai uz Betlēmi, viņa arī pameta savu reliģiju un sekoja Israēla Dievam, sakot Naomijai: „Tavs Dievs būs mans Dievs” (Rutes 1:16). Apprecēdama Boāsu, Rute kļuva par Israēlam piederīgo un ķēniņa Dāvida un Jēzus Kristus priekštecī.

- Kā Rutes pievēršanās un viņas pieņemšana Israēla namā attēlo Kristus attieksmi pret tiem, kas vēlas pievienoties šai Baznīcai? (Skat. 2. Nefija 26:33; Almas 19:36; 3. Nefijs 21:6.) Kā mēs varam palīdzēt jaunpievērstajiem justies gaidītiem Baznīcā?

2. Pareiza tiesāšana

- Kad priesteris Ēlis redzēja Annu lūdzam templī, viņš nepareizi viņu vērtēja un „noturēja viņu par iedzērušu” (1. Samuēla 1:13). Kādas briesmas pastāv, tiesājot cilvēkus tikai pēc ārējā izskata? Kā mēs varam izvairīties no šāda veida tiesāšanas?
- Prezidents Hjū B. Brauns teica: „Ja es kļūdos [tiesājot cilvēkus], tad es vēlos, lai vismaz tie saņemtu žēlastību” (Eugene E. Campbell and Richard D. Poll, *Hugh B. Brown: His Life and Thought* [1975], 225). Kā mēs varam pielietot šo principu?

3. Raižu un rūpju atrisināšana, dodoties uz templi

- Kur Anna deva savu solījumu Tam Kungam? (Skat. 1. Samuēla 1:9–11.) Kā došanās uz templi palīdz mums mūsu rūpēs un raizēs?

Elders Džons A. Vidso teica: „Es ticu, ka aizņemts cilvēks ... kuram ir rūpes un raizes, var atrisināt savas problēmas daudz labākā un ātrākā veidā Tā Kunga namā nekā jebkur citur. Ja viņš veiks tempļa darbu sevis un savu piederīgo labā, viņš sniegs varenu svētību tiem, kas ir bijuši pirms viņa, un ... svētība nāks arī pār viņu visnegaidītākajos brīžos, templī vai ārpus tā, kā atklāsme, kā problēmu risinājums, kas sarežģīja viņa dzīvi. Tā ir dāvana, ko saņem tie, kas pienācīgi dodas uz templi” (citējis Deivids B. Heits, Conference Report, 1990. g. oktobris, 76; vai *Ensign*, 1990. g. novembris, 61).

Mērķis

Palīdzēt nodarbības dalībniekiem saprast svētības, kas nāk no Tā Kunga godāšanas un izpatikšanas Viņam, nevis sev, citiem vai pasaulei.

Sagatavošanās

- Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 1. Samuēla 2:12–17, 22–25. Ēļa dēli grēko, un tēvs dod tiem padomu.
 1. Samuēla 2:27–36; 3:12–14. Dievs vīrs brīdina Ēli par viņa ģimenes ļaundarību sekām.
 1. Samuēla 3. nodaļa. Tas Kungs aicina Samuēlu, un viņš atbild.
 1. Samuēla 8. nodaļa. Israēlieši vēlas ķēniņu, lai viņi varētu līdzināties „visām citām tautām”. Samuēls brīdina viņus par šādas izvēles briesmām.
- Jūs varētu lūgt vienam nodarbības dalībniekam sagatavoties apkopot aprakstu par Samuēla aicināšanu (1. Samuēla 3. nodaļa) un citam nodarbības dalībniekam sagatavoties apkopot aprakstu par Israēla vēlmi pēc ķēniņa (1. Samuēla 8. nodaļa).
- Ja jūs izlemjat šīs nodarbības laikā apspriest brošūru *Jaunatnes morāles stiprināšanai* (34285 153), paņemiet līdzīgu uz nodarbību vienu eksemplāru.
- Ja jūs izmantojat paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, atnesiet uz nodarbību attēlu ar Glābēju (62572; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 240). Ja jūs izvēlaties neizvēlēties zīmējumus uz tāfeles, atnesiet spoguļi, priekšmetu, kas simbolizētu citus cilvēkus, un karti, globusu vai citu priekšmetu, kas simbolizētu pasauli.
- Ja jums ir pieejams attēls Tas Kungs aicina jaunekli Samuēlu, jūs varētu to izmantot nodarbības laikā (62498; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 111).

Ieteicamā nodarbības gaita

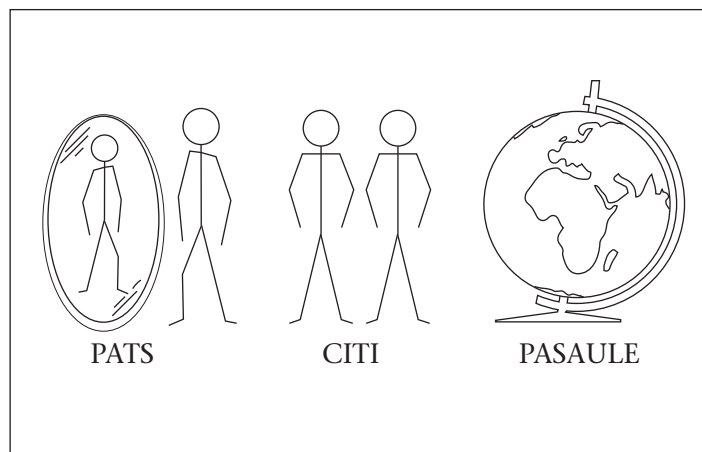
Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Pirms nodarbības izlieciet un aizklājiet Glābēja attēlu. Uz tāfeles uzzīmējiet trīs figūras no 97. lappuses un aizklājiet tās (vai izlieciet un aizklājiet priekšmetus, kas uzskaitīti sadaļā „Sagatavošanās”). Paskaidrojiet, ka katrai aizklātajai lietai ir kas kopīgs ar to, ko mēs godājam un kam cenšamies izpatikt.

- Saskaņā ar 1. Samuēla 2:30, ko Tas Kungs godinās?

Pasakiet nodarbības dalībniekiem, ka šajā stundā tiks pārrunātas svētības, kas nāk no Tā Kunga godāšanas. Paskaidrojiet, ka jūs atklāsi aizklātos priekšmetus piemērotos brīžos nodarbības laikā.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ēļa dēli godā sevi vairāk nekā To Kungu.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 2:12–17, 22–25.

Hofnus un Pinehas bija Ēļa, augstā priestera, dēli un paši arī bija priesteri. Tomēr viņi bija grēcīgi. Kad israēlieši nāca, lai pienestu upuri tabernaklā, Hofnus un Pinehas ar varu ņēma upurējamo dzīvnieku gaļu, pirms tika izkvēpināti tauki uz altāra. Viņi paņēma arī daļu no gaļas, ko upurētājs vārīja upurēšanas maltītei (1. Samuēla 2:12–17). Tie bija nopietni Dieva likumu pārkāpumi, kas pielīdzināmi Dieva apzagšanai. Ēļa dēli ārkārtīgi nopietni grēkoja, pavedinot sievietes, kas pulcējās pie tabernakla durvīm (1. Samuēla 2:22).

- Kādu iespaidu uz citiem Israēlā atstāja Ēļa dēlu rīcība? (Skat. 1. Samuēla 2:17, 24.)
- Ko Ēļa dēlu rīcība pasaka par to, ko viņi izvēlējās godāt? (Atklājiet pirmo zīmējumu vai īstu spoguļi.) Kādās savas dzīves jomās mēs dažkārt godinām un izdabājam sev, nevis Tam Kungam? Nodarbības dalībnieki varētu minēt šādas jomas:
 - a. Izklaide
 - b. Sabata dienas ievērošana
 - c. Randiņi un šķīstība
 - d. Gavēnis
 - e. Aicinājumi Baznīcā
- Kā jūs domājat, kādēļ mēs dažkārt izvēlamies izdabāt sev, nevis Dievam? Kādas ir sekas tam, ja mēs godinām sevi vairāk nekā Dievu?

2. Ēlis godā savus dēlus vairāk nekā To Kungu.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 2:27–36; 3:12–14.

- Ko Ēlim bija pienākums darīt, kad viņš uzzināja par savu dēlu ļaundarībām? Ko viņš darīja? (Skat. 1. Samuēla 2:22–25.) Kā viņi uz to reaģēja? (Skat. 1. Samuēla 2:25.)

- Pēc tam, kad Ēlis bija norājis savus dēlus, viņš neko nedarīja, lai izlabotu šausmīgos grēkus savā ģimenē un tabernaklā. Tā rezultātā pie viņa nāca Dieva vīrs un izteica rājienu, sacīdams, ka viņš godāja savus dēlus vairāk nekā Dievu (1. Samuēla 2:27–29). Kā Ēlis godāja savus dēlus vairāk nekā Dievu? Ko Dieva vīrs teica par to, kas notiks ar Ēļa namu? (Skat. 1. Samuēla 2:30–35.)
- Kādos veidos mēs dažkārt godinām citus cilvēkus vairāk nekā Dievu? (Atklājiet otro zīmējumu vai priekšmetu, kas simbolizē citus cilvēkus.) Nodarbības dalībnieki varētu minēt šādus veidus:
 - a. Mēs ļaujam saviem līdzcilvēkiem pierunāt mūs darīt kaut ko, kas mūsu apziņā ir slikti.
 - b. Mēs negodīgi rīkojamies, jo baidāmies, ko citi par mums padomās.
 - c. Mēs neaizrādām saviem ģimenes locekļiem vai draugiem par viņu slikto rīcību, jo vēlamies saglabāt labas attiecības ar viņiem.

Prezidents Džozefs F. Smits mācīja: „Neviens no mums nedrīkst būt tik neprātīgi iecietīgs, tik vieglprātīgs un sekls savā mīlestībā pret saviem bērniem, lai neuzdrošinātos apturēt viņu untumaino virzienu, nepareizo rīcību un muļķīgo mīlestību pret pasaulīgām lietām, kas ir lielāka nekā mīlestība pret taisnības lietām, jo baidāmies viņus aizvainot” (*Gospel Doctrine*, 5. izdevums [1939], 286).

- Kā vecāki var izpildīt savu pienākumu pret untumainajiem bērniem mīlestības garā? Kāds ir bērnu pienākums, kad viņu vecāki cenšas vadīt viņus taisnībā?

3. Samuēls godā To Kungu.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 3. nodaļu. Jūs varētu aicināt nozīmēto nodarbības dalībnieku īsumā pārstāstīt šo nodaļu. Atgādiniet nodarbības dalībniekiem, ka zēns Samuēls kalpoja templī, kad viņa māte Anna bija atdevusi viņu kalpībā Tam Kungam, kā tika solījusi (1. Samuēla 1).

- Kas naktī uzrunāja Samuēlu? (Skat. 1. Samuēla 3:4.) Ko sākumā Samuēls domāja, kas viņu uzrunā? (Skat. 1. Samuēla 3:5–6, 8.) Kā Samuēls uzzināja, ka tas bija Tas Kungs, kas viņu uzrunā? (Skat. 1. Samuēla 3:8–9.)
- Kādā veidā Tas Kungs sazinās ar mums? (Visbiežāk Viņš sazinās caur Svētā Gara čukstiem. Nodarbības dalībnieki varētu minēt citus veidus, kādos Tas Kungs sazinās ar mums.) Kā mēs varam sagatavoties, lai saņemtu un saprastu, ka Tas Kungs sazinās ar mums?
- Kādos veidos Samuēls godāja To Kungu? (Atklājiet attēlu ar To Kungu.) Pārrunu laikā jūs varētu izmantot šādus pantus:

„Sev Es iecelšu uzticīgu priesteri; tas darīs pēc Mana sirdsprāta”
(1. Samuēla 2:35).

„Tad Tas Kungs sauca Samuēlu, un tas sacīja: Redzi, še es esmu!”
(1. Samuēla 3:4).

„Un Samuēls sacīja: Runā, jo Tavs kalps klausās (1. Samuēla 3:10).
- Tas Kungs apsolīja godāt tos, kas godā Viņu (1. Samuēla 2:30). Kādā veidā Tas Kungs godāja Samuēlu? (Skat. 1. Samuēla 3:19.) Kā jūs domājat, kā Tas Kungs godās mūs, ja mēs godāsim viņu, līdzīgi, kā to darīja Samuēls?

4. Israēlieši godā pasauli.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 8. nodaļu. Jūs varētu aicināt nozīmēto nodarbības dalībnieku īsumā pārstāstīt šo nodaļu.

- Kāda veida valdība bija Israēlam Samuēla kalpošanas laikā? (Skat. 1. Samuēla 8:1. Israēliešus vadīja soģi.) Pret ko Israēlam bija jāattiecas kā pret savu ķēniņu? (Skat. 1. Samuēla 12:12.)
- Kādēļ Israēla bērni vēlējās ķēniņu? (Skat. 1. Samuēla 8:5, 20.) Lūdzot pēc ķēniņa, kā „visās citās tautās”, ko Israēls noraidīja? (Skat. 1. Samuēla 8:7.) Kādas problēmas Tas Kungs lika Samuēlam minēt, kas saistītas ar to, ja valda ķēniņš? (Skat. 1. Samuēla 8:9–18.) Kāda bija israēliešu atbilde uz Samuēla brīdinājumiem? (Skat. 1. Samuēla 8:19–22.)
- Lūdzot pēc ķēniņa, ko israēlieši godāja? (Atklājiet trešo zīmējumu vai priekšmetu, kas simbolizē pasauli.)
- Kā mēs dažkārt vēlamies līdzināties „visām citām tautām”? (Skat. 1. Samuēla 8:5.)

Jūs varētu izmantot brošūru *Jaunatnes morāles stiprināšanai* (34285), lai pārrunātu standartus, kuru Tas Kungs ir noteicis, lai mēs nepiedalītos pasaules grēcīgajās lietās. Paskaidrojiet, ka šie standarti attiecas gan uz jauniešiem, gan arī uz pieaugušajiem.

- Tas Kungs, Jēzus Kristus, ir mūsu patiesais ķēniņš, tāpat kā Viņš bija patiesais israēliešu ķēniņš (Psalmi 47:7; 89:18; 149:2). Kā šīm zināšanām ir jāietekmē mūsu attieksme pret pasaulīgajām lietām? Kādā viedā mēs dažkārt noraidām To Kungu kā mūsu ķēniņu?

Nobeigums

Aiciniet pievērst uzmanību četrām lietām, kas tika parādītas nodarbības laikā. Paskaidrojiet, ka mums visiem katru dienu ir jāizvēlas, ko mēs godāsim. Sniedziet liecību par saņemtajām svētībām un prieku, kad esat godājis To Kungu. Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties savā pieredzē vai liecībā.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. To lietu, kuras mēs izvēlamies, vērtība

- Dažkārt mēs apmainām augstvērtīgas lietas pret mazvērtīgām lietām. Ko Ēlis un viņa dēli zaudēja savu izvēļu dēļ? Ko Samuēls teica, kādas lietas Israēlam būs jāatdod, ja viņi vēlas ķēniņu? (Skat. 1. Samuēla 8:11–17.) Kādas augstvērtīgas lietas mēs dažkārt atdodam, lai saņemtu nevērtīgākas lietas?

2. „To, kuru Tas Kungs aicina, to Tas Kungs sagatavo”

Prezidents Tomass S. Monsons izteica šādu apgalvojumu, lai parādītu, kādā veidā Tas Kungs godā tos, kas godā Viņu:

„Daži no jums, iespējams, pēc dabas esat kautrīgi un uzskatāt sevi par nepiemērotiem, lai apstipriņoši atbildētu uz aicinājumu. Atcerieties, ka šis nav tikai jūsu

vai mans darbs. Tas ir Tā Kunga darbs, un, kad mēs strādājam Tā Kunga labā, mēs esam tiesīgi saņemt Tā Kunga palīdzību. Atcerieties, ka to, kuru Tas Kungs aicina, to Tas Kungs sagatavo” (Conference Report, 1996. g. aprīlis, 62; vai *Ensign*, 1996. g. maijs, 44).

Tad prezidents Monsons dalījās šādā stāstā:

„Ja mēs jūtam, ka mūsu uzdevums ir pārāk grūts vai laikietilpīgs, ļaujiet man dalīties uzticīga mājskolotāja un viņa pārinieka pieredzē, kas toreiz bija Austrumvācijā.

Brālis Johans Dendorfers tika pievērstš Baznīcai Vācijā un pēc Otrā Pasaules kara atradās patiesībā gūstā pats savā zemē — Ungārijas zemē, Debrecenas pilsētā. Kā viņš vēlējās apmeklēt templi! Kā viņš vēlējās saņemt savas garīgās svētības! Lūgums pēc lūguma apmeklēt templi Šveicē tika noraidīts, un viņš bija gandrīz izmisumā. Tad ieradās viņa mājskolotāji. Brālis Valters Krauze devās no Vācijas ziemeļaustrumu daļas līdz pat Ungārijai. Viņš bija teicis savam mājskološanas pāriniekam: „Vai tu gribētu kopā ar mani šonedēļ doties mājskološanā?”

Viņa pārinieks atbildēja: „Kad mēs dosimies?”

„Rīt,” atbildēja brālis Krauze.

„Kad mēs atgriezīsimies?” jautāja pārinieks.

„Apmēram pēc nedēļas — ja paspēsīm!”

Un viņi devās ceļā, lai apmeklētu brāli Dendorferu. Viņu nebija apmeklējuši mājskolotāji, kopš iesākās karš. Tagad, kad viņš ieraudzīja Tā Kunga kalpus, viņš bija ārkārtīgi priecīgs. Viņš nepaspieda rokas mājskolotājiem; tā vietā viņš devās uz savu guļamistabu un no slēptuves paņēma savu desmito tiesu, ko viņš bija taupījis, kopš kļuva par Baznīcas locekli un atgriezās Ungārijā. Viņš pasniedza desmito tiesu saviem mājskolotājiem un teica: „Tagad es esmu norēķinājies ar To Kungu. Nu es jūtos cienīgs paspiest rokas Tā Kunga kalpiem!”

Brālis Krauze jautāja viņam par viņa vēlmi apmeklēt templi Šveicē. Brālis Dendorfers teica: „Nav jēgas. Es esmu centies un centies. Valdība pat ir konfiscējusi manas Baznīcas grāmatas, manu lielāko dārgumu.”

Brālis Krauze, būdams patriarhs, sniedza brālim Dendorferam patriarhālo svētību. Svētības beigās viņš teica brālim Dendorferam: „Ej vēlreiz pie valdības saistībā ar došanos uz Šveici.” Un brālis Dendorfers vēlreiz iesniedza lūgumu. Šoreiz nāca apstiprinājums, un brālis Dendorfers ar prieku devās uz Šveices Templi un palika tur mēnesi. Viņš saņēma pats savu endaumentu, saistījās ar savu mirušo sievu un izpildīja tempļa darbu par simtiem savu senču. Viņš atgriezās mājās, būdams miesā un garā atjaunots” (Conference Report, 1996. g. aprīlis, 64–65; vai *Ensign*, 1996. g. maijs, 45–46).

„Tas Kungs uzlūko sirdi”

22.
stunda

1. Samuēla 9–11; 13; 15–17

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus uzticēties Tam Kungam, nevis savai pašu gudrībai.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 1. Samuēla 9.–11. nodaļa. Sauls tiecas pēc pravieša Samuēla vadības (9:1–14, 18–24). Tas Kungs atklāj Samuēlam, ka Sauls kļūs par ķēniņu (9:15–17). Samuēls apspriežas ar Saulu un ieceļ viņu par Israēla pirmo ķēniņu (9:25–27; 10:1–8). Sauls garīgi atdzimst un pravieto (10:9–13). Samuēls iepazīstina tautu ar Saulu (10:17–27). Sauls vada Israēlu uz uzvaru cīņā ar amoniešiem (11:1–11). Viņš atsakās sodīt vīrus, kas bija šaubījušies par viņa spējām vadīt tautu (11:12–15).
 - b. 1. Samuēla 13:1–14. Sauls piedāvā dedzināmo upuri bez atbilstošām pilnvarām.
 - c. 1. Samuēla 15. nodaļa. Saulam tiek pavēlēts iznīcināt amalekiešus un visu viņu īpašumu, taču viņš saudzē daļu no viņu dzīvniekiem, lai upurētu tos (15:1–9). Tas Kungs noliedz Saulu kā ķēniņu, un Samuēls pasaka Saulam, ka paklausība ir labāka par upurēšanu (15:10–35).
 - d. 1. Samuēla 16. nodaļa. Tas Kungs izvēlas Dāvidu, jaunu ganu zēnu, lai nomainītu ķēniņu Saulu (16:1–13). Svētais Gars atstāj Saulu, un viņu pārņem ļauns gars (16:14–16; norādiet, ka Džozefa Smita veiktajā tulkojumā šie panti ir izlaboti, lai parādītu, ka ļaunais gars nebija Dieva sūtīts). Sauls izvēlas Dāvidu, lai tas viņam spēlētu cītaru un būtu viņa ieroču nesējs (16:17–23).
 - e. 1. Samuēla 17. nodaļa. Dāvids nokauj Goliātu ar Tā Kunga spēku.
2. Papildu lasāmviela: 1. Samuēla 12.; 14. nodaļa.
3. Jūs varētu palūgt vienam nodarbības dalībniekam sagatavoties apkopot aprakstu par to, kā Tas Kungs izraudzījās Dāvidu par ķēniņu (1. Samuēla 16:1–13), un citam nodarbības dalībniekam sagatavoties apkopot aprakstu par to, kā Dāvids nokauj Goliātu (1. Samuēla 17:1–54).
4. Ja jūs izmantosit kādu no paņēmieniem uzmanības piesaistīšanai, uz tāfeles vai plakāta uzrakstiet šādu Svēto Rakstu pantu: „Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz sava prāta gudrību, bet domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzenas tavas tekas” (Salamana pamācības 3:5–6). Ja jūs izmantosit pirmo paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, no Svēto Rakstu ceļveža izvēlieties vienu vārdu, kas nodarbības dalībniekiem varētu nebūt pazīstams, piemēram, *diadēma*, *Pelegs*. Uzrakstiet šo vārdu uz tāfeles vai uz plakāta.
5. Ja jums ir pieejami šādi audiovizuālie materiāli, jūs varētu tos izmantot nodarbības laikā:
 - a. Četras minūtes ilga īsfilma par Dāvidu „Tas Kungs ... mani atbrīvos” no *Old Testament Video Presentations* (Vecās Derības video prezentācijas, 53224).
 - b. Attēls: Dāvids nogalina Goliātu (62073; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 112).

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Vērsiet nodarbības dalībnieku uzmanību uz nepazīstamo vārdu, ko jūs uzrakstījāt uz tāfeles vai uz plakāta (skat. „Sagatavošanās” augšā). Lūdziet nodarbības dalībniekiem uzminēt vārda skaidrojumu. Pēc dažiem mēģinājumiem palūdziet nodarbības dalībniekus atrast pareizu vārda definīciju Svēto Rakstu ceļvedī.

Paskaidrojiet, ka nepazīstama vārda definīcijas minēšana ir pielīdzināma izvēles izdarīšanai, balstoties vienīgi uz savu paša gudrību. Parādiet uzrakstīto tekstu no pantiem Salamana pamācības 3:5–6. Uzsveriet, ka tieši tāpat, kā mēs vērsāties pie uzticama avota, lai uzzinātu vārda pareizo definīciju, mums ir jāuzticas Tam Kungam un jāticējam pēc Viņa gribas, lai izdarītu pareizas izvēles savā dzīvē. Šī nodarbība salīdzina divu vīru, Saula un Dāvida, pieredzi, lai mācītu, cik svarīgi ir uzticēties Tam Kungam un tiekties pēc Viņa vadības, kad pieņemam lēmumus.

2. Palūdziet nodarbības dalībniekus pastāstīt par dažiem svarīgiem lēmumiem, ko viņi nesēn pieņēmuši. Pajautājiet, kas palīdzēja viņiem pieņemt šos lēmumus.

Parādiet uzrakstīto tekstu no Salamana pam. 3:5–6 (jūs varētu aicināt nodarbības dalībniekus iegaumēt šos pantus no galvas). Paskaidrojiet, ka šī nodarbība salīdzina divu vīru, Saula un Dāvida, pieredzi, lai mācītu, cik svarīgi ir uzticēties Tam Kungam un tiekties pēc Viņa vadības, kad pieņemam lēmumus.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem. Tādēļ, ka būtu grūti uzdod katru jautājumu, lai izrunātu katru nodarbības punktu, ar lūgšanu izvēlieties tos jautājumus, kas vislabāk atbilstu nodarbības dalībnieku vajadzībām. Ja jūs vēlaties pievērst uzmanību Dāvidam un Goliātam, jūs varētu mazāk laika veltīt pārrunām par Saula dzīvi.

1. Sauls ticējis pēc vadības no Samuēla un tiek iesvaidīts par ķēniņu.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 9.–11. nodaļu.

- Israēlieši vēlējas ķēniņu, kā tas bija visām apkārtējām tautām. Piekāpjoties israēliešu lūgumam, Tas Kungs pateica, lai Samuēls iesvaida Saulu par israēliešu pirmo ķēniņu. Sauls bija „skaists jauneklis, un ... nebija neviena vīra, kas būtu bijis labāka izskata nekā viņš” (1. Samuēla 9:2). Ko Sauls darīja, pirms viņš bija iesvētīts par ķēniņu, kas parādīja viņa labās īpašības?
 - a. Viņš uzticīgi meklēja sava tēva ēzeļus (1. Samuēla 9:3–4).
 - b. Viņš vēlējas uz klausīt un sekot sava tēva kalpa gudrajam padomam (1. Samuēla 9:5–10).
 - c. Viņš uzticējās pravietim Samuēlam un sazinājās ar viņu (1. Samuēla 9:18–25).
 - d. Viņš bija pazemīgs (1. Samuēla 9:20–21).

- e. Viņš bija garīgi atdzimis, un viņš pravietoja (1. Samuēla 10:6–10).
- f. Viņš piedeva saviem pretiniekiem (1. Samuēla 11:11–13).
- g. Viņš atzina Tā Kunga palīdzību Israēla uzvarā pār amoniešiem (1. Samuēla 11:13).

2. Sauls pienes dedzināmos upurus bez atbilstošām pilnvarām.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 13:1–14.

- Divus gadus pēc tam, kad Sauls tika iesvētīts par ķēniņu, filistieši sapulcināja spēcīgu armiju, lai cīnītos pret Israēlu. Saula vīri bija tik ļoti nobijušies, ka daudzi no tiem paslēpās un aizbēga. Kādēļ Sauls vēlējās, lai pravietis Samuēls nāk pie viņa šoreiz? (Skat. 1. Samuēla 13:7–8. Sauls vēlējās, lai Samuēls pienes upurus Tam Kungam viņa tautas labā.) Ko Sauls darīja, kad Samuēls neatnāca nozīmētajā laikā? (Skat. 1. Samuēla 13:9. Sauls pats pienesa upurus, lai gan viņam nebija priesterības pilnvaru, lai to darītu.)

Elders Džeimss E. Talmidžs rakstīja: „Sauls pats sagatavoja dedzināmo upuri, aizmirstot to, ka, lai arī viņš ieņēma troni, valkāja kroni un nēsāja scepteri, viņam nebija tiesību rīkoties ... ar Dieva priesterību; un tādēļ šis un citu viņa netaisnīgo iedomu dēļ viņš tika Dieva atraidīts un viņa vietā tika likts jauns ķēniņš” (*The Articles of Faith*, 12. izd. [1924], 185).

- Kāda bija Samuēla atbilde uz Saula nelikumīgi pienestajiem upuriem? (Skat. 1. Samuēla 13:10–14.)
- Ko Saula nelikumīgi pienestie upuri atklāja par viņu pašu? (Viņš vairs nebija „vīrs, kas ir pēc [Kunga] sirdsprāta” [1. Samuēla 13:14]. Viņš bija kļuvis nepacietīgs, neuzticējās Tam Kungam un nepaklausīja. Turklāt, viņa pārlicība, ka viņam ir pilnvaras pienest upurus, pasaka, ka viņam bija pārspilēti augstas domas par savu varu un nozīmīgumu.) Kādos veidos mēs dažkārt esam nepacietīgi pret to Kungu un Viņa kalpiem? Kādas sekas var būt šādai nepacietībai? Kā mēs varam pilnīgāk uzticēties Tam Kungam?

3. Sauls nepaklausā Tam Kungam kaujā pret amalekiešiem un tiek noraidīts kā ķēniņš.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 15. nodaļu.

- Ko Tas Kungs pavēl Saulam darīt ar amalekiešiem? (Skat. 1. Samuēla 15:1–3.) Ko Sauls izdara tā vietā? (Skat. 1. Samuēla 15:4–9.) Ko Saula rīcība atklāj par viņu pašu? (Skat. 1. Samuēla 15:11. Viņš paļāvās uz saviem spriedumiem, nevis izpildīja Tā Kunga gribu.)
- Kā Sauls centās attaisnot savu nepaklausību, paturot labākos amalekiešu lopus? (Skat. 1. Samuēla 15:13–15, 20–21, 24. Viņš vainoja savus cilvēkus, ka tie vēlas paturēt lopus.) Pēc Saula teiktā, kāpēc viņa cilvēki vēlējās paturēt labākos amalekiešu lopus? (Skat. 1. Samuēla 15:15, 21.) Kādos veidos mēs dažkārt cenšamies attaisnot nepaklausību Tam Kungam? (Mēs, iespējams, sakām sev: tas nav liels grēks; es klausu likuma garam, nevis likuma burtam; tas nevienam neko ļaunu nenodarīs; es pamēģināšu tikai vienu reizi; arī citi tā dara; šis bauslis neattiecas uz mani.) Kā mēs varam pārvarēt noslieci attaisnot grēku?
- Kā Samuēls atbildēja uz Saula paskaidrojumiem par amalekiešu lopu paturēšanu? (Skat. 1. Samuēla 15:22.) Kā Samuēla vārdus var attiecināt uz mums?

- Norādams Saulu par stūrgalvību un Tā Kunga vārda noraidīšanu, Samuēls pateica viņam: „Stūrgalvība ir līdzīga elku kalpošanai un dievekļu turēšanai” (1. Samuēla 15:23). Kādā veidā stūrgalvība līdzinās elku pielūgšanai? Kādas sekas bija Saula stūrgalvībai un nepakļāvībai? (Skat. 1. Samuēla 15:23, 26, 28.) Kādā veidā mēs dažkārt esam stūrgalvīgi un nepakļāvīgi? Kādas sekas ir mūsu stūrgalvībai un nepakļāvībai? Kā mēs varam atpazīt un pārvarēt šādu attieksmi?

4. Tas Kungs izvēlas Dāvidu par ķēniņu.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 16. nodaļu. Jūs varētu lūgt nozīmētajam nodarbības dalībniekam īsumā atstāstīt šo aprakstu. Paskaidrojiet, ka, lai gan Samuēls iesvētīja Dāvidu būt par ķēniņu, Dāvids nekļuva par ķēniņu, līdz Sauls nomira pēc daudziem gadiem.

- Ko Samuēls uzzināja, cenzdamijs noteikt, kuram no Isaja dēliem ir jākļūst par nākamo ķēniņu? (Skat. 1. Samuēla 16:6–7.) Kādā veidā Tā Kunga paņēmiens, kādā Viņš izvēlējās Dāvidu, salīdzināms ar veidu, kādā Viņš izvēlas vadītājus mūsdienās? Ko mēs varam mācīties 1. Samuēla 16:7 par to, kā Tas Kungs mūs izvērtē? Ko Tas Kungs vēlas saskatīt mūsu sirdīs?

Elders Marvins Dž. Eštons teica:

„Mēs ... tiecamies vērtēt citus pēc fiziskā, ārējā izskata — pēc tā, cik labi viņi izskatās, pēc viņu sociālā statusa, pēc viņu ģimenes radurakstiem, pēc viņu amata pakāpes vai viņu ekonomiskajiem apstākļiem.

Tomēr Tam Kungam ir cits standarts, pēc kura Viņš izvērtē cilvēku. ... Viņš neņem mērļenti un nemēra cilvēka galvas apkārtmēru, lai noteiktu viņa prāta spējas, ne arī mēra cilvēka krūšu apkārtmēru, lai noteiktu viņa cilvēcību, bet Viņš mēra sirdi, kas nosaka cilvēka spēju un potenciālu svētīt citus” (Conference Report, 1988. g. oktobris, 17; vai *Ensign*, 1988. g. novembris, 15).

- Kādēļ ir svarīgi, lai mūsu attiecībās ar citiem mēs raudzītos tālāk par ārējo izskatu un lūkotos sirdī? Kā mēs varam uzlabot savu spēju un apņemšanos to darīt?
- Tādēļ, ka Sauls bija nepaklausīgs, Tā Kunga Gars viņu atstāja (1. Samuēla 16:14). Kā Sauls meklēja atvieglojumu no ļaunā gara, kas viņu pārņēma? (Skat. 1. Samuēla 16:15–23.) Kādām ārējām lietām cilvēki dažkārt pievēršas, cenšoties gūt atvieglojumu no saviem grēkiem? Kāds ir Tā Kunga veids, lai mēs gūtu atvieglojumu no saviem grēkiem? (Skat. Mateja 11:28–30; M&D 58:42.)
- Kādas rakstura īpašības piemita Dāvidam, lai viņš būtu atbilstošs vadītājs? (Skat. 1. Samuēla 16:18.)

5. Dāvids nogalina Goliātu ar Tā Kunga spēku.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 17. nodaļu. Jūs varētu palūgt nozīmētajam nodarbības dalībniekam īsumā atstāstīt šo aprakstu.

- Ko israēlieši varētu iegūt vai zaudēt cīņā ar Goliātu? (Skat. 1. Samuēla 17:8–9.) Kādēļ Sauls un viņa armija baidījās cīnīties ar Goliātu? (Skat. 1. Samuēla 17:4–11. Viņi nedomāja, ka viņi varēs sakaut Goliātu viņa lielā auguma, spēka un ieroču dēļ.)

- Kā Dāvids ieguva drosmi cīnīties ar Goliātu? (Skat. 1. Samuēla 17:32–37, 45–47. Dāvids zināja, ka Tas Kungs bija atbrīvojis viņu no lauvas un lāča, kad tas ganīja sava tēva aitas, un tādēļ viņš uzticējās, ka Tas Kungs palīdzēs viņam cīņā ar Goliātu.)
- Ko Goliāts teica, kad viņš redzēja nākam Dāvidu, lai cīnītos? (Skat. 1. Samuēla 17:42–44.) Ko Dāvids viņam atbildēja? (Skat. 1. Samuēla 17:45–47.) Kādā veidā Dāvida atbildes palīdz mums tad, kad citi mūs izsmej un mums draud?
- Dāvida uzvara pār lauvu un lāci jaunībā palīdzēja viņa sagatavoties stāties pretī lielākam izaicinājumam, kas bija Goliāts. Ar kādām grūtībām mēs varētu sastapties, kas šobrīd mūs sagatavotu lielākām grūtībām? Kādā veidā mūsu attieksme pret šīm grūtībām ietekmē mūsu spēju cīnīties ar Goliātiem, kas varētu nākt vēlāk? Lieciniet, ka, sakaujot lauvas un lāčus savā dzīvē, mēs attīstām pārliecību, raksturu un ticību, lai sakautu mūsu Goliātus.
- Ar kādiem Goliātiem mēs šodien saskaramies? Ko mēs varam mācīties no Dāvida par to, kā uzveikt tos? (Skat. 1. Samuēla 17:45; Efeziešiem 6:11–18.) Kādā veidā Tas Kungs jums ir palīdzējis uzveikt Goliātus, ar kuriem jūs esat sastapušies?

Prezidents Gordons B. Hinklijs teica:

„Jums visapkārt ir Goliāti, lempīgi milži ar ļaunu nolūku jūs iznīcināt. Tie nav deviņu pēdu gari vīri, taču tie ir vīri un institūcijas, kas vada pievilcīgas, taču ļaunas lietas, kas var jūs izaicināt, novājināt un iznīcināt. To vidū ir alus un cita vaida alkoholiskie dzērieni, un tabaka. Tie, kas ražo šos produktus, vēlētos pakļaut jūs savā labā. Pastāv dažāda veida narkotikas, kuras, kā man tika teikts, var relatīvi viegli iegādāties daudzās vidusskolās. Tiem, kas tās izplata, tā ir multimiljonu dolāru industrija, milzīgs ļaunuma perēklis. Pastāv pornogrāfija, kas ir vilinoša, interesanta un aicinoša. Tā ir kļuvusi par milzīgu industriju, kas izdod žurnālus, filmas un citus materiālus, kas radīti, lai paņemtu jūsu naudu un vestu jūs pie rīcībām, kas jūs iznīcinās.

Milži, kas stāv aiz šiem centieniem, ir briesmīgi un prasmīgi. Viņi ir ieguvuši plašu pieredzi cīņā, kuru tie vada. Tie vēlētos jūs ievilināt.

Ir gandrīz neiespējami pilnībā izvairīties no viņu produktiem ikdienā. Jūs redzat šos materiālus visās malās. Tomēr jums nav jābaidās, ja vien jūsu rokās ir taisnības linga. Jums tika dots padoms, jūs tikāt mācīti un izglītoti. Jums ir tikumības, cieņas un godaprāta akmeņi, lai lietotu tos pret tiem ienaidniekiem, kas vēlēsies jūs sakaut. Kamēr vien jūs esat nobažījušies, tēlaini izsakoties, jūs varat trāpīt tiem starp acīm. Jūs varat gūt uzvaru pār tiem, disciplinējot sevi un izvairoties no tiem. Daudziem no tiem jūs varat teikt tāpat, kā Dāvids teica Goliātam: „Tu nāc pie manis ar zobenu un šķēpu, un kaujas vāli, bet es eju tev pretī Tā Kunga Cebaota Vārdā, kas ir Israēla karapulku Dievs, kuru tu esi izaicinājis.”

Uzvara būs jūsu. ... Jums ir Viņa spēks, kas atbalsta jūs. Jums ir tiesības uz kalpojošiem eņģeļiem, kas jūs aizsargā. Neļaujiet Goliātam jūs nobiedēt. Esiet droši un neatkāpieties, un jūs uzvarēsiet” (Conference Report, 1983. g. aprīlis, 66; vai *Ensign*, 1983. g. maijs, 46, 51).

Mudiniet nodarbības dalībniekus uzticēties un paklausīt Tam Kungam. Soliet, ka, tā darot, viņi kļūs stiprāki un iegūs Tā Kunga paļāvību, ka Viņš palīdzēs tiem uzvarēt personīgos Goliātus. Atgādiniet nodarbības dalībniekiem, ka Tas Kungs uzlūko sirdi, nevis mūsu labklājību, stāvokli vai atbilstību populāriem standartiem.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Grēka racionalizēšana

Pārrunājot Saula nepaklausību saistībā ar amalekiešiem, jums varētu būt noderīgs eldera Spensera V. Kimbala izteikums:

„Sauls racionalizēja. Viņam bija viegli rīkoties tā, kā tas bija raksturīgs ķēniņiem, jo kāda jēga no ķēniņiem, kas pakļaujas? Un kāpēc gan nepaturēt barotās avis un govīs? Vai viņa ķēnišķīgais spriedums nebija pārākš par vienkāršā Samuēla ieteikumu? ...

Israēlā šodien daudzi ir līdzīgi Saulam. Kāds ievēros dažas Tā Kunga atklāsmes par veselību, izņemot to, ka viņam jādzer viņa ierastā kafijas tase; kāda nelietos tabaku un alkoholu, uz ko viņai nav nekādas tieksmes, taču viņai vajadzīga nomierinoša tējas tase.

Kāds kalpos Baznīcas aicinājumā, jo tādā veidā viņš ir aktīvs, kas viņam patīk, un viņš iegūst cieņu, pēc kā tīko, ... bet ir viegli atrast attaisnojumu tam, lai nemaksātu desmito tiesu, kas viņam šķiet grūti. Viņš nevar to atļauties. ... Viņš nav pārliecināts, vai desmitā tiesa tiek izlietota, kā viņš uzskata, un kurš gan vispār zinās, ka viņš to nemaksā?

Kāds cits apmeklēs dažas sanāksmes, bet domās līdzīgi Saulam par to, kā pavadīt atlikušo dienu. Kādēļ gan viņam nenoskatīties sporta spēli, šovu, nepadārīt nepieciešamos dārza darbus vai nekārtot darīšanas kā ierasts?

Kāds cits regulāri pildīs ārēji redzamos pienākumus Baznīcā, bet noraidīs jebkādas ieteikumus attiecībā uz domstarpībām ģimenē vai ģimenes lūgšanām, jo ģimeni ir tik grūti sapulcināt kopā.

Sauls bija tāds. Viņš var darīt lietderīgas lietas, taču atradīs attaisnojumu attiecībā uz to, kas ir pretrunā viņa paša vēlmēm” (Conference Report, 1954. g. oktobris, 51).

2. Mūsu Goliātu sakaušana

Nogrieziet 3 metrus garu auklu, kas būs apmēram Goliāta garumā. Paņemiet līdzi uz klasi auklu, līmlenti, dažas papīra lapas un flomāsteru. Piestipriniet auklu vertikāli pie sienas abos galos ar līmlenti (ja siena nav pietiekami augsta, ļaujiet, lai viens gals paliek uz zemes). Pasakiet nodarbības dalībniekiem, ka šī aukla simbolizē Goliātu. Lūdziet nodarbības dalībniekiem nosaukt dažas lietas, kas varētu būt bīstamas viņiem (atbildēs varētu minēt lepnību, pornogrāfiju, greizsirdību un narkotikas). Katru no šīm lietām uzrakstiet uz papīra lapas un

piestipriniet katru papīra lapu uz sienas virsū auklai, lai tā aizsedz auklu no apakšas līdz pat augšai.

Paskaidrojiet, ka mums ir nepieciešami ieroči, lai sakautu Goliātu. Palūdziet nodarbības dalībniekiem nosaukt ieročus, kas varētu sakaut Goliātu (atbildēs varētu minēt uzticēšanos Tam Kungam, lūgšanu, Svēto Rakstu studēšanu, patiesības mācīšanos, morālu tīrību, labu draugu izvēli). Kad nodarbības dalībnieki min katru ieroci, noņemiet papīra lapu. Sāciet no augšas, noņemot papīra lapu un līmlenti, kas turēja auklu pie sienas. Ļaujiet, lai aukla nokrīt pāri nākamajai papīra lapai. Pēc tam, kad ir noņemtas visas papīra lapas un līmlente, aukla nokritīs uz zemes un Goliāts būs sakauts.

Mērķis

Mudināt nodarbības dalībniekus būt patiesiem draugiem, tādiem, kādi bija Jonatāns un Dāvids, un izvairīties no greizsirdības un naida, kas piemita Saulam.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:

- a. 1. Samuēla 18:1–16. Jonatāns un Dāvids noslēdz draudzības vienošanos (18:1–4). Israēlieši ciena Dāvidu par viņa veiksmi cīņā (18:5–7). Sauls kļūst greizsirdīgs uz Dāvidu un cenšas viņu nogalināt ar šķēpu (18:8–16; ņemiet vērā, ka Džozefa Smita veiktajā tulkojumā 1. Samuēla grāmatas 18:10 pants norāda, ka ļaunais gars, kas nāca pār Saulu *nebija* no Dieva).
- b. 1. Samuēla 18:17–30; 19:1–18. Dāvids sakauj filistiešus, lai iegūtu tiesības apprecēt Saula meitu, nezinādams, ka Sauls cer, ka Dāvids mirs šajā kaujā (18:17–25). Dāvids uzvar filistiešus un apprec Saula meitu Mihalu (18:26–28). Jonatāns liek Dāvidam paslēpties un cenšas pārliecināt Saulu nenogalināt viņu (19:1–7). Saulam atkal neizdodas nogalināt Dāvidu ar šķēpu (19:9–10). Mihala izglābj Dāvidu no vēl viena Saula mēģinājuma atņemt viņam dzīvību (19:11–18).
- c. 1. Samuēla 20. nodaļa. Jonatāns un Dāvids atjauno savu draudzības un miera derību (ievērojiet, ka šī derība tika noslēgta ne vien starp Jonatānu un Dāvidu, bet arī starp viņu ģimenēm). Kad Sauls atkal cenšas nogalināt Dāvidu, Jonatāns brīdina Dāvidu, lai tas bēgtu.
- d. 1. Samuēla 23.–24. nodaļa. Dāvids turpina cīnīties ar filistiešiem un bēg no Saula. Dāvids atrod Saulu un saudzē tam dzīvību.

2. Papildu lasāmviela: 1. Samuēla 14:1–16; 2. Samuēla 1. nodaļa.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Uzdodiet nodarbības dalībniekiem šādu jautājumu:

- Kādas īpašības jūs vēlaties redzēt savā draugā? (Jūs varētu pierakstīt nodarbības dalībnieku atbildes uz tāfeles. Atbildēs varētu minēt — uzticību, godprātību, nesavtību, laipnību un žēlsirdību.)

Paskaidrojiet, ka šīs nodarbības laikā tiks mācīts, cik nozīmīgi ir būt patiesam draugam.

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzēs, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Jonatāns un Dāvids noslēdz draudzības derību. Sauls kļūst greizsirdīgs uz Dāvidu un tiecas viņu nogalināt.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 18:1–16.

Dāvids drīz vien kļuva par varoni, kad bija nogalinājis Goliātu. Ķēniņš Sauls un visa ķēniņvalsts viņu godāja. Tomēr neviens nebija Dāvidam tik uzticams kā Jonatāns, Saula dēls.

- Kādas bija Jonatāna un Dāvida attiecības? (1. Samuēla 18:1, 3.) Kādēļ Jonatāns varētu just greizsirdību pret Dāvidu?
 - a. Tā kā Jonatāns bija Saula dēls, tad viņam būtu jākļūst par nākamo ķēniņu. Tomēr pravietis Samuēls bija iesvētījis Dāvidu kļūt par nākamo ķēniņu (1. Samuēla 16:6–13).
 - b. Ja Dāvidu cilvēki augsti godāja par viņa panākumiem kaujā, tad Jonatāns saņēma visai nelielu uzmanību par saviem panākumiem kaujā (1. Samuēla 14:1–16).
- Kā jūs domājat, kādēļ Jonatāns nebija greizsirdīgs uz Dāvidu vai nejutās apdraudēts? (1. Samuēla 18:1; 3.) Kā Jonatāns izrādīja, ka atbalsta Dāvidu? (Skat. 1. Samuēla 18:4. Viņš atdeva Dāvidam savu ķēnišķo apmetni un ieročus.)
- Kā ķēniņš Sauls izturējās pret Dāvidu, kad viņš nogalināja Goliātu? (Skat. 1. Samuēla 18:2, 5. Sauls aizveda Dāvidu uz savām mājām un iecēla par virsnieku karavīriem.) Kā Dāvids izrādīja savu uzticību ķēniņam Saulam? (Skat. 1. Samuēla 18:5.) Kas pamudināja Saulu vērsties pret Dāvidu? (Skat. 1. Samuēla 18:6–9.) Kādēļ dažkārt ir grūti priecāties par citu cilvēku veiksmi? Kā greizsirdība un lepnība ietekmē mūsu garīgo labklājību?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica:

„Sauls kļuva par ienaidnieku Dāvidam lepnības dēļ. Viņš bija greizsirdīgs, jo israēliešu sieviešu pulki dziedāja: Sauls ir nositis tūkstošus, bet Dāvids desmitiem tūkstošu (1. Samuēla 18:7; skat. arī 18:6, 8).

Lepnie vairāk baidās par cilvēku spriedumu, nevis par Dieva spriedumu. ... „Ko par mani padomās cilvēki?” ir svarīgāk nekā „Ko par mani padomās Dievs?” ...

Bailes par cilvēku spriedumu tiek parādītas ar dziļanos pēc cilvēku atzinības. Lepnie cilvēku atzinību mīl vairāk nekā godu Dieva priekšā (Jāņa 12:42–43). Motivācija tam, ko mēs darām, atklāj mūsu grēku. Jēzus teica, ka Viņš vienmēr dara to, kas ir patīkams Dievam (Jāņa 8:29). Vai mēs nedarītu pareizi, ja mūsu motivācija būtu iepriecināt Dievu, nevis censties pacelt sevi augstāk par savu brāli un pārspēt citus?

Dažus lepnus cilvēkus nesatrauc tas, vai viņu alga apmierina viņu vajadzības, bet gan — vai viņu alga pārspēj citu algas. Viņu balva ir būt augstākam par pārējiem. ...

Kad lepnība pārvalda mūsu sirdi, mēs zaudējam savu neatkarību no pasaules un atdodam savu brīvību cilvēku spriedumu verdzībai. Pasaule kliež skaļāk nekā Svētā Gara klusie čuksti. Cilvēku spriedumi neatzīst Dieva atklāsmes, un lepnie palaiž vaļā dzelzs margu” (Conference Report, 1989. g. aprīlis, 4–5; vai *Ensign*, 1989. g. maijs, 5).

- Kā Dāvids rīkojās pēc tam, kad Tas Kungs bija svētījis viņu ar veiksmi kaujā? (Skat. 1. Samuēla 18:5, 14–16.) Ko mēs varam mācīties no viņa piemēra? Kā jūs domājat, ko nozīmē būt „saprātīgiem”, kad mums ir veicies?

2. Saulam neveicas trīs centienos atņemt Dāvidam dzīvību.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 18:17–30; 19:1–18.

- Sauls piedāvāja Dāvidam apprecēt vienu no viņa meitām, ja Dāvids sakaus filistiešus. Kāda bija Saula patiesā motivācija, šādi rīkojoties? (Skat. 1. Samuēla 18:20–25. Viņš cerēja, ka Dāvidu filistieši nogalinās.)
- Kādā veidā Jonatāns bija paties draugs, kad Sauls centās Dāvidu nogalināt? (Skat. 1. Samuēla 19:1–7.) Ko nozīmē būt patiesam draugam? Kā jūs draugi pret jums ir patiesi? Kā jūs esat patiesi pret saviem draugiem?
- Neskatoties uz Jonatāna centieniem izmainīt Saula jūtas pret Dāvidu, Sauls joprojām tiecās atņemt Dāvidam dzīvību (1. Samuēla 19:9–10). Kā Mihala, Dāvida sieva, parādīja, ka viņa ir patiesa pret savu vīru? (Skat. 1. Samuēla 19:11–18.)

3. Dāvids un Jonatāns atjauno savu draudzības derību, un Jonatāns izglāb Dāvidam dzīvību.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 20. nodaļu.

- Kāda bija Dāvida attieksme pret Saula naidu un centieniem viņu nogalināt? (Skat. 1. Samuēla 20:1.) Kā Jonatāns turpināja izrādīt savu draudzību, kamēr Sauls tiecās nogalināt Dāvidu? (Skat. 1. Samuēla 20:2–4, 13–17, 23; skat. arī 1. Samuēla 20:24–42, kas tiek pārrunāts tālāk.)
- Kā ticība Dievam ietekmēja Jonatāna un Dāvida draudzību? (Skat. 1. Samuēla 20:23.) Kā mūsu mīlestība pret Dievu ietekmē mūsu mīlestību pret citiem?
- Ja mēs pirmajā vietā savā dzīvē liekam uzticību pret Dievu, ko mēs darīsim, ja mūsu draugi dara to, kas nav pareizs? (Mēs ar mīlestību centīsimies palīdzēt saviem draugiem mainīties.) Ko mēs darīsim, ja mūsu draugi lūgs, lai mēs darām to, kas nav pareizs? (Neskatoties uz sociālajām sekām, mēs nedarīsim netaisnīgas lietas, ko lūdz mums draugi, un mēs centīsimies ietekmēt savus draugus izdarīt taisnīgas izvēles.)
- Kā Jonatāns darīja Dāvidam zināmu, vai viņam ir droši atgriezties Saula klātbūtnē? (Skat. 1. Samuēla 20:5–7, 18–22.) Kā ķēniņš Sauls reaģēja uz Dāvida prombūtni un Jonatāna centieniem aizstāvēt savu draugu? (Skat. 1. Samuēla 20:24–33.) Kādā veidā Jonatāns brīdināja Dāvidu bēgt no Saula? (Skat. 1. Samuēla 20:35–42.)

4. Sauls ir naida pārņemts pret Dāvidu. Dāvids saudzē Saula dzīvību.

Māciet un pārrunājiet 1. Samuēla 23.–24. nodaļu.

- Dāvids tiek svētīts ar nepārtrauktu veiksmi kaujā (1. Samuēla 23:1–5). Kādēļ Dāvidam bija jāpamet Kegilas pilsēta pēc tam, kad viņš bija pasargājis tās iedzīvotājus no filistiešiem? (Skat. 1. Samuēla 23:7–13.)
- Kad Sauls uzzināja, ka Dāvids atrodas Kegilā, viņš sagatavoja savus karapulkus, lai tie iznīcinātu visu pilsētu (1. Samuēla 23:10). Kas pārvērsa Saulu no taisnīga ķēniņa par cilvēku, kas vēlas iznīcināt veselu pilsētu, lai nogalinātu vienu cilvēku? Kādēļ greizsirdība un naidis ir tik spēcīgas jūtas? Kā mēs varam atbrīvoties no greizsirdības un naida?
- Kad Dāvids slēpās no Saula, Jonatāns apmeklēja Dāvidu un „stiprināja viņa roku cerībā uz Dievu” (1. Samuēla 23:16). Kā jūs domājat, ko tas nozīmē? Kā mēs varam stiprināt savus draugus cerībā uz Dievu?
- Kāda mēģinājuma laikā atrast un nogalināt Dāvidu Sauls apstājās, lai atpūstos alā (1. Samuēla 24:1–3). Ko Dāvida vīri teica, kad tie atrada Saulu? (Skat. 1. Samuēla 24:4.) Ko darīja Dāvids? (Skat. 1. Samuēla 24:4–5. Dāvids nogrieza Saula virssvārku stūri — apmetņa daļu, kas simbolizēja pilnvaras.)
- Kādēļ Dāvids atteicās nodarīt ļaunu Saulam? (Skat. 1. Samuēla 24:6–12.) Ko Dāvida piemērs māca mums par atreibību un attieksmi pret tiem, kas mums ir nodarījuši ļaunu? (Skat. 1. Samuēla 24:12–15; skat. arī Mormona 8:20.) Ko Sauls teica, kad Dāvids atstāja viņu dzīvu? (Skat. 1. Samuēla 24:16–19.)

Nobeigums

Norādiet, ka stāsts par Jonatānu un Dāvidu atgādina mums, ka patiesa draudzība un mīlestība satuvina mūs ar draugiem un Dievu. Stāsts par Saulu atgādina mums, ka greizsirdība un naidis var mūs pārņemt un aizvest prom no mūsu draugiem un no Dieva. Mudiniet nodarbības dalībniekus būt patiesiem draugiem, lai viņi tiem varētu teikt: „Tas Kungs pats ir starp mani un tevi” (1. Samuēla 20:23).

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Draudzības izvērtējums

Izmantojiet tālāk doto paņēmieni, ja vēlaties uzsvērt to, cik nozīmīgi ir būt patiesam draugam.

Katram nodarbības dalībniekam iedodiet papīra lapu un pildspalvu vai zīmuli. Paskaidrojiet, ka jūs uzdosit viņiem dažus jautājumus, lai palīdzētu noteikt, vai viņi ir patiesi draugi. Lūdziet, lai nodarbības dalībnieki uzrakstītu savas atbildes, garantējot, ka viņiem nebūs jādalās savās atbildēs ar citiem. Tad uzdodiet šādus jautājumus:

1. Ko laipnu jūs nesen izdarījāt kādam?
2. Ko jūs darāt, kad dzirdat kādu sakām kaut ko nelaipnu par citu cilvēku?
3. Ko jūs esat darījis, lai palīdzētu saviem draugiem būt labākiem cilvēkiem?

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus būt tikumīgiem domās un rīcībā un nožēlot savus grēkus.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 2. Samuēla 11. nodaļa. Dāvids pārkāpj laulību ar Batsebu, Ūrijas sievu (11:1–5). Dāvidam neizdodas apslēpt savu grēku (11:6–13). Viņš nokārto tā, ka Ūrija mirst kaujā (11:14–17). Dāvids apprec Batsebu, un viņiem piedzimst dēls (11:26–27).
 - b. 2. Samuēla 12:1–23. Praviētis Nātāns māca par Dāvida grēku smagumu, pastāstot Dāvidam līdzību (12:1–6). Dāvidam tiek pateikts, ka viņš tiks sodīts par saviem grēkiem (12:7–14). Dāvida un Batsebas pirmais dēls mirst, būdams vēl bērns (12:15–23).
 - c. Psalmi 51. nodaļa. Grēkus nožēlojis, Dāvids tiecas pēc piedošanas.
2. Papildu lasāmviela: 2. Samuēla 2.–10. nodaļa.
3. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, paņemiet līdzīgu diega spoli vai dziju un pāris šķēres.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu).

Lūdziet kādu brīvprātīgo nostāties telpas priekšā un izstiept uz priekšu rokas. Vaļīgi apsieniet ap nodarbības dalībnieka plaukstu locītavām diegu. Paskaidrojiet, ka šis viens diegs simbolizē kādu netīru domu. Tad lūdziet, lai nodarbības dalībnieks asi izpleš rokas un sarauj diegu.

- Kas mums ir jādara, kad mūsu prātā ienāk netīra doma? (Mums ir nekavējoties jātieks no tās vaļā.)

Palūdziet nodarbības dalībnieku atkal pacelt savas rokas priekšā. Aptiniet ap nodarbības dalībnieka plaukstu locītavām vairākus diegus vai dzijas pavedienus — tik daudz, lai būtu grūtāk saraut tās. Tad lieciet nodarbības dalībniekam censties saraut diega pavedienus. Atkārtojiet šo darbību, izmantojot tik daudz diegu, ka vairs nav iespējams no tiem atbrīvoties.

- Kas notiek tad, kad mēs ļaujam netīrām domām palikt mūsu prātos?

Atbrīvojiet nodarbības dalībnieka rokas, pārgriežot diegus ar šķērēm. Paskaidrojiet, ka šajā stundā tiks runāts par netīru domu sekām. Stundā tiks pārrunāti arī veidi, kā atbrīvoties no netīrām domām.

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstu vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem. Tādēļ, ka būtu grūti uzdot katru jautājumu, lai izrunātu katru nodarbības punktu, ar lūgšanu izvēlieties tos jautājumus, kas vislabāk atbilstu nodarbības dalībnieku vajadzībām. Iespējams, jums vajadzēs pielāgot jautājumus tā, lai tie atbilstu nodarbības dalībnieku apstākļiem.

1. Samuēla 25. nodaļa līdz 2. Samuēla 10. nodaļai sniedz svarīgu informāciju par šīs mācības vēsturisko pusi. Tā kā šīs nodaļas netiek mācītas šajā rokasgrāmatā, jūs varētu tās apkopot šādā veidā:

Drīz pēc tam, kad Dāvids saudzēja Saulam dzīvību, Sauls vēl vienu reizi tiecās atņemt Dāvidam dzīvību. Dāvidam atkal bija iespēja nogalināt ķēniņu, taču viņš atteicās to darīt. Starp Jūdas un apkārtējo tautu cilvēkiem turpinājās kaujas, un Sauls un Jonatāns tika nogalināti vienā no šādām kaujām. Dāvids stājās Saula vietā un kļuva par vienu no ievērojamākajiem ķēniņiem Israēla vēsturē. Viņš apvienoja ciltis vienā tautā, nodrošināja savus ļaudis ar zemi, kas tika tiem solīta, un izveidoja valdību, kas balstījās uz Dieva likumu. Tomēr viņa dzīves pēdējie 20 gadi tika sabojāti ar grēcīgiem lēmumiem, kas tiks apskatīti šajā stundā.

1. Dāvids pārkāpj laulību ar Batsebu un nokārto Batsebas vīra, Ūrijas, nāvi.

Māciet un pārrunājiet 2. Samuēla 11. nodaļu.

- Dāvids pastaigājās pa sava nama jumtu, kad viņš ieraudzīja Batsebu un tika kārdināts pārkāpt laulību ar viņu (2. Samuēla 11:2). Ko Dāvidam vajadzēja darīt, kad viņš ieraudzīja Batsebu? Ko Dāvids darīja, kas noveda viņu pie grēka? (Skat. 2. Samuēla 11:2–4.) Kas, iespējams, noved cilvēkus, kas tiek kārdināti, pie seksuāliem grēkiem? Ko mēs varam darīt, lai izvairītos no seksuāla grēka kārdinājumiem?

Jūs varētu uzrakstīt nodarbības dalībnieku atbildes uz tāfeles, izmantojot tabulu, līdzīgu tālāk dotajai. Atbildēs varētu minēt:

<i>No kā izvairīties</i>	<i>Kā no tā izvairīties</i>
Nešķīstas vai amorālas domas	Domājiet iedvesmojoši.
Televīziju šovi, filmas, žurnāli, grāmatas un mūzika, kam ir pornogrāfisks vai pavedinošs raksturs	Izvēlieties plašsaziņas līdzekļus, kas iedvesmo jūs uz labu.
Neatbilstoši randiņi	Sekoiet randiņu standartiem, ko māca pēdējo dienu pravieši un kas ir aprakstīti brošūrā <i>Jaunatnes morāles stiprināšanai</i> .
Flirtēšana pēc laulības noslēgšanas	Mīliet savu laulāto no visas sirds. Turpiniet izrādīt uzmanību savam dzīvesbiedram (turpiniet pilnveidot savas attiecības).
Vietas vai pasākumi, kas neļaus jums pastāvīgi just Svētā Gara sabiedrību	Pārlicinieties, ka vietas, kurp jūs dodaties, un pasākumi, kuros jūs piedalāties, netraucēs jums nepārtraukti just Svētā Gara klātbūtni.

Jūs varētu izmantot pirmo Papildu ierosinājumu mācīšanai, lai pārrunātu veidus, kā atbrīvoties no nešķīstām domām.

- Ko Dāvids centās darīt, kad viņš uzzināja, ka Batseba gaida bērnu? (Skat. 2. Samuēla 11:6–13. Viņš centās panākt, lai Ūrija, Batsebas vīrs, atgrieztos mājās pie viņas. Tad varētu likties, ka nedzimušais bērns ir Ūrijas bērns.) Kādēļ Dāvida iecere neizdevās? (Skat. 2. Samuēla 11:11. Ūrija neatgriezās mājās tajā laikā, jo viņš bija uzticīgs saviem kaujas biedriem un jūta, ka viņam ir jāpaliek ar tiem.)
- Kādu nopietnāku grēku Dāvids pieļāva, cenšoties noslēpt savu nešķīsto rīcību? (Skat. 2. Samuēla 11:14–17.) Kā jūs domājat, no kā Dāvids centās noslēpt savu grēku? Kā mūsdienās cilvēki cenšas apslēpt savus grēkus? Kas notiek tad, kad mēs cenšamies apslēpt savus grēkus?

Elders Ričards G. Skots teica:

„Nepriecājieties, ka jūsu pārkāpumi nav zināmi citiem. Tas ir līdzīgi strausam, kurš paslēpis savu galvu smiltīs. Viņš redz tikai tumsu un jūtas tā, it kā būtu ērti paslēpies. Patiesībā viņš ir ļoti skaidri redzams. Līdzīgi arī visi mūsu darbi ir redzami mūsu Debesu Tēvam un Viņa Mīļotajam Dēlam. Viņi par mums zina pilnīgi visu. ...

Ja jūs esat nopietni grēkojis, jūs neatradīsiet nekādu ilgstošu mierinājumu. Var šķīst, ka grēka apslēpšana atrisina problēmu, taču patiesībā tā nav. Kārdinātājs ir cieši apņēmis publiskot jūsu apkaunojošos darbus visnepiemērotākajā brīdī. Meli ierobežo un kļūst par lamatām, ko Sātans izliks jums par nelaimi” (Conference Report, 1995. g. aprīlis, 103; vai *Ensign*, 1995. g. maijs, 77).

Jūs varētu izmantot otro Papildu ierosinājumu mācīšanai, lai attēlotu briesmas, kas draud, ja cenšas apslēpt grēkus.

2. Dāvidam tiek pateikts, ka viņš tiks sodīts par saviem grēkiem.

Māciet un pārrunājiet 2. Samuēla 12:1–23.

- Kādu līdzību pravietis Nātāns pastāstīja, lai attēlotu to, cik ļoti neapmierināts bija Tas Kungs ar Dāvida rīcību? (Skat. 2. Samuēla 12:1–4.) Ko Dāvids domāja par bagātā vīra rīcību pret nabago vīru šajā līdzībā? (Skat. 2. Samuēla 12:5–6.) Kā Dāvida rīcība ir līdzīga šī bagātā vīra rīcībai? (Skat. 2. Samuēla 12:7–9.) Kā Dāvids reaģēja uz Tā Kunga rājienu? (Skat. 2. Samuēla 12:13.)
- Kā jūs domājat, kāpēc Dāvids nesaskatīja, ka viņš ir tas bagātais vīrs šajā līdzībā? Kādēļ arī mēs dažkārt neatpazīstam paši savus grēkus?
- Kādas sekas bija Dāvida grēkiem? (Skat. 2. Samuēla 12:10–14. Šo pravietojumu papildīšanas var lasīt no 15.–23. pantam un tālākajās nodaļās 2. Samuēla grāmatā un 1. Ķēniņu grāmatā; skat. arī M&D 132:39. Lauības pārkāpšana ir nopietns grēks, bet Dāvids zaudēja savu paaugstināšanu tieši tādēļ, ka Tas Kungs turēja viņu par atbildīgu Ūrijas nogalināšanā.)

Prezidents Marions G. Romnijs teica: „Dāvids, ... lai gan bija augsti vērtēts Tā Kunga acīs (viņš patiesībā tika dēvēts par vīru, kurš ir tuvs Dieva sirdij), padevās kārdinājumam. Viņa nešķīstība noveda pie slepkavības, un tādēļ viņš zaudēja savas ģimenes un savu paaugstināšanu” (Conference Report, 1979. g. aprīlis, 60; vai *Ensign*, 1979. g. maijs, 42).

- Kādas tūlītējas nešķīstības sekas mūsdienās? Kādas sekas parādās ar laiku, ja netiek nožēloti grēki?

3. Grēkus nožēlojis, Dāvids tiecas pēc piedošanas.

Māciet un pārrunājiet 51. psalmu.

Psalmos Tam Kungam Dāvids pauž vēlmi palīdzēt citiem nožēlot grēkus, sacīdams: „Es mācīšu pārkāpējiem Tavus ceļus, lai grēcinieki atgriežas pie Tevis” (Psalmi 51:15). Lai gan Dāvids zaudēja savu paaugstināšanu, jo bija Ūrijas nāves organizētājs, mēs varam mācīties no viņa nožēlas pilnās attieksmes, kad viņš tiecās pēc laulības pārkāpšanas grēka piedošanas. Viņa vārdi 51. psalmā māca daudzus patiesas nožēlošanas aspektus. Studējot kopā ar nodarbības dalībniekiem psalmu, pārrunājiet to, kā mēs varam pielietot Dāvida grēku nožēlošanas piemēru savā dzīvē.

- 51. psalmā Dāvids vispirms atzina Dievu un Viņa žēlastību (Psalmi 51:3). Dāvids arī atzina savu grēcīgumu (Psalmi 51:3–5). Kādēļ ir svarīgi, lai mēs atzītu Dieva varenību un mūsu pašu grēcīgumu, kad nožēlojam savus grēkus?
- Kas mums ir jāupurē, lai saņemtu savu grēku piedošanu? (Skat. Psalmi 51:18–19.) Kā jūs domājat, ko nozīmē „satriekts gars un salauzta un sagrauzta sirds”?
- Kā mūsu grēki ir „vienmēr [mūsu] acu priekšā”, līdz mums tiek piedots? (Psalmi 51:5). Kādā veidā tas mainās, kad mums ir piedots? (Skat. Psalmi 51:12; Almas 36:17–19.) Kā Dievs skatās uz mūsu iepriekš pieļautajiem grēkiem pēc tam, kad Viņš ir mums piedēvis? (Skat. Psalmi 51:11; Jesajas 43:25; M&D 58:42.)
- Dāvids aprakstīja grēku piedošanu kā šķīstīšanu (Psalmi 51:3–4, 9, 11–12), atjaunošanu (Psalmi 51:14) un glābšanu (Psalmi 51:16). Kādēļ šie ir atbilstoši apzīmējumi svētībām, kas nāk, pateicoties Dieva sniegtajai piedošanai?

Nobeigums

Paskaidrojiet, ka, neatkarīgi no tā, cik mēs esam veiksmīgi vai spēcīgi, arī mūs skar kārdinājumi. Mudiniet nodarbības dalībniekus izdarīt nepieciešamās pārmaiņas savās dzīvēs, kas palīdzēs viņiem būt šķīstiem domās un rīcībā. Paudiet savu mīlestību pret Jēzu Kristu un savu pateicību par Viņa veikto Izpirkšanu. Lieciniet, ka, pateicoties Izpirkšanai, mums var tikt piedoti mūsu grēki.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Nešķīstu domu aizraidīšana no mūsu prātiem

Saviem vārdiem atstāstiet tālāk doto eldera Boida K. Pekera izteikumu par to, kā aizraidīt nešķīstas domas, kas mūsu prātos ir ienākušas neaicinātas:

„Prāts līdzinās skatuvei. Izņemot brīžus, kad mēs guļam, tā priekšgars vienmēr ir pacelts. Uz šīs skatuves vienmēr tiek spēlēta kāda izrāde. Tā varētu būt komēdija, traģēdija, interesanta vai garlaicīga, laba vai slikta; taču uz prāta skatuves vienmēr tiek spēlēta kāda izrāde.

Vai esat ievērojuši, ka katras izrādes vidū, bez kāda nodoma no jūsu puses, no aizkulisēm izlien maza tumša doma un piesaista jūsu uzmanību? Šīs noziedzīgās domas centīsies pārējo nostumt skatuves aizmugurējā plānā. Ja jūs ļaujāt tām turpināt darboties, visas pārējās tikumīgās domas atstās skatuvi. Jūs tiksiet atstāts netaisnīgo domu ietekmē, jo jūs piekritāt tam.

Ja jūs atdosities tām, tās spēlēs jūsu vietā uz jūsu prāta skatuves līdz pat jūsu iecietības robežām. Tās var spēlēt skarbuma, greizsirdības vai naida tēmu. Tās var būt vulgāras, amorālas vai pat netiklas. Ja tām pieder skatuve un jūs to pieļaujāt, tās spēs jūs gudri pārliecināt, lai noturētu jūsu uzmanību. Tās var likt visam izskatīties labi, pat pārliecināt jūs, ka tas ir nevainīgi — jo tās ir sliktas domas.

Ko jūs darāt šādā brīdī, kad jūsu prāta skatuvi ieņem nešķīstu domu palaidņi, kad tie ir pelēki un izskatās gandrīz tīri vai tie ir tik netīri, ka neatstāj vietu šaubām? Ja jūs spējat kontrolēt savas domas, jūs varat pārvarēt ieradumus, pat degradējošus personīgos ieradumus. Ja jūs spējat iemācīties kontrolēt tās, jums būs laimīga dzīve.

Tas, ko es jums vēlos mācīt, ir šis. Izvēlieties no Baznīcas garīgās mūzikas mīļāko dziesmu, kurā ir pacilājoši vārdi un kuras mūzika ir godbijīga, kas liek jums izjust kaut ko tuvu iedvesmai. Rūpīgi to pārdomājiet savā prātā. Iegaumējiet to. Pat, ja jums [iespējams] nav muzikālās izglītības, jūs varat šo dziesmu dziedāt domās.

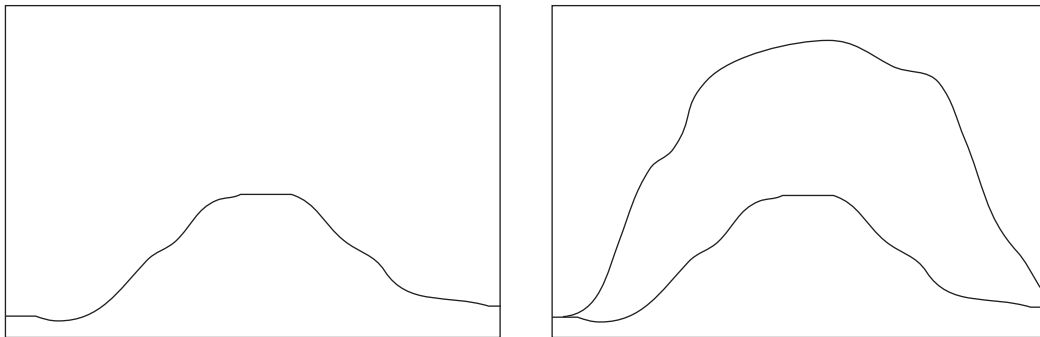
Izmantojiet šo dziesmu, lai tā būtu vieta, kurp doties jūsu domām. Padariet to par savu trauksmes kanālu. Vienmēr, kad šie tumšie aktieri lien ārā no jūsu domāšanas malām uz jūsu prāta skatuves, atskaņojiet šo dziesmu. Kad atskanēs mūzika un jūsu domās sāks raisīties dziesmas vārdi, necienīgās domas apkaunojoši dosies prom. Tas izmainīs visu noskaņu uz jūsu prāta skatuves. Tādēļ, ka šī dziesma būs pacilājoša un tīra, zemiskās domas izzudīs. Tā kā tikumība, kas ir izvēlēta, nevar biedroties ar neķītrību, ļaunums nevar paciest gaismas klātbūtni.

Ar laiku jūs ievērosit, ka brīžiem jūs pie sevis dungosit šo dziesmu. Pārcilājot savas domas, jūs atklāsiet, ka uz jūsu prāta skatuves iznākt necienīgu domu ir mudinājusi jūsu apkārtējā pasaule, un mūzika sāks skanēt gandrīz automātiski.

Kad jūs iemācīsities attīrīt sava prāta skatuvi no netīrām domām, turiet šo skatuvi pilnu, mācoties vērtīgas lietas. Izmainiet savu apkārtējo vidi, lai apkārtējās lietas iedvesmotu uz labām un pacilājošām domām. Turiet šo skatuvi pilnu ar lietām, kas ir taisnīgas” (Conference Report, 1976. gada oktobris, 99–100).

2. Bīstamība, kas pastāv, ja cenšamies apslēpt savus grēkus

Cenšoties apslēpt savu laulības pārkāpuma grēku, Dāvids pieļāva pat lielāku grēku. Lai pārrunātu bīstamību, kas pastāv, ja cenšamies apslēpt savus grēkus, salīdziniet grēku ar netīrumu kaudzīti. Attēlojiet šo domu uz tāfeles, kā tas ir parādīts pirmajā zīmējumā 117. lappusē.

- Kas notiks, ja mēs centīsimies aplāt nelielu netīrumu kaudzi? (Kaudze kļūs lielāka un ievērojamāka. Attēlojiet šo domu, kā tas ir parādīts otrajā zīmējumā augšpusē.)
- Kā mūsu grēku apslēpšana līdzinās netīrumu kaudzei? (Mūsu grēki kļūst lielāki un nopietnāki, kad cenšamies tos apslēpt.)
- Ja mēs nevēlamies, lai cilvēki redzētu netīrumu kaudzi, kas mums ir jā dara? (Mums ir jā aizvāc netīrumu kaudze, nevis tā jāapklāj.) Kā mēs aizvācam grēkus no savas dzīves?

3. „Amnonu pārņēma dziļš pretīgums pret [viņu]” (2. Samuēla 13:15)

2. Samuēla 13. nodaļā iekļauts stāsts par Dāvida dēlu Amnonu un Dāvida meitu Tamāru. Amnonu valdzināja Tamāra, un viņš piespieda viņu stāties ārļaulības sakaros ar viņu.

- 2. Samuēla 13:1 teikts, ka Amnons mīlēja Tamāru. Kā Amnona jūtas pret Tamāru izmainījās pēc tam, kad viņš bija grēkojis pret viņu? (Skat. 2. Samuēla 13:15.) Kādēļ divu cilvēku starpā, kas pārkāpj morāles principus, bieži rodas naids, nevis mīlestība?

Prezidents Gordons B. Hinklijs teica: „Es dzirdēju elderu Džonu A. Vidso ... sakām: „Es esmu ievērojis, ka jaunie vīrieši un jaunās sievietes, kas pārkāpj morāles principus, drīz vien sāk ienīst viens otru.” Es esmu ievērojis tieši to pašu. Iespējams, tas viss sākas ar mīlestības vārdiem, taču vēlāk seko dusmu un rūgtuma vārdi” („True to the Faith,” *Ensign*, 1996. g. jūnijs, 5).

4. Cerība tam, kas nožēlo

Ja jūs uzsverat to, ka nekad nav par vēlu nožēlot grēkus, jūs varētu dalīties tālāk dotajā eldera Boida K. Pekera izteikumā:

„Nomācošā doma, ka kļūdas (vai pat vairāku kļūdu) dēļ nu jau ir par vēlu, nenāk no Tā Kunga. Viņš ir teicis, ka, ja mēs nožēlosim grēkus, Viņš ne vien mums piedos mūsu pārkāpumus, bet Viņš tos aizmirsīs un vairs nepiemīnēs. ... Grēku nožēlošana līdzinās ziepēm; tā spēj nomazgāt grēku. Iestāvējies traips var prasīt spēcīgāku tīrāmo līdzekli, kas ir pašdisciplīna, lai izmazgātu traipus, taču tie tiks izmazgāti” (Conference Report, 1989. g. aprīlis, 72; vai *Ensign*, 1989. g. maijs, 59).

Mērķis

Palīdzēt nodarbības dalībniekiem izrādīt savu pateicību par Glābēju un daudzajām svētībām, ko Viņš un mūsu Debesu Tēvs mums ir sniedzis.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet Svēto Rakstu pantus, kas doti nodarbības izklāstā, un, cik vien daudz varat, Psalmu grāmatu.
2. Studējiet nodarbības materiālu un ar lūgšanu izvēlieties Svēto Rakstu vietas, tēmas un jautājumus, kas vislabāk atbilst jūsu nodarbības dalībnieku vajadzībām. Šīs mācību nodarbības laikā netiks iekļauta visa Psalmu grāmata. Drīzāk tiks apskatītas dažas no svarīgajām tēmām, kas tiek aprakstītas šajā grāmatā.
3. Ja jūs izmantosit pirmo paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, paņemiet līdzī Glābēja attēlu un četras vai piecas lietas, kas simbolizētu to, par ko jūs esat pateicīgs, piemēram, Svētos Rakstus, mīla cilvēka fotogrāfiju, priekšmetu, kas attēlotu kādu no jūsu talantiem vai arī pārtikas produktu. Ja jūs izmantosit otro paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, palūdziet vienu vai divus nodarbības dalībniekus sagatavoties dalīties mīļākajā psalmā un pastāstīt, kādēļ tas viņiem ir nozīmīgs.
4. Paņemiet līdzī uz nodarbību vienu vai vairākus tempļa attēlus.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmieni, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Parādiet Glābēja attēlu un paudiet savu pateicību par Viņa dzīvi un misiju. Parādiet priekšmetus, kas simbolizē citas lietas, par kurām jūs esat pateicīgs. Paudiet savu pateicību par katru no šīm lietām. Tad uzdodiet šādus jautājumus:

- Par kādām iespējām un dāvanām no Tā Kunga jūs esat īpaši pateicīgi? Kā jūsu dzīve atšķirtos, ja jums nebūtu šo svētību?

Paskaidrojiet, ka daudzos psalmos tiek pausta pateicība par Tā Kunga sniegtajām svētībām. Viena šīs mācību nodarbības daļa tiks veltīta šīm svētībām un tam, ko mēs varam darīt, lai izrādītu pateicību par tām.

2. Palūdziet kādam nodarbības dalībniekam skaļi izlasīt 23. psalmu. Tad uzdodiet šādus jautājumus:

- Kādas jūtas tiek paustas šajā psalmā? Kādas jūtas jūs pārņem, lasot vai klausoties šajā psalmā?

Lūdziet vienam vai diviem nozīmētajiem nodarbības dalībniekiem dalīties savā iemīļotajā psalmā un pastāstīt, kādēļ tas viņiem ir nozīmīgs.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Paskaidrojiet, ka Psalmu grāmata ir dzejoļu krājums, kas sākotnēji tika dziedāti kā slavas dziesmas Dievam. Daudzas no šīm dziesmām sarakstīja Dāvids. Šī ir kā dziesmu grāmata no sendienu Israēla. Šo dziesmu vārdi veido daļu no pasaules iedvesmojošākās literatūras, kas pauž ticību Tam Kungam un kvēlu vēlēšanos dzīvot taisnīgi.

1. Pravietojumi par Jēzus Kristus dzīvi un misiju

Daudzi psalmi pravieto par Kristus kā Mesijas misiju. Augšāmceltais Glābējs paziņoja: „Visam bija notikt, kas par Mani rakstīts Mozus bauslībā, praviēšos un dziesmās” (Lūkas 24:44). Pārrunājiet dažu tālāk doto pravietojumu piepildīšanos par Kristu, kas ir rakstīti Psalmu grāmatā:

<i>Pravietojums</i>	<i>Piepildīšanās</i>
Psalmi 107:23–30	Mateja 8:23–27. Jēzus apklusināja vējus un viļņus.
Psalmi 69:9	Jāņa 1:11; 7:5. Jēzu nepieņēma paša ļaudis.
Psalmi 41:10; 55:13–15	Jāņa 13:18, 21. Jēzu nodeva draugs.
Psalmi 69:21	Marka 14:32–41. Jēzus viens cieta Ģetzemanē.
Psalmi 22:8–9	Mateja 27:39–43. Jēzus tika izsmiets.
Psalmi 22:17	Marka 15:26. Jēzus tika sist krustā.
Psalmi 22:19	Mateja 27:35. Kareivji meta kauliņus par Kristus drēbēm.
Psalmi 22:2	Mateja 27:46. Jēzus jautāja Tēvam, kādēļ Viņš To ir atstājis.
Psalmi 69:22	Jāņa 19:28–30. Jēzum deva dzert etiķi.
Psalmi 34:21	Jāņa 19:33–36. Neviens no Jēzus kauliem nebija laužts.
Psalmi 31:6	Lūkas 23:46. Jēzus nodeva Savu garu Tēvam un mira.
Psalmi 16:10	Apustuļu darbi 2:31–32; 13:34–35. Glābēja miesa nesamaitājās, jo Viņš tika augšāmcelts.

- Jēzus Kristus ir vienīgais, kura dzimšana, dzīve, nāve un augšāmcelšana tika pravietota pirms Viņa dzimšanas. Kā jūs domājat, kādēļ tika doti tik detalizēti pravietojumi par Glābēja dzīvi? (Šie pravietojumi skaidri parādīja, ka Jēzus bija apsolītais Mesija, pasaules Glābējs.) Kādā veidā šie pravietojumi bija svētība tiem, kas tos pieņēma? (Pravietojumi palīdzēja cilvēkiem uzzināt par Glābēju un iegūt liecību par Viņu, pat pirms Viņš bija dzimis [skat. Mosijas 3:13]. Pravietojumi arī palīdzēja dažiem cilvēkiem atpazīt Viņu, kad Viņš nāca uz Zemes.)

2. „Tas Kungs dara tev labu” (Psalmi 116:7).

Papildus tam, ka psalmos tiek pravietots par Glābēja dzīvi un misiju, daudzos psalmos tiek pausta pateicība par svētībām, piemēram, debesu un Zemes radīšanu; Glābēja žēlastību, piedošanu un mīlestību; Svētajiem Rakstiem un templi.

Debesu un Zemes radīšana

Pārrunājiet tālāk dotos psalmus, kuros pausta pateicība Tam Kungam par debesu un Zemes radīšanu:

Psalmi 19:2
Psalmi 104:5–7, 14, 24
Psalmi 136:3–9

- Kādā veidā debesu un Zemes radīšana liecina par Dieva spēku un mīlestību? (Skat. Almas 30:44; Mozus gr. 6:63). Kādā veidā mēs varam izrādīt savu pateicību par Radīšanas dāvanu?

Glābēja žēlastība, piedošana un mīlestība

Pārrunājiet dažus no tālāk dotajiem psalmiem, kuros pausta pateicība par Glābēja žēlastību, piedošanu un mīlestību:

23. psalms (jūs varat neapspriest šo psalmu, ja to izmantojāt uzmanības piesaistīšanas paņēmienā)

51. psalms (Jūs varat neapspriest šo psalmu, ja jūs pārrunājat to 24. nodarbībā)

Psalmi 59:17

Psalmi 78:38

Psalmi 86:5, 13

Psalmi 100:4–5

Psalmi 103:2–4, 8–11, 17–18

- Ko mēs varam uzzināt par To Kungu no šiem psalmiem? Aiciniet nodarbības dalībniekus pastāstīt, kā viņi ir uzzinājuši par Tā Kunga žēlastību, piedošanu un mīlestību.
- Kas jūs iedvesmo Dāvida lūgumā piedot 51. psalmā? Ko šis psalms māca mums par grēku nožēlošanu un piedošanu? (Ievērojiet pāris pirmos vārdus 4., 9., un 14. pantā. Šie vārdi piemin grēku nožēlošanas svarīgas daļas. Ievērojiet, ka 19. pantā tiek aprakstīts sirds stāvoklis, kādam ir jābūt, lai patiesi nožēlotu.)

Svētie Raksti

Pārrunājiet tālāk dotos psalmus, kuros pausta pateicība par Tā Kunga Svētajiem Rakstiem:

Psalmi 19:8–12

119. psalms

- Kādus vārdus Dāvids izmanto Psalmos 19:8–11, kas apraksta Svētos Rakstus? (Sinonīmi Svētajiem Rakstiem ir *likumi, liecība, pavēles, bauslis, un spriedumi*. Īpašības vārdi, kas apraksta Svētos Rakstus, ir *pilnīgi, patiesi, taisni, skaidri, šķīsti*. Svētie Raksti tiek raksturoti kā jaukāki nekā zelts un saldāki nekā medus.)
- Kādas svētības Svētie Raksti var ienest mūsu dzīvē, kā tas minēts Psalmos 19:8–12? Jūs varētu uzrakstīt šīs svētības uz tāfeles:
 - a. Tie atspirdzina mūsu dvēseli (8. pants).
 - b. Tie vientiesīgos dara gudrus (8. pants).
 - c. Tie dara sirdi priecīgu (9. pants).
 - d. Tie apskaidro mūsu acis (9. pants).
 - e. Tie mūs pamāca (12. pants).
- Kā Svētie Raksti ir svētījuši jūsu dzīvi?
- Psalmists izsaucās uz To Kungu: „Cik Tava bauslība man ir mīļa! To es pārdomāju ik dienas” (Psalmi 119:97; skat. arī pantus 15–16, 33–35, 40, 47–50, 72,

92, 104, 174). Kādā veidā mēs varam sajust šādu mīlestību pret Svētajiem Rakstiem?

- Kādā veidā Svētie Raksti ir „kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem”? (Psalmi 119:105).

Templis

Pārrunājiet dažu no tālāk dotajiem psalmiem par templi. Kad nodarbības dalībnieki lasīs šos psalmus, jūs varētu parādīt vienu vai vairākus attēlus ar templiem.

Psalmi 5:8

Psalmi 15:1–3

24. psalms

Psalmi 27:4

Psalmi 65:5

Psalmi 84:2–3, 5, 11–13

122. psalms

134. psalms

- Ko mēs varam mācīties par templi no šiem psalmiem? Ko mēs varam mācīties par sagatavošanos doties uz templi?

Jūs varētu aicināt nodarbības dalībniekus nodziedāt, nolasīt vārdus dziesmai vai aicināt Sākumskolas bērnus nodziedāt priekšā dziesmu „Es mīlu skatīt templi”.

3. „Kā es atmaksāšu Tam Kungam par visu, ko Viņš man labu darījis?” (Psalmi 116:12)

- Psalmos 116:12 Dāvids jautā: „Kā es atmaksāšu Tam Kungam par visu, ko Viņš man labu darījis?” Kā Dāvids atbildēja uz šo jautājumu? Jūs varētu uzrakstīt katru no Dāvida izteikumiem, kā parādīts tālāk:
 - „Es pacelšu svētības kausu” (116:13).
 - „Es ... piesaukšu Tā Kunga Vārdu” (116:13).
 - „Ak, Kungs, es taču esmu Tavš” (116:16).
 - „Tev es upurēju pateicības upurus” (116:17).
 - „Es pildišu Tam Kungam savus solījumus visas Viņa tautas priekšā, Tā Kunga nama pagalmos” (116:18–19).
- Kādā veidā mēs varam pielietot Dāvida atbildes, lai izrādītu pateicību Tam Kungam?

4. „Paļaujieties uz To Kungu” (Psalmi 4:6)

- Paļaujieties uz To Kungu” ir viena no biežākajām pamācībām Psalmu grāmatā (Psalmi 4:6; 5:12; 9:11; 18:3; 56:12; 62:9; 118:8–9). Kādā veidā mēs paļaujamies uz To Kungu? Kādā veidā jūs esat tikuši svētīti, kad esat paļāvušies uz Viņu?

Nobeigums

Psalmi sniedz iespaidīgu liecību par Jēzus Kristus dievišķo misiju. Tie mums arī atgādina par lielajām svētībām, ko Viņš un mūsu Debesu Tēvs mums ir devuši. Un psalmi min veidus, kā mēs varam paust pateicību par šīm svētībām.

Jūs varētu uzaicināt nodarbības dalībniekus izlasīt pēdējo psalmu (150. psalmu), lai apkopotu Psalmu grāmatas vēstījumu. Sniedziet savu slavēšanas un pateicības liecību.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Pēdējo dienu Baznīcas dziesmas ir iedvesmojuši Vecās Derības psalmi

Paskaidrojiet, ka dziesmu grāmatu varētu uzskatīt kā mūsu Pēdējo dienu pielīdzinājumu psalmiem. Jūs varētu aicināt nodarbības dalībniekus nodziedāt kādu pēdējo dienu Baznīcas dziesmu, kas radīta Vecās Derības psalmu iespaidā. Dažas no šīm dziesmām: “The Lord Is My Shepherd” (Tas Kungs ir mans gans) (*Hymns*, Nr. 108; 23. psalms), “The Lord Is My Light” (Tas Kungs ir mans gaišums), (*Hymns*, Nr. 89; Psalmi 27:1), “How Great Thou Art” (Cik Tu esi varens) (*Hymns*, Nr. 86; Psalmi 8:4–10; 9:2–3), un “Praise to the Lord, the Almighty” (Slava Tam Kungam, Visuaugstākajam) (*Hymns*, Nr. 72; Psalmi 23:6; 150).

2. Svētības, ko iegūstam no garīgo dziesmu dziedāšanas

- Kādas tēmas galvenokārt ietvertas mūsu pēdējo dienu garīgajās dziesmās? (Atbildēs varētu minēt Glābēju, mūsu kā Baznīcas locekļu pienākumus, izturību līdz galam, ticību, mājas un ģimeni, mīlestību, misionāru darbu, lūgšanu, priesterību, praviešus, evaņģēlija atjaunošanu, Svēto Vakarēdienu, kalpošanu, grūtību izturēšanu un Ciānu.) Kā mūs svētī garīgo dziesmu dziedāšana? (Skat. M&D 25:12.)

Pārrunājiet dažus no tālāk dotajiem veidiem, kā garīgo dziesmu dziedāšana var mūs svētīt:

- a. Dziesmas pacilā mūsu garu.
- b. Dziesmas mūs iedvesmo dzīvot taisnīgāk.
- c. Dziesmas atgādina mums par mūsu svētībām.
- d. Dziesmas sniedz mums iespēju dziedāt slavas dziesmas Tam Kungam.
- e. Dziesmas paver mums ceļu uz liecību.
- f. Dziesmas palīdz mums vēltīt sevi Tam Kungam.
- g. Dziesmas palīdz mums just Garu.
- h. Dziesmas palīdz mums būt lielākā saskaņā ar mūsu Debesu Tēvu.
- i. Dziesmas palīdz mums mācīties un mācīt evaņģēliju.

Augstākais Prezidijs teica:

„Iedvesmojoša mūzika ir mūsu baznīcas sanāksmju būtiska daļa. Garīgās dziesmas uzaicina Tā Kunga Garu, rada godbijības sajūtu, vieno mūs kā Baznīcas locekļus un sniedz mums iespēju slavēt To Kungu.

Daži no ievērojamākajiem sprediķiem tiek pasludināti, dziedot garīgās dziesmas. Garīgās dziesmas vedina mūs uz grēku nožēlošanu un labiem darbiem, veido liecību un ticību, mierina nogurušo un noskumušo un iedvesmo mūs izturēt līdz galam” (*Hymns*, ix).

- Vairāki psalmi runā par dziedāšanu kā par liksmošanu, gaviļēšanu un spēlēšanu Tam Kungam (Psalmi 98:4; 100:1; skat. arī 66:2; 95:1–2). Kādā veidā mēs varam labāk izmantot garīgo dziesmu dziedāšanu savās Baznīcas sanāksmēs un mājās, gādājot, lai dziesmu dziedāšana būtu liksma un jēgpilna?
- Pēdējo Vakariņu laikā Jēzus un Viņa apustuļi dziedāja dziesmu (Mateja 26:30). Kā jūs domājat, kā dziesmas dziedāšana palīdzēja Jēzum un Viņa apustuļiem sagatavoties darbam, kas tiem bija veicams?
- Tieši pirms pravietis Džozefs Smits tika nogalināts Kārtidžas cietumā, viņš lūdza Džonu Teiloru nodziedāt dziesmu “A Poor Wayfaring Man of Grief” (*Hymns*, Nr. 29; skat. arī B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 2:282–84). Kā jūs domājat, kā šī dziesma palīdzēja pravietim?

3. Dzejiskās paralēles psalmos

Psalmu studēšana var tikt padziļināta, saprotot dzejas tehniku, ko izmantoja Dāvids un citi ebreju dzejnieki. Viena no šīm tehnikām ir paralēlisms. Viena raksturīga iezīme paralēlismam ir domas atkārtošana dažādos atšķirīgos vārdos. Šāda atkārtošana paplašina vai izceļ domas jēgu. Viens no šāda paralēlisma piemēriem ir redzams Psalmos 102:2–3, kur viena doma tiek pateikta dažādos vārdos piecas reizes („klausī manu lūgšanu”, “manas vaimanas lai nāk Tavā priekšā”, “neapslēp man Savu vaigu”, “piegriez man Savu ausi” un “kad es Tevi piesaucu, steidz paklausīt mani”). Norādiet, kā atkārtošana pastiprina vēstījumu.

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus prātīgi izmantot savas svētības un cienīgi doties uz templi.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:

- a. 1. Ķēniņu 3:5–28. Salamans nomaina savu tēvu, Dāvidu, un kļūst par ķēniņu, un seko Tam Kungam. Tas Kunga parādās Salamanam, kurš lūdz, lai tiktu svētīts ar gaišu sirdsprātu (3:9–12). Tas Kungs svētī Salamanu ar gudrību, bagātībām un godu (3:10–14). Divas sievietes aizved kādu bērnu pie Salamana, kurš gudri nosaka, kura no sievietēm ir bērna māte (3:16–28).
- b. 1. Ķēniņu 5–6; 7:1–12. Ķēniņš Salamans vada nozīmīga tempļa būvniecību (5–6). Viņš liek arī sev uzcelt namu (7:1–12).
- c. 1. Ķēniņu 8:22–66; 9:1–9. Salamans iesvēta templi un lūdz To Kungu svētīt israēliešus ar garīgu un laicīgu labklājību (8:22–53). Tauta pielūdz 14 dienas (8:54–66). Tas Kungs atkal parādās Salamanam, apsolot svētīt israēliešus, ja tie kalpos Viņam, un nolādēt tos, ja tie vērsīsies pie citiem dieviem (9:1–9).
- d. 1. Ķēniņu 10.–11. nodaļa. Salamana slava pieaug viņa labklājības un gudrības dēļ (10:1–13, 24–25). Viņš kļūst ļoti bagāts (10:14–23, 26). Viņš apprec daudzas sievietes, kuras nebija israēlietes un kuras pierunā viņu pielūgt viltus dievus (11:1–10). Tas Kungs dod pārbaudījumus Salamanam (11:11–25). Praviētis paredz, ka Israēls tiks sadalīts Salamana ļaundarību dēļ (11:26–40).

2. Papildu lasāmviela: 1. Ķēniņu 2:1–12; 4:29–34; 7:13–51; 1. Laiku 29; Mācības un Derību 46. nodaļa.

3. Ja jums ir pieejams attēls ar templi, kas tika izmantots sendienās, jūs varētu to izmantot nodarbības laikā (62300; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 118).

**Ieteicamā
nodarbības gaita**

Uzmanības
piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Izlasiet vai palūdziet kādam nodarbības dalībniekam izlasīt eldera Dalina H. Ouksa izteikumu:

„Parasti mēs domājam, ka Sātans uzbrūk mūsu vājībām. ... Taču vājības nav vienīgās mūsu ievainojamības vietas. Sātans var arī uzbrukt mums lietās, par kurām mums šķiet, ka tās ir nesatricināmas, — tādās jomās, kuras mēs uzskatām par savu stipro pusi un ar ko varam lepoties. Viņš var tuvoties mums caur lielākajiem talantiem un garīgajām dāvanām, kas mums pieder. Ja neesam uzmanīgi, Sātans var veicināt mūsu garīgo atkrišanu, ietekmējot mūsu stiprās puses, kā arī izmantojot mūsu vājības” (“Our Strengths Can Become Our Downfall,” *Ensign*, 1994. g. oktobris, 12).

- Kādas ir mūsu stiprās puses, kas var kļūt par mūsu atkrišanas iemeslu?

Paskaidrojiet, kas šī nodarbība ir par ķēniņu Salamanu, par vīru, kurš saņēma lielas dāvanas no Dieva, taču ar laiku sāka izmantot šīs dāvanas netaisnīgi. Iesakiet, lai nodarbības dalībnieki cenšas saskatīt notikumus, kas parāda Salamana pakāpenisko lejupslīdi. Uzsveriet, ka mums ir jāskatās uz Salamana kļūdām, nevis lai viņu nosodītu, bet lai mācītos no viņa kļūdām.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Tieši pirms Dāvids nomira, priesteris Cadoks un pravietis Nātāns iesvētīja Salamanu par jauno ķēniņu. Salamans, kas bija Dāvida un Batsebas dēls, saņēma šādu padomu no sava tēva: „Esi stiprs un parādi sevi kā vīru. Ievēro visu Tā Kunga, sava Dieva, nolikto, lai tu staigātu pa Viņa ceļiem, glabātu stingri Viņa likumus un Viņa baušļus, Viņa tiesas un Viņa liecības, ... lai tev veiktos visā, ko tu dari un kur vien tu grieztos” (1. Ķēniņu 2:2–3).

1. Tas Kungs svētī Salamanu ar gudrību, bagātību un godu.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 3:5–28.

- Drīz pēc tam, kad Salamans kļuva par ķēniņu, Tas Kungs parādījās viņam sapnī un teica: „Saki man, ko lai Es tev dodu?” (1. Ķēniņu 3:5). Ko Salamans prasīja? (Skat. 1. Ķēniņu 3:9.) Ko nozīmē „sirdsgudrība”? (Skat. 1. Ķēniņu 3:28, 5:9.) Kādēļ Salamans jūta, ka viņam ir īpaši vajadzīga šī svētība? (Skat. 1. Ķēniņu 3:7–8.) Kā Dieva gudrība palīdz mūsu pienākumos mājās, darbā, skolā, Baznīcā? Kā mēs varam saņemt šo gudrību?
- Kādēļ Tas Kungs bija apmierināts ar Salamana lūgumu pēc sirdsgudrības? (Skat. 1. Ķēniņu 3:11–12. Salamans lūdza dāvanu, kas palīdzētu viņam kalpot citiem, nevis kaut ko savtīgiem nolūkiem.) Pēc kādām garīgām dāvanām mēs varētu tiekties? (Skat. M&D 46:13–26.) Ar kādiem nosacījumiem Tas Kungs sniedz Gara dāvanas? (Skat. 1. Ķēniņu 3:14; M&D 46:8–12.) Kā mēs varam izmantot šīs dāvanas, lai kalpotu citiem?
- Kādas papildu svētības Tas Kungs sniedza Salamanam? (Skat. 1. Ķēniņu 3:13–14.) Kā šīs svētības var tikt izmantotas, lai kalpotu citiem?
- Kāds bija pirmais gadījums, kurā bija nepieciešams ķēniņa Salamana spriedums? (Skat. 1. Ķēniņu 3:16–22.) Kā Salamans atrisināja šo problēmu? (Skat. 1. Ķēniņu 3:23–28.) Kā Salamana risinājums parādīja, ka Tas Kungs bija svētījis viņu ar gudrību?

2. Ķēniņš Salamans vada nozīmīga tempļa būvniecību un liek, lai viņam uzcelt namu.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 5–6; 7:1–12.

- Kā bija pavēlējis Tas Kungs, Salamans deva norādījumus uzbūvēt templi. (Jūs varētu īsumā pārskatīt 1. Ķēniņu 5:1–6, 17–18; 6:15–36, lai uzsvertu, cik smalki izveidots bija šis templis.) Kā jūs domājat, kādēļ Salamans izmantoja tik augstas kvalitātes materiālus, lai uzbūvētu templi?

- Kā būvniecības laikā celtnieki izrādīja godbijību pret templi? (Skat. 1. Ķēniņu 6:7.)
- Kā Salamans izmantoja savu gudrību, bagātību un slavu, lai nodrošinātu pienācīgu tempļa būvi? (Skat. 1. Ķēniņu 5:1–12. Šo apstākļu dēļ viņš varēja iegūt būvmateriālus un aicināt prasmīgus strādniekus, kas cēla templi.)
- Kādu solījumu Tas Kungs deva Salamanam attiecībā uz templi? (Skat. 1. Ķēniņa 6:11–13.) Kādus līdzīgus solījumus Tas Kungs mums dod šodien? (Skat. M&D 97:15–17.)
- Salamanam arī pašam uzcēla namu. Kā viņa nama izmērs līdzinās Tā Kunga nama izmēram? (Skat. 1. Ķēniņu 6:2–3; 7:2, 6–7.) Kā šis bagātību pielietojums parāda Salamana pakāpenisko pagrimumu?

3. Salamans iesvēta templi.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 8:22–66; 9:1–9.

- Pēc septiņus gadus ilgās celtniecības templis tika iesvētīts. Ko Salamans lūdza iesvētīšanas lūgšanā? (Skat. 1. Ķēniņu 8:22–53.)

Jūs varētu pierakstīt nodarbības dalībnieku atbildes uz tāfeles. Atbildēs varētu minēt:

- Atbildes uz lūgšanām (1. Ķēniņu 8:28–30, 49–52)
- Piedošanu (1. Ķēniņu 8:33–39)
- Lietu (1. Ķēniņu 8:35–36)
- Palīdzību bada un slimību laikā (1. Ķēniņu 8:37)
- Palīdzību kaujā (1. Ķēniņu 8:44–45)

- Šajā iesvētīšanas lūgšanā Salamans lūdza To Kungu palīdzēt viņa ļaudīm daudzās sarežģītās problēmās. Kā tempļa apmeklēšana palīdz mums, kad mūs ir nomākušas problēmas?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Šo jauko tempļu mierā mēs dažkārt rodam risinājumus nopietnām dzīves problēmām. Gara ietekmē dažkārt mēs tur saņemam tīras zināšanas. Templi ir personīgās atklāsmes vietas. Kad mani ir apgrūtinājusi kāda problēma vai grūtības, es esmu devies uz Tā Kunga Namu ar lūgšanu sirdī pēc atbildēm. Šīs atbildes ir nākušas skaidros un nepārprotamos veidos” (“What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple,” *Ensign*, 1985. g. augusts, 8).

- Salamans lūdza, lai templis palīdzētu neticīgos vest pie Tā Kunga (1. Ķēniņu 8:41–43). Kādā veidā templis to spēj? (Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties piemēros, kā viņi vai citi ir kļuvuši ieinteresēti par Baznīcu, jo bija radusies interese par templiem.)
- Pēc tam, kad Salamans izteica iesvētīšanas lūgšanu, viņš ieteica saviem cilvēkiem: „Un lai miers ar To Kungu, mūsu Dievu, ir jūsu sirdīs” (1. Ķēniņu 8:61). Kā jūs domājat, ko nozīmē iegūt „mieru ar To Kungu” sirdī? Kā tempļa apmeklējums palīdz mums gūt sirdsmieru?
- Ko mēs varam darīt, lai saglabātu spēcīgu tempļa ietekmi savā dzīvē? (Atbildēs varētu minēt: Apmeklēt templi pēc iespējas bieži, būt ar derīgu rekomendāciju, izlikt tempļa attēlus savās mājās.)

- Ko cilvēki darīja pēc tam, kad templis bija iesvētīts? (Skat. 1. Ķēniņu 8:62–66.) Kāda bija cilvēku attieksme, kad viņi atgriezās savās mājās pēc tempļa iesvētīšanas un 14 dienu ilgas pielūgšanas? (Skat. 1. Ķēniņu 8:66.) Kā jūs jūtaties, kad atgriežaties mājās no tempļa?
- Kāds bija Tā Kunga vēstījums, kad Viņš apmeklēja Salamanu pēc tempļa iesvētīšanas? (Skat. 1. Ķēniņu 9:3–9. Skat. arī 1. Ķēniņu 6:11–13. Ievērojiet, ka Tas Kungs izteica līdzīgu vēstījumu tempļa būvniecības laikā.) Kā jūs domājat, kādēļ bija nepieciešams Salamanam atgādināt par viņa derībām? Kā Tas Kungs mums atgādina par mūsu derībām?

4. Salamans kļūst ārkārtīgi bagāts un apprec vairākas sievietes, kuras nav israēlītes un kuras pārliecina viņu pielūgt elkus.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 1:10–11.

- Kā Salamana bagātības un slava pieauga pēc tam, kad bija uzbūvēts templis? (Skat. 1. Ķēniņu 10:1–15, 24–25.) Kādā veidā Salamans nepareizi izmantoja šīs svētības? (Skat. 1. Ķēniņu 10:16–23, 26–29. Norādiet, ka viņš tās izmantoja, lai celtu savu valstību, nevis Dieva valstību.) Kā būtu jāizmanto gudrība, bagātība un slava? (Skat. Jēkaba gr. 2:18–19.)
- Kā Salamana sievu izvēle parādīja, ka viņš bija novērsies no Dieva? (Skat. 1. Ķēniņu 11:1–2. Viņš neprecējās derībā.) Ko Salamana sievas, kas nebija israēlītes, ietekmēja viņu darīt? (Skat. 1. Ķēniņu 11:3–8.)
- Ko Tas Kungs darīja, kad Salamans lauza savas derības un novērsās? (Skat. 1. Ķēniņu 11:9–14, 23–25, 33–36.)
- Kā jūs domājat, kā gudrības, bagātības un slavas svētības veicināja Salamana pagrimumu? Kā jūs esat novērojuši, kā šādas priekšrocības ir sekmējušas cilvēku pagrimumu mūsdienās? Kā mēs varam nodrošināties, lai mūsu priekšrocības nekļūst mums par grimšanas iemeslu? (Skat. 1. Ķēniņu 8:61; M&D 88:67.)

Elders Dalins H. Ouks teica:

„Kādā veidā ... mēs atturam savas priekšrocības no tā, lai tās kļūtu par mūsu pagrimuma veicinātājiem? Īpašība, kas mums ir jāattīsta, ir pazemība. Pazemība ir dižens aizsargs. Pazemība ir pretinde lepnībai. Pazemība ir mācīšanās, īpaši garīgo lietu mācīšanās katalizators. Caur pravieti Moroniju Tas Kungs mums deva lielu ieskatu pazemības nozīmīgumā: „Es dodu cilvēkiem vājības, lai tie varētu būt pazemīgi; un Mana labvēlība ir pietiekama visiem cilvēkiem, kas pazemojas Manā priekšā; jo, ja tie pazemojas Manā priekšā un tiem ir ticība Manī, tad Es darīšu, ka vājības kļūs tiem par spēku” (Etera 12:27).

Mēs varētu arī teikt, ka, ja vīrietis un sieviete pazemojas Dieva priekšā, Viņš palīdzēs tiem pasargāt viņu priekšrocības, lai tās nekļūtu par vājībām, lai pretinieks neizmantotu tās viņu iznīcināšanai. ...

... Ja mēs esam pazemīgi un mācāmi, ja sadzirdam Dieva pavēles un Viņa vadītāju padomus un Gara čukstus, mēs varam tikt vadīti savu garīgo dāvanu, savu sasniegumu un visu citu mūsu taisnīgo priekšrocību izmantošanā. Un mēs varam tikt vadīti, lai zinātu, kā izvairīties no Sātana centieniem izmantot mūsu priekšrocības, lai veicinātu mūsu pagrimumu.

Mums ir jāatceras visā šajā paļauties uz Tā Kunga vadību un apsolījumu: „Esi pazemīgs; un Tas Kungs, tavs Dievs vedīs tevi aiz rokas un dos tev atbildes uz tavām lūgšanām” (M&D 112:10)” (“Our Strengths Can Become Our Downfall,” *Ensign*, 1994. g. oktobris, 19).

Nobeigums

Paudiet savu pateicību par garīgajām un materiālajām svētībām, ko Tas Kungs jums ir sniedzis, un par templi. Mudiniet nodarbības dalībniekus kļūt pazemīgākiem Tā Kunga priekšā, lai tie varētu izmantot savas svētības apdomīgi un cieņīgi ieiet templī.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Lai viņa sirds nepaaugstinās pār saviem brāļiem” (5. Mozus 17:20)

- Palūdziet kādu nodarbības dalībnieku skaļi izlasīt 5. Mozus 17:14–20. Kā šo pantu pielietošana būtu mainījusi Salamana dzīvi un viņa ķēniņvalsts cilvēku dzīvi?

2. Tempļu iesvētīšanas lūgšanas

Ja kāds nodarbības dalībnieks ir apmeklējis tempļa iesvētīšanu, palūdziet vienu vai divus no viņiem pastāstīt par savu pieredzi. Jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekus sagatavoties dalīties divos vai trijos ieskatos no kādas pēdējo dienu tempļa iesvētīšanas lūgšanas. (Mācības un Derību 109. nodaļa satur lūgšanu, kas tika teikta Kērtlandes Tempļa iesvētīšanā. Jauno tempļu iesvētīšanas lūgšanas dažreiz tiek publicētas žurnālā *Ensign*.)

- Kā iesvētīšanas lūgšanām būtu jāietekmē mūsu personīgā dzīve?

Prezidents Džozefs Fildings Smits teica: „Kad mēs iesvētām Tā Kunga namu, tas, ko mēs patiešām darām, ir veltām sevi kalpošanā Tam Kungam ar derību, ka mēs izmantosim šo namu tādā veidā, kā Viņš ir paredzējis, lai tas tiktu izmantots” (*Church News*, 1972. g. 22. janvāris, 3).

Ļaunu vadītāju un taisnīgu vadītāju ietekme

27.
stunda

1. Ķēniņu 12–14; 2. Laiku 17; 20

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus attīstīt labas vadītāja īpašības, lai viņi varētu ietekmēt citus dzīvojot taisnīgi.

- Sagatavošanās**
- Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 1. Ķēniņu 12:1–20. Rehabeāms stājas sava tēva, Salamana, vietā un kļūst par Israēla divpadsmit cilšu ķēniņu. Viņš noraida gudro vīru padomu kalpot savai tautai un tā vietā cenšas uzlikt tiem lielākas nastas (12:1–15). Ķēniņvalsts tiek sadalīta, kad desmit ciltis saceļas (12:16–19; desmit ciltis saglabā Israēla ķēniņvalsts nosaukumu, un Jūdas un Benjamīna ciltis paliek Rehabeāma valdišanā un tika saukti par Jūdas ķēniņvalsti). Israēla ķēniņvalsts ieceļ Jerobeāmu par ķēniņu, kurš agrāk bija Salamana ķēniņvalsts pārvaldnieks (12:20).
 1. Ķēniņu 12:25–33; 13:33–34; 14:14–16, 21–24. Jerobeāms vada savu tautu elkdievībā un aizvieto priesterus ar vīriešiem, kuri nav levīti (12:25–33; 13:33–34; lai izskaidrotu, ko nozīmē augstienes un elku koki, skatiet otro papildu ierosinājumu mācīšanai). Praviētis pravieto par Jerobeāma ģimenes iznīcināšanu un Israēla izklīdināšanu (14:14–16). Rehabeāms noved Jūdas ķēniņvalsti elkdievībā (14:21–24).
 2. Laiku 17:1–10; 20:1–30. Rehabeāma mazmazdēls Jošafāts taisnīgi valda pār Jūdas ķēniņvalsti, iznīcinot augstienes un elku kokus un sūtot levītus pa visu Jūdeju, lai mācītu no Tā Kunga likumu grāmatas (17:1–10). Tas Kungs tiem pasaka, ka cīņa nav viņu, bet tā pieder Tam Kungam. Viņu uzbrucēji karo savā starpā un nogalina cits citu (20:1–30).
 - Papildu lasāmviela: 1. Ķēniņu 11:26–40; 2. Ķēniņu 17:20–23.
 - Ja jūs izmantojat paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, paņemiet vecu apģērbu, ko varētu saplēst vairākos gabalos, vai lielu papīra lapu un izgrieziet kāda apģērba formu.
-

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai pašā izdomātu).

Paņemiet vecu apģērba gabalu vai izriezto papīra apģērba formu un saplēsiet to 12 gabalos. Paskaidrojiet, ka Salamana dzīves beigās praviētis Ahija paredzēja, ka Jerobeāms, viens no Salamana 12 pārvaldniekiem pār nodevām un darbu, pārņems lielāko daļu Israēla tautas. Lai to attēlotu, Ahija izmantoja savu jauno apģērbu un sarāva to 12 gabalos, un 10 gabalus iedeva Jerobeāmam (1. Ķēniņu 11:29–32).

Glābējs mācīja, ka „ikviena valsts, kurā iekšējs naidis, aiziet bojā” (Mateja 12:25). Paskaidrojiet, ka tieši tas notika ar Israēla ķēniņvalsti pēc Salamana nāves. Šī mācību stunda ir par ļauno un taisnīgo vadītāju ietekmi uz sadalīto Israēla ķēniņvalsti.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Israēla ķēniņvalsts ir sadalīta galvenokārt Rehabeāma bargās vadīšanas dēļ.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 12:1–20.

Jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles šādu apgalvojumu:

Labs vadītājs:

1. Kalpo.

- Pēc tam, kad Salamans nomira, par Israēla ķēniņu kļuva viņa dēls Rehabeāms. Kādas izmaiņas vēlējās israēlieši, lai veiktu Rehabeāms, atsaucoties uz to, kā valdīja viņa tēvs? (Skat. 1. Ķēniņu 12:3–4.) Kādus padomus Rehabeāmam deva vecākie vīrieši, lai viņš varētu valdīt sekmīgi? (Skat. 1. Ķēniņu 12:6–7; 2. Laiku 10: 7.) Kāpēc mūs visdrīzāk pozitīvi ietekmēs vadītājs, kurš ir laipns un kurš mums kalpo? Kā mēs varam pielietot šo padomu mājās, baznīcā, skolā vai darbā? (Skat. M&D 121:41–46.) Kādi ir daži no piemēriem, ko jūs esat redzējuši, kad vecāki vai citi vadītāji veiksmīgi pielieto šo padomu?
- Pēc tam, kad Rehabeāms bija noraidījis vecāko vīriešu padomu, viņš vērsās pie jauniem vīriešiem, kurus viņš bija pazinis savā jaunībā. Kāds bija viņu padoms? (Skat. 1. Ķēniņu 12:8–11.) Kādas sekas bija tam, ka Rehabeāms nolēma sekot viņu padomam? (Skat. 1. Ķēniņu 12:12–17. Paskaidrojiet, ka frāze “Israēls aizgāja atpakaļ savās teltīs” attiecas uz desmit ciltīm, kas atšķēlās no Rehabeāma ķēniņvalsts.) Kā šīs sekas būtu atšķirušās, ja Rehabeāms būtu paklausījis vecāko vīru padomiem? (Skat. 1. Ķēniņu 12:7.)
- Jerobeāms bija bijis viens no Salamana 12 pārvaldniekiem pār nodevām un pār darbu. Salamana valdīšanas beigās pravietis Ahija pravietoja, ka Jerobeāms kļūs pār daudzu Israēlas cilšu ķēniņu (1. Ķēniņu 11:29–31; skat. paņēmienu uzmanības piesaistīšanai). Kādā veidā šis pravietojums piepildījās? (Skat. 1. Ķēniņu 12:20. Jūdas un Benjamīna ciltis palika ar Rehabeāmu dienvidu ķēniņvalsti jeb Jūdas ķēniņvalsti. Pārējās desmit ciltis sekoja Jerobeāmam uz ziemeļu ķēniņvalsti jeb Israēla ķēniņvalsti.)

2. Jerobeāms un Rehabeāms noved savas ķēniņvalstis pie elkdievības.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 12:25–33; 13:33–34; 14:14–16, 21–24.

Jūs varētu pierakstīt klāt pie uzrakstītā apgalvojuma uz tāfeles:

Labs vadītājs:

1. Kalpo.

2. Paļaujas un paklausa Tam Kungam.

- Caur pravieti Ahiju, Tas Kungs apsoliņa Jerobeāmam, ka viņam tiks dots „pastāvīgs nams” (ķēniņvalsts), ja viņš staigās Tā Kunga ceļus (1. Ķēniņu 11:38). Kā Jerobeāms zaudēja šī apsoliņuma svētības? (Skat. 1. Ķēniņu

12:25–33.) Kādēļ Jerobeāms izveidoja zelta teļus, augstienes un iecēla viltus priesterus? (Skat. 1. Ķēniņu 12:26–33; 13:33–34.)

Paskaidrojiet, ka Jerobeāms baidījās, ka, ja viņa tauta dosies uz Jeruzālemi pielūgt Dievu, viņi varētu atgriezties pie Rehabeāma. Cenšoties kontrolēt savu tautu un saglabāt viņu lojalitāti, viņš izveidoja zelta teļus Bētelē un Danā, divās ķēniņvalsts ziemeļu pilsētās, un aicināja savu tautu pielūgt tajās pilsētās. Šādi rīkojoties, viņš ļāva savām bailēm par sakāvi ņemt virsroku pār paļāvību uz Tā Kunga apsoliņumiem. Norādiet, ka gudrs vadītājs paļaujas uz To Kungu un nepieņem lēmumus, kas balstīti uz bailēm vai personīgo spriestspēju.

- Kad saslima Jerobeāma dēls, viņš vēlējās saņemt palīdzību no pravieša Ahija. Ko Ahija pravietoja par Jerobeāma namu (ģimeni) un ķēniņvalsti? (Skat. 1. Ķēniņu 14:14–16. Šī pravietojuma papildīšanās ir aprakstīta 2. Ķēniņu 17:20–23.)
- Līdzīgi Jerobeāmam, Rehabeāms arī nepaklausīja Dievam, novedot cilvēkus elkdievībā (1. Ķēniņu 14:21–24). Šo abu ķēniņu nekrietnajai vadībai bija ilgstošas sekas. Pēc daudziem gadiem abas ķēniņvalstis tika izkaisītas un paņēmtas gūstā (Israēlu aizveda gūstā asīrieši un Jūdu aizveda babilonieši), jo viņi turpināja savas nekrietnās tradīcijas. Kā vienam nekrietnam ķēniņam var būt tik liela ietekme uz tik daudziem cilvēkiem?

Jūs varētu norādīt, ka mums nav jāatspoguļo nekrietnu vadītāju rīcība, ko izdarīja Israēla un Jūdas tautas. Dievs mums ir devis rīcības brīvību, un mēs varam izmantot šo spēku, lai izvēlētos labo, neskatoties uz to, ja vadītāji izvēlas ļauno (Helamana 14:30–31).

3. Jošafāts vada Jūdas ķēniņvalsti sekot Tam Kungam un Viņa praviešiem.

Māciet un pārrunājiet 2. Laiku 17:1–10; 20:1–30.

Jūs atkal varētu pierakstīt klāt pie saraksta uz tāfeles:

Labs vadītājs:

1. *Kalpo.*
2. *Paļaujas un paklausa Tam Kungam.*
3. *Tic Dievam.*
4. *Māca no Svētajiem Rakstiem.*
5. *Seko praviešiem.*

- Trīs paaudzes pēc Rehabeāma viņa mazmazdēls Jošafāts valdīja pār Jūdas ķēniņvalsti. Kā Jošafāts parādīja savu personīgo taisnīgumu? (Skat. 2. Laiku 17:3–4, 6.) Kā mūsu personīgā nodošanās taisnīgumam ietekmē mūsu spēju vadīt citus?
- Jošafāts „nopostīja augstieņu svētnīcas un elku kokus Jūdā” (2. Laiku 17:6). Kā jūs domājat, ko cilvēki no tā mācījās? (Skat. 2. Laiku 20:12–13, uzsverot, ka “viss Jūda bija nostājies Tā Kunga priekšā, arī viņu mazie bērni, viņu sievas un viņu dēli”.) Ko mēs varētu izskaust no savām mājām un savas personīgās dzīves, lai mēs varētu pielūgt Dievu ar lielāku nodošanos?
- Jošafāts sūtīja levītus visā ķēniņvalstī, lai tie mācītu cilvēkiem „Tā Kunga bauslības grāmatu” (2. Laiku 17:9). Kā jūs domājat, kā Jūdas ļaudis ietekmēja tas, ka viņi tika mācīti no Svētajiem Rakstiem? Kā jums ir palīdzējusi personīgā un

ģimenes kopīgā Svēto Rakstu studēšana? Kā Svēto Rakstu studēšana mājās ietekmē mūsu ģimeni un Baznīcu kopumā?

Prezidents Ezra Tafts Bensons mācīja: „Bieži mēs pieliekam lielas pūles, lai paaugstinātu aktivitātes līmeni mūsu stabos. Mēs cītīgi strādājam pie tā, lai celtos Svētā Vakarēdiena sanāksmes apmeklētības procenti. Mēs strādājam pie tā, lai lielāks procents no mūsu jaunajiem vīriešiem dotos misijā. Mēs cenšamies palielināt to cilvēku skaitu, kas ir laulājušies templī. Visi no šiem ir uzteicami un nozīmīgi centieni valstības celšanā. Taču tad, kad atsevišķi Baznīcas locekļi un viņu ģimenes regulāri un pastāvīgi studē Svētos Rakstus, šis pārējās aktivitāšu jomas piepildīsies automātiski. Pieaugs liecības. Tiks spēcīgāka apņēmība. Tiks nostiprinātas ģimenes. Plūdis personīgā atklāsme” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 44).

- 2. Laiku 20. nodaļā tiek aprakstīts Jūdas ļaužu briesmīgais nemieru periods, kad trīs tautas pieteica tiem karu. Ķēniņam Jošafātam un viņa ļaudīm iznākums šķita drūms, jo viņu skaits bija ievērojamāki mazāks. Ko Jošafāts darīja, lai saņemtu palīdzību? (Skat. 2. Laiku 20:3–13.) Kāda bija Tā Kunga atbilde uz šo lūgumu? (Skat. 2. Laiku 20:14–17. Norādiet, ka šī atbilde nāca caur pravieti Jahaziēlu.) Kādu padomu Jošafāts deva saviem ļaudīm? (Skat. 2. Laiku 20:20.) Kādā veidā mēs kā Pēdējo dienu svētie šodien esam mazākumā, līdzīgi Jūdas tautai sendienās? Kādā veidā Jošafāta padoms attiecas uz mums?
- Atcerēdamies pravieša Jahaziēla pārliecību, ka cīņa piederēja Dievam, Jošafāts iecēla dziedātājus, lai slavētu To Kungu, nevis cīnītos. Kad tie sāka dziedāt, Tas Kungs tos aizsargāja, liekot uzbrucējiem karot savā starpā un iznīcināt citam citu (2. Laiku 20:21–24). Kā mēs tiekam pasargāti, kad atceramies un paklausām dzīvā pravieša vārdiem?
- Pretstatā Jerobeāmam un Rehabeāmam, kas noveda savus ļaudis elkdievībā, Jošafāts ietekmēja Jūdas ļaudis kļūt pazemīgiem Tā Kunga priekšā (2. Laiku 20:3–4). Kādus piemērus jūs esat redzējuši, kad taisnīgi vadītāji ir spējuši ietekmēt citus? Ko mēs varam darīt, lai palīdzētu dzīvot taisnīgi tiem, kam mēs kalpojam?

Nobeigums

Lieciniet par spēku, kas piemīt vadītājiem, lai vadītu cilvēkus no nekrietnības uz taisnīgumu. Atgādiniet nodarbības dalībniekiem par mūsu atbildību vadīt savos aicinājumos Baznīcā, sabiedrībā, darbā un mājās. Mudiniet nodarbības dalībniekus būt labiem vadītājiem un kalpot, uzticēties un paklausīt Tam Kungam, ticēt Viņam, mācīt no Svētajiem Rakstiem un sekot praviešiem.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Pārvarēt vienaudžu negatīvo spiedienu

- Israēla ķēniņvalsts tika sadalīta galvenokārt tāpēc, ka Rehabeāms izvēlējās sekot aplamajiem savu vienaudžu padomiem (1. Ķēniņu 12:9–16). Kā mēs varam stāties pretī kārdinājumam sekot aplamajiem mūsu draugu padomiem?

Elders Malkoms S. Džepsens teica:

„Pie daudziem no jums ... agrāk vai vēlāk vērsīsies viens vai vairāki jūsu „draugi”, kas vilinās jūs darīt kaut ko, jums saprotami aizliegtu. ...

Jūsu, tā saucamie, draugi jums teiks: „Neviens to neuzzinās.” „Nekas jau no tā nemainīsies!”

... Jums nav jānoraida savi draugi, kas iet pa nepareizu ceļu; jums nav pat jāatsakās no viņiem. Jūs varat būt viņu draugs, kas rūpējas un ir gatavs palīdzēt viņiem tad, kad viņi ir gatavi saņemt palīdzību. Jūs varat runāt ar viņiem un iedvesmot viņus, un sniegt viņiem savu liecību. Vadiet viņus ar savu piemēru.

Taču nekad neļaujieties, lai jūsu draugi jūs novestu līdz tam, kas nepatīktu jūsu Tēvam Debesīs, kad viņi apgalvo, ka šāda rīcība no jūsu puses izrādītu draudzību. Jums ir jāizvēlas starp to, ko domā draugi, un to, ko domā Tas Kungs.

Ja tas tā notiek, izvēlieties To Kungu un meklējiet jaunus draugus” (Conference Report, 1990. g. aprīlis, 59; vai *Ensign*, 1990. g. maijs, 45).

2. Ko nozīmē *augstienes un elku koki*

Tālāk dotie paskaidrojumi palīdzēs jums izskaidrot viltus pielūgšanu, ko ieviesa Jerobeāms un Rehabeāms.

Augstienes (1. Ķēniņu 12:31): altāri, kas tika celti kalnu virsotnēs. Kad cilvēki nodevās elkdievībai, viņi apgānīja šos altārus un izmantoja tos elku pielūgšanai.

Elku koki (1. Ķēniņu 14:15): Pagānu pielūgšanas vietas, kur cilvēki dažkārt amorāli uzvedās.

3. „Un ... jūs kalposit dieviem, kas ir cilvēku roku darbs” (5. Mozus 4:28)

- Kad Jerobeāms izveidoja zelta teļus un cilvēki pielūdza augstienēs un elku kokos, viņš un viņa tauta neņēma vērā Mozus brīdinājumus pirms 500 gadiem (5. Mozus 4:25–28). Kādu nelaimi viņi sev piesauca? Kas tika apsolīts, ja viņi vērsīsies pie Tā Kunga, nevis viltus elkiem? (Skat. 5. Mozus 4:29–31.)

4. Vadības mācīšana, izmantojot priekšmetus

Paņemiet uz nodarbību līdz divus identiskus komplektus ar klučiem (vai ar citiem priekšmetiem). Aiciniet divus nodarbības dalībniekus piedalīties demonstrēšanā. Katram dalībniekam iedodiet kluču komplektu. Nozīmējiet vienu nodarbības dalībnieku būt par vadītāju un otru par sekotāju. Lūdziet, lai abi pagriežas viens pret otru ar mugurām, lai viņi neredzētu viens otra klučus. Lūdziet, lai vadītājs no klučiem kaut ko ātri uzceļ un dod norādījumus sekotājam, kā uzbūvēt tādu pašu būvi. Sekotājs nedrīkst uzdot jautājumus, kamēr seko norādījumiem. Neviena no dalībniekiem nedrīkst skatīties uz otra klučiem, līdz būve ir pilnībā pabeigta.

Kad sekotājs ir pabeidzis celšanu, pārrunājiet, cik svarīgi vadītājam ir sniegt skaidrus norādījumus un sekotājam uzmanīgi klausīties. Ja sekotājs ir uzbūvējis būvi, kas ir identiska vadītāja būvei, paslavējiet abus dalībniekus un lūdziet pārējos nodarbības dalībniekus komentēt, kas viņiem labi izdevās. Ja demonstrējums ir noslēdzies ar divām atšķirīgām būvēm, uzdodiet šādus jautājumus:

- Vai vadītājs varēja dod norādījumus skaidrāk? Vai sekotājs varēja klausīties uzmanīgāk? Kā tas būtu palīdzējis, ja sekotājam būtu ļauts apskatīties, kā vadītājs ir uzbūvējis savu būvi?
- Kā mēs varam pielietot to, ko mēs esam iemācījušies no šī demonstrējuma, savos Baznīcas aicinājumos vai savās mājās?

1. Ķēniņu 17–19

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus likt Dievu pirmajā vietā savā dzīvē un meklēt vadību un mierinājumu dzīvo praviešu vārdos un Svētā Gara čukstos.

- Sagatavošanās**
- Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 1. Ķēniņu 17. nodaļa. Elija aizzīmogo debesis pret lietu, bēg no Ahaba un Izebeles un brīnumainā veidā izdzīvo tuksnesī (17:1–6). Tas Kungs sūta Eliju pie atraitnes, kas dod viņam ēdienu un ūdeni (17:7–16). Elija uzceļ atraitnes dēlu no mirušajiem (17:17–24).
 1. Ķēniņu 18. nodaļa. Pēc vairāk kā diviem bada gadiem Elija satiekas ar Ahabu un izaicina Baala priesterus piesaukt uguni no debesīm pār viņu upuri (18:1–2, 17–24). Baala priesteriem neveicas viņu centienos, bet Elija lūdz To Kungu sūtīt no debesīm uguni, lai sadedzinātu upuri, ko viņš bija sagatavojis (18:25–40). Elija lūdz, lai beigtos bads, un Tas Kungs sūta lietu (18:41–46).
 1. Ķēniņu 19. nodaļā. Izebele cenšas nogalināt Eliju (19:1–2). Elija bēg uz tuksnesi, un viņu paēdina eņģelis (19:3–8). Elija dodas uz Horebu, kur viņu mierina Svētais Gars un norāda turpināt Dieva darbu (19:9–19).
 - Palūdziet kādam nodarbības dalībniekam sagatavoties sniegt īsu pārskatu par Elijas spēkošanos ar Baala priesteriem (1. Ķēniņu 18:17–40).

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Dalieties tālāk dotajā stāstā, ko sniedza elders Tomass S. Monsons:

„Dzimis nabadzībā, bet uzaudzināts ticībā, [Hosē Garsija] gatavojās saņemt aicinājumu doties misijā. Es biju klāt, kad tika saņemts viņa ieteikums. Tur bija lasāms paziņojums: „Brālis Garsija kalpos, un tas būs liels upuris, kas jānes viņa ģimenei, jo viņš ģimenei sniedz nozīmīgu atbalstu. Viņam pieder tikai viens — tā ir viņam dārga pastmarku kolekcija — kuru viņš ir gatavs pārdot, ja tas būs nepieciešams, lai palīdzētu finansēt viņa misiju.”

Prezidents [Spensers V.] Kimbals uzmanīgi noklausījās šajā ziņojumā, kas viņam tika nolasīts, un tad atbildēja: „Lai viņš pārdod savu pastmarku kolekciju. Šāds upuris viņam būs par svētību.”

Aiciniet nodarbības dalībniekus padomāt par to, kā viņi reaģētu uz to, ja viņiem tiktu prasīts, lai viņi atdod visu, kas tiem pieder, lai kalpotu Tam Kungam. Tad turpiniet stāstu:

„Tad, zibinošām acīm un ar smaidu sejā, šis mīlošais pravietis teica: „Katru mēnesi Baznīcas galvenā mītne saņem tūkstošiem vēstuļu no visas pasaules. Pārliecinieties, lai mēs saglabātu šīs pastmarkas un nodotu tās Hosē, kad viņš būs beidzis savu misiju. Viņam, bez jebkādas samaksas, piederēs labākā kolekcija nekā jebkuram citam jaunam vīrietim visā Meksikā” (Conference Report, 1978. g. oktobris, 83; vai *Ensign*, 1978. g. novembris, 56).

Paskaidrojiet, ka tad, kad mēs liekam Dievu pirmajā vietā savā dzīvē, balvas, ko mēs saņemam, ir daudz lielākas, nekā mēs esam ziedojuši. Šajā mācību stundā tiks stāstīts par diviem cilvēkiem — Eliju un atraitni no Sareptas — kas saņēma lielas svētības, jo vēlējās sekot Dievam, pat ja tas bija grūti izdarāms.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Pēc tam, kad Jerobeāms noveda Israēla ķēniņvalsti elkdievībā, viņš un viņa pēcteči tika iznīcināti. Tam sekoja vēl citi ķēniņi — elkdievības piekritēji. No šiem valdniekiem Ahabs bija ķēniņš, kas „izaicināja Tā Kungu, Israēla Dievu, vēl vairāk nekā visi ķēniņi, kādi Israēlā bija pirms viņa bijuši” (1. Ķēniņu 16:33). Viņš apprecēja Izebelu, pieņēma, ka viņa pielūdz Baalu, un mudināja savus ļaudis pievienoties viņam un pielūgt viltus dievu. Pravietis Elija nodeva brīdinājuma vārdus Ahabam un viņa ķēniņvalstij.

1. Elija aizzīmogo debesis, brīnumainā veidā izdzīvo un uzceļ atraitnes dēlu no mirušajiem.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 17. nodaļu.

- Ahaba un viņa tautas nekrietnību dēļ Elija paziņoja: „Šajos nākamajos gados nebūs ne rasas, ne lietus, kā vienīgi pēc mana vārda pavēles” (1. Ķēniņu 14:1; slīpraksts pievienots). Kādēļ Elija varēja sniegt šādu paziņojumu? (Jūs varētu salīdzināt Eliju ar Nefiju, Helamana dēlu, kam tika dots līdzīgs spēks. Tā Kunga iemesli, kāpēc Viņš pieļauj, ka viss tiek darīts saskaņā ar Nefija vārdiem, atrodamī Helamana 10:4–5.)
- Pēc tam, kad Elija paziņoja, ka ķēniņvalstī nebūs lietus, Tas Kungs pavēlēja viņam bēgt. Kā Elija atbildēja uz Tā Kunga pavēli? (Skat. 1. Ķēniņu 17:2–5.) Ko mēs varam mācīties no Elijas atbildes?

Elders Gordons B. Hinklijs teica:

„Es smeļos spēku no vienkāršā apraksta par pravieti Eliju, kurš brīdināja ķēniņu Ahabu par sausumu un badu, kas skars zemi. Bet Ahabs to izsmēja. Un Tas Kungs lika Elijam bēgt un paslēpties Kritas līcī, un tur viņš dzers no šīs upes un kraukļi viņu pabaros. Un Svētajos Rakstos lasāms vienkāršs un brīnišķīgs paziņojums: „Un viņš aizgāja un rīkojās pēc Tā Kunga vārda.” (1. Ķēniņu 17:5.)

Nebija nekādas atrunāšanās. Nebija nekādas aizbildināšanās. Nebija nekādas izvairīšanās. Elija vienkārši aizgāja un rīkojās pēc Tā Kunga vārda. Un viņš tika pasargāts no šausmīgajām nelaimēm, kas atgadās ar tiem, kas izsmej, atrunājas un apšaubā” (Conference Report, 1971. g. oktobris, 159; vai *Ensign*, 1971. g. decembris, 123–24).

- Kā Elija izdzīvoja tukšnesī pēc tam, kad sākās sausums? (Skat. 1. Ķēniņu 17:4, 6.) Kāda jums ir bijusi pieredze, kad Tas Kungs jūs ir atbalstījis fiziski vai garīgi?
- Ko Tas Kungs bija sagatavojis, lai palīdzētu Elijam pēc tam, kad strauts tukšnesī bija izžuvis? (Skat. 1. Ķēniņu 17:7–13.) Ko tas mums māca par to, kā Tas Kungs palīdz tiem, kam ir nepieciešama palīdzība? (Paskaidrojiet, ka bieži tiem, kam ir nepieciešama palīdzība, Tas Kungs palīdz caur citu cilvēku kalpošanu.) Kā jūs esat redzējuši To Kungu palīdzam citiem caur citu cilvēku palīdzību? Ko mēs varam darīt, lai palīdzētu tiem, kam ir kāda vajadzība?

Elders Džefrijs R. Holands teica: „Es zinu, ka mēs katrs varam kaut ko darīt, lai arī cik šķietami maza būtu šī lieta. Mēs varam godīgi maksāt desmito tiesu un dod gavēņa un citus ziedojumus. ... Un mēs varam meklēt citus veidus, kā palīdzēt. Cienījamu lietu labā un cilvēkiem, kam ir nepieciešama palīdzība, mēs varam ziedot savu laiku, ja mums nav naudas, un mēs varam sniegt mīlestību, kad nav vairs laika. Mēs varam dalīties maizes klaipā, kas mums ir, un paļauties uz Dievu, ka eļļas krūka nekļūs tukša” (Conference Report, 1996. g. aprīlis, 41; vai *Ensign*, 1996. g. maijs, 31).

- Kā atraitne atbildēja uz Elijas lūgumu pēc dzeramā ūdens? (Skat. 1. Ķēniņu 17:10–11. Viņa gāja pakal ūdenim nevilcinoties.) Ko atraitne teica, kad Elija lūdza maizi? (Skat. 1. Ķēniņu 17:11–12.) Ko Elija viņai apsoliņa? (Skat. 1. Ķēniņu 17:13–14.) Ko atraitne tad darīja? (Skat. 1. Ķēniņu 17:15). Ko mēs varam mācīties no atraitnes atbildes?

Elders Holands teica, ka atraitnes atbilde, kad Elija lūdza maizi, bija „ticības izpausme — tik liela šādos apstākļos, kādu es vispār zinu Svētajos Rakstos. ... Iespējams, nebūdamā pārliecināta pat to, kāda būs viņas ticības cena ..., vispirms viņa atnesa Elijam nelielu maizes klaipu, acīmredzot domādama, ka, ja nebūs pietiekami daudz maizes palicis pāri, tad vismaz viņa ar dēlu mīrs tīrā žēlsirdības rīcībā” (Conference Report, 1996. g. aprīlis, 39; vai *Ensign*, 1996. g. maijs, 29).

- Kā jūs domājat, kādēļ Dievs pavēlēja atraitnei paēdināt Eliju, kad viņai pašai bija tik maz ēdamā? Kādas svētības atraitne saņēma savas paklausības dēļ? (Skat. 1. Ķēniņu 17:16). Kas ir tas, ko Dievs no mums prasa, kas varētu mums būt grūti izpildāms? Kā mēs varam tikt svētīti, ja liekam Dievu pirmajā vietā un darām to, ko Viņš prasa, neskatoties pat uz to, ja tas varētu būt grūti izpildāms?

Prezidents Ezra Tafts Bensons mācīja:

„Kad mēs liekam Dievu pirmajā vietā, pārējās visas lietas stāsies savā atbilstošajā vietā vai arī atstās mūsu dzīvi. Mūsu mīlestība pret To Kungu valdīs pār mūsu vēlmēm, mūsu laika izmantošanu, mūsu interesēm un mūsu prioritātēm. ...

Lai Dievs svētī mūs, lai mēs liktu [Viņu] pirmajā vietā un tādēļ varētu iegūt mieru šajā dzīvē un mūžīgajā dzīvē un prieka pilnību nākamajā dzīvē” (Conference Report, 1988. g. aprīlis, 3, 6; vai *Ensign*, 1988. g. maijs, 4, 6).

- Ko Elija darīja, kad atraitne kļuva slima un nomira? (Skat. 1. Ķēniņu 17:17–22.) Ar kādu spēku Elija spēja atgriezt atraitnes dēlu atpakaļ dzīvē? Kā jūs dzīve ir tikusi svētīta caur priesterības spēku?

2. Elija izaicina Baala priesterus un atver debesis lietum.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 18. nodaļu.

- Trešajā bada gadā Tas Kungs pavēlēja Elijam: „Ej parādies Ahabam, un Es gribu likt lietum līt pār zemi” (1. Ķēniņu 18:1). Kā Ahabs reaģēja, kad ieraudzīja Eliju? (Skat. 1. Ķēniņu 18:17. Norādiet, ka Ahabs uzskatīja, ka pie bada ir vainīgs Elija.) Kāds bija patiesais bada iemesls? (Skat. 1. Ķēniņu 18:18.)
- Kā Elija bija prasījis, Ahabs sapulcināja visu Israēlu un 850 viltus priesterus Karmena kalnā (1. Ķēniņu 18:19–20). Kad cilvēki sapulcējās, lai klausītos Elijā, viņš tiem jautāja: „Cik ilgi jūs klibosit uz abām pusēm?” (1. Ķēniņu 18:21). Kā jūs domājat, ko nozīmē „klibot uz abām pusēm”? Kādā veidā mēs dažkārt svārstāmies starp abām pusēm? (Skat. Mateja 6:24.)

Elders Nīls A. Maksvels teica: „Dažādu praviešu savilņojošie vārdi ... mudina mūs izlemt, nevis svārstīties. ... Elijas vēstījumam ir milzīga saistība ar mūsdienām, jo visiem beidzot ir jāizvēlas starp šīs pasaules dieviem un mūžības Dievu” (*That My Family Should Partake* [1974], 22).

Palūdziet nozīmētajam nodarbības dalībniekam sniegt īsu pārskatu par Elija spēkošanos ar Baala priesteriem (1. Ķēniņu 17:17–40).

- Kāds bija Elijas mērķis, kāpēc viņš izaicināja Baala priesterus? (Skat. 1. Ķēniņu 18:36–37.) Kā cilvēki reaģēja uz Tā Kunga spēka izpausmi? (Skat. 1. Ķēniņu 18:38–39.) Kā viņi tika svētīti par to, ka tie atzina To Kungu un Viņa spēku? (Skat. 1. Ķēniņu 18:45.) Kā mēs varam pilnīgāk atzīt To Kungu un Viņa spēku? (Skat. 1. tesalonīķiešiem 5:16–18; Almas 34:38; Moronija 7:33–39.)

3. Eliju mierina Svētais Gars un norāda turpināt Dieva darbu.

Māciet un pārrunājiet 1. Ķēniņu 19. nodaļu.

Būdama dusmīga par Elijas uzvaru pār Baala priesteriem, Izebele tiecās viņu nogalināt. Elija bēga tuksnesī un sauca uz To Kungu, sacīdams: „Nu ir gana, Kungs, ņem manu dvēseli” (1. Ķēniņu 19:4). Tas Kungs svētīja Eliju un sūtīja viņam eņģeli ar ēdienu un ūdeni. Jūs varētu norādīt, ka pat pravieši var piedzīvot izmisumu un nepieciešamību pēc mierinājuma un vadības, ko tikai Dievs spēj sniegt.

- Kādēļ Elija bija izmisis? (Skat. 1. Ķēniņu 19:10, 14. Neraugoties uz cilvēku atbildi uz Dieva spēka iespaidīgo izpausmi, Elija jūta, ka viņš bija palicis vienīgais no israēliešiem, kas pielūdza patieso Dievu.) Ko viņš darīja, lai iegūtu mieru? (Skat. 1. Ķēniņu 19:4; 8. Viņš lūdza un gavēja.) Ko mēs varam mācīties no Elijas pieredzes, kas palīdzētu mums, ja mēs justos izmisuši, nomākti vai zaudējuši jebkādas cerības?
- Kādā veidā Dievs mierināja Eliju Horeba kalnā? (Skat. 1. Ķēniņu 19:9–13.) Ko mēs varam mācīties par to, kā Dievs ar mums sazinās? Kā jūs domājat, kādēļ visbiežāk Dievs sazinās ar „rāmo, kluso” Svētā Gara balsi, nevis ar skaļām un iespaidīgām spēka izpausmēm? Kā mēs varam saklausīt Svētā Gara čukstus?

Kad ziņu reportieris jautāja prezidentam Hinklijam par to, kā viņš sazinās ar Dievu, pravietis atbildēja: „Es domāju, ka labākais veids, kādā es varētu aprakstīt šo procesu, ir pielīdzināt to Elijas pieredzei, kas aprakstīta pirmajā Ķēniņu grāmatā. Elija runāja ar To Kungu, un sacēlās vējš, stiprs vējš, taču Tas Kungs nebija šajā vējā. Un bija zemestrīce, taču Tas Kungs nebija šajā zemestrīcē. Un

bija uguns, taču Tas Kungs nebija šajā ugunī. Un pēc uguns nāca mierīga, klusa balss, ko es apzīmēju kā Gara čukstus” (Conference Report, 1996. g. oktobris, 71; vai *Ensign*, 1996. g. novembris, 51).

Prezidents Ezra Tafts Bensons mācīja: „Vai jūs veltāt laiku, lai klausītos Gara čukstos? Atbildes uz lūgšanām visbiežāk nāk caur kluso balsi, un tās tiek saklausītas ar jūsu visdziļākajām *jūtām*. Es saku, ka jūs zināsiet Dieva gribu attiecībā uz jums, ja jūs veltīsiet laiku, lai lūgtu un klausītos” (Conference Report, 1977. g. oktobris, 46; vai *Ensign*, 1977. g. novembris, 32).

- Papildus tam, ka Svētais Gars ir mierinātājs, viņš ir arī skolotājs (Jāņa 14:26; 2. Nefija 32:5). Ko Tas Kungs — caur Svēto Garu — lika Elijam darīt? (Skat. 1. Ķēniņu 19:15–16.) Kā kalpošana Tam Kungam palīdz mums, kad esam izmisuši?
- Viens veids, kādā Tas Kungs mierināja Eliju, bija, pasakot viņam, ka vēl ir daudz israēliešu, kas nav pieņēmuši Baala pielūgšanu (1. Ķēniņu 19:18). Kā sadraudzība ar citiem pēdējo dienu svētajiem var mūs mierināt? Kas palīdz jums zināt, ka neesat vieni? Ko jūs varat darīt, lai palīdzētu citiem, kad tie jūtas vieni?

Nobeigums

Lieciniet, ka mēs tiksīm mierināti un vadīti, ja liksim Dievu pirmajā vietā un paklausīsim Svētā Gara čukstiem.

Papildu ierosinājums mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot to kā daļu no nodarbības.

Elijas gars

Pēdējo dienu svētie bieži runā par Elijas garu. Šī frāze attiecas uz darbu, ko mēs darām, „lai pievērstu tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis tēviem” (M&D 110:15). Šis darbs ir ģimenes vēstures pētīšana un tempļa darbs dzīvajiem un mirušo labā. Mēs to saucam par Elijas garu, jo Elija atjaunoja priesterības spēka aizzīmogošanas atslēgas, kuras saņēma Džozefs Smits (M&D 110:13–16). Caur šo spēku var tikt veikti aizzīmogošanas priekšraksti, kas apvieno ģimenes uz mūžību.

Džozefs Smits teica:

„Elijas gars, spēks un aicinājums sniedz mums spēku turēt atklāsmju, priekšrakstu, pravietošanas, Melhisedeka priesterības spēku un endaumentu pilnības un Dieva valstības atslēgas; un lai mēs saņemtu, iegūtu un veiktu visus priekšrakstus, kas piemīt Dieva valstībai, pat tēvu siržu pievēršanu bērniem un bērnu siržu pievēršanu tēviem, pat tiem, kas atrodas Debesīs. ...

Es vēlos, lai jūs to saprastu, jo tas ir svarīgi; un, ja jūs to saņemat, tas ir Elijas gars, ka mēs glābjam mūsu mirušos un savienojam sevi ar saviem tēviem, kas ir Debesīs, un aizzīmogojam savus mirušos, lai tiem būtu daļa pie pirmās augšamcelšanās; un šeit mēs vēlamies Elijas spēku, lai aizzīmogotu tos, kas dzīvo uz Zemes, ar tiem, kas dzīvo Debesīs. Tas ir Elijas spēks un Jehovas valstības atslēgas” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, atlasījis Džozefs Fildings Smits [1976], 337–338).

Mērķis

Palīdzēt nodarbības dalībniekiem saprast, kā pilnvaras (apmetnis) tiek nodotas no viena pravieša pie cita, lai mudinātu tos paklausīt praviešu vārdiem un pārliecinātu tos, ka Dieva spēks ir lielāks par jebkādu citu spēku.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 2. Ķēniņu 2:1–18. Elija sagatavo Elīsu, lai kļūtu par jauno pravieti (2:1–10). Elija tiek paņemts debesīs. Elīsa paceļ Elijas apmetni un kļūst par pravieti (2:11–15). Piecdesmit vīri trīs dienas meklē Eliju, neskatoties uz Elīsas padomu to nedarīt (2:16–18).
 - b. 2. Ķēniņu 5. nodaļa. Elīsa dziedina Naamanu no spitālības (5:1–14). Naamans slavē Dievu un piedāvā Elīsam atalgojumu, ko Elīsa noraida (5:15–19).
 - c. 2. Ķēniņu 6:8–18. Elīsa vada Israēla ķēniņu karā ar Sīriju (6:8–10). Sīrijas ķēniņš pavēl saviem vīriem sagūstīt Elīsu, un armija ielenc Dotanas pilsētu (6:11–14). Nebaidīdamies Elīsa lūdz To Kungu, un Viņš atklāj kalnu, kas ir pilns ugunīgu zirgu un ratu, un tad sit sīriešus ar aklumu (6:15–18).
2. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, paņemiet līdzī auduma gabalu, lai izmantotu to par apmetni.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu).

Aplieciet audumu sev ap pleciem (vai ap kāda nodarbības dalībnieka pleciem). Paskaidrojiet, ka pravietis Elija nēsāja apmetni. Mēs tieši nezinām, kā izskatījās šis apmetnis, taču acīmredzot šis apmetnis bija no auduma. Elijas apmetņa nodošana Elīsam simbolizēja pravietošanas pilnvaru nodošanu Elīsam.

Mūsdienās mēs dažkārt runājam par pilnvaru „apmetni”, ko saņem pravietis, kad viņš tiek aicināts un iesvētīts. Lai gan pravietis mūsdienās nenēsā apmetni vai audumu sev uz pleciem, Dievs viņam dod priesterības atslēgas. Šīs atslēgas viņam, kā Baznīcas vadītājam uz Zemes, dod pilnvaras rīkoties Dieva Vārdā.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Elīsa nomaina Eliju kā pravieti.

Māciet un pārrunājiet 2. Ķēniņu 2:1–18.

- Kādas bija Elijas un Elīsas attiecības? (Skat. 2. Ķēniņu 2:2–10.) Kā jūs domājat, kādēļ Elīsa bija cieši apņēmis palikt ar Eliju? Ko Elīsa darīja pēc tam, kad Elija tika paņemts debesīs? (Skat. 2. Ķēniņu 2:11–13. Ja jūs neizmantojat paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, ņemiet to par pamatu, lai paskaidrotu, ko nozīmēja Elijas apmetnis.)
- Kam pieder pravieša apmetnis šodien? (Pašreizējam Baznīcas prezidentam.) Kā šis apmetnis tiek nodots tālāk, kad pravietis nomirst?

Prezidents Džozefs Fildings Smits paskaidroja:

„Tas nav nekāds noslēpums, kā tiek izvēlēts nākamais Baznīcas prezidents. Tas Kungs noteica to jau sen iepriekš un *vecākais apustulis automātiski kļūst par prezidējošo pār Baznīcu*, un viņš tiek atbalstīts tā, ka Divpadsmi apustuļu padome kļūst par prezidējošo institūciju pār Baznīcu tad, kad tai nav Augstākā Prezidija. Prezidents *netiek ievēlēts*, bet viņam ir jātiek *atbalstītam* no saviem brāļiem padomē un no Baznīcas locekļiem” (*Doctrines of Salvation*, apkop. Bruce R. McConkie, 3 sēj. [1954–1956], 3:156).

Prezidents Gordons B. Hinklijs paskaidroja, kā šī procedūra tika veikta tad, kad viņš tika ordinēts un iesvētīts par pravieti un Baznīcas prezidentu pēc prezidenta Hovarda V. Hantera nāves:

„Līdz ar prezidenta Hantera nāvi Augstākais Prezidijs tika atbrīvots. Mēs ar brāļi Monsonu, kuri kalpojām par viņa padomniekiem, ieņēmām savas vietas Divpadsmi apustuļu kvorumā, pie kā pārgāja Baznīcas prezidējošās pilnvaras.

[Pēc dažām dienām] visi no dzīvajiem ordinētajiem apustuļiem gavēņa un lūgšanas garā satikās tempļa augšējā istabā. Tur mēs nodziedājām garīgo dziesmu un kopā lūdzām. Mēs pieņēmām Tā Kunga Svēto Vakarēdienu, tādējādi atjaunojot šajā svētajā, simboliskajā liecībā mūsu derības un attiecības ar Viņu, Kurš ir mūsu dievišķais Izpircējs. Tad tika organizēts Prezidijs, kam sekoja precedents, kas bija stingri iedibināts vairākās paaudzēs pagātnē [šis precedents ir iepriekš izskaidrots prezidenta Džozefa Fildinga Smīta izteikumā]. Nepastāvēja nekādas kampaņas, nekāda sacensība, nekādas ambīcijas uz šo amatu. Tas notika klusi, mierīgi, vienkārši un svēti. Tas tika darīts pēc parauga, ko iedibināja Pats Tas Kungs” (Conference Report, 1995. g. aprīlis, 92; vai *Ensign*, 1995. g. maijs, 69).

Jūs varētu norādīt, ka tā, kā Glābējs to bija darījis sendienās, Viņš deva priesterības atslēgas katram no pēdējo dienu apustuļiem. Tomēr vienīgi Baznīcas prezidents, kas ir vecākais dzīvais apustulis, drīkst izmantot šīs atslēgas (vai pilnvarot citus tās izmantot) visas Baznīcas labā (skat. M&D 132:7).

- Kā cilvēki reaģēja, kad tie redzēja Elīsu atkārtotam Elijas brīnumu, pāršķeļot Jordānas ūdeņus? (Skat. 2. Ķēniņu 2:14–15.) Kādēļ ir svarīgi, lai mēs nekavējoties pieņemam un atbalstām tikko kā ordinēto Baznīcas prezidentu? (Skat. M&D 43:2–3, 7.)
- Drīz pēc tam, kad Elija tika paņemts debesīs, cilvēki vēlējās sūtīt 50 stiprus vīriešus, lai atrastu viņu. Ko Elīsa teica cilvēkiem? (Skat. 2. Ķēniņu 2:16.) Kā cilvēki reaģēja uz Elīsas atbildi? (Skat. 2. Ķēniņu 2:17. Viņi lūdzās Elīsam tik ilgi, līdz viņš atļāva vīriem doties.)

- Ko Elīsa teica ļaudīm, kad 50 vīri atgriezās, neatrazdami Eliju? (Skat. 2. Ķēniņu 2:18.) Ko mēs varam mācīties no 50 vīru pieredzes? (Mums ir jārikojas saskaņā ar pravieša padomu uzreiz, kā mēs to dzirdam.) Kādēļ mēs dažkārt gaidām, lai pravieši atkārtotu padomu, pirms mēs rīkojamies saskaņā ar to? Kādu padomu Baznīcas vadītāji mums ir devuši pēdējo gadu laikā? Kādā veidā jūs esat tikuši svētīti, kad rīkojāties saskaņā ar šo padomu?

2. Elīsa izdziedina Naamanu no spitālības.

Māciet un pārrunājiet 2. Ķēniņu 5. nodaļu.

- Kas bija Naamans, un kādas bija viņa ciešanas? (Skat. 2. Ķēniņu 5:1.) Kādēļ viņš devās pie Elīsas? (Skat. 2. Ķēniņu 5:2–9.) Ko Elīsas vēstnesis ieteica Naamanam darīt, lai tiktu dziedināts? (Skat. 2. Ķēniņu 5:10.) Kādēļ sākumā Naamans atteicās izpildīt Elīsas norādījumus? (Skat. 2. Ķēniņu 5:11–12.)
- Kā Naamana kalpi pārliecināja viņu darīt to, ko Elīsa bija teicis viņam? (Skat. 2. Ķēniņu 5:13.) Kas notika pēc tam, kad Naamans bija ienirsis septiņas reizes Jordānas upē? (Skat. 2. Ķēniņu 5:14.)
- Ko stāsts par Naamanu var mācīt mums par rīkošanos saskaņā ar pravieša padomu — pat tad, ja mums nepatīk vai mēs nesaprotam to, vai arī kad tās var būt mazas un vienkāršas lietas? Kādas ir dažas no mazām un vienkāršām lietām, ko mums ir prasījis darīt pravietis vai citi Baznīcas vadītāji? Kādēļ dažkārt ir grūti izdarīt šīs lietas? Kā mēs varam palielināt mūsu vēlmi rīkoties saskaņā ar Baznīcas vadītāju padomiem?

Elders Reks D. Pinegars jautāja: „Vai mēs dažkārt nelīdzināties Naamanam, meklējot lielas vai svarīgas lietas, ko paveikt, izvairoties no vienkāršām lietām, kas varētu mainīt mūsu dzīvi un dziedināt mūs no mūsu ciešanām?”

(Conference Report, 1994. g. oktobris, 106; vai *Ensign*, 1994. g. novembris, 80).

Pārskatot stāstu par Naamanu, elders Gordons B. Hinklijs teica: „Evaņģēlija ceļš ir vienkāršs ceļš. Dažas no prasībām jums var šķist elementāras un nevajadzīgas. Nenoraidiet tās. Kļūstiet pazemīgi un staigājiet paklausīgumā. Es apsolu, ka būs brīnišķīgi redzēt un baudāmi pieredzēt tās sekas, kas būs” (Conference Report, 1976. g. oktobris, 143; vai *Ensign*, 1976. g. novembris, 96).

- Ko Naamans mācījās no šīs dziedināšanas? (Skat. 2. Ķēniņu 5:15.) Kā paklausība vienkāršām lietām ir spēcīnājusi jūsu liecību?
- Ko Naamans centās iedot Elīsam pēc tam, kad viņš tika izdziedināts? (Skat. 2. Ķēniņu 5:15.) Kā jūs domājat, kāpēc Elīsa noraidīja Naamana piedāvājumu? Kādēļ ir svarīgi kalpot bez raizēm par pasaulīgo atlīdzību?

3. Elīsa vada Israēlu karā pret Sīriju.

Māciet un pārrunājiet 2. Ķēniņu 6:8–18.

- Kā Elīsa palīdzēja Israēla ķēniņam karā pret Sīriju? (Skat. 2. Ķēniņu 6:8–10.) Ko Sīrijas ķēniņš izdarīja, kad uzzināja to, ko dara Elīsa? (Skat. 2. Ķēniņu 6:11–14.)
- Kā Elīsas kalps atbildēja, kad redzēja Sīrijas zirgus un pajūgus aplencam pilsētu? (Skat. 2. Ķēniņu 6:15.) Kā Elīsa uz to atbildēja? (Skat. 2. Ķēniņu 6:16.) Ko Elīsa ar to domāja, kad viņš pateica savam kalpam: „Kas ir ar mums, ir

vairāk nekā to, kas ir pie viņiem”? (2. Ķēniņu 6:16). Kādā veidā jūs esat redzējuši, ka Elīsas apgalvojums joprojām ir paties mūsdienās?

- Kādi mūsdienu apstākļi varētu vadināt dažus no mums domāt, ka mēs esam bezpalīdzīgi pret pasaules ļaunumu? Kādā veidā pārlicība, ka „ar mums, ir vairāk nekā to, kas ir pie viņiem”, palīdz mums, kad cīnāmies ar šo ļaunumu?

Elders Dalins H. Ouks teica: „Kad es lasīju šo brīnišķīgo stāstu, būdams zēns, es vienmēr salīdzināju sevi ar Elīsas jauno kalpu. Es domāju: Ja mani kādreiz ieskaus ļaunie spēki, kamēr kalpoju Tam Kungam, es ceru, kas Tas Kungs atvērs manas acis un sniegs man ticību, lai saprastu, ka tad, kad mēs kalpojam Tam Kungam, tie, kas ir ar mums, vienmēr ir daudz spēcīgāki, nekā tie, kas ir mūsu pretinieki” (Conference Report, 1992. g. oktobris, 54; vai *Ensign*, 1992. g. novembris, 39).

- Kādā veidā pārlicība, ka tie, „kas ir ar mums, ir vairāk nekā to, kas ir pie viņiem”, var palīdzēt mums, kad mēs nesam evaņģēliju pie visiem cilvēkiem? (Skat. M&D 84:87–88.)

Prezidents Gordons B. Hinklijs teica: „Mēs vēl neesam nesuši evaņģēliju katrā tautā, tautībā, mēlē un katram cilvēkam. Taču mēs esam guvuši lielus panākumus. Mēs esam devušies visur, kur mums tika ļauts doties. Dievam pieder vadības groži, un durvis tiks atvērtas ar Viņa spēku, pēc Viņa dievišķās gribas. Par to es esmu pārliecināts. Par to es esmu drošs” (Conference Report, 1995. g. oktobris, 93; vai *Ensign*, 1995. g. novembris, 70–71).

- Kāda bija Elīsas lūgšana sava kalpa labā? (Skat. 2. Ķēniņu 6:17.) Kādēļ sākumā kalps neredzēja kalnu, kas bija pārpilns ugunīgiem zirgiem un pajūgiem, ko Dievs bija sūtījis? Ko mēs varam darīt, lai atvērtu savas acis pilnīgāk un saskatītu Dieva spēku savā dzīvē un pasaulē?

Nobeigums

Lieciniet, ka Baznīcas prezidents ir Dieva pravielis. Mudiniet nodarbības dalībniekus atbalstīt jaunus Baznīcas vadītājus un rīkoties saskaņā ar praviešu padomiem. Lieciniet, ka Dieva spēks ir lielāks par jebkādu spēku.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Elīsas brīnumi

Elīsa paveica daudzus dižus brīnumus, parādot līdzcietību pret ļaudīm un sniedzot tālāku pierādījumu tam, ka viņš bija Elijas pilnvarotais pēctecis. Viņš šķīra Jordānas ūdeņus, attīrīja Jērikas ūdeņus, vairoja atraitnes eļļu, uzcēla zēnu no mirušajiem, dziedināja cilvēkus, kas bija saindējušies, pabaroja izsalkušo, izdziedināja Naamana spitālību un vadīja ķēniņus karā. Jūs varētu pārskatīt dažus no šiem brīnumiem 2. Ķēniņu 2–6.

- Kā jūs domājat, vai brīnumi mūsdienās notiek tādā pašā apjomā, kā tas bija Elīsas dienās? Kādēļ ir bīstami, ja cilvēki gaida tikai ievērojamus brīnumus? Kādi šķietami mazi brīnumi notiek mūsu dzīvē?

2. Jauna israēliešu meitene Naamanam pastāsta par Elīsu

- Kā Naamans uzzināja par Elīsu un viņa dziedinošajiem spēkiem? (Skat. 2. Ķēniņu 5:2–4. Jauna israēliešu meitene, kuru sīrieši bija paņēmuši gūstā, pastāstīja Naamana sievai, ka Israēlā bija pravietis, kas varētu izdziedināt Naamanu.) Kādā veidā šī jaunā israēliešu meitene ir piemērs mums? (Neskatoties uz mūsu vecumu, apstākļiem vai aicinājumiem Baznīcā, mēs varam darīt daudz laba, vadot cilvēkus pie praviešiem un pie Tā Kunga.)

2. Laiku 29–30; 32; 34

Mērķis Iedvesmot katru nodarbības dalībnieku saņemt apsolutās svētības, kas nāk no tempļa darba un Svēto Rakstu studēšanas.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. 2. Laiku 29.–30. nodaļa. Hiskija, Jūdas ķēniņš, atver tempļa durvis un liek levītu priesteriem to iztīrīt un iesvētīt, lai tur pielūgtu (29:1–19). Kad templis ir iztīrīts, Hiskija un viņa ļaudis pielūdz un slavē To Kungu (29:20–36). Hiskija aicina visu Israēlu nākt uz Tā Kunga namu Jeruzālemē (30:1–9). Daži smejas un apsmej šo aicinājumu, bet ticīgie no Israēla pielūdz To Kungu Jeruzālemē (30:10–27).
 - b. 2. Laiku 32:1–23. Sanheriba, Asīrijas ķēniņš, iebrūk Jūdā un runā aizvainojoši par To Kungu (32:1–19). Jesaja un Hiskija lūdz pēc palīdzības, un Tā Kunga eņģelis iznīcina lielu daļu asīriešu armijas (32:20–23).
 - c. 2. Laiku 34. nodaļa. Pēc tam, kad Hiskijas dēls un mazdēls valda nekrietnībā, Hiskijas mazmazdēls Josija kļūst par Jūdas ķēniņu. Josija iznīcina elkus ķēniņvalstī un atjauno templi (34:1–13). Templi tiek atrasta bauslības grāmata, un tā tiek izlasīta priekšā Josijam, kurš raud, kad uzzina, cik tālu cilvēki ir aizgājuši no baušļiem (34:14–21). Praviete Hulda pasaka par Jūdas postu, bet pravieto, ka Josijam tas nebūs jāpiedzīvo (34:22–28). Josija un viņa tauta noslēdz derību kalpot Tam Kungam (34:29–33).
2. Papildu lasāmviela: 2. Laiku 31; 33; 2. Ķēniņu 18–19; 22–23; Jesajas 37:10–20, 33–38.
3. Ja jums ir pieejami šādi attēli, jūs varētu tos izmantot mācību nodarbības laikā: Sendienās izmantotais templis (62300) un attēls ar pēdējo dienu templi.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistišana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai pašā izdomātu).

Paskaidrojiet, ka, lai palīdzētu aizstāvēt Jeruzālemi pret asīriešu uzbrukumiem, ķēniņš Hiskija aizbēra Gihonas ūdens izteku līdz pat pilsētas mūriem (2. Laiku 32:2–4, 30). Tas tika paveikts, izrokot apmēram 1170 pēdu (aptuveni 540 metru) garu kaļķakmens tuneli ūdenim. Hiskija tad pavēlēja, lai avoti ārpus pilsētas tiktu aizklāti, lai neļautu asīriešiem viegli piekļūt pie ūdens. Bez šī ūdens pilsētas sienās Jeruzālemes ļaudis nevarētu izdzīvot asīriešu aplenkuma laikā.

Norādiet, ka, tāpat kā Gihonas ūdens bija ļoti svarīgs Hiskijas tautas izdzīvošanai kauju laikā ar asīriešiem, dzīvais ūdens ir nozīmīgs mūsu garīgajai izdzīvošanai kaujas laikā ar Sātanu.

- Kas ir dzīvais ūdens? (Skat. Jāņa 4:10–14.)

Elders Brūss R. Makonkijs paskaidroja, ka dzīvais ūdens ir „mūžīgās dzīves vārdi, glābšanas vēstījums, patiesība par Dievu un Viņa valstību; tās ir evaņģēlija mācības” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 sēj. [1966–1973], 1:151).

- Kā mēs varam panākt, lai Tā Kunga dzīvais ūdens var ieplūst mūsu dzīvē?

Paskaidrojiet, ka viens veids, kā saņemt dzīvo ūdeni, ir dodoties uz templi, Tā Kunga namu, kur mēs varam tikt apdāvināti ar spēku un sapratni, saņemt norādījumus no Tā Kunga un sajūst mieru un prieku.

Norādiet, ka pielūgšana templī israēliešiem Hiskijas laikā bija nozīmīga aizsardzība, un tā var būt arī nozīmīga aizsardzība mums mūsdienās.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Hiskija pavēl, lai Tā Kunga nams tiktu iztīrīts.

Māciet un pārrunājiet 2. Laiku 29.–30. nodaļu.

- Hiskijas tēvs, Ahass, bija nekrietns ķēniņš, kurš apgānīja Tā Kunga templi un „aizslēdza Tā Kunga nama durvis” (2. Laiku 28:24). Kad Hiskija kļuva par Jūdas ķēniņu (Dienvidu ķēniņvalstī) 715 g. p.m.ē., viena no pirmajām lietām, ko viņš izdarīja, bija tempļa durvju atvēršana, viņš pavēlēja arī priesteriem un levītiem iztīrīt un iesvētīt to (2. Laiku 29:3–5). Kādēļ, pēc Hiskijas domām, templi vajadzēja iesvētīt? (Skat. 2. Laiku 29:6–7.) Kā arī mēs varētu būt vainīgi pie tā, ka esam „savu vaigu novērsuši no Tā Kunga mājokļa”? Kas notika ar Jūdas ļaudīm izrādītās nevērības dēļ pret templi? (Skat. 2. Laiku 29:8–9.)
- Ko Hiskija cerēja sasniegt, iztīrot templi un sagatavojot to pielūgšanai? (Skat. 2. Laiku 29:10). Kādēļ ir svarīgi netīras lietas atstāt tempļa ārpusē? (Skat. M&D 97:15–17.) Kāds ir mūsu pienākums, lai pārliecinātos, ka nekas netīrs neiekļūst templī? (Skat. M&D 109:20–21. Mums ir jāpārliecinās, ka paši esam tīri, kad dodamies uz templi.)
- Ko Hiskija un Jeruzālemes ļaudis darīja, kad templis bija iztīrīts? (Skat. 2. Laiku 29:20–21, 29–31, 36.) Ko Hiskija uzaicināja nākt uz Tā Kunga namu, lai svinētu Pashā svētkus? (Skat. 2. Laiku 30:1, 6.) Kā šis aicinājums tika uzņemts? (Skat. 2. Laiku 30:10–11.)
- Kādas svētības Israēla ļaudis noraidīja, atsakoties nākt uz templi? (Skat. 2. Laiku 30:6–9. Paskaidrojiet, ka līdz Hiskija valdīšanai liela daļa Israēla tautas [Ziemeļu ķēniņvalsts] tika paņemta gūstā pie asīriešiem. Hiskijs apsolīja pārējiem israēliešiem, ka, ja viņi atkal vērsīsies pie Tā Kunga, gūstā paņemtie tiks atbrīvoti. Tā vietā, vairums cilvēku noraidīja Hiskijas aicinājumu. Pāris gadu vēlāk atlikušie no Israēla tika paņemti gūstā ļaužu nekrietnību dēļ [2. Ķēniņu 18:10–12]. Sagūstītie israēlieši kļuva par desmit pazudušajām ciltīm.)

2. Asīrieši ieņem Jūdas ķēniņvalsti. Jesaja un Hiskija lūdz pēc palīdzības, un Tā Kunga eņģelis iznīcina lielu daļu asīriešu armijas.

Māciet un pārrunājiet 2. Laiku 32:1–23.

- Pēc tam, kad Israēlas ķēniņvalsts tika paņemta gūstā, asīrieši sāka uzbrukt Jūdas valstij (2. Laiku 32:1). Ko Hiskija darīja, redzēdams, ka Sanheriba armija plāno uzbrukt Jeruzālemei? (Skat. 2. Laiku 32:2–5.) Pēc tam, kad Hiskija bija sagatavojies karam, ko viņš teica savai tautai par sagaidāmo uzbrukumu? (Skat. 2. Laiku 32:6–8.) Ko mēs varam mācīties no Hiskijas par pienācīgu saistību starp uzticēšanos paša centieniem un uzticēšanos Tam Kungam?
- Sanheribs sūtīja savus kalpus, lai runātu ar ļaudīm Jeruzālemē. Ko kalpi teica? (Skat. 2. Laiku 32:9–17.) Kādēļ viņi to teica? (Skat. 2. Laiku 32:18.) Kā Sātans cenšas pārliecināt mūs, ka Dievs nespēj palīdzēt vai nepalīdzēs mums?
- Kā Hiskija un pravietis Jesaja reaģēja uz Sanheriba kalpu vārdiem? (Skat. 2. Laiku 32:20; Jesajas 37:14–20.) Kā Tas Kungs atbildēja uz Hiskijas un Jesajas lūgšanām? (Skat. 2. Laiku 32:21–22; Jesajas 37:33–38.)
- Hiskija un viņa ļaudis saņēma Tā Kunga aizsardzību sava taisnīguma dēļ, ko viņi izrādīja, pielūdzot templī. Kā, apmeklējot templi, mēs iegūstam aizsardzību? (Skat. M&D 109:24–28.) Ko mēs varam darīt, lai par prioritāti mūsu dzīvē kļūtu tempļa cienīgums un tā apmeklēšana?

Prezidents Hovards V. Hanters mudināja:

„Būsim ļaudis, kuri apmeklē templi. Apmeklējiet templi tik bieži, cik to atļauj personīgie apstākļi. Savās mājās turiet tempļa attēlu, lai jūsu bērni to varētu redzēt. Māciet viņus par Tā Kunga nama nolūkiem. Palīdziet viņiem plānot jau no saviem agrīnajiem gadiem doties uz turieni un palikt šīs svētības cienīgiem.

Ja tempļa attālums neļauj bieži to apmeklēt, apkopojiet savas ģimenes vēsturi un sagatavojiet vārdus svētajiem priekšrakstiem, kas tiek izpildīti vienīgi templī. Šī ģimenes vēstures pētišana ir būtiska tempļa darbam, un svētības noteikti nāks pie tiem, kas dara šo darbu” (Conference Report, 1994. g. oktobris, 8; vai *Ensign*, 1994. g. novembris, 8).

3. Josija un viņa ļaudis noslēdz derību kalpot Tam Kungam.

Māciet un pārrunājiet 2. Laiku 34. nodaļu.

Hiskiju kā ķēniņu nomainīja viņa dēls Manase un viņa mazdēls Amons (2. Laiku 33. nodaļa). Manase valdīja Jūdu nekrietnībā, ievietojot templi elkus un novedot tautu pie grēka. Tomēr ar laiku Manase kļuva pazemīgs un pirms savas nāves nožēloja grēkus. Manases dēls Amons arī valdīja nekrietnībā, pielūdzot elkus, ko bija izveidojis viņa tēvs. Amons nenožēloja grēkus, un viņu nogalināja paša kalpi. Amona dēls Josija tika iecelts par Jūdas ķēniņu, kad viņš bija astoņus gadus vecs. Viņš kļuva par taisnīgu ķēniņu, kas noraidīja sava tēva un vectēva nekrietnības.

- Kāds cilvēks bija ķēniņš Josija? (Skat. 2. Laiku 34:1–2; 2. Ķēniņu 23:25. Pieminiet, ka Dāvids, kas tiek minēts 2. Laiku 34:2, ir ķēniņš Dāvids, kas bija Josijas ciltstēvs, nevis viņa burtiskais tēvs.)

- Ko labu darīja Josija savas valdīšanas agrīnajos laikos? (Skat. 2. Laiku 34:3–8. Viņš meklēja patieso Dievu, iznīcināja elkdievību ķēniņvalstī un sūtīja cilvēkus, lai tie atjaunotu templi. Norādiet, ka Josija bija tikai 15 vai 16 gadus vecs, kad viņš sāka šīs svarīgās izmaiņas.)
- Kādus ievērojamus atklājumus izdarīja augstais priesteris Hilkijs tempļa atjaunošanas laikā? (Skat. 2. Laiku 34:14. Viņš atrada Tā Kunga bauslības grāmatu vai Svētos Rakstus. Norādiet, ka līdz šim laikam Jūdas vēsturē rakstītie likumi acīmredzami bija pazaudēti un patiesībā bija nezināmi.) Kā Josija reagēja, kad bauslības grāmata tika izlasīta viņam priekšā? (Skat. 2. Laiku 34:19. Norādiet, ka sendienu Israēlā tas bija paradums, ka, izrādot skumjas vai lielas bēdas, tika plēstas savas drēbes.) Kādēļ Josija bija tik ļoti noskumis, dzirdot to, kas bija rakstīts bauslības grāmatā? (Skat. 2. Laiku 34:21.)
- Ko pravieta Hulda teica par to, kas notiks ar Jūdu, jo cilvēki nav turējuši Tā Kunga vārdu un nav darījuši to, ko Svētie Raksti mācīja? (2. Laiku 34:22–25.) Kas ar mums notiks, ja mēs neņemsim vērā un nelasīsim Svētos Rakstus un nepielietosim to mācības?

Prezidents Ezra Tafts Bensons aprakstīja briesmas, kas draud, ja netiek ņemta vērā viena no Svēto Rakstu grāmatām, kas ir Mormona Grāmata:

„1829. gadā Tas Kungs brīdināja svētos neniekties ar svētām lietām (skat. M&D 6:12). Mormona Grāmata noteikti ir svēta lieta, un tomēr daudzi niekojas ar to vai, citiem vārdiem, uztver to nevērīgi, izturas tā, it kā tai būtu maza nozīme.

1832. gadā, kad daži agrīnie misionāri atgriezās no savām misijām, Tas Kungs pārmeta tiem nevērīgu izturēšanos pret Mormona Grāmatu. Šādas attieksmes rezultātā, Viņš teica, ka viņu prāti ir tikuši aptumšoti. Nevērīgā izturēšanās pret šo svēto grāmatu ne vien veicināja gaismas zudumu pašos, tā arī veda visu Baznīcu nosodījumā, pat visus Ciānas bērnus. Un tad Tas Kungs teica: „Un viņi paliks šajā nosodījumā, līdz viņi nožēlos grēkus un atcerēsies jauno derību, tieši Mormona Grāmatu” (M&D 84:54–57). ...

Ja agrīnie svētie tika norāti par nevērīgu izturēšanos pret Mormona Grāmatu, vai tad mēs neesam nosodījumā, ja mēs izturamies tāpat?” (Conference Report, 1986. g. oktobris, 3–4; vai *Ensign*, 1986. g. novembris, 4–5).

- Ko Hulda pateica par to, kas notiks ar Josiju? (Skat. 2. Laiku 34:26, 28. Šī apsolījuma piepildīšanās ir aprakstīta 2. Laiku 35:20–24.) Kādēļ Tas Kungs deva šādu apsolījumu Josijam? (Skat. 2. Laiku 34:27.)
- Pēc tam, kad Josija uzzināja, ka viņa tauta tiks sodīta, jo viņi nav darījuši to, ko mācīja Svētie Raksti, viņš aicināja visus cilvēkus uz templi un lasīja tiem priekšā Svētos Rakstus (2. Laiku 34:29–30). Kā jūs domājat, kādēļ viņš to darīja? (Cilvēki nevarēja sekot Dieva likumiem, ja viņi tos nezināja.) Kā vecāki var sekot Josijas piemēram un mācīt saviem bērniem evaņģēlija likumus? (Skat. M&D 68:25, 28.)
- Kā mēs varam izrādīt to, kādu vērtību mēs piešķiram Svētajiem Rakstiem? Norādiet, ka mums ir daudz vairāk Svēto Rakstu, nekā bija Israēlam, un tie mums ir daudz pieejamāki. Kāda mums ir atbildība šo svētību dēļ?

Prezidents Spensers V. Kimbals sacīja: „Tas Kungs neniekojas ar mums, kad Viņš dod mums šīs lietas, jo „no katra, kam daudz dots, daudz prasīs”. (Lūkas

12:48.) Šo lietu pieejamība nozīmē atbildību par tām. Mums ir jāstudē Svētie Raksti saskaņā ar Tā Kunga pavēli (skat. 3. Nefijs 23:1–5); un mums ir jāļauj tiem vadīt mūsu dzīvi” (“How Rare a Possession — the Scriptures!” *Ensign*, 1976. g. septembris, 5).

- Kamēr Josija un viņa ļaudis atradās templī, viņi noslēdza derību ar To Kungu. Ko viņi apsolīja darīt? (Skat. 2. Laiku 34:31–33.) Paskaidrojiet, ka templī mēs noslēdzam svētas derības ar To Kungu, un to pildīšana sniegs mums zemes svētības un mūžīgo paaugstināšanu. Kā mēs varam sagatavoties noslēgt svētās derības? Kad mēs esam noslēguši šīs derības, kādēļ ir svarīgi, lai mēs atgrieztos templī, cik vien iespējams bieži?

Nobeigums

Paskaidrojiet, ka Jūdas ķēniņvalsts ļaudis ar laiku kļuva tik nekrietni, ka Tas Kungs ļāva, lai tie tiktu paņemti gūstā (2. Laiku 36:14–21). Tomēr Hiskijas un Josijas valdīšanas laikos viņi tiecās stiprināt ļaudis, pievēršot viņu uzmanību templim un Svētajiem Rakstiem. Lieciniet, ka tad, kad mēs pievēršam uzmanību tam, lai paklausītu Tā Kunga pavēlēm, un esam cienīgi ieiet templī, mēs tiksīm svētīti ar garīgu spēku un prieku. Mudiniet nodarbības dalībniekus baudīt tempļa svētības, dzīvojot cienīgi un apmeklējot templi pēc iespējas biežāk.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Kredītkarte ar To Kungu”

Nedēļu pirms šīs mācību nodarbības palūdziet kādam nodarbības dalībniekam izlasīt tālāk doto citātu no prezidenta Gordona Hinklija runas un sagatavoties to atstāstīt klasē:

„Jūsu priekšā es turu divas kredītkartes. Vairums no jums esat pazīstami ar šādām kredītkartēm.

Pirmā ir bankas kredītkarte. Tā ļauj man droši norēķināties kredītā un tad samaksāt par savu pirkumu. Tā ir vērtīga lieta un kaut kas tāds, kas droši jāglabā. Ja tā tiek nozagta un negodīgi izmantota, tā varētu radīt man lielus zaudējumus un, iespējams, prāvus sarežģījumus. Saņemot to no manas bankas, es noslēdzu līgumu un kļuva saistīts ar līgumsaistībām un atbildību. Pieņemot karti, es piekritu pildīt saistības, ar kādām tā tika izsniegta.

Tā tiek izsniegta tikai uz vienu gadu, un tā ir jāatjauno katru gadu, ja man patīk kartes sniegtās privilēģijas. Patiesībā tā nemaz nav manējā. Banka patur īpašumtiesības. Ja es neievēroju man dotās prasības, banka var slēgt kredītu un pieeju kartei.

Otra karte, kas mani ir, tiek saukta par tempļa apmeklējuma rekomendāciju. Tā simbolizē kredītkarti ar To Kungu, kas sniedz man iespēju iegūt daudzas no Viņa lieliskajām dāvanām. Bankas karte ir domāta pasaules lietām, rekomendācija domāta Dieva lietām.

Lai saņemtu tempļa rekomendāciju, saņēmējam ir arī jāapliecina sava atbildība un šai atbildībai ir jābalstās uz personīgo cienīgumu. Kad tā tiek izsniegta, tā

nedarbojas mūžīgi un tā ir jāatjauno katru gadu. Turklāt, to var atsavināt, ja tās nēsātājs dara kaut ko, kas diskvalificē viņu no tās privilēģijām.

Tiesības saņemt tempļa rekomendāciju nebalstās uz finansiālo vērtīgumu. Tam nav pilnīgi nekāda sakara ar to. Tās balstās uz pastāvīgu personīgo uzvedību, uz to, cik atbilstoša ir cilvēka dzīve. Tās nav saistītas ar naudas lietām, bet gan mūžības lietām.

Bankas karte atver durvis uz finansiālu kredītu. Tempļa rekomendācija atver durvis uz Tā Kunga namu. Tā ir saistīta ar ieiešanu svētās teritorijās, lai darītu svētu un dievišķu darbu. ...

... Šī rekomendācija, kas ir man un kas ir ļoti daudziem no jums, ir dārga un brīnišķīga lieta. Tā dod tiesības uz īpašu un ievērojamu privilēģiju — privilēģiju ieiet Namā, uz kura sienām ir rakstīts: „Svētums Tam Kungam — Tā Kunga nams”. Dzīvojiet cienīgi, lai kalpotu šajā namā. Turiet to svētu. Dariet savu daļu un sargājiet Tā Kunga namu no jebkādas netīras vai apgānošas ietekmes vai cilvēka. Baudiet tā skaistumu. Baudiet to lietu burvību, kas tiek pateiktas tur, un tur veikto priekšrakstu skaistumu un svētības.

Tiem, kas vēl nav bijuši templī, es iesaku, lai jūs pieņemtu izdevību kristīties par mirušajiem. Un tad ļaujiet šai svētajai pieredzei kļūt par jūsu dzīves enkuru, lai jūs uzvestos visos laikos un visos apstākļos tā, ka atbilstošā brīdī jūs varētu iegūt īpašu kredītkarti ar To Kungu — tieši rekomendāciju ienākt Viņa svētajā namā, lai baudītu visas tā svētības un privilēģijas” (Conference Report, 1990. g. aprīlis, 65, 69; vai *Ensign*, 1990. g. maijs, 49, 52).

2. Tempļu nolūki

Atnesiet dažu pēdējo dienu tempļu attēlus (ja iespējams, dažādos arhitektūras stilos). Norādiet uz to, ka, lai gan tempļi var atšķirties no ārpuses, priekšraksti, kas tiek veikti, un derības, kas tiek noslēgtas šajos tempļos, neatšķiras.

Paskaidrojiet, ka, lai gan dažas no darbībām, kas tika veiktas sendienu Israēla templī, atšķiras no tām, kas tiek veiktas pēdējo dienu tempļos (piemēram, pēdējo dienu tempļos mēs neupurējam dzīvniekus vai nededzinām sveces un vīraku), sendienu tempļu un pēdējo dienu tempļu nolūks neatšķiras — lai mēs sagatavotos nākt Tā Kunga klātbūtnē un līdzinātos Viņam.

Jūs varētu parādīt deviņas minūtes ilgo īsfilmu „Sendienu tempļi” no *Vecās Derības video prezentācijām* (*Old Testament Video Presentations*) (53224), kur tiek attēlots Mozus tabernakuls un daži pasākumi, kas tur notika.

3. Svēto Rakstu studēšana

- Kādēļ mums dažkārt ir grūti studēt Svētos Rakstus?

Pierakstiet nodarbības dalībnieku atbildes stabiņā uz tāfeles. Tad pārrunājiet veidus, kā mēs varam pārvarēt šīs grūtības. Piemēram, ja mēs nesaprotam to, ko mēs lasām, mēs varam lūgt pēc sapratnes un studēt to, ko pravieši un apustuļi ir teikuši par Svēto Rakstu vietām, ko mēs lasām; ja mēs esam pārāk miegaini, lai lasītu Rakstus vakarā, mēs varam atrast kādu citu laiku dienas laikā, lai lasītu. Sarakstiet šos ieteikumus citā stabiņā uz tāfeles.

Mudiniet nodarbības dalībniekus vairāk nodoties savām Svēto Rakstu studijām.

„Labi tam cilvēkam, kas atrod gudrību”

31.
stunda

Salamana pamācības un Salamans mācītājs

Mērķis Iedvesmot nodarbības dalībniekus kļūt līdzīgākiem Kristum, pielietojot gudros padomus no Salamana pamācībām un Salamana mācītāja grāmatām.

- Sagatavošanās**
1. Ar lūgšanu studējiet Rakstu vietas, kas izmantotas mācību nodarbības izklāstā, un pēc iespējas vairāk no Salamana pamācībām un Salamana mācītāja grāmatām.
 2. Ja jūs izmantosit pirmo uzmanības piesaistīšanas paņēmienu, pirms nodarbības sākuma uzrakstiet šādus teikumus uz plakāta vai tāfeles:
 - a. _____ nāk priekš [pirms] bojāejas.
 - b. Māci savam _____ viņa ceļu.
 - c. Katrai lietai ir savs nolikts _____, un katram īstenošanai paredzētam nodomam zem debess ir sava _____.
 - d. _____ uz To Kungu no visas sirds.
 - e. _____ _____ apklusina dusmas.

Ja jūs izmantosit otro paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, palūdziet vienam vai diviem nodarbības dalībniekiem sagatavoties dalīties savos mīļākajos pantos no Salamana pamācībām un Salamana mācītāja grāmatām un pastāstīt, kāpēc tie viņiem ir svarīgi.
 3. Ja jums ir pieejamas *Vecās Derības video prezentācijas (Old Testament Video Presentations)* (53224), jūs nodarbības laikā varētu parādīt piecas minūtes ilgo īsfilmu „Uzticēšanās Tam Kungam”.
-

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmienu, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Vērsiet nodarbības dalībnieku uzmanību uz teikumiem, kurus jūs uzrakstījāt uz tāfeles vai plakāta (skat. „Sagatavošanās” augšā). Paskaidrojiet, ka šie ir labi pazīstami izteikumi no Salamana pamācību un Salamana mācītāja grāmatām un lūdziet nodarbības dalībnieku aizpildīt tukšās vietas. Ja nepieciešams, sniedziet tālāk dotās atsauces, lai nodarbības dalībnieki varētu atrast Rakstu vietas un vārdus, kurus viņi nezina.
 - a. Salamana pamācības 16:18 (Augstprātība)
 - b. Salamana pamācības 22:6 (bērnām)
 - c. Salamans mācītājs 3:1 (laiks, stunda)
 - d. Salamana pamācības 3:5 (Paļaujies)
 - e. Salamana pamācības 15:1 (Miermīlīga atbilde)

2. Palūdziet vienu vai divus nodarbības dalībniekus dalīties mīļākajā pantā no Salamana pamācībām vai Salamana mācītāja grāmatām.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem. Tādēļ, ka būtu grūti uzdod katru jautājumu, lai izrunātu katru nodarbības punktu, ar lūgšanu izvēlieties tos jautājumus, kas vislabāk atbilstu nodarbības dalībnieku vajadzībām. Iespējams, jums vajadzēs pielāgot jautājumus tā, lai tie atbilstu nodarbības dalībnieku apstākļiem.

Salamana pamācības ir īsi izteicieni, kas galvenokārt sniedz padomu par to, kā dzīvot taisnīgi. Vecajā Derībā ir rakstīts, ka Salamans „lietoja trīs tūkstošus sakāmvārdus” (1. Ķēniņu 5:12). Daži no šiem gudrajiem izteicieniem ir iekļauti Salamana pamācību grāmatā. Lai gan Salamans un citi šīs grāmatas autori nebija pravieši, daudz no tā, ko viņi rakstīja, bija iedvesmots no Tā Kunga. Viņu sarakstītais galvenokārt atspoguļo pārliecību, ka patiesa gudrība nāk no Dieva.

Salamana mācītāja grāmata arī satur gudrus izteicienus, un daži cilvēki uzskata, ka to autors ir Salamans. Salamana mācītāja grāmatas vēstījums ir tāds, ka dzīvei jēga ir vienīgi ar Dievu.

Šī mācību stunda ir iedalīta septiņās daļās, kas vērstas uz svarīgām tēmām Salamana pamācību un Salamana mācītāja grāmatās. Savās personīgajās studijās jūs varētu atrast arī citas tēmas, kuras jūs vēlētos apspriest klasē.

1. Gudrība

Māciet un pārrunājiet tālāk dotos pantus no Salamana pamācībām un Salamana mācītāja grāmatām.

- Salamana pamācību un Salamana mācītāja grāmatās tiek uzsvērts gudrības nozīmīgums. Kādas ir atšķirības starp cilvēka zināšanām un gudrību? (Skat. Salamana pamācības 1:7; 9:9–10; 2. Nefija 9:28–29. Norādiet, ka Bībelē lietotajā valodā „bīties To Kungu” nozīmē izturēties ar godbijību un paklausīt Viņu. Paskaidrojiet, ka gudrība ir kas vairāk nekā tikai zināšanas; gudrība nozīmē zināšanu pareizu pielietošanu. Israēliešiem gudrība nozīmēja paklausību Dieva likumiem.)
- Ko mēs varam mācīties no Salamana pamācībām 2:2–6 par to, kā iegūt zināšanas par Dievu? Kā jūs domājat, kādēļ ir nepieciešama uzcītība, lai iegūtu šīs zināšanas?
- Kādā veidā gudrības vērtība ir salīdzināma ar zemes dārglietu vērtību? (Skat. Salamana pamācības 3:13–18; Salamans mācītājs 7:12. Norādiet, ka vārdi *tā* un *tās* Salamana pamācībās 3:15–18 attiecas uz gudrību.) Kādā veidā gudrība nes laimi un mieru?
- Salamana pamācībās 3:18 teikts, ka gudrība ir „dzīvības koks” tiem, kam tas pieder. Ko šis simbols māca mums par gudrības vērtību? (Skat. 1. Nefija 11:8–11, 21–25, norādot uz to, ka dzīvības koks ir Dieva mīlestības simbols.)
- Kādas gudru cilvēku īpašības ir minētas Salamana pamācībās 9:9–10 un 15:31–33? Kādēļ šīs īpašības ir nepieciešamas, lai iegūtu gudrību?

2. Uzticība Tam Kungam

Māciet un pārrunājiet Salamana pamācības 3:5–7.

- Kāds padoms ir dots Salamana pamācībās 3:5–7? Kā Tas Kungs vada mūsu ceļus? Kāda jums ir bijusi pieredze, kad jūs mācījāties uzticēties Tam Kungam?
- Ko nozīmē atzīt Dievu? (Skat. Salamana pamācības 3:6; Almas 34:38; M&D 59:21.) Kā mēs tiekam svētīti, ja atzīstam Dievu?

3. Vārdi, ko mēs sakām

Māciet un pārrunājiet tālāk dotos pantus no Salamana pamācībām.

- Salamana pamācībās 6:16–19 tiek minētas septiņas lietas, ko Tas Kungs ienīst. Trīs no šīm lietām — melošana, nepatiesas liecības sniegšana un nesaskaņu radīšana — attiecas uz vārdiem, kurus mēs runājam. Kādēļ To Kungu tik ļoti satrauc tas, ko mēs runājam? (Skat. Salamana pamācības 16:27–28; 18:8; 25:18; Mateja 12:36–37.) Kā mēs varam pārtraukt melot, aprunāt vai negatīvi izteikties par citiem?
- Salamana pamācību 16:24 teikts, ka „laipnīgas runas ir kā medus kāres, kas nomierina dvēseli”. Kādā veidā tā ir patiesība? Kādas sekas ir laipnam runasveidam? (Skat. Salamana pamācības 12:25; 15:1; 16:24.) Kā jums ir palīdzējuši citu cilvēku laipnie vārdi?
- Kāds ir ieguvums no laipna runasveida, kad izceļas strīdi? (Skat. Sal. pam. 15:1.)

Elders Gordons B. Hinklijs teica: „Mēs reti kad iekļūstam nepatikšanās, kad mēs runājam laipni. Tikai tad, kad mēs paceļam savas balsis, pa gaisu iet dzirksteles un sīki rakumi kļūst par strīdus kalniem” (Conference Report, 1971. g. aprīlis, 82; vai *Ensign*, 1971. g. jūnijs, 72).

4. Augstprātība

Māciet un pārrunājiet Salamana pamācību 8:13; 13:10; 16:18–19.

- Salamana pamācību 8:13 teikts, ka Tas Kungs ienīst augstprātību.

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica:

„Galvenā augstprātības iezīme ir naidīgums — naidīgums pret Dievu un naidīgums pret saviem līdzcilvēkiem. *Naidīgums* nozīmē „naidu, ienaidu vai pretošanos”. Tas ir spēks, ar kādu Sātans vēlas valdīt pār mums.

Augstprātība būtībā pēc dabas ir konkurējoša. Dieva gribu mēs aizvietojam ar savu gribu. Kad mēs raidām savu augstprātību pret Dievu, tad mēs sakām: „Lai notiek mana griba, nevis Tavējā”. Kā teica Pāvils: „Viņi meklē savu, nevis Kristus Jēzus labumu” (Filipiešiem 2:21).

Pretstatā Dieva gribai, mūsu griba ļauj vēlmēm, tieksmēm un kaislei kļūt nevaldāmām (skat. Almas 38:12; 3. Nefijs 12:30).

Augstprātīgie nespēj pieņemt Dieva pilnvaras, kas sniedz vadību viņu dzīvē (skat. Helamana 12:6). Viņi aizvieto Dieva vareno gudrību ar saviem pieņēmumiem par patiesību, Dieva priesterības spēku — pret savām pašu spējām, un Dieva varenos darbus — pret saviem sasniegumiem.

Mūsu naidīgumam pret Dievu doti dažādi apzīmējumi, piemēram, sacelšanās, nocietināta sirds, grēku nenožēlošana, uzpūtība, aizkaitināmība, zīmju meklēšana. Augstprātīgie vēlas, lai Dievs piekristu viņiem. Viņi nav ieinteresēti mainīt savu viedokli, lai tas saskanētu ar Dieva viedokli. ...

Augstprātība ir nolādējošs grēks pilnā šī vārda nozīmē. Tas ierobežo vai aptur progresu (skat. Almas 12:10–11). Augstprātīgos nav viegli mācīt (skat. 1. Nefija 15:3, 7–11). Viņi nemaina savas domas, lai pieņemtu patiesības, jo tādējādi tas nozīmētu, ka viņi bija maldījušies” (Conference Report, 1989. aprīlis, 3–5; vai *Ensign*, 1989. g. maijs, 4, 6).

- Salamana pamācību 13:10 un 16:18 māca, ka augstprātība ved pie strīdiem un iznīcības. Kādā veidā augstprātība to spēj? Kādā veidā augstprātība ietekmē mūsu ģimenes?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica:

„Cits augstprātības veids ir strīdēšanās. Strīdi, plūkšanās, netaisnīga valdīšana, paaudžu nesaskaņas, šķiršanās, dzīvesbiedra ļaunprātīga izmantošana, ārdīšanās un nemieri ir pieskaitāmi pie šīs augstprātības kategorijas.

Strīdi mūsu ģimenēs attālina Tā Kunga Garu. Tie attālina arī daudzus no mūsu ģimenes locekļiem. ...

Augstprātība ietekmē visas mūsu attiecības — mūsu attiecības ar Dievu un Viņa kalpiem, attiecības starp vīru un sievu, starp vecākiem un bērniem” (Conference Report, 1989. g. aprīlis, 5; vai *Ensign*, 1989. g. maijs, 6).

- Kā mēs varam pārvarēt augstprātību? (Skat. Salamana pamācību 16:19.) Ko mēs varam darīt, lai kļūtu pazemīgāki savās attiecībās ar saviem ģimenes locekļiem un ar Dievu?

5. Draudzība

Māciet un pārrunājiet tālāk dotos pantus no Salamana pamācībām un Salamans mācītājs.

- Kāpēc mēs tiekam brīdināti par netaisnīgiem draugiem? (Skat. Salamana pamācības 13:20; 22:24–25.)
- Kādas ir labu draugu rakstura īpašības? (Skat. Salamana pamācību 17:17; 27:9.) Kādā veidā labi draugi jums ir palīdzējuši grūtos laikos?
- Ko mēs varam darīt, lai iegūtu patiesus draugus? (Skat. Salamana pamācību 18:24. Norādiet, ka, lai iegūtu labus draugus, mums pašiem ir jābūt labiem draugiem.)
- Kā patiesi draugi reaģē uz to, kad mēs izdarām mulķīgas izvēles? (Skat. Salamans mācītājs 4:9–10.)

Elders Marvins Dž. Eštons teica:

„Kāds ir teicis: „Draugs ir cilvēks, kas vēlas pieņemt mani tādu, kāds es esmu.” Pieņemot šo par vienu šī vārda definīciju, es ātri gribētu teikt, ka mēs neesam gluži īsti draugi, ja mūsu draugs paliek tāds pats, kāds viņš bija, kad mēs viņu satikām. ...

Nav lielāka apbalvojuma, ko katrs no mums var saņemt, kā tad, kad mēs kalpojam un mums sirsnīgi pasaka: „Paldies, ka esi mans draugs”. Kad tie, kam

nepieciešams atbalsts, rod savu ceļu atpakaļ caur un kopā ar mums, tad tā ir draudzība, kurā rīkojas. Kad vājie tiek padarīti spēcīgi un spēcīgie vēl spēcīgāki caur mūsu dzīvi, tad draudzība ir īsta. Ja par cilvēku var spriest pēc viņa draugiem, par viņu var spriest arī pēc draugu vērtībām. ...

Jā, draugs ir cilvēks, kas vēlas pieņemt mani tādu, kāds es esmu, bet vēlas un spēj ietekmēt mani būt labākam, nekā es biju tad, kad mēs atradām viens otru" (Conference Report, 1972. g. oktobris, 32, 35; vai *Ensign*, 1973. g. janvāris, 41, 43).

- Kā mēs varam stiprināt draudzību starp saviem ģimenes locekļiem?
- Jēzus Kristus bieži Savus sekotājus sauca par draugiem (M&D 88:62; 93:45). Kā Viņš ir parādījis, ka Viņš mums ir patiess draugs? (Skat. Jāņa 15:13.) Kā mēs parādām, ka esam Viņa draugi? (Skat. Jāņa 15:14.) Kādā veidā jūs esat jutuši Viņa draudzību?

6. Bērnu audzināšana

Māciet un pārrunājiet tālāk dotos pantus no Salamana pamācībām.

- Salamana pamācībās 22:6 teikts: „Māci savam bērnam viņa ceļu”. Kas vecākiem ir jā dara, lai rīkotos saskaņā ar šo padomu? (Skat. M&D 68:25–28.) Kā mēs varam efektīvāk mācīt bērniem evaņģēlija principus un spēcīnāt viņu liecības?

Elders Ričards G. Skots teica: „Jums ir jābūt gataviem atteikties no personīgās labsajūtas un personīgajām interesēm par labu ģimenes pasākumiem, un nenodot atbildību par bērna vispusīgu attīstību baznīcai, skolai vai sabiedrībai. Tas prasa laiku, lielus pūliņus un nozīmīgu personīgo upuri, lai „mācītu savam bērnam viņa ceļu”. Bet kur jūs atradīsiet lielāku apbalvojumu par labi paveiktu darbu?” (Conference Report, 1993. g. aprīlis, 43; vai *Ensign*, 1993. g. maijs, 34).

- Kādēļ bērniem ir nepieciešami likumi, robežas un mīlošas rūpes? (Skat. Salamana pamācību 19:18; 29:17.) Kā bērniem ir jāatbild uz savu vecāku taisnīgo padomu? (Skat. Salamana pamācības 6:20–23.) Kā vecāki drīkst aizrādīt? (Skat. M&D 121:41–44.)

7. Laime un labs humors

Māciet un pārrunājiet Salamana pamācību 15:13 un 17:22.

- Kādēļ ir svarīgi attīstīt pozitīvu attieksmi un labu humora izjūtu? (Skat. Salamana pamācību 15:13; 17:22.)

Prezidents Hjū B. Brauns teica: „Es gribētu, lai jūs smaidītu, jo galu galā mums katram ir nepieciešama humora izjūta, neskatoties uz to, kas nāks. Es domāju, ka no visiem cilvēkiem visā pasaulē mums ir jābūt laimīgākajiem. Mums ir lieliskākais un priecīgākais vēstījums visā pasaulē. Es domāju, ka tad, kad mēs nonāksim aiz priekškara, kāds mūs sagaidīs ar smaidu (ja vien mēs nenonāksim nepareizajā vietā, un kāds tad plati smaidīs), tādēļ būsim laimīgi. Taču ļausim mūsu laimei būt patiesai — ļausim tai nākt no iekšienes” (*The Abundant Life* [1965], 83).

- Ko mēs varam darīt, lai mudinātu pacilājošu humoru savās ģimenēs? (Jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekiem pastāstīt par laiku, kad humors ir palīdzējis viņu ģimenēm atrisināt problēmas un stiprināt mīlestību citam pret citu.)

Dalieties savās sajūtās par tēmām, ko jūs pārrunājāt. Mudiniet nodarbības dalībniekus atcerēties un rīkoties saskaņā ar padomiem, kas minēti Salamana pamācībās un Salamana mācītāja grāmatā. Jūs varētu arī mudināt viņus atcerēties mīļākos pantus no šīm grāmatām.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Salamana pamācību pasākums

Uzrakstiet atsevišķus pantus no Salamana pamācībām uz atsevišķām papīra lapiņām un ielieciet tās traukā. Lūdziet nodarbības dalībniekus pēc kārtas izņemt pa vienai papīra lapiņai no trauka, nolasīt tajā rakstīto pantu un paskaidrot, kā šis pants attiecas uz mūsu dzīvi.

2. Svēto Rakstu pielietošana

Uz tāfeles uzzīmējiet ķermeņa figūru. Lūdziet nodarbības dalībniekiem atrast tālāk dotos pantus un uzrakstiet atsauces blakus katrai atbilstošajai ķermeņa daļai. Kopīgi izlasiet pantus un pārrunājiet, kā tie attiecas uz mūsu dzīvi.

- a. Salamana pamācību 2:2 (auss un sirds)
- b. Salamana pamācību 3:5 (sirds)
- c. Salamana pamācību 3:27 (roka)
- d. Salamana pamācību 4:26–27 (kājas)
- e. Salamana pamācību 8:7 (mute)
- f. Salamana pamācību 10:4 (rokas)
- g. Salamana pamācību 12:15 (acis)

3. „Tikumīga sieva” (Salamana pamācību 31:10)

Lūdziet nodarbības dalībniekiem pārskatīt Salamana pamācību 31:10–31 un uzrakstīt tikumīgas sievas īpašības. Norādiet, ka šīs ir īpašības, ko mums katram, gan sievietēm, gan vīriešiem, ir jācenšas attīstīt. Jūs varētu uzrakstīt nodarbības dalībnieku atbildes uz tāfeles. Atbildēs varētu minēt:

<i>Pants</i>	<i>Īpašība</i>
11	Var paļauties
13	Labprāt strādā
20	Ir līdzjūtīga
25	Piemīt spēks un skaistums
26	Runā ar gudrību un mīlīgi
28	Ir uzticama sieva un māte
30	Bīstas Tā Kunga

Aiciniet dažus nodarbības dalībniekus parunāt par cilvēkiem, kurus viņi pazīst, kam piemīt šīs īpašības.

„Es zinu, mans Pestītājs ir dzīvs”

32.
stunda

Ījaba 1–2; 13; 19; 27; 42

Mērķis Palīdzēt nodarbības dalībniekiem attīstīt spēku stāties pretī grūtībām, uzticoties Tam Kungam, attīstot savu liecību par Viņu un saglabāt personīgo godprātīgumu.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas (jūs varētu arī studēt Ījaba grāmatu, lai iegūtu pārskatu par stāstu):
 - a. Ījaba 1.–2. nodaļa. Ījabs, taisns un ticīgs vīrs, piedzīvo vairākas grūtības. Par spīti tam, ka viņš zaudē savus īpašumus, bērnus un veselību, viņš paliek uzticīgs Tam Kungam.
 - b. Ījaba 13:13–16; 19:23–27. Ījabs rod spēku, uzticēdamies Tam Kungam un savai liecībai par Glābēju.
 - c. Ījaba 27:2–6. Ījabs rod spēku savā personīgajā taisnīgumā un godprātīgumā.
 - d. Ījaba 42:10–17. Pēc tam, kad Ījabs bija uzticīgi izturējis savas grūtības, Tas Kungs viņu svētīja.
2. Papildu lasāmviela: Pārējās nodaļas Ījaba grāmatā; Mācība un Derības 121:1–10.

Ieteicamā nodarbības gaita

**Uzmanības
piesaistīšana** Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Dalieties tālāk dotajā līdzībā ar nodarbības dalībniekiem (vai palūdziet nodarbības dalībniekam sagatavoties to pastāstīt):

Elders Džozefs B. Virlins reiz stāstīja par zemniekiem karstā tuksnesī ziemeļrietumu Meksikā, kuri „audzēja dažādus graudus un pupas, kas ir neparasti sausuma izturīgas. Šie augi izdzīvoja un auga skarbajā klimatā, kur citi augi nokalta un iznīka. Viens no šiem augiem ir baltās pupiņas. Tās izdīga un auga pat tad, ja uzlija pavisam neliels nokrišņu daudzums. To saknes stiepjas sešu pēdu dziļumā akmeņainajā, smilšainajā augsnē, lai atrastu mitrumu, kas tām nepieciešams. Tās var ziedēt un dod ražu 46 grādu karstumā, kas ir tuksnesī, kurā tikai reizi gadā ir nokrišņi. To lapotne saglabājas ievērojami zaļa pat jūlija vidū, lai gan tās netiek īpaši laistītas.”

- Ko mēs varam mācīties no šīs līdzības, kas var palīdzēt mums izturēt grūtības?

Elders Virlins ierosināja: „Iespējams, Baznīcas locekļi varētu pieņemt šo izturīgo, spēcīgo augu piemēru. Mums ir jādzen savas saknes dziļi evaņģēlija augsnē. Mums ir jāaug, jāzied un jādod laba, bagātīga raža, neskatoties uz ļaunumu, kārdinājumiem vai kritiku, ar ko mēs varētu sastapties. Mums ir jāamācās augt dzīves likstu karstumā” (Conference Report, 1989. g. aprīlis, 7; vai *Ensign*, 1989. g. maijs, 7).

Paskaidrojiet, ka šī stunda būs par Ījabu — vīru, kura ticība un taisnīgums palīdzēja viņam izturēt smagas grūtības.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ījabs tiek smagi pārbaudīts.

Māciet un pārrunājiet Ījaba 1.–2. nodaļu.

- Kāds vīrs bija Ījabs? Jūs varētu uzrakstīt dažas no tālāk dotajām īpašībām uz tāfeles. Daudzas no atsaucēm netika dotas lasīšanas uzdevumā, tādēļ jūs varētu palūgt atsevišķiem nodarbības dalībniekiem izlasīt un pateikt, kāda īpašība tiek aprakstīta.
 - a. Viņš bija sirdsskaidrs un taisns, jo viņš bijās Dieva un vairījās no ļauna (Ījaba 1:1).
 - b. Viņš bija turīgs, taču viņu nesaistīja labklājība (Ījaba 1:3, 21).
 - c. Viņš bija godprātīgs (Ījaba 2:3).
 - d. Viņš stiprināja vājos (Ījaba 4:3–4).
 - e. Viņš staigāja Tā Kunga ceļus un cienīja Tā Kunga vārdus (Ījaba 23:10–12).
 - f. Viņš bija līdzietīgs pret atraitnēm, nabagajiem, klibajiem un aklajiem (Ījaba 29:12–16).
 - g. Viņš bija noraizējies par saviem ienaidniekiem un piedeva tiem (Ījaba 31:29–30).
- Kādas grūtības Ījabs piedzīvoja? Jūs varētu uzrakstīt dažas no šīm grūtībām uz tāfeles. Daudzas no atsaucēm netika dotas lasīšanas uzdevumā, tādēļ jūs varētu palūgt atsevišķiem nodarbības dalībniekiem izlasīt un pateikt, kāda problēma tiek aprakstīta.
 - a. Kalpu, īpašuma un ienākumu zudums (Ījaba 1:13–17).
 - b. Bērnu zaudējums (Ījaba 1:18–19).
 - c. Fiziska slimība un sāpes (Ījaba 2:7; 7:5; 16:16).
 - d. Nemierīgs miegs un murgi (Ījaba 7:4, 13–14).
 - e. Nežēlīgi apvainojumi un draugu un ģimenes locekļu atbalsta zaudējums (Ījaba 2:9; 4:1, 7–8; 11:1–6; 19:13–22).
 - f. Apjukums par to, kādēļ viņam tika prasīts, lai viņš ietu cauri šīm grūtībām (Ījaba 10:15).
 - g. To cilvēku smiešanās, kas priecājās par viņa neveiksmēm (Ījaba 16:10–11; 30:1, 8–10).
 - h. Sajūta, ka Dievs bija aizmirsis viņu vai nedzirdēja viņu (Ījaba 19:6–8; 23:3–4; miniet, ka vārds *Viņu* Ījaba 23:3–4 attiecas uz Dievu).
- Kā Ījaba grūtības ir pielīdzināmas grūtībām, ko cilvēki piedzīvo mūsdienās? (Grūtības ir līdzīgas: īpašuma zaudējums, bērnu zaudējums, veselības pasliktināšanās, mīlestības un draugu, un ģimenes attiecību zaudējums.)
- Kas, pēc Sātana domām bija Ījaba taisnīguma iemesls? (Skat. Ījaba 1:9–10.) Ko Sātans paredzēja, kā Ījabs rīkosies, kad tas būs zaudējis savu labklājību un citas svētības? (Skat. Ījaba 1:11; 2:4–5.) Kā Ījabs reaģēja, kad tas notika? (Skat. Ījaba 1:20–22; 2:10.) Ko mēs varam mācīties no šīs reakcijas?

- Neskatoties uz savām nelaimēm, Ījabs „nekādu grēku neizdarīja un neizteica nekādu aplamību pret Dievu” (Ījaba 1:22). Kā daži cilvēki nepareizi izturas pret Dievu, kad atgadās bēdas, neveiksme vai traģēdija? (Viņi vaino Dievu vai apšaubā Viņa gudrību vai tālredzību, jūtas tā, it kā Viņš nesaprastu un nemīlētu tos. Daži pat apšaubā Viņa eksistenci.)

2. Ījabs rod spēku Dievā.

Māciet un pārrunājiet Ījaba 13:13–16; 19:23–27.

- Ījaba uzticība Tam Kungam bija milzīgs garīgā spēka avots (Ījaba 13:13–16). Ko nozīmē uzticēties Tam Kungam? Kā mēs varam attīstīt uzticību Tam Kungam, kas palīdzēs mums grūtībās? (Skat. Romiešiem 8:28; 2. Nefija 2:2, 11, 24; M&D 58:2–4; 122:5–9.) Lieciniet, ka tādēļ, ka Tas Kungs mūs mīl, Viņš ir apliecinājis mums, ka, ja mēs esam uzticīgi, visas lietas notiks mūsu labumam un palīdzēs mums augt.
- nodaļā Ījabs apraksta pārbaudījumus, kas atgadījās ar viņu, un tad liecināja par Glābēju. Kā Ījaba liecība par Glābēju palīdzēja viņam izturēt viņa pārbaudījumus? (Skat. Ījaba 19:25–27.) Kā liecība par Glābēju sniedz mums spēku grūtību laikā?

Jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekus nodziedāt dziesmu „Es zinu, mans Glābējs ir dzīvs” (*Baznīcas dziesmas*, 38. lpp) vai arī jūs varētu atskaņot šo garīgo dziesmu.

3. Ījabs rod spēku savā personīgajā taisnīgumā un godprātīgumā.

Māciet un pārrunājiet Ījaba 27:2–6.

- Vēl viens Ījaba garīgā spēka avots viņa grūtību laikā bija viņa godprātīgums (Ījaba 27:2–6). Kas ir godprātīgums? Kādā veidā personīgais godprātīgums stiprināja Ījabu viņa grūtību laikā? Kā personīgais godprātīgums var palīdzēt mums grūtību brīžos? (Ja mēs saglabājam savu godprātīgumu, mēs gūstam spēku no zināšanām, ka mūsu dzīves gaitas ir patīkamas Tam Kungam.)

Elders Džozefs B. Virlins definēja *godprātīgumu* šādi: „Vienmēr darīt to, kas ir pareizs un labs, neskatoties uz tūlītējam sekām. Tas nozīmē būt taisnīgam pašos dvēseles dziļumos ne tikai savā rīcībā, bet, kas vēl svarīgāk — savās domās un savā sirdī. Personīgais godprātīgums nozīmē tādu uzticamību un neuzpērkamību, ka mēs nespējam nodot uzticību vai derību” (Conference Report, 1990. g. aprīlis, 38; vai *Ensign*, 1990. g. maijs, 30).

4. Pēc tam, kad Ījabs bija ar ticību izturējis savus pārbaudījumus, Tas Kungs viņu svētīja.

Māciet un pārrunājiet Ījaba 42:10–17.

- Pēc tam, kad Ījabs bija ar ticību izturējis savus pārbaudījumus, kā Tas Kungs viņu svētīja? (Skat. Ījaba 42:10–15; Jēkaba vēst. 5:11.) Kā Tas Kungs mūs svētī, ja mēs uzticīgi izturam grūtības? (Skat. Ījaba 23:10; 3. Nefijs 15:9. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties personīgā pieredzē. Jūs varētu norādīt, ka, lai arī Tas Kungs svētīja Ījabu ar divkārt vairāk svētībām, nekā viņam bija iepriekš, garīgās svētības, ko Tas Kungs mums dod tad, kad mēs esam uzticīgi izturējuši, ir pat lielākas nekā laicīgās svētības.)

Elders Orsons F. Vitnijs teica: „Neviena sāpe, ko mēs izciešam, nevienas grūtības, ko mēs pieredzam, nav veltīgas. Tās kalpo mums, lai mēs mācītos, attīstītu tādas īpašības kā pacietība, ticība, gara spēks un pazemība. Viss, ko mēs izciešam, un viss, ko mēs izturam, īpaši, ja izturam ar pacietību, veido mūsu raksturu, šķīstī mūsu sirdis, paplašina mūsu dvēseli un padara mūs maigākus un žēlsirdīgākus, cienīgākus saukties par Dieva bērniem ... un tieši caur bēdām un ciešanām, pūlēm un nelaimēm mēs iegūstam zināšanas, kuru dēļ mēs esam nākuši uz šīs Zemes un kas padarīs mūs līdzīgākus mūsu Tēvam un Mātei Debesīs” (citēts Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, 98).

Pravietis Džozefs Smits teica: „Es līdzinos milzīgam, raupjam akmenim, kas veļas lejā no augsta kalna; un vienīgais veids, kā es tieku pulēts, ir, kad kāds ass stūris tiek noberzēts, saskaroties ar kaut ko citu, ... nošķeļot stūri pa stūrim. Tā es kļušu par gludu, pulētu bultu Visuvarenā bultu makā” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, atlasījis Džozefs Fildings Smits [1976], 304).

Nobeigums

Apkopojiet savas pārrunas par Ījaba grāmatu, uzsverot, ka mēs varam saņemt spēku izturēt savas grūtības, uzticoties Tam Kungam, veidojot savu liecību par Viņu un saglabājot savu godprātīgumu, lai mēs varētu zināt, ka mūsu dzīve ir Viņam patīkama. Jūs varētu pastāstīt nodarbības dalībniekiem par laiku, kad jūs saņēmāt spēku pārbaudījumos. Iesakiet, lai nodarbības dalībnieki izvērtē, kā viņi var pieliegtot mācību stundā pārrunātos principus, lai tie palīdzētu viņiem izturēt grūtības.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Ījaba draugi

- Kā Ēlifass un Bildads, divi Ījaba draugi, izskaidroja viņa ciešanas? (Skat. Ījaba 4:7–8; 8:6. Viņi domāja, ka Ījaba ciešanas bija Dieva sods par grēkiem, ko Ījabs bija izdarījis.) Kāpēc ir bīstami domāt, ka visas ciešanas nāk no Dieva kā sods par mūsu grēkiem?
- Ko Ījaba draugu kļūdīšanās mums var mācīt par to, kā palīdzēt cilvēkiem, kuri cieš nelaimē?

2. Jautājumi, ko uzdot dzīves likstu laikā

Elders Ričards G. Skots teica: „Kad jūs sastopaties ar dzīves likstām, tas var vedināt jūs uz daudziem jautājumiem. Daži jautājumi ir noderīgi; daži nē. Šādi jautājumi kā „Kādēļ tam vajadzēja notikt ar mani? Kāpēc man tas ir jācieš tagad? Ko esmu izdarījis, lai šādi notiktu?” novedīs jūs strupceļā. Patiešām nav labi uzdot jautājumus, kas atspoguļo pretošanos Dieva gribai. Drīzāk jautājiet: Ko es darišu? Ko es varu mācīties no šīs pieredzes? Kas man jāmaina? Kam lai es palīdzu? Kā es varu pārbaudījumu laikā atcerēties savas daudzās svētības?” (Conference Report, 1995. g. okt., 18; vai *Ensign*, 1995. g. nov., 17).

3. Saskatīt perspektīvu dzīves likstu laikā

Prezidents Spensers V. Kimbals sacīja:

„Ja mēs paskatītos uz mirstību kā uz visu eksistenci, tad sāpes, bēdas, vilšanās un īsā dzīve būtu liela nelaime. Bet, ja mēs skatāmies uz dzīvi kā uz mūžību, kas sākas tālu pirmsmirstīgajā pagātnē un sniedzas mūžīgajā pēc-nāves nākotnē, tad visi notikumi ieņem atbilstošu perspektīvu.

... Vai mēs neesam pakļauti kārdinājumiem, lai pārbaudītu mūsu spēku, slimībām, lai mēs iemācītos būt pacietīgi, nāvei, lai mēs taptu nemirstīgi un paaugstināti?

Ja visi slimie, par kuriem mēs lūdzam, tiktu dziedināti, ja visi taisnīgie tiktu aizsargāti un ļaunie iznīcināti, tad visa Tēva programma tiktu anulēta un evaņģēlija pamatprincips — rīcības brīvība — beigtu pastāvēt. Nevienam cilvēkam tad nevarētu dzīvot ar ticību” (*Faith Precedes the Miracle* [1975], 97).

4. Ļauno cilvēku veiksmes ir īslaicīga

- Dažkārt šķiet, ka ļaunajiem veicas, kamēr ticīgie cieš. Ko Ījaba grāmata māca par ļauno cilvēku šķietamo veiksmi? (Skat. Ījaba 21; 24.)

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus pildīt savus pienākumus kā pēdējo dienu Israēlam — mīlēt visus cilvēkus pasaulē un dalīties ar tiem evaņģēlija svētībās.

Sagatavošanās Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:

- Jonas 1.–2. nodaļa. Tas Kungs aicina Jonu sludināt grēku nožēlošanu Ninives ļaudīm. Jona cenšas bēgt no Tā Kunga laivā, tiek lielas zivs aprīts, lūdz un tiek atbrīvots no zivs vēdera.
- Jonas 3.–4. nodaļa. Jona pravieto par Ninives bojāeju un dusmojas, kad Ninives ļaudis nožēlo grēkus un Tas Kungs saudzē pilsētu. Tas Kungs izmanto ķirbi un tārpu, lai mācītu Jonam, ka viņam ir jāmīl visi cilvēki.
- Mihas 2:12–13; 4:1–7, 11–13; 5:2–4, 7–8; 6:6–8; 7:18–20. Miha pravieto par Israēla misiju pēdējās dienās.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

- Cik daudziem jaunajiem vīriešiem Baznīcā Tas Kungs ir devis pavēli kalpot pilnlaika misijās? (Visiem cienīgiem, spējīgiem jaunajiem vīriešiem.) Kādēļ ir svarīgi, lai katrs no šiem jaunajiem vīriešiem atbildētu uz šo aicinājumu? Kas vēl ir atbilstīgs, lai kalpotu pilnlaika misijā? (Cienīgas jaunās māsas, kuras ir 21 gadu vecas vai vecākas, un precēti pāri, ja to atļauj viņu apstākļi.)

1979. gadā prezidents Spensers V. Kimbals runāja par nepieciešamību pēc papildu misionāriem, kas varētu sludināt evaņģēliju cilvēkiem visur pasaulē. Viņš paziņoja: „Es ticu, ka Tas Kungs var izdarīt jebko, ko Viņš ir nodomājis darīt. Bet es neredzu nevienu labu iemeslu, kāpēc lai Tas Kungs atvērtu durvis, pa kurām mēs nebūtu gatavi ieiet” (“The Uttermost Parts of the Earth,” *Ensign*, 1979. g. jūlijs, 9).

Šajā mācību stundā tiks pārrunāts tas, kā Jonas un Mihas dzīve un rakstītais var palīdzēt mums saprast mūsu pienākumu mīlēt visus cilvēkus un dalīties ar viņiem evaņģēlija svētībās.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Jona tiek aicināts sludināt Ninivē, taču viņš aizmūk.

Māciet un pārrunājiet Jonas 1.–2. nodaļu.

- Kādēļ Tas Kungs vēlējās, lai Jona dotos uz Ninivi? (Skat. Jonas 1:2.) Kādēļ Jona, iespējams, negribēja pieņemt misijas aicinājumu uz Ninivi? (Skat. Nahuma 3:1–5, kur aprakstītas Ninives lielās nekrietnības un ļaundarības. Asīrijas galvaspilsētas Ninives ļaudis bija Israēla ienaidnieki.)
- Kādēļ Jona devās uz Taršišu? (Skat. Jonas 1:3.) Kādos veidos mēs dažkārt cenšamies bēgt no Tā Kunga klātbūtnes vai no aicinājumiem, ko mums izsaka Viņa pārstāvji? Kādas sekas ir šādai rīcībai?
- Kā Tas Kungs izrādīja žēlastību un palīdzēja Jonam nožēlot grēkus? (Skat. Jonas 1:4–2:10.) Ko Jona saprata, kamēr atradās lielās zivs vēderā? (Skat. Jonas 2:1–9.) Kā Tas Kungs mums palīdz nožēlot un atgriezties uz Viņa ceļa?
- Kalpošanas laikā uz Zemes Glābējs runāja par „pravieša Jonas zīmi” (Mateja 12:39). Ko šī zīme nozīmē? (Skat. Mateja 12:39–41. Jona pavadīja trīs dienas un trīs naktis lielās zivs vēderā un tad iznāca ārā dzīvs. Glābējs pavadīja trīs dienas un naktis apglabāts kapā un tad tika augšāmcelts.)
- Caur Saviem praviešiem Tas Kungs ir atkārtoti pavēlējis katram cienīgam, spējīgam jaunam vīrietim kalpot pilnlaika misijā. Viņš arī ir mudinājis precētos pārus kalpot pilnlaika misijās, ja tie ir spējīgi to darīt. (Skat. papildu ierosinājumus mācīšanai.) Kādi ir daži no iemesliem, kādēļ daži jauni vīrieši un precētie pāri izvēlas nekalpot misijās? (Nepietiekama nodošanās evaņģēlijam un ticība, necienīgums un nevēlēšanās atstāt ērtības, kas ir mājās un ģimenē, bailes no tā, kas varētu tos sagaidīt.) Ko mēs varam mācīties no stāsta par Jonu, kas var mums palīdzēt būt drošsirdīgiem, paklausot Tam Kungam un daloties evaņģēlijā?

2. Ninives ļaudis atbild uz Jonas vēstījumu un nožēlo grēkus.

Māciet un pārrunājiet Jonas 3.–4. nodaļu.

- Pēc tam, kad Jona nožēloja grēkus, Tas Kungs vēlreiz aicināja viņu sludināt grēku nožēlošanu Ninives ļaudīm. Kā Ninives ļaudis atbildēja uz Jonas vēstījumu? (Skat. Jonas 3:5–9. Sendienās cilvēki tērpās raupjā audumā, maisaudklā, un sēdēja pelnos, kas parādīja, ka viņi ir pazemīgi un nožēlo grēkus.) Kā Dievs atbildēja uz šo pārmaiņu cilvēkos? (Skat. Jonas 3:10.)
- Jona bija pravietojis par Ninives bojāeju (Jonas 3:4). Kā Jona atbildēja, kad Tas Kungs piedeva Ninives cilvēkiem? (Skat. Jonas 4:1–3. Viņš bija dusmīgs, jo Tas Kungs izrādīja žēlastību pret cilvēkiem.)
- Ko Tas Kungs mācīja Jonam, liekot izaugt ricinus stādam, kas deva pavēni un mierinājumu un tad nokalta? (Skat. Jonas 4:4–11. Dievs mīl visus Savus bērnus. Tieši tāpat, kā Viņš parādīja žēlastību Jonam, Viņš vēlējās parādīt žēlastību Ninives cilvēkiem, kas nožēloja grēkus.) Ko Jonas pieredze var mums mācīt par citu cilvēku mīlēšanu?

3. Miha pravieto par pēdējo dienu Israēla misiju.

Māciet un pārrunājiet tālāk dotos pantus no Mihas grāmatas.

Praviētis Miha aicināja Israēla ļaudis nožēlot savas nekrietnības un atgriezties pie Tā Kunga. Viņš pravietoja par Jēkaba (Israēla) un Jūdas iznīcināšanu. Viņš pravietoja arī par to, ka pēdējo dienu Israēls (Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca) piepildīs Tā Kunga mērķus ar lielu spēku.

- Kādus solījumus Tas Kungs deva Mihas grāmatā 2:12–13? (Viņš apsolīja, ka sapulcinās Israēla atlikumu, ka tie kļūs par milzīgu pulku un ka Viņš vadīs tos.) Kā šie apsolījumi tiek piepildīti mūsdienās?
- Daži no Mihas dižajiem pravietojumiem par pēdējām dienām ir pierakstīti Mihas 4:1–7. Ko Miha pravietoja par pēdējo dienu templi? (Skat. 1–2. pantu.) Ko viņš pravietoja par Tūkstošgadi? (Skat. 3–7. pantu.) Kādēļ šie pravietojumi mums ir svarīgi?
- Ko mēs varam mācīties no Mihas 4:11–13 par Israēla pēdējo dienu likteni? (Sendienu pasaulē bieži tika izmantoti vērši, lai kultu labību. Tie staigāja pa labību, atdalot pelavas no graudiem. Pelavas tika aizpūstas un graudi paturēti. Tautas, kas nepieder Ciānai, tiks sapulcinātas kā kūļi un tad tiks Israēla kultas.) Kā šī līdzība par pelavu un graudu atdalīšanu var tikt izmantota attiecībā uz pēdējo dienu Israēla pienākumu veikt misionāra darbu visā pasaulē? (Skat. M&D 29:7; 33:5–7.)
- Par ko Miha pravietoja Mihas 5:2–4? (Salīdziniet šo pravietojumu ar pierakstu par tā piepildīšanos Mateja 2:4–6.)
- Kam tiek pielīdzināti Tā Kunga ļaudis Mihas 5:6? Kā rasa vai lietus lāse zālē var tikt salīdzināta ar Baznīcas locekļu ietekmi uz cilvēkiem visā pasaulē? Kā jūs domājat, ko Miha domāja, sakot, ka šīs lietus lāses negaidīs cilvēkus? (Tieši tāpat kā mirstīgie nespēj apturēt rasas veidošanos vai lietus nokrišanu, nekas nespēj apturēt Tā Kunga darbu no turpināšanās visā pasaulē.)
- Ar ko Tā Kunga ļaudis tiek salīdzināti Mihas 5:7? Kā tas liecina par spēku un varu, kas piemīt Tā Kunga darbam? (Tāpat kā avju ganāmpulkam nav spēka apturēt jaunu lauvēnu, tā uz Zemes nav spēka, kas spētu apturēt Tā Kunga darbu.)

1842. gadā pravietis Džozefs Smits paziņoja: „Neviena grēcīga roka nevar apturēt šī darba virzīšanos uz priekšu; var plosīties vajāšanas, var apvienoties pūļi, var pulcēties armijas, apmelotāji var celt neslavu, taču Dieva patiesība virzīsies uz priekšu droši, cēli un neatkarīgi, līdz tā būs iespiedusies katrā kontinentā, apmeklējusi katru klimata joslu, izplatījusies katrā valstī un izskanējusi katrā ausī, līdz Dieva mērķi būs paveikti un Dižais Jehova teiks, ka darbs ir paveikts” (*History of the Church*, 4:540).

- Kā panti Mihas 6:6–8 var palīdzēt mums, kad mēs jutamies nospiesti to lietu dēļ, ko no mums sagaida?
- Pēc tam, kad Miha bija pravietojis par Tā Kunga darbu pēdējās dienās, pie kāda slēdziena viņš nonāca par Dieva dabu? (Skat. Mihas 7:18–20.) Kādas frāzes šajos pantos varētu attiecināt uz Tā Kunga attiecībām ar Ninives ļaudīm? Kuras no šīm frāzēm varētu attiecināt uz Tā Kunga attiecībām ar mums?

Nobeigums

Sniedziet liecību, ka Tas Kungs mīl visus Savus bērnus un ka mums, kā pēdējo dienu Israēlam, ir liela atbildība dalīties Viņa mīlestībā un evaņģēlija patiesībā ar visiem cilvēkiem. Lūdziet nodarbības dalībniekus dalīties tajā, ko viņi ir iemācījušies no Jonas un Mihas.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Katram cienīgam, spējīgam jaunam vīrietim ir jāsagatavojas kalpot misijā

Pārrunājiet šādu prezidenta Spensera V. Kimbala izteikumu:

„Kad es prasu pēc vairāk misionāriem, es neprasu pēc vairāk misionāriem, kam nav liecības vai kas nav cienīgi. Es prasu, lai mēs sāktu agrāk un apmācītu mūsu misionārus labāk katrā draudzē un katrā bīskapijā visur pasaulē. Šis ir vēl viens izaicinājums — lai jaunie cilvēki saprastu, ka tā ir privilēģija doties misijā un ka viņiem ir jābūt fiziski veselīgiem, garīgi veselīgiem un ka Tas Kungs nevar raudzīties uz grēku pat ar vismazāko atlaidi. ...

Bieži tiek uzdots jautājums: „Vai katram jaunam vīrietim ir jākalpo misijā?” Un atbildi ir devis Tas Kungs. Tā skan: „Jā!” Katram jaunam vīrietim ir jākalpo misijā” (“When the World Will Be Converted,” *Ensign*, 1974. g. oktobris, 7–8).

2. Nepieciešamība pēc precētajiem misionāru pāriem

Pārrunājiet tālāk doto eldera Deivida B. Heita izteikumu:

„Brāļu vārdā šis ir aicinājums pensionētajiem pāriem — nopietni apsvērt iespēju doties misijā. Mums izmisīgi vajag vairāk pāru, kas palīdzētu mūsu vajadzībās. ... Ir piepildīti nepilni 50 procenti no mūsu misiju prezidentu pieprasījumiem pēc precētajiem misionāru pāriem.

Brāļi cer, ka daudz, daudz vairāk precēto pāru vēlēšies kalpot pilnlaika misijā Baznīcā. Vajadzība ir milzīga! Katru gadu pievienojas simtiem tūkstošu jaunu Baznīcas locekļu, un tiem ir nepieciešams dzirdēt draudzīgo atbalsta un mierinājuma balsi no pieredzējušiem Baznīcas locekļiem.

Frāzei: „Es iešu, kur vēlies Tu, mīļais Dievs” (*Baznīcas dziesmas*, 46. lpp.) ir jābūt kam vairāk kā tikai garīgajai dziesmai, ko mēs dziedam svētdienā. Tai ir jābūt mūsu pašu ticības lūgšanai, kad mēs kalpojam, vienalga kur Tam Kungam mēs esam nepieciešami” (“Couple Missionaries: ‘A Wonderful Resource,’” *Ensign*, 1996. g. februāris, 7, 12).

34.

stunda

„Es saderēšos ar tevi ticībā”

Hozejas 1–3; 11; 13–14

Mērķis

Palīdzēt nodarbības dalībniekiem saprast, ka Tas Kungs ir mīlošs un žēlīgs un piedos mums, ja mēs nožēlojam un atgriezāties pie Viņa.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Hozejas 1.–3. nodaļa. Izmantojot līdzību par ticīgu vīru un laulību pārkāpušo sievu, Hozeja apraksta attiecības starp To Kungu un Israēlu.
 - b. Hozejas 11; 13–14. Savas mīlestības dēļ pret cilvēkiem, Tas Kungs turpina aicināt Israēlu nožēlot grēkus un atgriezties pie Viņa.
2. Papildu lasāmviela: Pārējās Hozejas grāmatas nodaļas.
3. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, pirms mācību nodarbības uz atsevišķām papīra lapiņām uzrakstiet tālāk dotās frāzes. Ja jūs nodarbības dalībnieku nav daudz, sagatavojiet tikai vienu papīra lapiņu katram nodarbības dalībniekam.

„Israēla bērnu skaits reiz būs kā smiltis jūrmalā” (Hozejas 2:1)
„Es izliešu pār tiem Savas dusmas kā ūdeni” (Hozejas 5:10)
„Viņš ... nāks pie mums kā lietus” (Hozejas 6:3)
„[Viņš nāks] kā ērglis” (Hozejas 8:1)
„Israēls bija kā zaļojošs un sastīgojis kupls vīnakoks” (Hozejas 10:1)
„Sodība uzzeļ kā indīgas nezāles visās tīruma vagās” (Hozejas 10:4)
„Tādēļ viņi kļūs ... kā dūmi, kas iziet pa skursteni” (Hozejas 13:3)
„Es viņiem stāšos pretī kā lāču māte, kurai nolaupīti mazuļi” (Hozejas 13:8)
„Es viņam būšu kā zaļojoša ciprese” (Hozejas 14:9)

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu). Izdaliet nodarbības dalībniekiem jūsu sagatavotās lapiņas (skat. „Sagatavošanās”). Paskaidrojiet, ka katra no šīm frāzēm ir salīdzinājums no Hozejas grāmatas. Lūdziet katru nodarbības dalībnieku, kas ir saņēmis papīra lapiņu, skaļi izlasīt frāzi un minēt iespējamo šīs līdzības nozīmi. Piemēram, sakot, ja kāds ir „kā lauva”, tas varētu norādīt uz spēku vai niknumu.

- Kā jūs domājat, kādēļ Hozeja un citi pravieši izmantoja salīdzinājumus? (Sarežģītas vai neierastas domas salīdzināšana ar vienkāršu vai daudz ierastāku palīdz cilvēkiem, kas tiek mācīti, labāk to saprast. Salīdzināšana palīdz arī sniegt daudz detaļu tikai pāris vārdos.)

Paskaidrojiet, ka papildus šiem nelielajiem salīdzinājumiem, Hozeja izmantoja arī plašākus salīdzinājumus, kas tiek saukti par metaforām vai līdzībām (*līdzības* ir vārds, kas tiek lietots Rakstos). Hozejas grāmata ietver vairākus salīdzinājumus, lai palīdzētu mums saprast attiecības starp Jēzu Kristu un Viņa ļaudīm.

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Izmantojot līdzību par uzticīgu vīru un laulību pārkāpušo sievu, Hozeja apraksta attiecības starp To Kungu un Israēlu.

Māciet un pārrunājiet Hozejas 1.–3. nodaļu. Ja jūs neizmantojāt paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, pirms sāciet pārrunas, paskaidrojiet, kas ir līdzība.

Viena no biežāk izmantotajām līdzībām Svētajos Rakstos apzīmē To Kungu kā līgavaini (vai vīru) un Viņa derības ļaudis kā Viņa līgavu (vai sievu). Hozejas 1.–3. nodaļā spēcīgā veidā izmanto šo līdzību, salīdzinot Israēla elku pielūgšanu ar laulības pārkāpšanu. Šajās nodaļās praviētis Hozeja pārstāv To Kungu kā vīrs un Gomera pārstāv Israēlu kā sieva.

- Hozejas grāmatā Tā Kunga attiecības ar Israēlu (un ar Baznīcu šodien) tiek salīdzinātas ar attiecībām starp vīru un sievu. Ko šis salīdzinājums māca mums par nodošanās līmeni un par ziedošanos, ko Tas Kungs no mums sagaida?
- Kā sendienu Israēls līdzinājās Gomerai, kas tiek aprakstīta kā „netikle sieva”? (Skat. Hozejas 1:2–3; 2:7, 15. Gomera bija atstājusi savu vīru savu mīļāko dēļ; Israēls bija aizmirsis To Kungu un kļuvis bezdievīgs.)
- Kas bija Israēla „mīļākie” — lietas, kas lika cilvēkiem novērsties no Tā Kunga? (Citi dievi, materiālie labumi un pasaules pieņemtā kārtība.) Kādas lietas var novērst mūs no apņēmības sekot Glābējam?
- Kam netiklā sieva pateicās par viņas ēdienu un apģērbu? (Skat. Hozejas 2:7.) Kam Israēlieši piedēvēja auglīgo zemi, kurā tie dzīvoja? (Skat. Hozejas 2:5, 14; saviem viltus dieviem jeb elkiem.) Kā cilvēki šodien pateicas viltus dieviem par svētībām, ko tie saņem?
- Kā vīrs atgādināja savai sievai, ka viņš — nevis viņas mīļākie — nodrošināja viņai ēdienu, ūdeni un citas lietas? (Skat. Hozejas 2:10–11.) Kā Tas Kungs ir nodrošinājis jūs ar materiālajām un garīgajām svētībām? Kā mēs varam izrādīt savu pateicību Tam Kungam par svētībām, ko Viņš mums dod?
- Kāda bija vīra attieksme pret neuzticīgo sievu Hozejas 2:8–15? Kā viņa attieksme atšķīrās 16.–25. pantā? (Norādiet, ka, neskatoties uz to, ka sieva bija neuzticīga, vīrs joprojām mīlēja viņu un vēlējās, lai viņa atgriežas pie viņa. Līdzīgi Tas Kungs joprojām mīl Savus ļaudis, kas ir nomaldījušies, un vēlas, lai tie atgrieztos pie Viņa.)

Elders Henrijs B. Airings paskaidroja: „Šis bija mīlas stāsts. Šis stāsts bija par laulību derību, ko saistīja mīlestība, nesatricināma mīlestība. ... Tas Kungs, ar Kuru es tiku svētīts noslēgt derības, mīl mani un jūs, ... ar nesatricināmību, par kuru es nepārtraukti brīnos un kurai es no visas sirds vēlos līdzināties” (*Covenants and Sacrifice* [uzruna Baznīcas Izglītības sistēmas simpozijā, 1995. g. 15. aug.], 2).

- Ko vīrs apsoliņa savai sievai, ja tā atgriezīsies pie viņa? (Skat. Hozejas 2:21.) Ko Tas Kungs apsola Saviem ļaudīm, ja tie nožēlos grēkus un atgriezīsies pie Viņa? (Skat. Hozejas 2:22, 25.) Kādēļ šis apsoliņums ir svarīgs?

- Hozejas 3:1–2, vīrs izpirka savu sievu no viņas mīlākajiem (jūs varētu paskaidrot, ka Vecās Derības kultūrā sieviete bieži tika uzverta kā īpašums, kuru var pirkt un pārdot). Ko vīrs pieprasīja no savas sievas, kad viņš bija to izpircis? (Skat. Hozejas 3:3.) Ko viņš apsoliņa tai? Kādā nozīmē Jēzus Kristus ir izpircis katru no mums? (Skat. 1. Pētera 1:18–19.) Ko Kristus no mums par to pieprasa?

2. Savas mīlestības dēļ pret Saviem ļaudīm, Tas Kungs turpina aicināt Israēlu nožēlot grēkus un atgriezties pie Viņa.

Māciet un pārrunājiet Hozejas 11; 13.–14. nodaļu.

Viscaur Hozejas grāmatā Tas Kungs norāj israēliešus par viņu lielajiem grēkiem. Pēc tam, kad Tas Kungs caur Hozeju apraksta gūstu un iznīcību, kas nāks kā sekas Israēla ļaundarībām, Viņš vēlreiz aicina cilvēkus nožēlot grēkus un atgriezties pie Viņa.

- Vēl viens salīdzinājums, kas bieži lietots Rakstos, kādā tiek aprakstītas attiecības starp To Kungu un Viņa ļaudīm, ir kunga un lopu attiecības. Šis salīdzinājums īsi ir aprakstīts Hozejas 11:4. Ko no šī salīdzinājuma mēs uzzinām par Tā Kunga jūtām pret Saviem ļaudīm? (Skat. arī Hozejas 11:7–9.)
- Vairākas reizes Tas Kungs atgādināja israēliešiem to, kā viņu priekšteči tika atbrīvoti no verdzības Ēģiptē (Hozejas 11:1; 12:9, 13; 13:4–5). Kam šis notikums varētu tikt pielīdzināts? (Skat. Hozejas 13:14. Tāpat kā Tas Kungs atbrīvoja Israēla bērņus no verdzības Ēģiptē, tāpat Viņš atbrīvos tos — un visus cilvēkus, kas nāk pie Viņa, — no grēka un nāves.)
- Kas israēliešiem bija jādara, lai atgrieztos pie Tā Kunga un tiktu atbrīvoti? (Skat. Hozejas 12:6; 14:2–3. Viņiem bija jānožēlo savi grēki un jāatsakās no citiem dieviem, ko viņi bija pielūguši.) Ko tas Kungs apsoliņa darīt, ja viņi nožēlos grēkus? (Skat. Hozejas 14:4–7.) Ko Tas Kungs apsola darīt, ja mēs nožēlosim savus grēkus?
- Kā salīdzinājumi Hozeja grāmatā palīdz jums saprast, kādas ir Glābēja jūtas pret jums?

Nobeigums

Liecīniet, ka, lai gan Tā Kunga svētības tiek pataupītas tiem, kas ievēro Viņa baušļus, Viņa mīlestība ir nemainīga un aptver ikvienu. Pat tad, ja mēs novērsāmies no Viņa grēkojot, Tas Kungs mīl mūs un vēlas, lai mēs nožēlotu grēkus un atgrieztos pie Viņa. Mudīniet nodarbības dalībniekus būt uzticīgiem Tam Kungam.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Man ir prieks par mīlestību un ne par upuriem” (Hozejas 6:6)

Hozejas 6:6 Tas Kungs saka Israēlam: „Man ir prieks par mīlestību un ne par upuriem nokautiem lopiem, Man patīk Dieva atziņa un nebūt ne dedzināmie

upuri.” Savas kalpošanas uz Zemes laikā Kristus divas reizes atsaucās uz šo pantu, lai atbildētu uz farizeju kritiku (Mateja 9:13; 12:7). Pēc tam, kad būsiet pārbaudījuši abas šīs Rakstu vietas kontekstā (Mateja 9:10–13; 12:1–8), pārrunājiet, ko nozīmē šis pants.

2. „Israēl, tu grūd sevi postā” (Hozejas 13:9)

Hozejas kalpošanas laikā Ziemeļu ķēniņvalstij (Israēlam) uzbruka asīrieši, kas ar laiku iznīcināja ķēniņvalsti un sagūstīja tās ļaudis. Burtiskā nozīmē pie Israēla iznīcināšanas bija vainojami asīrieši. Taču Tas Kungs teica: „Israēl, tu grūd sevi postā” (Hozejas 13:9).

- Kādā nozīmē Israēls pats iznīcināja sevi? Kāda bija Israēla vienīgā glābšanas cerība pēc tam, kad viņu tauta tika iznīcināta? (Skat. Hozejas 13:9–10; 14:1.) Kā sekošana Jēzum Kristum aizsargā mūs no laicīgās un garīgās iznīcināšanas?

3. Grēku nožēlošana

Ja jums ir pieejams video ieraksts *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277), jūs varētu parādīt sešas minūtes ilgo īsfilmu „Grēku nožēlošana: Nekad nav par vēlu”.

35.

stunda

Dievs atklāj Savus noslēpumus Saviem praviešiem

Amosa 3; 7–9; Joēla 2–3

Mērķis

Mācīt nodarbības dalībniekiem, ka pēdējās dienās Tas Kungs atklāj Savus noslēpumus Saviem praviešiem un izlej Savu Garu pār visiem cilvēkiem.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Amosa 3:6–7. Amoss māca, ka Tas Kungs atklāj Savus noslēpumus Saviem kalpiem un praviešiem.
 - b. Amosa 7:10–17; 8:11–13; 9:8–15. Amoss tiek Dieva aicināts būt par pravieti (7:10–15). Viņš pravieto par Israēla sagūstīšanu un izklīdināšanu (7:16–17; 9:8–10). Viņš pravieto, ka būs Tā Kunga vārda uzklaušanās bads (8:11–13). Viņš pravieto, ka pēdējās dienās Israēls tiks atjaunots kā liela un zeļoša tauta (9:11–15).
 - c. Joēla 2; 3:16–17. Joēls pravieto par kariem un nelaimēm pēdējās dienās (2:1–11). Viņš aicina cilvēkus nožēlot grēkus (2:12–14). Joēls pravieto, ka Dievs svētīs Savus ļaudis pēdējās dienās un izlies Savu Garu pār tiem (2:15–32; 3:16–17).
 2. Papildu lasāmviela: Džozefs Smits — Vēsture 1:41; Mācība un Derības 1:14–28, 37–38.
 3. Ja jūs izmantosit otro paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, jūs varētu sarunāt muzikālu pavadījumu garīgajai dziesmai. Jūs arī varētu uzaicināt nodarbības dalībnieku īsumā dalīties dažos nesenos pravieša padomos.
 4. Ja iespējams, iegūstiet dzīvā pravieša attēlu.
-

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot vienu no tālāk dotajiem paņēmieniem (vai paša izdomātu). Izvēlieties paņēmienu, kas būtu vispiemērotākais jūsu nodarbības dalībniekiem.

1. Dalieties tālāk dotajā stāstā ar nodarbības dalībniekiem:

„Kad es biju jauna māte un sieva, mans vīrs pavadīja divus gadus gaisa spēkos. Mēs dzīvojām militārajā rajonā Longailendā, Ņujorkā. Auklējot savus mazos bērnus, es bieži ciemojos pie kaimiņiem, kas bija atbraukuši no visas valsts. Kādu dienu, kad mēs ar kaimiņiem sākām runāt par saviem uzskatiem, viņa ieinteresējās par to, ar ko atšķiras Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

Es īsumā viņai pastāstīju par Atjaunošanu un paskaidroju, ka atjaunotajā Jēzus Kristus Baznīcā šodien ir dzīvais pravietis. Šķita, ka tas patiesi izraisīja viņas interesi, un viņa vēlējās uzzināt, ko pravietis ir teicis. Kad es sāku viņai stāstīt par Mācību un Derībām un mūsdienu atklāsmēm, viņa teica: „Bet ko viņš ir teicis pēdējā laikā?” Es pastāstīju viņai par Vispārējo konferenci un to,

ka Baznīca izdod ikmēneša izdevumus, kuros iekļauts pravieša vēstījums. Tad viņa kļūva vēl ziņkārīgāka. Es jutos ļoti apmulsusi atzīt, ka nebiju lasījusi pēdējo vēstījumu. Viņa nobeidza mūsu sarunu, sakot: „Tu gribi teikt, ka jums ir dzīvais pravietis, un tu nezini, ko viņš ir teicis?” (Janette Hales Beckham, “Sustaining the Living Prophets,” *Ensign*, 1996. g. maijs, 84).

- Ja kāds pajautātu jums, ko dzīvais pravietis pēdējā laikā ir teicis, vai jūs spētu atbildēt uz šo jautājumu?

Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā tiks uzsvērts nozīmīgums klausīties un sekot dzīvajam pravietim.

2. Lūdziet nodarbības dalībniekiem nodziedāt dziesmu „Par pravieti, Dievs, pateicamies” (*Baznīcas dziesmas*, 36. lpp). Paskaidrojiet, ka mums ir svarīgi studēt dzīvā pravieša padomus. Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties dažos padomos, ko pravietis pēdējā laikā ir izteicis. Vai arī aiciniet nozīmēto nodarbības dalībnieku sniegt īsu pārskatu par neseno pravieša padomu.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Amoss bija gans no Tekojas, kas bija maza pilsētiņa uz dienvidiem no Jeruzālemes. Viņš kalpoja Israēla ķēniņvalsts ļaudīm apmēram no 800. līdz 750. g. p.m.ē.. Vairums šo cilvēku bija atkrituši. Viņi mīlēja bagātības un apspieda trūcīgos, un viņi bija tik ļoti nocietinājušies, ka viņus pazemīgus nespēja padarīt pat ne bads, ne sērgas. Kad Amoss sastapās ar cilvēku grēkiem, viņš pravietoja vēl šausmīgākas sērgas. Tomēr viņš arī uzsvēra, ka Dievs karsti vēlējas attīrīt ikvienu, kurš nožēlos grēkus, mudinot: „Meklējiet To Kungu, tad jūs dzīvosit” (Amosa 5:6). Amoss arī pravietoja par pēdējām dienām.

Pravietis Joēls kalpoja Jūdas ķēniņvalsts ļaudīm. Mēs tieši nezinām, kad viņš dzīvoja, taču viņa pravietojumi mums ir īpaši nozīmīgi, jo daudzi no tiem attiecas uz pēdējām dienām. Joēls izmantoja spēcīgu attēlojumu par siseņu rijīgumu, kas simbolizēja postījumu, ko nesīs armijas un Dieva spriedumi pēdējās dienās. Joēls arī pravietoja lielas svētības pēdējās dienās, paredzot, ka Tas Kungs „izlies Savu Garu pār visu miesu” (Joēla 3:1).

1. Amoss māca, ka Tas Kungs atklāj Savus noslēpumus Saviem kalpiem un praviešiem.

Māciet un pārrunājiet Amosa 3:6–7.

- Kā mūsdienās mēs dzirdam Tā Kunga vārdu? Ko pravietis Amoss māca par praviešu nozīmīgumu? (Skat. Amosa 3:7.)
- Ko Mācībā un Derībās 1:37–38 mēs mācāmies par cieņu, kura mums ir jāizrāda pret praviešu vēstījumiem? (Izlieciet apskatei dzīvā pravieša attēlu.) Saskaņā ar Mācībā un Derībās 21:4–5 rakstīto, kādu padomu un pavēli Tas Kungs deva svētajiem dienā, kad tika organizēta Baznīca? Kādas svētības Viņš apsolīja, ja svētie to darīs? (Skat. M&D 21:6.) Kā jūs esat pieredzējuši, ka šis apsolījums ir piepildījies jūsu pašu dzīvē, kad jūs esat paklausījuši praviešu padomiem?

2. Amoss pravieto par sendienu un pēdējo dienu Israēlu.

Māciet un pārrunājiet Amosa 7:10–17; 8:11–13; 9:8–15.

- Kādēļ Amacija, Israēla ķēniņvalsts priesteris, prasīja, lai Amoss pamet zemi? (Skat. Amosa 7:10–17. Amoss bija pravietojis, ka viņu ķēniņu un ļaudis piemeklēs ļaunums. Amacija un viņa ļaudis negribēja dzirdēt patiesību par saviem ļaunajiem darbiem.) Ko 14. līdz 17. pants māca par pravieti Amosu? (Viņam piemita godprātīgums un drosme. Viņš nemainīja to, ko Tas Kungs bija licis viņam teikt, un turpināja pravietot, ka ļaudis piemeklēs ļaunums, ja tie nenožēlos grēkus.)
- Kādēļ visos laikos tik daudz cilvēku ir noraidījuši vai ignorējuši praviešu vēstījumus? Kādas sekas Amoss pravietoja, ja Israēls noraidīs praviešu padomu? (Skat. Amosa 8:11–13. Būs garīgais bads vai atkrišana.) Kādas sekas būs mums pašiem, ja mēs noraidīsim praviešu padomu?

Amosa pravietojums par garīgo badu tika piepildīts starp Israēla bērniem pēc Maleahija, pēdējā Vecās Derības pravieša, laika. Šis periods beidzās aptuveni 400 gadus pēc tam, kad Jānis Kristītājs tika aicināts sagatavot ceļu Jēzum Kristum. Amosa pravietojumi attiecas arī uz Lielo atkrišanu, kas bija gadsimtiem ilga garīga tumsa, kas sākās pēc Glābēja apustuļu nāves un beidzās līdz ar evaņģēlija atjaunošanu caur pravieti Džozefu Smitu.

- Kā Tā Kunga vārda neesamību var salīdzināt ar badu? Kādus pierādījumus jūs redzat tam, ka cilvēki šodien maldās no jūras uz jūru, meklējami pēc Tā Kunga vārda? Kā atjaunotā evaņģēlija svētības var pielīdzināt mielastam?
- Kāds cerības vēstījums noslēdz Amosa grāmatu? (Skat. Amosa 9:8–15. Israēla bērni netiks pilnībā iznīcināti, tie tiks izkaisīti starp visām tautām un pēdējās dienās tie tiks sapulcināti kā varena un zeļoša tauta. Norādiet, ka 9. panta beigās Tas Kungs skaidri pasaka, ka Viņam rūp ikviens Israēla nama loceklis.)

3. Joēls pravieto, ka Dievs svētīs Savus ļaudis pēdējās dienās un izlies Savu Garu pār tiem.

Māciet un pārrunājiet Joēla 2; 3:16–17.

Pravietis Joēls aprakstīja dažus pēdējo dienu notikumus, kas būs pirms Otrās Atnākšanas. Viņš aprakstīja varena karaspēka gājienu, kas nesīs lielu iznīcību cilvēku ļaundarību dēļ (Joēla 2:1–11). Viņš aicināja Israēlu nožēlot grēkus un atgriezties pie Tā Kunga, apsoliņa, ka Dievs būs viņu vidū, un aprakstīja Israēla uzvaru un izpiršanu (Joēla 2:12–32).

- Uz tāfeles uzrakstiet *Joēla 2:12–27; 3:1–5* un *Joēla 4:16–17*. Lūdziet nodarbības dalībniekus pārskatīt šos pantus un atrast atbildes uz šādu jautājumu: Kādus uzaicinājumus Tas Kungs izteic tiem, kas dzīvo pēdējās dienās?

Uz tāfeles uzrakstiet vārdu *Uzaicinājumi*. Kad nodarbības dalībnieki min frāzes, pierakstiet uz tāfeles katra uzaicinājuma galvenos vārdus. Mudiniet nodarbības dalībniekus atzīmēt šīs frāzes savos Svētajos Rakstos. Tālāk doti daži uzaicinājumi, kurus varētu minēt:

Uzaicinājumi

- a. „Griezieties atpakaļ pie Manis no visas savas sirds” (Joēla 2:12).
 - b. „Saplosiet savas sirdis” (Joēla 2:13, ar to domājot — padariet savas sirdis pazemīgas).
 - c. „Atgriezieties pie Tā Kunga, sava Dieva” (Joēla 2:13).
 - d. „Svētījiet draudzi” (Joēla 2:16).
 - e. „Nebīsties, tīruma zeme, bet priecājies un esi līksma” (Joēla 2:21).
- Ko šie uzaicinājumi vēsta par nozīmīgumu vērsties pie Tā Kunga no visas savas sirds? Ko mēs varam darīt, lai atbrīvotos no grēkiem un būtu cienīgi saņemt Tā Kunga apsolītās svētības?

- Lūdziet nodarbības dalībniekus vēlreiz pārskatīt Joēla 2:12–27; 3:1–5 un Joēla 4:16–17 un atrast atbildi uz šādu jautājumu: Kādas svētības Tas Kungs ir apsolījis tiem, kas seko Viņam pēdējās dienās?

Uz tāfeles uzrakstiet vārdu *Svētības*. Kad nodarbības dalībnieki min frāzes, pierakstiet uz tāfeles katras svētības galvenos vārdus. Nodarbības dalībnieki varētu atzīmēt šīs frāzes savos Svētājos Rakstos. Tālāk dotas dažas svētības, kuras varētu minēt:

Svētības

- a. „Viņš ir žēlīgs, līdzcietīgs un lēnprātīgs, Viņam bezgalīgi laba sirds, un Viņam paliks jūsu žēl jums uzliktā soda dēļ” (Joēla 2:13).
 - b. Tas Kungs iestāsies „par Savu tautu” (Joēla 2:18).
 - c. Tas Kungs novirzīs ziemeļu tautu (aprakstīts 1.–11. pantā) sausā vietā (Joēla 2:20).
 - d. „Jums būtu papildnam ko ēst” (Joēla 2:26).
 - e. „Es esmu Israēla vidū ... un Manai tautai nekad nebūs kļūt kaunā” (Joēla 2:27).
 - f. „Es izliešu Savu Garu pār visu miesu” (Joēla 3:1; skat arī 2. pantu).
 - g. Jauni un veci pravietos, sapņos sapņus un redzēs vīzijas (Joēla 3:1).
 - h. „Izglābs sevi ikviens, kas piesauks Tā Kunga Vārdu” (Joēla 3:5).
 - i. „Tas Kungs liks atskanēt Sava pērkona dārdiem no Ciānas un liks dzirdēt Savu balsi atskanam no Jeruzālemes” (Joēla 4:16).
 - j. „Tas Kungs būs patvērumš Savai tautai” (Joēla 4:16).
 - k. „Tas Kungs būs ... stipra pils Israēla bērniem” (Joēla 4:16).
 - l. „Un tad jūs atzīsiet, ka Es, Tas Kungs, jūsu Dievs, dzīvoju Ciānā” (Joēla 4:17).
- Ko šīs svētības māca par Tā Kunga apņēmību pret Savu derības tautu; par Viņa spēku Savu svēto labā; par Viņa žēlastību un mīlestību; par mūsu iespējām pēdējās dienās?
 - Joēla paziņojums, ka Tas Kungs izlies Savu Garu pār visiem cilvēkiem pēdējās dienās (Joēla 3:1–2), ir pilnīgs pretstats badam, ko aprakstīja Amoss (Amosa 8:11–12). Eņģelis Moronijs citēja Joēla pravietojumu Džozefam Smītam un teica viņam, ka tas vēl nav piepildījies, taču drīz piepildīsies (Džozefs Smīts — Vēsture 1:41). Kādus piemērus jūs esat redzējuši tam, ka Gars ir izliets pār jauniešu un pieaugušo dzīvi šodien?

Uzsveriet, ka tā ir liela svētība dzīvot pēdējās dienās, kad tiek piepildīti daudzi pravietojumi un kad mums ir dzīvā pravieša vadība. Mudiniet nodarbības dalībniekus ar lūgšanu studēt dzīvā pravieša vārdus un pielietot viņa padomus savā dzīvē.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Kļūt par lepnajiem Ciānā

- Amoss brīdināja cilvēkus nekļūt par „lepnajiem Ciānā” (Amosa 6:1). Ko nozīmē kļūt par lepnajiem Ciānā? (Skat. 2. Nefija 28:19–24, 27, 29–30.) Kā mēs varētu kļūt lepni Ciānā šodien? Kā mēs varam nodrošināties pret to?

2. „Es izliešu Savu Garu pār visu miesu” (Joēla 2:28)

- Visi mūsdienu izgudrojumi, kā pārvietoties un sazināties, ir radušies pēc evaņģēlija atjaunošanas. Kā šie atklājumi palīdz piepildīties Joēla pravietojumam, kas aprakstīts Joēla 3:1–2? Kā šie atklājumi palīdz turpināt Tā Kunga darbu mūsdienās?

Jūs varētu nolasīt nodarbības dalībniekiem tālāk doto eldera Džozefa Fīldinga Smita izteikumu, lai palīdzētu viņiem saprast, kādu lielu labumu šie atklājumi sniedz Tā Kunga darba veikšanai:

„Es apgalvoju, ka, ja nebūtu bijusi evaņģēlija atjaunošana, ja nebūtu notikusi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas izveidošana, tad nebūtu radio; nebūtu lidmašīnu un nebūtu medicīnas, ķīmijas, elektrības un daudzu citu lietu brīnišķīgo atklājumu, no kuriem pasaule gūst labumu. Ja tas nebūtu noticis, tad šīs svētības būtu tikušas paturētas, jo tās pieder pie Laiku Pilnības atklāšanas laikmeta, kura galvenais notikums ir evaņģēlija atjaunošana un Baznīcas organizēšana, no kā tiek izstarots Tā Kunga Gars pa visu pasauli. Tā Kunga iedvesma ir izplatījusies un pārņem cilvēku prātus, lai gan viņi to nezina, un viņi tiek Tā Kunga vadīti. Šādā veidā Viņš iesaista viņus kalpošanā, lai Viņa nolūki un Viņa taisnība noliktajā laikā varētu būt augstākajā punktā uz Zemes.

... Pat ne uz brīdi es neesmu domājis, ka šie atklājumi varēja nākt netiši vai arī, ka tie nākuši intelekta dēļ, kas cilvēkiem šodien būtu pārāks par cilvēkiem, kas dzīvoja gadsimtiem iepriekš. Atklājumi ir nākuši un tie turpina nākt, jo ir pļaujas laiks, jo Tas Kungs tā ir vēlējies, jo Viņš ir izlējis Savu Garu pār visu miesu” (Conference Report, 1926. g. oktobris, 117).

Jesajas 1–6

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus izvairīties no pasaules ļaunuma, paliekot svētās vietās, un palīdzēt viņiem gūt spēku no Jesajas vēlmes kalpot.

Sagatavošanās 1. Ar lūgšanu studējiet pantus no Jesajas 1.–6. nodaļai, kas tiks pārrunāti šajā mācību stundā.
2. Papildu lasāmviela: 2. Nefija 11. nodaļa.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Paskaidrojiet, ka Tas Kungs bieži vienu un to pašu domu atgādina vairākas reizes Rakstos. Uz tāfeles uzrakstiet tālāk dotās atsauces un lūdziet nodarbības dalībniekus atklāt, kādu padomu Tas Kungs jums ir devis, lai izturētu pārbaudījumus pēdējās dienās.

Mācība un Derības 45:32
Mācība un Derības 87:8
Mācība un Derības 101:22

Uz tāfeles uzrakstiet „*Palieci svētajās vietās un neizkustieties*”.

- Kā jūs domājat, ko nozīmē šī frāze? (Atbildēs varētu minēt: būt cienīgam visos laikos, vēlēties atrasties svētās vietās pastāvīgi, izvēlēties nedoties uz neatbilstošām vietām, būt pārliecinātam, ka Dievs jūs vadīs, un iestāties par patiesību un svētumu.)

Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā dalībnieki atklās, kādēļ Tas Kungs pavēlēja jums palikt svētajās vietās un kas ir šīs svētās vietas.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

„Diženi ir Jesajas vārdi,” teica Glābējs, kad Viņš pavēlēja nefijiešiem meklēt pēc Jesajas pravietojumiem (3. Nefijs 23:1). Jesajas pravietojumi Jaunajā Derībā, Mormona Grāmatā un Mācībā un Derībā ir citēti biežāk nekā jebkura cita pravieša vārdi. Viņš pravietoja daudzas lietas par Glābēja misiju uz Zemes, par iznīcību, kas sekos Israēla ļaundarībām un par pēdējo dienu Israēla misiju un likteni.

1. Jesaja apraksta pasaules apstākļus pēdējās dienās.

- Daudzi no Jesajas brīdinājumiem un pravietojumiem attiecas gan uz laiku, kad dzīvoja viņš, kas bija lielu ļaundarību laiki, gan arī uz mūsdienām. Kā tālāk dotajās Rakstu vietās aprakstītie apstākļi ir acīmredzami mūsdienās? (Jūs varētu uzrakstīt atsauces uz tāfeles un lūgt nodarbības dalībniekiem tās atšķirt.)
 - a. Jesajas 1:3–5 (Sacelšanās pret To Kungu)
 - b. Jesajas 1:11–15 (Reliģiskas ceremonijas, kuras ir bezjēdzīgas un veiktas bez ticības)
 - c. Jesajas 2:7–8 (Pasaulīgu lietu un militāras drošības pielūgšana, nevis Tā Kunga pielūgšana; norādiet, ka zirgi un rati sendienās bija kara rīki)
 - d. Jesajas 2:11–12 (Lepnība)
 - e. Jesajas 3:5 (Citu cilvēku apspiešana un vecāku cilvēku necienīšana)
 - f. Jesajas 3:9 (Nekaunēšanās par saviem grēkiem)
 - g. Jesajas 3:14–15 (Nabadzīgo cilvēku izmantošana un nerūpēšanās par viņiem)
 - h. Jesajas 3:16–24 (Uzsvars uz ārēji fizisko skaistumu, nevis uz taisnīgumu un labu raksturu)
 - i. Jesajas 5:8 (Alkatīgas vēlmes iegūt arvien vairāk materiālo lietu)
 - j. Jesajas 5:11–12 (Nepārtraukta tiekšanās pēc pasaulīgām izpriecām, nevis tiekšanās pēc Tā Kunga un Viņa darba)
 - k. Jesajas 5:20 (Apgalvošana, ka ļaunas lietas ir labas un labas lietas ir ļaunas)
 - l. Jesajas 5:21 (Ticība sev, nevis Dievam)
 - m. Jesajas 5:24 (Dieva vārda un baušļu nicināšana)
- Kā šie pravietojumi ir piepildījušies mūsdienās? (Skat. papildu ierosinājumu mācīšanai, lai pārrunātu sīkāk dažus no šiem pravietojumiem.)

2. Jesaja iesaka ticīgajiem palikt svētās vietās.

- Kādas vietas, ko minēja Jesaja, sniedz drošību no pasaulīgajiem apstākļiem? Kādas divas svētās vietas tiek minētas Jesajas 4:5–6?
 - a. Viss Ciānas kalns (mājas)
 - b. Sapulces (stabi, bīskapijas un draudzes; skat. arī M&D 115:5–6)
- Kā mājas var būt svēta vieta, kas sniedz patvērumu no pasaules ļaunuma? Kādā veidā stabi, bīskapijas un draudzes ir svētās vietas un patvērums? Kādā veidā tempļi ir svētas vietas un patvērums? Kā šīs svētās vietas ir palīdzējušas nodrošināt jums patvērumu no pasaules ļaunuma?

Jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles „*Palieciet svētās vietās*” un zemāk uzrakstīt 1. *Mājas*; 2. *Stabi, bīskapijas un draudzes*; un 3. *Tempļi*. Zem katra uzraksta pierakstiet nodarbības dalībnieku komentārus.
- Kādi izteicieni ir lietoti Jesajas 4:5–6, lai aprakstītu, kā šīs svētās vietas mūs aizsargās?
 - a. „Pārsegs, kas dos pavēni no saules karstuma dienā”
 - b. „Pajumti negaisā un lietū”.
- Daudz no tā, ko Jesaja bija sarakstījis, ir ietverts arī Mormona Grāmatā. Palūdziet nodarbības dalībniekiem izlasīt 2. Nefija 14:5, lai atklātu, kādi vārdi ir pievienoti Jesajas 4:5. Kā šie pievienotie vārdi palīdz jums saprast šo pantu?

- Kādi pravietojumi par tempļiem pēdējās dienās iekļauti Jesajas 2:2–3? (Daudzi cilvēki nāks uz Dieva namu, kas ir templis, un vēlēsies mācīties Dieva pavēles un staigāt Viņa ceļus.) Kā jūs domājat, kādēļ Jesaja aprakstīja tempļi kā „Tā Kunga nama kalnu”? (Sendienu pravieši bieži devās kalnos, lai sazinātos ar To Kungu un saņemtu padomu no Viņa. Tur Viņš tiem daudz ko atklāja. Mēs varam iegūt līdzīgu pieredzi tempļi šodien.)

3. Jesaja apraksta Israēla sapulcināšanu pēdējās dienās.

Jesajas 5:26–29, Jesaja apraksta Israēla sapulcināšanu pēdējās dienās. Paceltais karogs ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. „Aicinās kādu” nozīmē uzaiicinājumu visām zemes tautām sapulcēties Baznīcā. Šī sapulcēšanās būs ātra un spēcīga.

- Kādā viedā pravietojums par to, ka tautas tiks sapulcinātas Baznīcā, šodien piepildās? (Misionāri dodas visā pasaulē sludināt evaņģēliju un sapulcina cilvēkus atjaunotajā patiesībā.) Ko mēs katrs varam darīt, lai palīdzētu piepildīt šo pravietojumu?

4. Jesaja labprāt pieņēma aicinājumu būt par pravieti.

Tas Kungs aicināja Jesaju būt par pravieti caur vīziju, kurā Jesaja redzēja To Kungu Viņa godībā. Šī vīzija ir aprakstīta Jesajas 6. nodaļā.

- Kā Jesaja aprakstīja Tā Kunga godību? (Skat. Jesajas 6:1–4.) Kāda bija Jesajas atbilde, kad viņš redzēja To Kungu? (Skat. Jesajas 6:5. Jesaja jutās necienīgs atrasties Tā Kunga klātbūtnē.) Kā Tas Kungs simboliski parādīja Jesajam, ka tas Viņa priekšā ir tīrs? (Skat. Jesajas 6:6–7.) Kā Jesaja atbildēja, kad Tas Kungs aicināja viņu kļūt par pravieti? (Skat. Jesajas 6:8.)
- Pieņemdam savu aicinājumu, Jesaja izmantoja tos pašu vārdus, kurus teica Glābējs, uzņemdamies atbildību izpildīt Debesu Tēva ieceri Savu bērnu glābšanai (Ābrahāma 3:27). Kādās situācijās mums arī vajadzētu atbildēt Tam Kungam līdzīgiem vārdiem? (Atbildēs varētu minēt: kad tiekam aicināti misijās, kad tiekam aicināti kalpot Baznīcā, kad mums tiek lūgts pārvarēt sarežģītas grūtības.)
- Daudzas Jesajas grāmatas nodaļas ir pierakstītas Mormona Grāmatā, tai skaitā no 2. līdz 6. nodaļai. Kādus iemeslus pravietis Nefijs minēja tam, kāpēc viņš iekļāva Jesajas rakstīto savā pierakstā? (Skat. 2. Nefija 11:8.)
- Kuri vēstījumi no šīm Jesajas nodaļām ir likuši jums priecāties? Kuri vēstījumi no šīm nodaļām jums personīgi ir vissvarīgākie?

Nobeigums

Jesajas vārdi mums māca daudzas lietas par pēdējām dienām. Studējot Jesajas padomus, mēs varam mācīties, kā palikt svētajās vietās un izvairīties no pasaules ļaunuma. Sekojot viņa piemēram, mēs varam kļūt vēl labprātīgāki kalpi mūsu Debesu Tēvam.

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot to, kā daļu no nodarbības.

Tālākas pārrunas par Jesajas pravietojumiem Jesajas 1. līdz 6. nodaļā

Padarīt reliģiskās ceremonijas pieņemamas Tam Kungam

- Saskaņā ar Jesajas 1:11, 16–17, kādēļ israēliešu upuri bija nepieņemami Tam Kungam? (Lai gan israēlieši centās būt ārišķīgi reliģiozi, viņu sirdis bija tālu prom no Dieva. Skat. arī Mateja 5:23–24; Moronija 7:6–9.) Kādēļ daži cilvēki cenšas būt ārišķīgi reliģiozi, neskatoties uz to, ka viņu sirdis ir tālu prom no Dieva? Kādēļ šāda liekulība aizvairo Dievu?

Piedošanas svētības

- Jesaja sniedz divus brīnišķīgus salīdzinājumus, kas palīdz mums saprast, cik pilnīgi Tas Kungs piedod tiem, kas nožēlo grēkus. Viņš teica: „Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs; kaut tie arī būtu kā purpurs, tomēr tie kļūs kā vilna” (Jesajas 1:18). Kā šie salīdzinājumi palīdz mums tad, kad esam grēkojuši un jūtamies attālinājušies no Tā Kunga? (Skat. arī M&D 58:42.)

Izvairīšanās no pasaulīguma savā ārienē

- Elders Džozefs Fildings Smits teica, ka Jesajas pravietojums Jesajas 3:16–24 attiecas uz mūsdienu Baznīcas locekļiem un “attiecas gan uz vīriešiem, gan uz sievietēm” (*Answers to Gospel Questions*, apkop. Džozefs Fildings Smits, jaunākais, 5. sēj. [1957–66], 5:174). Kā mūsu apģērba stils atspoguļo vai ietekmē mūsu garīgo labklājību? Ko nozīmē ģērbties piedienīgi? Kādas briesmas pastāv, ja mēs pārāk raizējamies par savu apģērbu un personīgo izskatu? (Skat. Almas 31:27–28). Kā mēs varam mācīt bērniem izvairīties no pasaulīguma savā ārienē?

Ļauna dēvēšana par labu un laba dēvēšana par ļaunu

- Kādēļ Israēla spēja atšķirt labu no ļauna bija pasliktinājusies? (Skat. Jesajas 5:20.) Kādos veidos cilvēki mūsdienās ļaunu dēvē par labu un labu dēvē par ļaunu? Ko mēs varam darīt, lai pārliecinātos, ka mēs atšķiram labu no ļauna? (Skat. 2. Nefija 32:5; M&D 45:57.)

„Pašu acīs ir gudri”

- Ko Jesaja ar to domāja, kad viņš brīdināja cilvēkus nebūt „gudriem pašu acīs un prātīgiem tikai pašiem savās iedomās? (skat. Jesajas 5:21). Kas izraisa šo problēmu? Kādēļ tas ir bīstami? Kā mēs varam nodrošināties pret to?

„Viņa roka arvien vēl pacelta”

- Kādu vēstījumu Jesaja uzsvēra Jesajas 5:25, 9:11, 9:16, 9:20 un 10:4? Kādēļ šis vēstījums ir svarīgs? Kā jūs esat uzzinājuši par šī vēstījuma patiesumu?

Jesajas 22; 24–26; 28–30

Mērķis Palīdzēt nodarbības dalībniekiem nākt pie Kristus, atzīstot dažas no brīnumainajām lietām, ko Viņš ir darījis.

Sagatavošanās Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:

- Jesajas 22:22. Glābējs atver durvis uz Debesu Tēva klātbūtni.
- Jesajas 24:21–22. Glābējs izrāda žēlastību pret tiem, kas atrodas garu cietumā.
- Jesajas 25:1–4; 32:1–2. Glābējs ir spēks un patvērums.
- Jesajas 25:6–9. Glābējs sagatavos mielastu un iznīcinās “plīvuru”.
- Jesajas 25:8. Glābējs noslauka mūsu asaras.
- Jesajas 26:19. Glābējs īstenos Augšamcelšanos.
- Jesajas 28:16. Glābējs ir mūsu drošais pamats.
- Jesajas 29:4, 9–14, 18, 24. Glābējs atjaunos evaņģēliju uz Zemes.
- Jesajas 30:19–21. Glābējs zina mūsu grūtības un vada mūsu ceļus.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu). Pastāstiet nodarbības dalībniekiem par ģimenes locekli vai draugu, kas ir jūsu labā paveicis ko brīnišķīgu. Aiciniet nodarbības dalībniekus parunāt par cilvēkiem, kas viņu labā ir izdarījuši brīnišķīgas lietas. Palūdziet tos īsumā aprakstīt savas jūtas pret šiem cilvēkiem. Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā tiks uzsvērtas dažas no brīnišķīgajām lietām, ko paveica Glābējs.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Paskaidrojiet, ka pravietis Jesaja galvenokārt mācīja simboliskā valodā. Šī valoda nemāca tieši, tādēļ mums ir jāpārbauda un jāpārdomā Jesajas vārdi, lai atklātu patiesības, ko tie māca.

Daļa no Jesajas visbrīnišķīgākās un dziļākās simbolu valodas ir par Glābēju, kas ir šīs mācību nodarbības galvenais uzsvars. Jūs varētu uzrakstīt uz tāfeles „Viņa vārds ir Brīnums” (Jesajas 9:5). Pārrunājot tālāk dotos pravietojumus par Glābēju, apkopojiet katru no tiem uz tāfeles.

1. Glābējs atver durvis uz Debesu Tēva klātbūtni.

Pārrunājiet Jesajas 22:22.

- Jesajas 22:22 tiek teikts, ka Mesijam ir Dāvida nama atslēgas. Šis ir simbolisks veids, kā pateikt, ka Glābējam ir vara katru cilvēku pieņemt vai nepieņemt

Debesu Tēva klātbūtnē. (Skat. Jāņa atkl. 3:7–8; 2. Nefija 9:41.) Ko Glābējs darīja, lai atvērtu šīs durvis mums? Kas mums ir jādara, lai mēs varētu ieiet? (Skat. 2. Nefija 9:45.)

2. Glābējs izrāda žēlastību tiem, kas atrodas garu cietumā.

Pārrunājiet Jesajas 24:21–22.

- Par kādu cietumu tiek runāts Jesajas 24:21–22? (Par garu cietumu, vietu, kur nonāk dažu mirušo cilvēku gari, gaidot Augšāmcelšanu.) Kādēļ dažu mirušo cilvēku gari nonāk garu cietumā? (Skat. M&D 138:32. Daži no tiem nav saņēmuši evaņģēliju uz Zemes, un citi nebija drosmīgi savās liecībās.)
- Ko Glābējs darīja to garu labā, kas atradās cietumā? (Skat. Jesajas 42:5–7; M&D 138:29–37. Viņš sagatavoja taisnīgo garus, lai tie mācītu viņiem evaņģēliju.) Kā tas parāda Glābēja mīlestību un žēlastību? (Skat. Jesajas 49:9–10.)

3. Glābējs ir spēks un patvērums.

Pārrunājiet Jesajas 25:1–4; 32:1–2.

- Jesaja rakstīja par to, ka Glābējs stiprina mūs negaisu, vētras, tuksnešu un karstuma brīžos mūsu dzīvē. Ko tālāk dotie salīdzinājumi mums māca par to, kā Glābējs palīdz mums tad, kad mēs sastopamies ar šādām grūtībām?
 - a. Viņš ir patvērums no negaisa (Jesajas 25:4).
 - b. Viņš ir pavēnis tveicē (Jesajas 25:4).
 - c. Viņš ir patvērums pret auku (Jesajas 32:2).
 - d. Viņš ir pavēnis pret negaisu (Jesajas 32:2).
 - e. Viņš ir ūdens strauts izkaltušā zemē (Jesajas 32:2).
 - f. Viņš ir augstas klints ēna iztvīkušā un izslāpušā zemē (Jesajas 32:2).

4. Glābējs sagatavos mielastu un iznīcinās „plīvuru”.

Pārrunājiet Jesajas 25:6–9.

- Viens izskaidrojums Jesajas 25:6–7 ir tāds, ka kalns ir simbols templim (skat. arī Jesajas 2:2; M&D 58:8–9). Kas tas par mielastu, kas minēts Jesajas 25:6? (Kristus vārdu un mācību mielasts.) Kādā veidā tempļa apmeklējums var tikt pielīdzināts mielastam?
- Plīvurs ir plāns priekškars. Simboliski tas bieži tiek domāts kā neticība, kas attur cilvēkus patiesi nākt pie Kristus (Mozus gr. 7:26). Kādā veidā „plīvurs”, kas pārklāj Zemi, tiks iznīcināts? (Skat. Jesajas 25:7–9.)

5. Glābējs noslauka mūsu asaras.

Pārrunājiet Jesajas 25:8.

- Ko jūs darāt, kad kāds, ko jūs mīlat, raud? Kādā veidā Glābējs noslauka mūsu asaras? (Iesakiet nodarbības dalībniekiem iztēloties, kā viens no vecākiem noslauka bērna asaras. Šajā rīcībā izpaužas tuvība. Tas ir maigs žests, kas tiek izrādīts vienīgi starp cilvēkiem, kas viens otru mīl un dziļi uzticas.)
- Kādi apstākļi, kas minēti Jāņa atkl. 21:4, rada asaras? Kā Glābējs noslaucīs asaras, kuras ir izraisījuši šie apstākļi?

6. Glābējs īstenos Augšāmcelšanos.

Pārrunājiet Jesajas 26:19.

- Jesaja pravietoja, ka tad, kad nāks Mesija, Viņš mirs un tiks augšāmcelts (Jesajas 25:8). Kas vēl tiks augšāmcelts? (Skat. Jesajas 26:19; 1. korintiešiem 15:20–22; Almas 11:43–44. Augšāmcelti tiks visi Dieva bērni, kas ir dzīvojuši uz Zemes.) Ko Jesajas 26:19 saka par to, kā mēs jutīsimies tad, kad tiksīm augšāmcelti? (Skat. arī M&D 138:12–16, 50.)

Pravietis Džozefs Smits teica: „Kad balss sauks, lai mirušie ceļas, ... kāds būs vislielākais manas sirds prieks? Satikt savu tēvu, savu māti, manu brāli, manu māsu; un, kad viņi būs man blakus, es apskaušu viņus un viņi apskaus mani” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, atlasījis Džozefs Fildings Smits [1976], 295–296).

7. Glābējs ir mūsu drošais pamats.

Pārrunājiet Jesajas 28:16.

- Ko Jesaja saka mums par Glābēju, saucot Viņu par „izraudzītu akmeni”? (Skat. Mozus gr. 7:53.) Kādā veidā Jēzus Kristus ir mūsu drošais pamats? (Skat. Helamana 5:12.) Ko mēs varam darīt, lai būvētu uz šī pamata? Ko Tas Kungs apsola, ja mēs būvēsim uz šī pamata? (Skat. M&D 50:44.)

8. Glābējs atjaunos evaņģēliju uz Zemes.

Pārrunājiet Jesajas 29:4, 9–14, 18, 24.

- Ko Jesaja paredzēja par evaņģēlija atjaunošanu pēdējās dienās? (Skat. Jesajas 29:4, 9–14. Viņš paredzēja, ka tas notiks garīgās tumsas laikā. Viņš arī paredzēja Mormona Grāmatas parādīšanos.)

Salīdziniet tālāk dotos pantus no Jesajas 29. nodaļas ar pantiem no Mormona Grāmatas, Dārgās Pērles un Mācības un Derībām, lai redzētu, kā Jesajas pravietojumi ir piepildījušies:

a. Jesajas 29:4	Moronija 10:27
b. Jesajas 29:9–10, 13	Džozefs Smits — Vēsture 1:18–19
c. Jesajas 29:11–12	Džozefs Smits — Vēsture 1:63–65
d. Jesajas 29:14	Mācība un Derības 4:1; 6:1

- Jesaja stāstīja par cilvēkiem, kas tuvojās Tam Kungam ar savām mutēm, kamēr to sirdis bija tālu prom no Viņa (Jesajas 29:13). Kā mēs varam pārlicināties, ka mēs esam tuvu Tam Kungam savās domās un rīcībā, kā arī savos vārdos?
- Jesaja teica, ka Mormona Grāmata palīdzēs garīgi kurlajiem un aklajiem dzirdēt un redzēt (Jesajas 29:18, 24). Kā šis pravietojums ir piepildījies? Kā Mormona Grāmata ir palīdzējusi jums garīgi labāk redzēt un dzirdēt?

9. Glābējs zina mūsu grūtības un vada mūsu ceļus.

Pārrunājiet Jesajas 30:19–21.

- Ko Jesajas 30:19–21 māca par grūtībām? Ko šie panti māca par to, ko Glābējs darīs mūsu dēļ tad, kad nāks grūtības? (Skat. arī Almas 37:37.)

Nobeigums

Sniedziet savu liecību par Glābēju, paužot pateicību par brīnišķīgajām lietām, ko Viņš ir darījis jums. Aiciniet nodarbības dalībniekus pārskatīt sarakstu uz tāfeles un paust, kā viņi jūtas, kad domā par šīm lietām. Pārrunājiet, kā mēs varam atlīdzināt. (Ierosinājumiem skat. Jesajas 35:3–4.) Jūs arī varētu lūgt nodarbības dalībniekus nodziedāt dziesmu „Es stāvu un brīnos” (*Baznīcas dziesmas*, 22. lpp.).

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Priekšmeti, kas simbolizē dažus no Jesajas salīdzinājumiem

Pārrunājot Jesajas salīdzinājumus, parādiet vairākus priekšmetus vai attēlus, kas simbolizē šos salīdzinājumus, piemēram, atslēgu, akmeni, attēlu ar ēnu tuksnesī.

2. Mūzika no Hendeļa oratorijas *Mesija*

Atskaņojiet Jesajas 9:5 muzikālo atveidojumu „Jo jums ir piedzimis Bērns” no Georga Frīdriha Hendeļa oratorijas *Mesija*.

3. „Meistara rokas pieskāriens”

Ja jums ir pieejams *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277), nodarbības laikā parādiet 18 minūtes ilgo īsfilmu “Meistara rokas pieskāriens”.

Jesajas 40–49

Mērķis

Palīdzēt nodarbības dalībniekiem saprast, ka Jēzus Kristus ir nepārspējams uzticībā pret Savu tautu un ka Viņš ir sagatavojis varenu darbu tiem.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet pantus no Jesajas 40.–49. nodaļas, kas tiek pārrunāti šajā mācību stundā.
2. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, uz plakāta vai uz tāfeles pirms nodarbības uzrakstiet šādus citātus:
 - a. „Kā jums šķiet? Kristus, kā dēls Viņš ir?” (Mateja 22:42).
 - b. „Kādiem vīriem jums jābūt?” (3. Nefijs 27:27).
 - c. „Ko ļaudis saka par Cilvēka Dēlu, kas Viņš esot? ... Bet ko tad jūs par Mani sakāt, kas Es esmu?” (Mateja 16:13, 15).
 - d. „Kas grib piederēt Tam Kungam?” (2. Mozus 32:26).
 - e. „Vai jūs savā izskatā tiecaties pēc līdzības Viņam?” (Almas 5:14).
3. Ja jums ir pieejams *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277), jūs varētu parādīt nodarbības laikā piecas minūtes ilgo īsfilmu “Kā jums šķiet? Kristus, kā dēls Viņš ir?”.

Ieteicamā

nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu).

Vērsiet nodarbības dalībnieku uzmanību uz citātiem, ko jūs uzrakstījāt uz tāfeles vai uz plakāta (skat. „Sagatavošanās” augšā). Uzdodiet dalībniekiem šādus jautājumus:

- Kas šiem citātiem ir kopējs? (Visi tie ir jautājumi no Rakstiem, un tie palīdz mums izvērtēt savu liecību par Glābēju un savu apņemšanos būt par Viņa mācekļiem.) Kā jūs domājat, kādēļ Rakstos ir tik daudz šādu jautājumu?

Paskaidrojiet, ka šīs mācību nodarbības laikā tiks vērsta uzmanība uz jautājumiem, kas uzsver Glābēja diženumu.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties personīgā pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Jesaja māca, ka Glābējs ir nepārspējams.

- Jesajas grāmatā Tas Kungs atkārtoti uzdod noteiktus jautājumus dažādos veidos. Kāds jautājums tiek uzdots katrā no dotajiem pantiem?

- a. Jesajas 40:18 („Ar ko jūs salīdzināsīt Dievu?”)
 - b. Jesajas 44:8 („Vai ir bez Manis vēl cits Dievs?”)
 - c. Jesajas 46:5 („Ar ko jūs Mani salīdzināsīt, kam Mani pielīdzināsīt, ka mēs būtu līdzīgi?”)
- Kas šajos jautājumos ir kopīgs? (Tie visi māca, ka Glābējs ir dižāks par ikvienu cilvēku vai lietu, ar ko Viņš varētu tikt salīdzināts.) Kā jūs atbildētu uz šiem jautājumiem? Kā uz tiem tiek atbildēts Jesajas grāmatā? (Skat. pantus, kas doti zemāk, uzsverot, ka katrā situācijā Tas Kungs runāja ar cilvēkiem, kas pielūdza elkus un veidoja paši savus viltus dievus no sudraba un zelta.)
 - a. Jesajas 43:11 („Bez Manis nav cita Glābēja.”)
 - b. Jesajas 44:6 („Bez Manis nav cita Dieva!”)
 - c. Jesajas 45:5 („Bez Manis neviena Dieva nav”; skat. arī 6., 14., 18., 21.–22. pantu.)
 - d. Jesajas 46:9 („Es esmu Dievs ..., kam nav cita līdzīga!”)
 - Kā jūs domājat, kādēļ šie jautājumi un atbildes tiek atkārtoti tik daudz reižu Jesajas grāmatā? Kā šie jautājumi un atbildes ir saistīti ar mūsdienām?

2. Jesaja apraksta Glābēja nepārspējamās īpašības.

- Praviētis Džozefs Smits mācīja, ka mums ir nepieciešams „*pareizs priekšstats par [Dieva] personību, pilnību un īpašībām*”, lai mums varētu būt ticība Viņam (*Lectures on Faith* [1985], 38). Jesaja sniedz daudzus skaistus aprakstus par Glābēja personību un īpašībām. Lūdziet nodarbības dalībniekus izlasīt dažus no tālāk dotajiem pantiem un pārrunājiet šādus jautājumus: Kāda Glābēja īpašība tiek minēta pantos? Kā zināšanas par šo īpašību palīdz pieaugt mūsu ticībai Glābējam? Jūs varētu uzrakstīt šīs īpašības uz tāfeles.
 - a. Jesajas 40:13–14 (Neviens nedod Viņam padomu un norādījumus.)
 - b. Jesajas 40:28–31 (Viņš nekad nenogurst; Viņš stiprina mūs.)
 - c. Jesajas 40:12, 21–22, 26; 45:12, 18 (Viņš ir izplānojis un radījis visumu un zina katru tā daļu.)
 - d. Jesajas 41:17–18 (Viņš dzird mūs, kad mēs esam nonākuši nepatikšanās, un bagātīgi mūs svētī.)
 - e. Jesajas 42:1, 4 (Viņš nepagurs un nekritīs, kamēr Viņa nolūki tiks izpildīti.)
 - f. Jesajas 42:16 (Viņš izgaismo un iztaisno ceļu Saviem cilvēkiem, kas ir pazuduši.)
 - g. Jesajas 43:1–4 (Viņš palīdzēs Savai tautai tās grūtībās.)
 - h. Jesajas 43:25–26; 44:21–23 (Viņš izdzēs mūsu grēkus un tos vairs nepiemin.)
 - i. Jesajas 44:2–4 (Viņš izlej Savu Garu pār mūsu ģimenēm kā ūdeni pār sausu zemi.)
 - j. Jesajas 46:3–4 (Viņš rūpējas par Saviem cilvēkiem, sākot ar to dzimšanu līdz pat sirmam vecumam.)
 - k. Jesajas 49:14–16 (Viņš nekad mūs neaizmirsīs. Mēs esam „iezīmēti” Viņa roku plaukstās.)

Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas ir stiprinājusi viņu liecību par kādu no šīm Glābēja īpašībām.

3. Pasaule (Bābele) sacenšas ar Glābēju par mūsu ziedošanos.

- Kam tiek veltīta Jesajas 47. nodaļa? (Skat. Jesajas 47:1. Bābele bija varena pilsēta sendienu pasaulē, kas tika iznīcināta tās ļaundarību dēļ. Rakstos Bābele bieži tiek salīdzināta ar pasaules ļaundarībām.)
- 47. nodaļā Jesaja brīdināja, ka Bābele tiks iznīcināta tās ļaundarību dēļ. Šie brīdinājumi var attiekties arī uz iespējamo pasaules iznīcināšanu un tās ļaundarībām. Ko tālāk dotie panti māca par sekām, kas nāk, tiecoties pēc pasaules nekrietnībām?
 - a. Jesajas 47:1, 5 (Pasaule tiks iznīcināta līdz pat pīšļiem un kļūs klusa un tumša.)
 - b. Jesajas 47:7–9 (Par spīti pasaules uzskatiem, ka tā ir neuzvarama, tā tiks iznīcināta un zaudēs lielas vērtības, ko simbolizē vīra un bērnu zaudēšana.)
 - c. Jesajas 7:10–11 (Tādēļ, ka pasaule paziņo, ka tā ir varenāka par Dievu, pār to nāks posts.)
- Ko Bābele (pasaule) identiski Glābējam apgalvo par Sevi Jesajas 47:8, 10? („Tikai es, citas tādas nav nevienas!”) Ko pasaule var piedāvāt salīdzinājumā ar Glābēja piedāvājumiem? Kādēļ tik daudzi cilvēki ziedo sevi pasaulei, nevis Glābējam? Kā mēs varam palīdzēt citiem saskatīt to, ko piedāvā Glābējs?
- Jesajas 48:17–18 Tas Kungs apsola lielas svētības tiem, kas tiecas pēc Viņa, nevis pēc pasaules. Kā šie apsolījumi ietekmē jūsu sajūtas — sekot Glābējam no visas sirds?

4. Jesaja apraksta pēdējo dienu Israēla misiju.

- Jesajas 49. nodaļa ietver daudz pravietojumus par pēdējo dienu Israēla misiju. Šie pravietojumi var palīdzēt mums saprast Tā Kunga svarīgo darbu, ko Viņš ir paredzējis katram no mums. Lūdziet nodarbības dalībniekus izlasīt dažus no zemāk dotajiem pantiem un pārrunāt šādu jautājumu: Ko šis pants māca par mūsu atbildību šajās pēdējās dienās? (Miniet, ka daudzi no pravietojumiem attiecas gan uz Glābēja darbu, gan uz Viņa kalpu — Israēla nama darbu [Jesajas 49:3].)
 - a. Jesajas 49:1, 5. „Tas Kungs aicināja mani jau no mātes miesām”. (Mēs esam aicināti jau kopš dzimšanas izpildīt Tā Kunga darbu pēdējās dienās; skat. arī Jeremijas 1:5.)
 - b. Jesajas 49:2. „Viņš man piešķīra muti kā asu zobenu”. (Šis salīdzinājums stāsta par spēcīgajiem patiesības vārdiem — Tā Kunga vārdiem; skat. arī M&D 6:2.)
 - c. Jesajas 49:2. „Mani paglabāja Savas rokas ēnā.” (Tas Kungs ir pasargājis un sagatavojis mūs mūsu lielo pienākumu veikšanai; skat. arī M&D 86:9.)
 - d. Jesajas 49:2. „Viņš izveidoja mani par spožu bultu.” (Loki ar spožām bultām lidos taisni un uzticīgi. Tas Kungs mūs ir darījis spožus un gatavojis, lai mēs lidotu taisni un uzticīgi, lai kur arī Viņš mūs sūtītu.)
 - e. Jesajas 49:6. „Tu būtu Manas pestīšanas nesējs līdz pasaules galam.” (Tas Kungs ir lūdzis Savus kalpus celties un atjaunot Israēla atlikumu un būt par gaismu cilticībniekiem. Šādā veidā mēs varam palīdzēt īstenot pestīšanu līdz pasaules galam; skat. arī M&D 86:8–11.)

Liecīniet, ka Jesajas rakstītais var palīdzēt jums sajūst lielāku mīlestību pret Glābēju un lielāku sapratni par to darbu, ko Viņš vēlas, lai mēs darītu. Jūs varētu aicināt nodarbības dalībniekus vai nelielu grupu nodziedāt dziesmu „Ak svētīgie raugiet, cik ticības jums” (*Baznīcas dziesmas*, 6. lpp.).

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Jesajas izmantotie simboli

- Jesaja atkārtoti izmantoja aklumu kā ļaundarību un garīgās vienaldzības simbolu (Jesajas 29:10, 18; 32:3; 42:6–7, 16–18; 43:8; 44:9). Apdomājot šos pantus, atcerieties, ka Glābējs bieži pasludināja, ka Viņš ir pasaules gaisma (Jāņa 8:12). Kā mēs varam pilnīgāk atvērt savas garīgās acis un raudzīties uz pasaules gaismu?
- Jesaja atkārtoti izmantoja salīdzinājumu ar ūdeni (Jesajas 12:3; 32:2; 41:17–18; 43:19–20; 44:3–4; 48:18, 21; 49:10). Kā Glābēja mācība, ka Viņš ir dzīvības ūdens avots, palīdz jums saprast šos pantus? (Skat. Jāņa 4:7–14.)

2. Paļauties uz To Kungu

- Ko nozīmē „paļauties uz To Kungu”? (Jesajas 40:31). Kā Tas Kungs atjauno spēku tiem, kas paļaujas uz Viņu? (Skat. Jesajas 41:10.) Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē par to, kā Tas Kungs ir atjaunojis cilvēka garīgo vai fizisko spēku.

3. „Bet tu tomēr neesi Mani piesaucis”

- Kādēļ daži no jums brīžiem jūtas tā, it kā Tas Kungs ir mūs atstājis? Ja mēs jūtamies tā, ka Tas Kungs ir attālinājies no mums, kas visdrīzāk to ir sekmējis? (Skat. Jesajas 43:22–26; Mosijas 5:13.) Ko mēs varam darīt, lai atkal sajostos Viņam tuvi?

Prezidents Spensers V. Kimbals sacīja: „Esmu sapratis, ka tad, kad manas attiecības ar dievību ir kļuvušas paviršas, kad šķiet, ka neviena dievišķa auss neklausās un neviena dievišķa balss nerunā, tad es esmu tālu, tālu prom. Ja es gremdējos Rakstos, tad attālums samazinās un garīgums atgriežas” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball [1982], 135).

Jesajas 50–53

Mērķis Stiprināt katra nodarbības dalībnieka liecību par Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet pantus no Jesajas 50.–53. nodaļai, kas tiks pārrunāti mācību stundas laikā. Šie panti vērs uzmanību uz Glābēja Izpirkšanas upuri.
2. Papildu lasāmviela: Mosijas 14–15.
3. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, lūdziet divus vai trīs nodarbības dalībniekus izvēlēties mīlāko garīgo dziesmu par Glābēja mīlestību un upuri un sagatavoties pastāstīt pārējiem nodarbības dalībniekiem par šīs dziesmas vēstījumu un to, kā šī dziesma ir ietekmējusi viņus. Jūs varētu pastāstīt arī par vienu no savām iemīļotajām garīgajām dziesmām par Glābēju.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu). Paskaidrojiet, ka daudzas Baznīcas garīgās dziesmas palīdz mums saprast Glābēja mīlestību, ko Viņš izrādīja caur Savu Izpirkšanas upuri. Aiciniet katru nozīmēto nodarbības dalībnieku pastāstīt par savu mīlāko garīgo dziesmu, kurā minēta Glābēja mīlestība un upuris. Tā kā mūzika spēj ienest klasē Tā Kunga Garu, jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekus nodziedāt vienu no garīgajām dziesmām, par ko tika stāstīts.

Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā tiks apspriesti daži no Jesajas praviešu prāvītoju-
miem par Glābēja dzīvi un misiju.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Jesaja runā par vēstnešiem, kas nes priecīgas vēstis.

- Jesajas 52:7 Jesaja poētiski aprakstīja cilvēkus, kas nes lielisku vēstījumu. Kā jūs domājat, kādēļ Jesaja min vēstnešu soļus? (Sendienu pasaulē, pirms bija pieejami elektroniskie sakari, svarīgus vēstījumus bieži nodeva skrējēji, kas pārvietojās kājām. Jesaja lieto apzīmējumu „vēstnešu soļi”, lai simbolizētu pašus vēstnešus.) Ko Jesaja domāja par šiem vēstnešiem?
- Kā Jesaja aprakstīja vēstījumu, kas tika nodots? (Tas ir vēstījums par priecīgu vēsti, vēstījums par mieru un glābšanu.) Mormona Grāmatas pravietis Abinadijs paskaidroja, ka Jesajas aprakstītie vēstneši bija pravieši un arī Pats Tas Kungs (Mosijas 15:13–18). Kādu lielisku miera un glābšanas vēstījumu šie vēstneši sniedza? (Skat. 2. Nefija 2:6–8.)

- Kas vēl pasaulē nes evaņģēlija vēstījumu? Jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekus pastāstīt par savu pieredzi evaņģēlija vēsts nodošanā. Jūs varētu arī palūgt nodarbības dalībniekus pastāstīt, kādas ir viņu jūtas pret tiem, kas vēstījumu ir atnesuši viņiem.

2. Jesaja pravieto par Glābēja Izpirkšanas upuri.

Pārrunājiet tālāk dotos pravietojumus par Glābēja Izpirkšanas upuri un svētībām, ko tas mums sniedz.

- Jesajas 50:5–7. Ko šis pants māca par Glābēja attieksmi pret lielo upuri, kas Viņam bija jānes mūsu labā? Ko Mateja 26:39 un Filipiešiem 2:8 mums māca par Glābēja attieksmi, kad Viņš sastapās ar lielām ciešanām?
- Jesajas 51:6. Kāds salīdzinājums tiek minēts šajā pantā? Cik ilgi pastāvēs Izpirkšanas sekas? (Skat. arī Mosijas 16:9; Almas 34:10, 14.)
- Jesajas 51:22. Ko Glābējs aizstāv? Kā Izpirkšana ļauj Viņam būt par mūsu Aizstāvi? (Skat. M&D 45:3–5.) Ko nozīmē „reibinošais dziras kauss”, ko Jēzus izdzēra mūsu dēļ? (Skat. M&D 19:15–20.) Kas mums ir jādara, lai saņemtu visas svētības, kas tiek mums sniegtas caur Izpirkšanu?
- Jesajas 52:3. Ko nozīmē būt „bez naudas atpirktiem”? (Skat. 2. Nefija 26:27–28; Jesajas 55:1–3.)
- Jesajas 53:2–4. Ko šie panti mums saka par Glābēja dzīvi? Kādēļ Viņš var saprast mūsu sāpes un ciešanas? (Skat. Almas 7:11–13; Ebrejiem 2:16–18; 4:15.) Kā jūs esat sajutuši to, ka Viņš saprot jūsu sāpes un ciešanas?
- Jesajas 53:5. Kāpēc Glābējs vēlējās izciest sāpes, tiekot ievainots, satriekts un pērts? (Skat. 1. Nefija 19:9.)
- Jesajas 53:6–7. Kādas rakstura īpašības Glābējs parādīja, kad Viņš tika apspiests, mocīts un spiests nest mūsu nekrietnības? Kā mēs dažkārt pildām savu gribu, nevis paklausām Debesu Tēva gribai? Kā Glābēja piemērs palīdz mums pildīt Debesu Tēva gribu?
- Jesajas 53:10. Ko Jesaja ar to domāja, kad viņš teica: „Bet Tas Kungs bija lēmis [Glābēju] satriekt”? Ko mēs mācāmies no šī panta par Debesu Tēva mīlestību pret mums? (Skat. arī Jāņa 3:16–17.)
- Jesajas 53:8–11. Paskaidrojiet, ka Mormona Grāmatas pravietis Abinadijs sniedza īpašu komentāru par šiem pantiem, kad viņš runāja ar ļaunajiem ķēniņa Noas priesteriem (Mosijas 15:10–13). Saskaņā ar Abinadija vārdiem, kas būs Glābēja pēcnācēji? (Skat. arī Mosijas 5:7–8.)
- Jesajas 53:12. Paskaidrojiet, ka kaujas beigās uzvarējušā karapulka vadonis sadala uzvaras ieguvumus starp saviem sekotājiem. Kādi ir Kristus uzvaras ieguvumi pār grēku un nāvi, ar kuriem Viņš vēlas dalīties ar mums? (Skat. Romiešiem 8:16–17; 2. Timotejam 4:7–8.)

3. Jesaja apraksta dažus mūsu pienākumus.

- Kā rakstīts Jesajas 51. un 52. nodaļā, kādi pienākumi ir mums, kas pieņēmuši Glābēja veikto Izpirkšanu?
 - a. Jesajas 51:1, 4, 7. Klausīties un paklausīt To Kungu; nebaidīties no cilvēku zākām.
 - b. Jesajas 51:12–13. Atcerēties To Kungu, kas ir Radītājs. Nebaidīties no Sātana.
 - c. Jesajas 52:1–2. Celties un apjozt priesterības spēku (skat. M&D 113:7–8). Tērties spožā taisnības audeklā (skat. Jāņa atkl. 19:7–8). „Atrasisit savas kakla važas” (skat. M&D 113:9–10).
 - d. Jesajas 52:11. Nošķirties no pasaules ļaundarībām. Neaizskart nešķīstas lietas; būt tīriem.
- Kā mēs varam labāk pildīt katru no šiem pienākumiem?

Nobeigums

Pārskatiet Mosijas 15:18, kur pravietis Abinadijs apraksta Glābēju kā vēstnesi, kura kājas ir brīnišķīgas kalnos. Paskaidrojiet, ka viens iemesls tam, kāpēc Viņa kājas ir brīnišķīgas, ir tādēļ, ka tās nesa naglu rētas, kas ir Viņa izpērkošās mīlestības zīmes. Sniedziet liecību par to, kā Jesajas mācības ir stiprinājušas jūsu mīlestību pret Glābēju un jūsu vēlmi būt cienīgam saņemt Izpirkšanas upura svētības. Lūdziet nodarbības dalībniekus dalīties, kā viņu liecības ir tikušas stiprinātas.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Staigāšana gaismā

Pārskatiet Jesajas 50:10–11 un norādiet uz izvēli, ko Jesaja sniedz šajos pantos. Ja mēs izvēlamies būties To Kungu, paklausīt Viņa kalpu balsij, uzticēties Viņam, mēs saņemsim Viņa gaismu, kas vadīs mūs, un mēs nestaigāsim tumsībā (Jāņa 8:12; 12:46). Ja mēs izvēlēsimies staigāt paši savā gaismā, Tas Kungs brīdina, ka mēs „gulēsim sāpēs”.

2. Misionāra darbs

Ja jums ir pieejams *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277), jūs varētu mācību stundas laikā parādīt piecas minūtes ilgu īsfilmu „Misionāra darbs: mūsu lielākais pienākums”.

40.

stunda

„Paplašini savas telts vietu”

Jesajas 54–56; 63–65

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus stiprināt Ciānas stabus un sagatavoties Otrajai Atnākšanai un Tūkstošgadei.

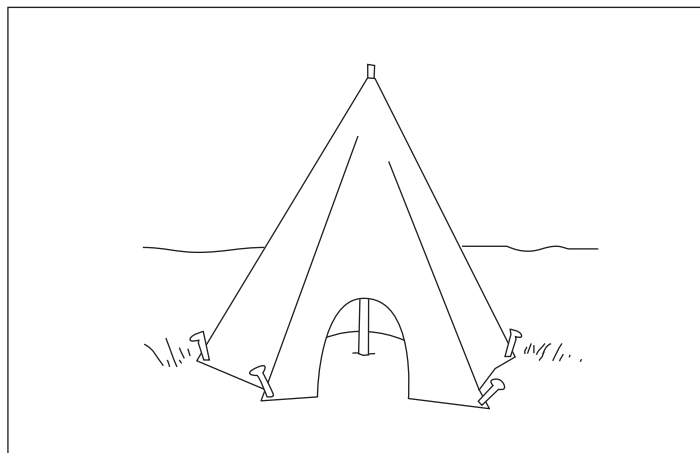
- Sagatavošanās**
1. Ar lūgšanu studējiet pantus no Jesajas 54.–56. un 63.–65. nodaļas, kas tiks pārrunātas šajā mācību stundā.
 2. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, paņemiet līdzīgu telts mietiņu.
 3. Ja jums ir pieejams attēls *Augšāmceltais Jēzus Kristus*, jūs varētu to izmantot nodarbības laikā (62187; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 239).

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu).

Uz tāfeles uzzīmējiet telti, kā parādīts zemāk. Tad parādiet telts mietiņu un uzdodiet tālāk dotos jautājumus.

- Kādēļ šai teltij ir nepieciešami mietiņi jeb stabi? Kas notiks, ja telts nebūs nostiprināta ar mietiņiem?
- Ko nozīmē Jesajas 54:2 minētā telts? (Jēzus Kristus Baznīcu.) Ko simbolizē telts mietiņi jeb stabi?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica:

„Termins *stabs* ir simbolisks izteiciens. Iztēlojieties savā prātā milzīgu telti, kuru notur virves, kas piestiprinātas daudziem stabiem, kas savukārt stingri nostiprināti zemē.

Pravieši pielīdzināja pēdējo dienu Ciānu milzīgai teltij, kas apņem Zemi. Šo telti nostiprināja virves, kas piestiprinātas pie stabiem. Šie stabi, protams, ir dažādas ģeogrāfiskas organizācijas, kas izkaisītas pa visu pasauli. Pašlaik Israēls tiek sapulcināts pie vairākiem Ciānas stabiem” (“Strengthen Thy Stakes,” *Ensign*, 1991. g. janvāris, 2).

Pasakiet nodarbības dalībniekiem, ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pirmie stabi tika izveidoti Kērtlandē, Ohaio štatā, un Kleijas apgabalā, Misūri štatā, 1834. gadā. Baznīcai augot, tika pievienots aizvien vairāk stabu, kā to bija pavēlējis Tas Kungs (M&D 101:20–21). Šodien ir simtiem stabu, kas izvietoti visur pasaulē.

Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā tiks pārrunāts, kā mēs varam stiprināt Ciānas stabus. Tiks pārrunātas arī Jesajas spēcīgās mācības par Otro Atnākšanu un Tūkstošgadi.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. „Pagarini savas telts virves un nostiprini jo spēcīgi savas telts mietus un stabus” (Jesajas 54:2).

- Kā jūs domājat, ko nozīmē frāze „paplašini savas telts vietu”? (Jesajas 54:2). (Tas Kunga vēlas, lai Baznīcas locekļi dalītos evaņģēlijā ar daudziem cilvēkiem, lai tas apņemtu Zemi. Jesaja pravietoja, ka pēdējās dienās Baznīca strauji augs un daudzi cilvēki visur pasaulē tiks pievērsti patiesībai [Jesajas 54:3]).
- Kāds vēl padoms tiek dots Jesajas 54:3, kas attiecas uz telti jeb Baznīcu? Kā mēs varam sekot šim padomam? Jūs varētu apkopot pārrunāto uz tāfeles, kā tas parādīts zemāk.

<u>Jesajas padoms</u>	<u>Ko mēs varam darīt</u>
Paplašināt telts pārsegu un pagarināt virves.	Kalpot pilnlaika misijās; dalīties evaņģēlijā ar draugiem un kaimiņiem.
Nostiprināt telts mietus.	Stiprināt mūsu vietējos stabus.

- Ko mēs varam darīt, lai stiprinātu stabu, kurā mēs dzīvojam? (Atbildēs varētu minēt: attīstīt personīgo garīgo spēku, ietekmēt savas ģimenes un draugus darīt līdzīgi, kalpot saviem kaimiņiem, kuri ir vai nav Baznīcas locekļi, un pieņemt aicinājumus no priesterības vadītājiem, lai kalpotu Baznīcā.)
- Kā stabi var svētīt cilvēku dzīvi? (Skat. M&D 115:5–6.) Kādā veidā Ciānas stabi ir glābiņš un patvērums mums?

2. „Ar sirsnīgu apžēlošanos par tevi Es tevi pieņemšu atkal atpakaļ” (Jesajas 54:7).

- Lai gan Israēls tika izklīdināts uz daudziem gadiem, Tas Kungs apsoliņa, ka Viņš to sapulcinās patiesajā Baznīcā pēdējās dienās (Jesajas 54:4–10). Ko mēs varam mācīties par To Kungu Jesajas 54:4–10? Kādas īpašas svētības Tas Kungs apsola Saviem taisnīgajiem kalpiem? (Skat. Jesajas 54:13–14, 17.) Kādēļ šie apsoliņumi ir svarīgi?
- Kas ir aicināts rast patvērumu, sapulcējoties kopā ar svētajiem? (Visi Debesu Tēva bērni.) Pārskatiet tālāk dotos pantus no Jesajas grāmatas, kas apraksta tos cilvēkus, kurus Tas Kungs vēlas redzēt Viņa drošības evaņģēlijā:
 - a. Jesajas 55:1–3. (Visi izslāpušie.) Kāda veida slāpes tiek aprakstītas šajos pantos? Kas notiek, kad mēs cenšamies apmierināt garīgās slāpes, tērējot naudu un pūliņus laicīgām lietām? Kā mēs varam patiesi apmierināt savas garīgās slāpes? (Skat. 2. Nefija 9:50–51; 3. Nefijs 20:8.)
 - b. Jesajas 55:6–7. (Ļaunie, kas nožēlos grēkus.) Kāds solījums ir dots tiem, kas nožēlo grēkus?
 - c. Jesajas 56:3, 5–8. (Svešinieki, kas nezina To Kungu.) Kas jādara svešiniekam, lai Tas Kungs viņu pieņemtu?
- Ko šie panti māca par Tā Kunga žēlastību? Ko tie māca par mūsu attieksmi pret visiem Debesu Tēva bērniem?
- Jesaja rakstīja, ka Dieva vārds spēj veldzēt mūsu dvēseles, kā lietus un sniegs baro sēklas (Jesajas 55:10–13). Kā Dieva vārds veldzē mūsu dvēseles? (Skat. Almas 32:28, 41.)

3. Tūkstošgade būs miera un prieka laiks.

- Savā grāmatā Jesaja liecināja, ka, lai arī šajā pasaulē būs grūtības, kārdinājumi un ciešanas, beigās labais uzvarēs ļaunumu un taisnīgajiem nākotne būs prieka pilna. Jesaja kvēli lūdza par Glābēja Otro atnākšanu, kas ļaunajiem nesīs atmaksu un taisnīgajiem — lielu līksmi (Jesajas 64). Kāds prieka un cerības vēstījums ir iekļauts Jesajas 64:1–4? Kā šis vēstījums stiprina jūsu vēlmi izturēt līdz galam un kalpot Tam Kungam?
- Jesajas grāmatas beigu nodaļas sniedz skaistu ieskatu Tūkstošgadē, kas būs miera periods, ko ievadīs Glābēja Otrā atnākšana. Kā rakstīts Jesajas 65:17–25, kādi apstākļi pastāvēs Tūkstošgades laikā? (Jūs varētu uzrakstīt šos apstākļus uz tāfeles; skat. arī Jesajas 11:6–9.)
 - a. Tas Kungs radīs jaunas debesis un jaunu zemi (Jesajas 65:17).
 - b. Tā Kunga ļaudīm būs liels prieks un nebūs vairs raudāšanas (Jesajas 65:18–19).
 - c. Cilvēki nemirs jauni; viņi dzīvos līdz 100 gadu vecumam (Jesajas 65:20).
 - d. Cilvēki baudīs sava darba augļus (Jesajas 65:21–23).
 - e. Lūgšanas nekavējoties tiks atbildētas (Jesajas 65:24).
 - f. Zvēru starpā nebūs nekāda naida (Jesajas 65:25).
- Ko Jesajas 63:7–9 māca par Tā Kunga bezgalīgo labestību un mīlestību? (Lūdziet nodarbības dalībniekiem pateikt vārdus un frāzes no šiem pantiem, kas parāda Glābēja mīlestību pret mums. Jūs varētu uzrakstīt to uz tāfeles.) Kā Glābējs jums ir parādījis „žēlastību un slavas pilnos darbus”?

Nobeigums

Lieciniet, ka, ja mēs stiprināsim Ciānas stabus un dalīsimies evaņģēlijā ar pasauli, mūžības bagātības būs mūsu. Mēs varam gaidīt Glābēja Otrā atnākšanu un mieru. un prieku, kas pastāvēs Tūkstošgades laikā. Jesajas pravietojumi mudina mūs atcerēties, ka tā ir privilēģija kalpot Tam Kungam un ka Viņš svētī Savus mācekļus.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Patiesais gavēņa likums (Jesajas 58:3–12)

- Ko mēs varam mācīties par gavēšanu no Jesajas 58. nodaļas? Kādi ir patiesas gavēšanas elementi? (Skat. Jesajas 58:3–7.)

Viens no patiesas gavēšanas elementiem ir dot dāsnu gavēņa ziedojumu. Prezidents Spensers V. Kimbals teica: „Es domāju, ka tad, kad mēs esam pārtikuši, un daudzi no mums tādi ir, mums jābūt ļoti, ļoti dāsniem ... un divu maltīšu gavēņa vērtības vietā jādod, iespējams, daudz, daudz vairāk — desmit reizes vairāk, ja mēs to varam” (Conference Report, 1974. g. aprīlis, 184).

- Kādas gavēņa likuma ievērošanas svētības ir apsolītas Jesajas 58. nodaļā?
 - a. Mēs kļūstam stiprāki pret kārdinājumiem (Jesajas 58:6).
 - b. Mūsu nastas tiek atvieglinātas (Jesajas 58:6).
 - c. Mūsu fiziskā un garīgā veselība uzlabojas (Jesajas 58:8).
 - d. Mēs kļūstam pazemīgi un gatavi sazināties ar To Kungu (Jesajas 58:9).
 - e. Mēs palīdzam nabadzīgajiem un trūcīgajiem (Jesajas 58:10).
 - f. Mēs saņemam nemitīgu Tā Kunga vadību (Jesajas 58:11).
 - g. Mūsu dvēseles tiek apmierinātas un kļūst „kā ūdens avots, kurā ūdens neizsīkst” (Jesajas 58:11).

Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties piemēros no Rakstiem, Baznīcas vēstures vai personīgās pieredzes, kas parāda svētības, kas nāk no gavēņa likuma ievērošanas. (Skat. Svēto Rakstu ceļvedi, „Gavēt, gavēšana”).

- Kā mēs varam kļūt uzcītīgāki gavēņa likuma ievērošanā?

2. Glābēja kalpošanas apraksts

- Jesajas 61:1–3 ir paziņojums par Glābēja aicinājumu un misiju. Savas kalpošanas laikā Nācarete Glābējs citēja šos pantus un teica cilvēkiem: „Šodien šis jūsu ausīm dzirdētais raksts ir piepildīts” (Lūkas 4:14–21). Ko šie panti māca par Jēzus Kristus personību un misiju?

3. Kristus Otrā Atnākšana (Jesajas 63:1–6)

- Glābēja Otrā Atnākšana ir aprakstīta Jesajas 63:1–6. Kādā krāsā būs Glābēja apmetnis, kad Viņš nāks Savā godībā? (Skat. Jesajas 63:2; Jāņa atkl. 19:11–13; M&D 133:46–48.) Ko simbolizē sarkanā krāsa? (Asinis, ko Viņš izlēja, kad cieta mūsu grēku dēļ Ģetzemanē un pie krusta.)

41.

stunda

„Šodien Es tevi daru par ... dzelzs balstu”

Jeremijas 1–2; 15; 20; 26; 36–38

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus saglabāt ticību grūtību un pretestību laikā.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet pantus no Jeremijas grāmatas, kas tiks pārrunāti šajā mācību stundā. Šī mācību stunda ir vērsta uz Jeremijas drosmi un apņēmību, kad viņš sastapās ar pretestību no visiem apkārtējiem.
2. Ja jūs izmantosit paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, paņemiet līdzīgu un stundu metāla stieni.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Parādiet metāla stieni un aiciniet nodarbības dalībniekus pamēģināt to saliekt. Tad uzdodiet dalībniekiem šādus jautājumus:

- Ja šis priekšmets simbolizētu cilvēka rakstura īpašības, ko tas vēstītu par šo cilvēku?
- Lūdziet nodarbības dalībniekus izlasīt Jeremijas 1:17–19. Kādas frāzes Tas Kungs izmanto 18. pantā, lai aprakstītu Jeremiju? Ko šīs frāzes liecina par Jeremiju? Kā jūs justos, ja šie vārdi tiktu lietoti, lai aprakstītu jūs, kad jūs pildāt Tā Kunga aicinājumu vai uzdevumu?

Paskaidrojiet, ka ķēniņi, prinči, priesteri un visi zemes ļaudis izrādīja pretestību Jeremijam viņa misijā, taču viņš drošsirdīgi darīja to, ko Tas Kungs pavēlēja. Atsaucieties uz metāla stieni un paskaidrojiet, ka Jeremija bija „dzelzs balsts”, kam bija liels spēks grūtību laikā un kas nesaliecās un nesalūza.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

Jeremija kalpoja piecu ķēniņu valdīšanas laikā, sākot no Josijas līdz Cedekijam (626. līdz 586. g. p.m.ē.). Kopā ar Josiju viņš centās novirzīt ļaudis no elkdievbības un nešķīstības. Taču pēc Josijas ķēniņi valdīja nekrietnībā, un cilvēki atradās pilnīgā atkrišanas stāvoklī. Jeremijas misija bija pacelt brīdinājuma balsi uz šiem cilvēkiem, un viņa apsūdzības par cilvēku ļaundarībām ir vienas no spēcīgākajām visos Svētajos Rakstos. Jeremijas balss bija viena no pēdējām brīdinājuma balsīm, pirms Jūda tika babiloniešu sakauta.

Jeremijas dzīve bija bēdu pilna, taču viņa atbilde uz grūtībām var mūs mācīt un iedvesmot. Viņš tika sist un ieslodzīts par to, ka pravietoja pret Jūdas ķēniņu. Viņa dzīve nepārtraukti bija apdraudēta. Taču visās likstās un grūtībās Jeremija līdzinājās „dzelzs balstam” (skat. Jeremijas 1:18). Jeremijas grāmata sniedz personīgu, ticību stiprinošu aprakstu par pravieša reakciju uz viņa dzīves bēdām un vilšanos.

1. Dievs aicina Jeremiju būt par pravieti.

Pārskatiet aprakstu par to, kā Jeremija tika aicināts būt par pravieti, kā tas aprakstīts Jeremijas 1:4–10.

- Ko Jeremijas aicinājums māca mums par pirmsordinācijas doktrīnu? (Skat. Jeremijas 1:5.) Kā jūs domājat, kā Jeremijam palīdzēja zināšanas, ka pirmsmirstīgajā esamībā viņš tika pirmsordinēts būt par pravieti?

Pravietis Džozefs Smits teica: „Katrs vīrietis, kurš ir aicināts kalpot šīs pasaules iedzīvotājiem, tika pirmsordinēts šim pašam nolūkam lielajā Debesu apspriedē, pirms bija šī pasaule” (*History of the Church*, 6:364).

- Ko Tas Kungs darīja, kad Jeremija jutās neatbilstošs pildīt savu aicinājumu? (Skat. Jeremijas 1:6–10.) Kā Tas Kungs ir jūs iedrošinājis, kad jūs jutāties neatbilstoši savam aicinājumam?

2. Daudzi cilvēki nostājās pret Jeremiju un centās viņam traucēt izpildīt viņa misiju.

Lai pārrunātu pretestību, ar ko sastapās Jeremija, kad viņš pildīja Tā Kunga uzticēto misiju, izmantojiet tālāk dotās Rakstu vietas:

- a. Jeremijas 20:1–6. Būdams neapmierināts ar Jeremijas pravietojumiem, Pašhurs, tempļa priesteris, lika, lai Jeremiju noper un apcietina. Jeremija pravietoja, ka Pašhurs, viņa ģimene un viņa draugi tiks paņemti gūstā un nomirs Bābelē.
 - b. Jeremijas 26:7–15. Vairums iedzīvotāju, ieskaitot priesterus, pretojās Jeremijam un viņa vēstījumam (26:7–11). Tomēr Jeremija drosmīgi nodeva vēstījumu, ko Tas Kungs bija pavēlējis viņam nodot (26:12–15). Jeremijam pretojās, un viņu ienīda pat viņa kaimiņi un radnieki (11:19–21; 12:6. Ņemiet vērā, ka Jeremija bija nācis no Anatotas pilsētas).
 - c. Jeremijas 36:1–6, 20–32. Jeremija pravietojuma vārdi tika pierakstīti un nolasīti cilvēkiem priekšā (36:1–6). Ķēniņš šos vārdus sadedzināja, un Tas Kungs pavēlēja Jeremijam vēlreiz tos pierakstīt (36:20–32).
 - d. Jeremijas 37:12–15; 38:4–13. Jeremiju vainoja netaisnīgumā un ielika cietumā (37:12–15). Vēlāk viņš tika nolaists ūdens tvertnē, kurs viņš slīka dubļos (38:4–6). Pēc ķēniņa Cedekijas pavēles Jeremija tika atbrīvots no ūdens tvertnes un ielikts atpakaļ cietumā (38:7–13).
- Kas Jeremijas 20:14–18 tiek atklāts par to, kā Jeremija jutās, kad izcieta šādu nomācošu pretestību? Ko mēs varam mācīties no Jeremijas, kas palīdzētu mums, kad mēs piedzīvojam likstas? (Atbildēs varētu minēt, ka Jeremija turpināja paklausīt Tam Kungam un pildīt savu aicinājumu, neskatoties uz to, ka tika vajāts un nomākts; skat. Jeremijas 26:12–15.)
 - Kādi ir divi ļaunumi (Jeremijas 2:13), par kuriem Tas Kungs teica, ka cilvēki tos izdarījuši? (Tie bija atstājuši Viņu, dzīvā ūdens avotu. Un viņi bija izrakuši cauras akas, kas nespēj noturēt Tā Kunga dzīvo ūdeni, kas nozīmē, ka viņi

meklēja piepildījumu un drošību pasaulīgās lietās.) Kādēļ šāda rakstura cilvēkiem bija grūti pieņemt Jeremijas vārdus? Kādēļ tie nespēja atbildēt uz grūtībām tā kā Jeremija? Kā mēs dažkārt rokam cauras akas, kas nespēj noturēt Glābēja dzīvo ūdeni?

Elders Marions D. Henks teica:

„Materiālie mērķi patērē pārāk daudz mūsu uzmanības. Piepūle, ko veltām tam, kas mums ir vajadzīgs, vai tam, kas ir daudz vairāk, nekā mums vajadzīgs, izsmel mūsu laiku un enerģiju. Mēs dzenamies pēc izpriecām un izklaidēm vai kļūstam pārņemti ar biedrošanos vai sabiedriskām lietām. Protams, cilvēkiem ir nepieciešama atpūta, sasniegumi un ieguldījumi; taču, ja par to tiek samaksāts ar Kristus draudzību, tad samaksa ir pārāk augsta.

„Jo Mana tauta ir atļāvusies divkārtēju grēku,” teica Tas Kungs Israēlam, „tie atstājuši Mani, dzīvā ūdens avotu, un izrakuši sev akas, cauras akas, kas nepatur sevī ūdeni!” (Jer. 2:13.)

Akas, kuras mēs veidojam, lai aizņemtu Dieva vietu mūsu dzīvē, patiesībā nepatur nekādu ūdeni. Un tādējādi, atsakoties no „dzīvā ūdens”, mēs zaudējam to prieku, kas mums varētu būt” (Conference Report, 1972. g. aprīlis, 127; vai *Ensign*, 1972. g. jūlijs, 105).

Jeremijas pravietojumi, ka babilonieši iznīcinās Jeruzālemi, tika piepildīti, kā tas pierakstīts Jeremijas 39.–40. nodaļā. Jeremija atradās cietumā aplenkuma laikā, bet pēc tam babilonieši atbrīvoja viņu un atļāva viņam un atlikušajiem jūdiem palikt Jūdas zemē. Johanans, kas bija vadītājs tiem, kas bija palikuši, lūdza, lai Jeremija uzzina Tā Kunga gribu attiecībā uz viņiem, un apsoliya tai paklausīt. (Jeremijas 42:1–6). Caur Jeremiju Tas Kungs pateica ļaudīm, lai tie paliek Jūdas zemē un apsoliya svētīt tos, ja tie darīs tā (Jeremijas 42:9–22). Taču Johanans veda ļaudis uz Ēģipti, kur vairums no tiem turpināja savas nekrietnības (Jeremijas 43.–44. nodaļa).

3. Jeremija tiek stiprināts grūtībās caur savu mīlestību pret Dieva vārdu.

Pārrunājiet tālāk dotās Rakstu vietas, kas parāda, kā Dieva vārds palīdzēja Jeremijam palikt stipram grūtību laikā.

- Kā aprakstīts Jeremijas 1:9, ko Tas Kungs lika Jeremijas mutē? Kā aprakstīts Jeremijas 15:16, ko Jeremija darīja ar Tā Kunga vārdiem? (Viņš uzņēma tos kā barību, kas, tēlaini izsakoties, nozīmē, ka Dieva vārds kļuva par daļu no viņa.) Kāda bija Jeremijas attieksme pret Tā Kunga vārdiem?
- Kā mēs varam uzņemt Tā Kunga vārdus kā barību, kā to darīja Jeremija? (Studējot Rakstus un pēdējo dienu praviešu padomus.) Mormona Grāmatas pravietis Nefijs teica: „Baudiet Kristus vārdus” (2. Nefija 32:3). Kā Tā Kunga vārdu baudīšana mūs stiprina?
- Kā Jeremija aprakstīja (Jeremijas 20:9) Tā Kunga vārdu, kas mita viņā? Kā jūs domājat, ko nozīmē, ka Tā Kunga vārds apņēma visus jūsu kaulus? Kā jūs domājat, kādēļ Jeremija nespēja atturēties no Tā Kunga vārda mācīšanas?

Nobeigums

Paudiet savas sajūtas par Jeremijas piemēru un nepieciešamību būt ticīgiem visos grūtību brīžos. Mudiniet nodarbības dalībniekus meklēt un pārdomāt Tā Kunga vārdus, līdz šie vārdi kļūs par uguni viņu kaulos, kas stiprinās tos, kad tie

darīs Tā Kunga darbu. Ja jūs izmantojāt paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, parādiet metāla stieni un aiciniet nodarbības dalībniekus kļūt par Tā Kunga dzelzs balstu, līdzīgi Jeremijam.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Māls podnieka rokā” (Jeremijas 18:6)

- Pārskatiet aprakstu par Jeremija viesošanos pie podnieka, kas aprakstīts Jeremijas 18:1–4. Ko Tas Kungs māca Saviem ļaudīm caur Jeremijas pieredzi? (Skat. Jeremijas 18:5–10. Tas Kungs tiem parādīja, ka, ja tie nožēlos grēkus, Viņš izveidos tos par kaut ko labāku, tāpat kā podnieks pārveidoja trauku. Viņš arī atgādināja tiem, ka Viņam bija vara iznīcināt tos, ja tie nenožēlos grēkus.)
- Kā šis salīdzinājums attiecas uz mums šodien? Kā mēs varam kļūt par labāku mālu Tā Kunga rokās? (Esot pazemīgiem — paklausot, nožēlojot grēkus, uzticoties Tam Kungam un tiecoties pēc Viņa gribas. Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas parādītu, kā Tas Kungs ir veidojis un sagatavojis cilvēkus, lai piepildītu Savus nodomus.) Kas notiek tad, ja mēs atsakāmies, lai Tas Kungs mūs veidotu?

Prezidents Hibers C. Kimbals sniedza šādu Jeremijas 18:1–10 salīdzinājuma ieskatu:

„Un, kas ir padevīgi Dieva rokām un paklausa Viņa pavēlēm, tie ir cieņas trauki un Dievs tos pieņems” (*History of the Church*, 4:478).

„Ir daudzi trauki, kas tiek izjaukti pēc tam, kad tie ir izveidoti. Kāpēc? Tāpēc, ka tie nav apmierināti ar savu veidolu, kādu podnieks tiem piešķīris, bet uzreiz piešķir sev tādu veidolu, kas patīk pašiem; tādēļ viņi nesaprot, ko Dievs veido, un viņi iznīcina paši sevi ar savu rīcības izvēles spēku. [Šiem cilvēkiem] nākas iziet cauri ļoti daudzām pārveidošanām, tad ... jātiek pārklātiem ar glazūru un apdedzinātiem; un, pat apdedzinot, daži trauki ieplīst” (Stanley B. Kimball, *Heber C. Kimball: Mormon Patriarch and Pioneer* [1981], 270).

2. Jeremija sludināja tajā pašā laikā, kad sludināja Mormona Grāmatas pravietis Lehijs

Pravietis Jeremija mācīja un brīdināja Jūdas tautu tajā pašā laikā, kad Lehijs pameta Jeruzālemi. Gan Jeremija, gan Lehijs pravietoja par Jeruzālemes bojāeju.

- Kur bija Jeremija, kad Lehijs un viņa ģimene pameta Jeruzālemi? (Skat. Jeremijas 37:15–16; 1. Nefija 7:14.)
- Jeremija pavadīja daudz laika, apspriežoties ar Cedekiju, Jūdas ķēniņu, bet Cedekija noraidīja Tā Kunga vārdus, ko nodeva Jeremija. Kas notika ar Cedekiju, kad viņš nepaklausīja? (Skat. Jeremijas 39:4–7.)
- No Mormona Grāmatas mēs zinām, ka viens no Cedekijas dēliem netika Bābeles iedzīvotāju nogalināts. Kā viņu sauca? (Skat. Helamana 8:20–21). Kurp viņš devās? (Skat. Omnija 1:15.)

42.

stunda

„Es to rakstīšu viņu sirdīs”

Jeremijas 16; 23; 29; 31

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus piedalīties Dieva lielajā pēdējo dienu darbā un ierakstīt Viņa likumu savā sirdī.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet Jeremijas 16.; 23.; 29. un 31. nodaļu.
2. Papildu lasāmviela: Jeremijas 3.–9.; 13.; 30.; 32:37–42; 33.; 35. nodaļa.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai pašā izdomātu).

- Ja jūs varētu pieredzēt vai piedalīties kādā no Vecās Derības stāstiem vai notikumā, kuru jūs izvēlētos? (Jūs varētu pierakstīt nodarbības dalībnieku atbildes uz tāfeles.)
- Kādēļ jūs vēlētos pieredzēt vai piedalīties šajā notikumā?
- Kas šodien notiek Baznīcā, ko varētu salīdzināt ar kādu no šiem notikumiem, kurus jūs izvēlējaties?

Paskaidrojiet, ka, lai arī Jeremijam bija daži vēstījumi par cerību attiecībā uz cilvēkiem viņa dienās, viņš paredzēja cerības laiku pēdējās dienās, kad tiks sapulcināts Israēls. Šajā mācību stundā tiks pārrunāti Jeremijas pravietojumi par lielo pēdējo dienu sapulcināšanu, kurā mēs šodien piedalāmies.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzēs, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Jeremija paredz Israēla sapulcināšanu pēdējās dienās.

Ja stāsts par Israēla iziešanu no Ēģiptes netika minēts uzmanības piesaistīšanas pasākumā, paskaidrojiet, ka tas ir viens no brīnumainākajiem notikumiem Vecajā Derībā. Tas tiek pieminēts Jeremijas grāmatā un citās grāmatās Vecajā Derībā, kā arī Mormona Grāmatā.

- Cik svarīga Mozum bija iziešana no Ēģiptes? (Skat. 5. Mozus 4:32–35.) Kā jūs domājat, kādas sajūtas jūs pārņemtu, piedaloties Israēla iziešanā no Ēģiptes?
- Pēc daudzām paaudzēm Jeremija redzēja vīzijas par pēdējo dienu notikumu, par ko Tas Kungs teica, ka tas būs tikpat nozīmīgs kā iziešana no Ēģiptes (Jeremijas 16:14–16; 23:3–8). Kāds notikums tiek aprakstīts Jeremijas 16:15 un 23:3? (Israēla sapulcināšana un Baznīcas augšana.) Kas ir tie gani, par kuriem tiek runāts Jeremijas 23:4? (Priesterības vadītāji un citi Baznīcas vadītāji.) Kas

ir tas ķēniņš, par ko tiek runāts Jeremijas 23:5–6? (Jēzus Kristus.) Kā jūs domājat, kādēļ šie notikumi ir tikpat nozīmīgi kā iziešana no Ēģiptes?

- Elders LeGrands Ričards teica, ka zvejnieki un mednieki, kas minēti Jeremijas 16:16, ir Baznīcas misionāri (Conference Report, 1971. g. aprīlis, 143; vai *Ensign*, 1971. g. jūnijs, 98–99). Kas zvejniekiem un medniekiem ir kopīgs ar misionāriem? (Skat. Mateja 4:18–19). Kā mēs varam būt efektīvāki misionāri?

2. Dievs ierakstīs Savu likumu Savu ļaužu sirdīs.

- Israēla bērni paļāvās uz Mozu, lai saņemtu atklāsmi, kas attiecas uz tiem viņu klejotumu laikā pa tuksnesi. Pēc kā ilgojās Mozus, kas aprakstīts 4. Mozus 11:29? (Viņš vēlējās, lai ļaudis iemācītos Dieva likumu un iemācītos paši uz klausīt Garu.)
- Kā aprakstīts Jeremijas 31:31–34, ko Tas Kungs apsoliņa darīt pēdējās dienās? (Skat. arī Ecēhiēla 11:17–20; 36:24–28; 2. korintiešiem 3:2–3.) Ko nozīmē rakstīt Dieva likumu savās sirdīs? Kas mums ir jādara, lai Dieva likums tiktu ierakstīts mūsu sirdīs?
- Kā tiek ietekmēta mūsu uzvedība, kad mūsu sirdīs ir ierakstīts Dieva likums? Jūs varētu apspriest to, kā tas palīdz mums ievērot noteiktus baušļus, piemēram:
 - a. Mīlēt mūsu kaimiņus.
 - b. Godāt savus vecākus.
 - c. Būt morāli tīriem.
 - d. Turēt sabata dienu svētu.
 - e. Izvēlēties pienācīgas filmas, televīzijas programmas, grāmatas un žurnālus.
 - f. Valkāt piedienīgu apģērbu.
 - g. Izvēlēties pienācīgu mūziku.
- Džozefam Smitam reiz jautāja, kā viņš tik veiksmīgi var vadīt tik daudzus cilvēkus. Viņš teica: „Es mācu cilvēkiem pareizus principus, un viņi paši sevi vada” (citāts no John Taylor, *Journal of Discourses*, 10:57–58). Kā šis citāts attiecināms uz Dieva likuma ierakstīšanu savās sirdīs?
- Jeremija pravietoja, ka 70 gadus pēc tam, kad Jūdas ļaudis tiks sagūstīti Bābelē, viņi atgriezīsies savā zemē un atkal dzīvos saskaņā ar Dievu (Jeremijas 29:10–14; šī pravietojuma papildīšanās tiks pārrunāta 47. mācību stundā). Saskaņā ar Jeremijas 29:12–14, ko mēs varam darīt, lai tuvotos Dievam? Ko vārdi *piesaukt*, *pielūgt* un *meklēt* norāda uz attieksmi, kādai mums ir jābūt, cenšoties nokļūt tuvāk Dievam? Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas viņiem ir bijusi, kad viņi tiecās nokļūt tuvāk Dievam?

Nobeigums

Sniedziet liecību, ka mēs dzīvojam laikā, kuru ar prieku gaidīja Jeremija un daudzi citi pravieši. Mudiniet nodarbības dalībniekus piedalīties Israēla sapulcināšanās un ierakstīt Dieva vārdu savās sirdīs.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Tagad ir laiks nožēlot grēkus

Tā Kunga žēlastība vienmēr tiek sniegta tiem, kas nožēlo grēkus. Tomēr cilvēkiem, kas atliek grēku nožēlošanu, var kļūt aizvien grūtāk tos nožēlot.

Prezidents Džozefs F. Smits mācīja: „Cilvēks ar uzkrātiem un nepiedotiem grēkiem var justies tā, ka visi iespējamie atkāpšanās ceļi vairs nepastāv un viņa stāvoklis pasaulē ir bezcerīgs; un tas, kurš neapdomīgi neatstāj iespēju atkāpties no ielaistajiem pagātnes ļaunumiem, ir visnelaimīgākais. Ikdienas tiekšanās pēc dievišķas žēlastības un piedošanas sniedz mums spēku patverties no ļaunuma” (*Gospel Doctrine*, 5. izd. [1939], 374).

- Kā tālāk dotās Rakstu vietas māca par nozīmīgumu dzirdēt Tā Kunga vārdu un nekavējoties nožēlot grēkus?

Jeremijas 5:1–5, 21–25

Jeremijas 6:10–17

Jeremijas 7:23–28

Jeremijas 8:6–12, 20

Jeremijas 13:11, 23

Jeremijas 17:23

2. Praviēšu vārdu uzklauššana

- Jeremija bieži rakstīja, ka cilvēki neuzklaušja viņa vārdus (Jeremijas 7:13; 25:3–4; 26:2–5; 32:33). Kādus pēdējo dienu praviēšu vārdus mums vajadzētu ievērot vēl centīgāk?

3. Iepriekšējo paaudžu grēku nožēlošana

- Jeremija brīdināja savu dienu jūdus, ka tie grēki, kurus viņi izdara, bija tie paši grēki, par kuriem iepriekšējās paaudzes tika stingri sodītas (Jeremijas 11:1–12). Kā jūs domājat, kādēļ Jeremijas paaudze nemācījās no savu priekšteču grēkiem, īpaši, kad šo grēku sodi bija tik precīzi pierakstīti? Kā mēs varam gūt lielāku labumu no mācībām, ko apguva Dieva derības ļaudis iepriekšējās paaudzes?

4. Nozīme uzticēties Dievam

- Kā tiek salīdzināti cilvēki Jeremijas 17:5–8, kas uzticējās cilvēkam un kas uzticējās Dievam? Kā jūs esat novērojuši, ka šie salīdzinājumi ir pareizi? Kā mēs varam parādīt savu uzticēšanos Dievam?

5. Viltus praviēši

- Cedekija bija ķēniņš, kurš vēlējās, lai praviēši teiktu viņam to, ko viņš vēlējās dzirdēt. Rezultātā daudzi viltus praviēši apsolīja, ka Jeruzāleme nekritīs (Jeremijas 28:1–4; 37:19). Mūsdienās daudzi viltus praviēši nāk „avju drēbēs” (Mateja 7:15). Kāds pierādījums ir tam, ka mūsdienās mūsu starpā atrodas viltus praviēši? Kādi ir daži no mūsdienu viltus praviēšu vēstījumiem? Kā mēs varam izvairīties no tā, lai netiktu viltus praviēšu aizvilināti?

Ecēhiēla 18; 34; 37

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus pildīt savus pienākumus kā „Israēla ganiem” (Ecēhiēla 34:2).

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Ecēhiēla 34. nodaļa. Tas Kungs norāj tos ganus, kas negana ganāmpulku. Viņš atradīs visas pazudušās avis un būs viņu Gans.
 - b. Ecēhiēla 18:21–32. Ecēhiēls māca, ka ļaunie, kas nožēlo grēkus, tiks glābti un taisnīgie, kas pievēršas ļaundarībām, tiks atstumti.
 - c. Ecēhiēla 37:1–14. Ecēhiēls redz vīziju, kurā daudzi izkaltuši kauli tiek atdzīvināti.
 - d. Ecēhiēla 37:15–28. Ecēhiēls pravieto, ka Jūdas vēzda un Jāzēpa vēzda kļūs par vienu vēzdu Tā Kunga rokā.
2. Papildu lasāmviela: Ecēhiēla 2. nodaļa.

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai pašā izdomātu).

Nolasiet (vai uzrakstiet uz tāfeles) šādu jautājumu:

- Ar ko gans atšķiras no algota gana?

Lūdziet nodarbības dalībniekus saklausīt atbildes uz šo jautājumu tālāk dotajā prezidenta Ezras Tafta Bensonā izteikumā (jūs varētu lūgt nodarbības dalībniekam izlasīt šo citātu):

„Jēzus laikā palestīniešu gans bija ievērojams ar to, ka viņš aizsargāja savas avis. Atšķirībā no mūsdienu algotajiem ganiem, gans vienmēr gāja sava ganāmpulka priekšā. Viņš tos vadīja. Gans zināja katru avi un parasti katrai deva vārdu. Avis pazina viņa balsi un uzticējās viņam, un nesevoja svešiniekam. Tāpēc, kad tās sauca, avis nāca pie gana. (Skat. Jāņa 10:14, 16.)

Vēlu vakarā gani sapulcināja savas avis iežogojumā, kas tika saukts par aitu aploku. Aitu aploku ieskāva augstas sienas, un augšā uz šīm sienām tika uzlikti ērkšķi, lai neļautu dzīvniekiem un zagļiem pārrāpties pāri.

Tomēr dažreiz kāds bada nomocīts dzīvnieks pārrāpās pāri sienām un iekļuva starp aitām, tās nobiedējot. Šāda situācija parāda atšķirību starp patiesu ganu — tādu, kas mīlēja savas avis — un algotu ganu — kas strādāja tikai atlīdzības dēļ.

Patiesais gans bija gatavs atdot savu dzīvību avju dēļ. Viņš dotos avju vidū un cīnītos par viņu dzīvību. Algotais gans, turpretī, domātu par savu personīgo drošību, nevis par avīm un parasti aizbēgtu no briesmām” (Conference Report, 1983. g. aprīlis, 61; vai *Ensign*, 1983. g. maijs, 43).

Pēc šī citāta izlasīšanas lūdziet nodarbības dalībniekus apkopot atšķirības starp ganu un algošu ganu. Ja nepieciešams, izmantojiet tālāk dotos jautājumus un pierakstiet atbildes uz tāfeles:

- Kā gans pārvietojas attiecībā pret avīm? Kā — noalgots gans? (Gans iet pa priekšu avīm un vada tās; pēc citāta var noprast, ka noalgots gans iet aiz avīm un gana tās.)
- Kādas ir gana attiecības ar katru no avīm? Kādas ir algota gana attiecības ar katru no avīm?
- Kā gans reaģē, kad avis atrodas briesmās? Kā reaģē algots gans?

Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā tiks pārrunāti mūsu kā garīgo ganu pienākumi.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

597. g. p.m.ē. Bābeles ķēniņš Nebukadnēcars noveda gūstā daudzus cilvēkus no Jūdas ķēniņvalsts. Šo gūstekņu vidū bija Ecēhiēls, kuru Tas Kungs aicināja būt par pravieti piecus gadus vēlāk. 587. g. p.m.ē. Bābele iznīcināja Jeruzālemi un aizveda daudz vairāk gūstekņu. Ecēhiēls kalpoja savai trimdā esošajai tautai līdz 570. g. p.m.ē.

Ecēhiēla rakstītais ietver bargus rājienus un lieliskus apsolījumus, kas attiecas ne tikai uz sendienu Jūdas ķēniņvalsti, bet arī uz visu Israēlu, tai skaitā Baznīcas locekļiem šodien. Lai arī Jeruzāleme tika iznīcināta, Ecēhiēls paredzēja dienu, kad Israēls tiks sapulcināts un atjaunots. Šis notikums ir simboliski attēlots viņa vīzijā par ieleju ar izkaltošiem kauliem un viņa pravietojumā par Jūdas un Jāzepa vēzdām.

1. Israēla gani

Māciet un pārrunājiet Ecēhiēla 34. nodaļu. Šajā nodaļā Tas Kungs norāja Israēla ganus, kas nav ganījuši ganāmpulku. Tad Viņš aprakstīja sevi kā Labo Ganu, kurš sapulcinās Savu ganāmpulku pēdējās dienās un vadīs to Tūkstošgadē.

- Kas ir Israēla gani, par ko tiek runāts Ecēhiēla 34. nodaļā? (Reliģiskie vadītāji Ecēhiēla dienās.) Kādēļ Tas Kungs nebija apmierināts ar viņiem? (Skat. Ecēhiēla 34:2–4.) Kas notika ar avīm, kad gani tās neuzmanīja? (Skat. Ecēhiēla 34:5–6.)
- Kā katrs no mums var tiks uzskatīts par Israēla ganu? (Arī mums ir jāpieskata un jāstiprina citam citu kā ģimenes locekļiem, Baznīcas locekļiem, kaimiņiem, mājskolotājiem un apmeklējošām māsām, un kvorumu un klašu locekļiem.)

Elders Brūss R. Makonkijs teica: „Katrs, kas kalpo Baznīcā kādā amatā, kurā viņš ir atbildīgs par ikviena Tā Kunga bērna garīgo un laicīgo labklājību, ir šo avju gans. Tas Kungs prasa no Saviem ganiem atbildību par Savu avju drošību (glābšanu)” (*Mormon Doctrine*, 2. izd. [1966], 710).

- Tas Kungs nebija apmierināts ar dažiem ganiem, jo tie rūpējās par sevi, nevis par ganāmpulku (Ecēhiēla 34:2–3, 8). Kā daži no mums varētu pieļaut šo kļūdu mūsdienās?

- Saskaņā ar Ēcehiēla 34:11–16, ko patiesi gani dara savu avju labā? (Ievērojiet darbības vārdus: *uzmeklēšu, atgādāšu atpakaļ, salasīšu, ganīšu, rūpēšos, pārsiešu.*) Kā mēs varam palīdzēt citiem nenomaldīties vai nenoklist? Kā mēs varam palīdzēt sapulcināt tos, kas ir nomaldījušies? Kā mēs varam ganīt un stiprināt Tā Kunga ganāmpulkus? Kā jūs esat svētīti ar patiesiem ganiem, kas ir darījuši šīs lietas?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Mēs prasām no jums izrādīt lielāku ziedošanos. ... Mēs vēlamies, lai jūs pieskatītu, ganītu, koptu un rūpētos par ganāmpulku, un gadījumos, kad kāds ir pazudis uz kādu laiku, mēs mudinām jūs atrast tos” (Conference Report, 1983. g. aprīlis, 64; vai *Ensign*, 1983. g. maijs, 45).

- Kādā veidā Glābējs ir mūsu gans? (Skat. Ecēhiēla 34:11–16; 23. psalms; Jesajas 40:11; Jāņa 10:11–15.) Jūs varētu pārrunāt, kā Glābējs ir darījis katru no šīm lietām, kas aprakstītas šajos pantos. Sniedziet liecību par Glābēju, kā jūs tiekat Gara mudināti.

2. Grēku nožēlošana un piedošana

Māciet un pārrunājiet Ecēhiēla 18:21–32.

- Ko šie panti māca par grēku nožēlošanu un piedošanu? (Skat. Ecēhiēla 18:21–22; 27–28.) Ko nozīmē „iegūt jaunu sirdi un jaunu garu”? (Ecēhiēla 18:31). Kādēļ ir svarīgi saprast, ka nožēlošana ietver gan novēršanos no grēka, kad sirds izmainīšanu? Kā mēs varam pieredzēt šo sirds izmaiņšanos? (Skat. Almas 5:7–14.)
- Ko šie panti māca par cilvēkiem, kas novēršas no taisnīguma un nenožēlo grēkus? (Skat. Ecēhiēla 18:24, 26.)
- Ko šie panti māca par Tā Kunga jūtām, kad Viņš soda nekrietnos? (Skat. Ecēhiēla 18:23, 32.)
- Ko šie panti māca par Tā Kunga taisnīgumu un žēlastību? (Skat. Ecēhiēla 18:25, 29–32.) Kādēļ ir svarīgi zināt, ka Tas Kungs ir taisnīgs un žēlastīgs?

3. Ecēhiēla vīzija par ieleju ar kauliem

Māciet un pārrunājiet Ecēhiēla 37:1–14. Paskaidrojiet, ka Ecēhiēla vīzija par ieleju ar kauliem simbolizē gan Augšāmcelšanos, gan Israēla bērnu atjaunošanu viņiem apsolītajā zemē.

- Kā Ecēhiēla vīzijā ir simboliski attēlota Augšāmcelšanās? (Kauli sadēvēs kopā, tika pārklāti ar miesu un ādu un tapa dzīvi; skat. Ecēhiēla 37:1–10; skat. arī Almas 11:42–44; 40:23.)
- Kā Ecēhiēla vīzijā ir simboliski attēlota Israēla bērnu atjaunošana viņiem apsolītajā zemē? (Skat. Ecēhiēla 37:11–14. Atjaunošanas simboliskai attēlošanai tiek lietota Augšāmcelšanās).
- Ecēhiēla vīziju var lasīt arī kā līdzību, kas apraksta Israēla cerības atjaunošanos (Ecēhiēla 37:11). Lai arī Israēla cerība var būt mirusi līdzīgi kā daudzie kauli, ko redzēja Ecēhiēls, Glābējs var atjaunot dzīvību un dzīvīgumu. Kā Glābējs ir atjaunojis jūsu cerību? (Pārrunājot šo jautājumu, jūs varētu izlasīt Moronija 7:41.)

- Kauli Ecēhiēla vīzijā sāka atgūt dzīvību pēc tam, kad Ecēhiēls bija teicis tiem: „Klausieties Tā Kunga vārdu!” (Ecēhiēla 37:4). Kādā veidā Tā Kunga vārds sniedz mums dzīvību?

4. Jūdas vēzda un Jāzepa vēzda

Māciet un pārrunājiet Ecēhiēla 37:15–28. Paskaidrojiet, ka Ecēhiēla pravietojumam par Jūdas un Jāzepa vēzdām bija divējāda nozīme. Tas attiecas uz Jūdas un Jāzepa (Israēla) svēto pierakstu apvienošanu pēdējās dienās. Tas arī attiecas uz Jūdas un Jāzepa (Israēla) ķēniņvalstu apvienošanu pēdējās dienās.

- Kā pravietojums Ecēhiēla 37:15–20 ir ticis piepildīts? (Skat. 1. Nefija 5:14; 2. Nefija 3:12; M&D 27:5. Paskaidrojiet, ka vārds *vēzda* šajos pantos attiecas uz koka plāksnēm, uz kurām parasti rakstīja Ecēhiēla dienās. Jūdas vēzda simbolizē Bībeli, un Jāzepa vēzda simbolizē Mormona Grāmatu.)

Elders Boids K. Pekers teica: „Jūdas vēzda vai pieraksts — Vecā Derība un Jaunā Derība — un Efraima vēzda vai pieraksts — Mormona Grāmata, kas ir vēl viena liecība par Jēzu Kristu — tagad ir savienotas kopā tādā veidā, ka tad, kad jūs pētāt vienu, jūs tiekiet aizvests pie otras; kad jūs mācāties no vienas, jūs tiekiet apgaismots no otras. Patiešām, tās ir kā viena mūsu rokās. Ecēhiēla pravietojums nu ir piepildīts” (Conference Report, 1982. g. oktobris, 75; vai *Ensign*, 1982. g. novembris, 53).

- Kādas svētības ir nākušas tādēļ, ka papildus Bībelei ir Mormona Grāmata? (Skat. 1. Nefija 13:39–40; 2. Nefija 3:12.) Kādā veidā Mormona Grāmata ir palīdzējusi jums labāk saprast Bībeli? Kā tā ir pastiprinājusi jūsu Bībeles liecību par Kungu Jēzu Kristu?
- Ko Ecēhiēls teica par to, kas notiks pēc tam, kad abas vēzdas tiks saliktas kopā?
 - a. Israēla bērni tiks sapulcināti kopā un apvienoti vienā ķēniņvalstī kopā ar Glābēju kā ķēniņu (Ecēhiēla 37:21–22).
 - b. Tauta tiks šķīstīta un attīrīta (Ecēhiēla 37:23).
 - c. Tauta ievēros Tā Kunga likumus (Ecēhiēla 37:24).
 - d. Tauta dzīvos apsolītajā zemē (Ecēhiēla 37:25).
- Kādas vēl svētības minētas Ecēhiēla 37:26–28, ko apsolīja Tas Kungs? (Viena svarīga svētība ir Tā Kunga svētnīcas, tabernakula vai tempļa atjaunošana. Nākamajā mācību stundā sīkāk tiks pārrunātas tempļa svētības.)

Nobeigums

Ecēhiēla mācības palīdz mums saprast, cik ļoti Glābējs mīl un rūpējas par katru no mums. Viņš ir mūsu Gans. Viņš vēlas piedot. Viņš padarīja iespējamu to, ka varēsim tikt augšāmcelti. Viņš vada pēdējo dienu Israēla sapulcināšanu. Un Viņš ir devis Mormona Grāmatu kā vēl vienu liecību par Viņu. Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties savās liecībās par šīm patiesībām.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Mācīties būt labiem ganiem

Pārrunājot mūsu, kā ganu, pienākumus, jūs varētu nolasīt vai pastāstīt tālāk doto prezidenta Džeimsa E. Fausta stāstu:

„Kad es biju ļoti mazs zēns, mans tēvs tuksnesī atrada pavisam vientuļu jēru. Avju gans, kam piederēja šī jēra māte, bija devies tālāk, un kaut kādā veidā jērs bija nošķīries no savas mātes, un gans visdrīzāk nemaz nezināja, ka tas ir pazudis. Tādēļ, ka jērs nevarētu viens pats izdzīvot tuksnesī, mans tēvs to paņēma un atnesa mājās. Atstāt šo jēru tajā vietā nozīmētu tam drošu nāvi, vai nu kļūstot par laupījumu koijotiem, vai arī nomirstot badā, jo viņš vēl bija pavisam mazs jērs un tam bija vajadzīgs piens. ... Mans tēvs iedeva jēru man, un es kļuva par viņa ganu.

Vairākas nedēļas es sildīju govs pienu jaundzimušo bērnu pudelītē un baroju jēru. Mēs drīz vien kļuvām draugi. ... Tas sāka augt. Mēs ar manu jēru mēdzām spēlēties zālienā. Dažkārt mēs apgūlāmies zālē, un es uzliku savu galvu uz tā mīkstajiem, vilnainajiem sāniem un raudzījos zilajās debesīs un baltajos mākoņos. Visas dienas laikā es nepiesēju savu jēru. Tas nebūtu skrējis prom. Drīz vien tas iemācījās ēst zāli. Es varēju pasaukt savu jēru no jebkuras vietas pagalmā, imitējot, cik vien labi pratu, avs blējienu. ...

Kādu nakti uznāca briesmīga vētra. Tajā vakarā es aizmirsu ievest savu jēru kūti, kā man to vajadzēja izdarīt. Es devos gultā. Mans mazais draugs bija nobijies vētrā, un es varēju sadzirdēt, kā tas blēj. Es zināju, ka man vajadzētu palīdzēt manam jēram, taču es vēlējos palikt drošībā, siltumā un sausumā savā gultā. Es nepieciēlos, kā man to vajadzēja izdarīt. Nākamajā rītā es izgāju ārā un atradu savu jēru mirušu. Arī suns bija dzirdējis tā blēšanu un bija to nokodis. Mana sirds bija salauzta. Es nebiju labs gans tam, ko mans tēvs bija man uzticējis. Mans tēvs teica: „Dēls, vai es nevarēju tev uzticēt tikai vienu jēru?” Mana tēva piezīme mani sāpināja vēl vairāk kā mana vilnainā drauga zaudējums. Tajā dienā es, būdams mazs zēns, apņēmos, ka es nekad vairs neatstāšu novārtā savu gana pienākumu, ja vēl kādreiz man tiks uzticēta šāda loma.

Pēc nedaudziem gadiem es tiku aicināts būt par jaunāko pārinieku mājskolotājam. Bija brīži, kad bija tik auksts un vējains, ka es vēlējos palikt mājās, kur ir omulīgi, taču savā prātā es varēju dzirdēt mana mazā jēra blējienu, un es zināju, ka man bija jābūt labam ganam un jānododas ar manu vecāko pārinieku. Visus šos gadus ikreiz, kad es vēlējos izvairīties no saviem pienākumiem, es atcerējos, cik ļoti nožēlojams es biju tanī naktī pirms daudziem gadiem, kad es nebiju labs gans” (Conference Report, 1995. g. aprīlis, 62–63; vai *Ensign*, 1995. maijs, 46).

2. Sargi, lai paceltu brīdinājuma balsi

- Aicinādams Ecēhiēlu būt par pravieti, Tas Kungs teica: „Es tevi esmu ielicis par sargu Israēla namam” (Ecēhiēla 3:17). Kā Ecēhiēla pienākumi līdzinājās sarga pienākumiem? (Skat. Ecēhiēla 3:17–21; 33:1–9. Ecēhiēla dienās sargs tornī varēja brīdināt cilvēkus par gaidāmajām briesmām no ienaidnieku karaspēkiem. Ecēhiēls brīdināja savu tautu par ienaidniekiem, kas var apdraudēt viņus garīgi.)
- Kas ir mūsu sargi pēdējās dienās? Kādēļ ir svarīgi, lai mums būtu šie sargi? Kāds ir mūsu kā sargu pienākums? (Skat. M&D 88:81. Daļa no šī pienākuma ir mācīt evaņģēliju tiem, kas to nav saņēmuši.)

Lai mācītu, cik svarīgi ir paklausīt praviešu brīdinājumiem — un brīdināt mūsu kaimiņus, mācot tiem evaņģēliju, — Elders K. Pekers pastāstīja par postošiem plūdiem, ko veicināja dambja sabrukšana Idaho štatā 1976. gadā. Strauji plūstošā ūdens ceļā atradās 7800 cilvēki. Ūdenim plūstot lejā uz ieleju, tas iznīcināja 790 mājas un nopietni sabojāja vēl 800 mājas, baznīcas, skolas un birojus. Izsverot to, cik daudz bija ūdens, tā plūduma ātrumu un apkārtnes iedzīvotāju skaitu, kāds eksperts aprēķināja, ka miruši būs 5300 cilvēki. Neticamā kārtā noslikuši bija tikai 6.

Elders Pekers jautāja:

„Kā iespējams, ka ir noticis tik šausmīgs postījums ar tikai dažu dzīvību zaudējumiem? ... Tādēļ, ka viņi tika brīdināti! Viņiem nebija ļoti daudz laika, taču viņi bija brīdināti; un katrs cilvēks, kas bija brīdināts, brīdināja savu kaimiņu. ...

Kā ir ar tiem sešiem, kas noslika? Viens no tiem atradās tieši zem dambja, un tam nebija citu iespēju. Divi no tiem neticēja brīdinājumiem, līdz bija jau par vēlu. Vēlāk tie abi tika atrasti savā automašīnā, taču viņi nebija paklausījuši brīdinājumam. Trīs no tiem bija devušies atpakaļ, lai paņemtu dažas materiālas lietas, un zaudēja savas dzīvības.

Taču tas bija milzīgs brīnums. Kā pēdējo dienu svētie mēs mācāmies paklausīt brīdinājumiem. ...

Es redzu lielu līdzību tajā, kas notiek pasaulē, kur nāk milzīgs ļaunuma un nekrietnību vilnis. Tas vienkārši sūcas cauri un iekļūst dziļāk un dziļāk. Mūsu dzīvības ir apdraudētas. Mūsu īpašumi ir briesmās. Mūsu brīvība ir briesmās, un tomēr mēs pārāk nevērīgi izturamies pret savu darbu, nespēdami saprast, ka pienākas, lai katrs cilvēks, kas ir ticis brīdināts, brīdinātu savu kaimiņu. ...

Mūs ir brīdinājis pravietis. Vai mēs ņemsim vērā brīdinājumu vai arī būsim tādi kā tie seši, kas domāja, ka brīdinājums nav paredzēts viņiem?" (*That All May Be Edified* [1982], 220–221, 223).

„It visur, kur šī upe tecēs, radīsies dzīvība”

44.
stunda

Ecēhiēla 43–44; 47

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus pieņemt spēcinošos, dziedējošos spēkus, kas ir pieejami templī.

- Sagatavošanās**
1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Ecēhiēla 43:1–12; 44:6–9, 23. Ecēhiēlam tiek parādīta vīzija par templi Jeruzālemē.
 - b. Ecēhiēla 47:1, 6–12. Ecēhiēls redz upi, kas plūst no tempļa un dod dzīvību tuksnesim un padara Nāves jūru veselīgu.
 - c. Ecēhiēla 47:2–5. Ecēhiēls izmēra upes dziļumu un atklāj, ka ūdens paliek ar katru reizi dziļāks, kad viņš tajā iebrien.
 2. Pirms mācību nodarbības uzzīmējiet uz plakāta vai tāfeles karti, kas dota 209. lappusē.
 3. Papildu lasāmviela: Ecēhiēla 40–42; Joēla 3:18; Caharijas 14:8; Jāņa atkl. 22:1–3; 1. Nefija 8:10–11; 11:25; Mācības un Derību 97:8–20.
-

Ieteicamā nodarbības gaita

**Uzmanības
piesaistīšana** Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Uzdodiet nodarbības dalībniekiem šādus jautājumus:

- Vai jūs esat jutušies pozitīvi satraukti, vērojot sporta vai kādu citu izklaides pasākumu?
- Vai jūs jebkad esat bijuši tik satraukti šādā pasākumā, ka esat piecēlušies kājās un saukuši vai uzmundrinājuši?
- Vai jūs varat iedomāties svētus notikumus, kas bijuši vai būs sajūsmas, prieka un pateicības pilni? Daži no šiem notikumiem ir:
 - a. Zemes radīšana (Ījaba 38:4–7).
 - b. Jēzus triumfālā ienākšana Jeruzālemē (Jāņa 12:12–16).
 - c. Kristus Otrā atnākšana un Augšāmcelšanās (1. tesalonīķiešiem 4:16).
- Kāds ir satraukums sporta vai citos izklaides pasākumos salīdzinājumā ar prieku par šiem svētajiem notikumiem? (Ja sporta pasākumos vai citās izklaidēs prieks ir īslaicīgs, tad prieks, kas saistīts ar svētiem notikumiem, ir mūžīgs.)
- Kādā svētā notikumā Baznīcā dalībnieki izrāda savu prieku un pateicību, stāvot, saucot un mājot? (Tempļa iesvētīšanas laikā klātesošie piedalās liela prieka izpausmē, kas tiek saukts par Oziannas saucienu.)

„Oziannas sauciens ir sauciens, kas nāk no cilvēka dvēseles pašiem dziļumiem. Klātesošie stāv un vienbalsīgi sauca vārdus — „Ozianna, Ozianna, Ozianna

Dievam un Jēram. Āmen, Āmen un Āmen” — atkārtojot to trīs reizes. Parasti kopā ar saucienu augšup paceltās rokās tiek ritmiski māts balts kabatlakatiņš. Epitets „Jērs” attiecas uz Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu un visžēlīgumu” (Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5. sēj. [1992], 2:659).

Paskaidrojiet, ka šī mācību stunda palīdzēs nodarbības dalībniekiem saprast dažus no daudzajiem veidiem, kā templis sniedz prieku.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Ecēhiēlam tiek parādīta vīzija par templi Jeruzālemē.

Māciet un pārrunājiet Ecēhiēla 43:1–12; 44:6–9, 23.

- Lūdziet nodarbības dalībniekus izlasīt Ecēhiēla 43:1–12 un 44:6–9, 23. Ko šajos pantos mēs varam mācīties par templi?

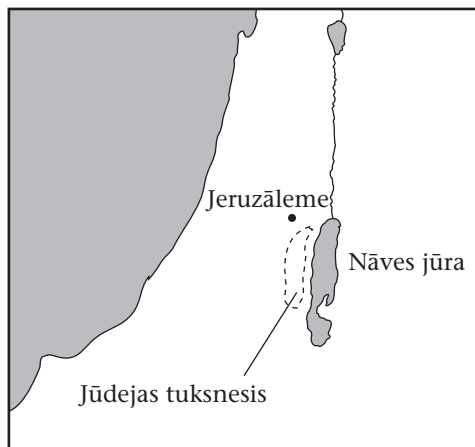
Jūs varētu pierakstīt nodarbības dalībnieku atbildes uz tāfeles un pārrunāt to nozīmi. Atbildēs varētu minēt:

- a. Templi pilda Tā Kunga godība (Ecēhiēla 43:2, 4–5).
- b. Tempļis ir „[Tā Kunga] troņa vieta” uz Zemes (Ecēhiēla 43:7).
- c. Tas Kungs ieiet templī, saukdams to par „Manu soļu vietu” (Ecēhiēla 43:7).
- d. Tempļis ir vieta, kur Tas Kungs var mājot Savas tautas vidū (Ecēhiēla 47:7).
- e. Templī mēs mācāmies Tā Kunga likumus (Ecēhiēla 43:11).
- f. Ir priekšraksti, kurus Tas Kungs vēlas, lai mēs veiktu templī (Ecēhiēla 43:11).
- g. Tempļa apkārtnē būs „paša svētākā vieta” (Ecēhiēla 43:12).
- h. Tikai tie, kas ir cienīgi, drīkst ieiet templī (Ecēhiēla 44:6–9).
- i. Templī mēs mācāmies par atšķirību starp svētu un nesvētu un starp šķīstu un nešķīstu (Ecēhiēla 44:23).

2. Ecēhiēls redz upi, kas iztek no tempļa un dod dzīvību tuksnesim, un Nāves jūru padara veselīgu.

Māciet un pārrunājiet Ecēhiēla 47:1, 6–12.

- Ko Ecēhiēls redzēja iztekam no Jeruzālemes Tempļa austrumu durvīm? (Skat. Ecēhiēla 47:1.) Uz kuriem tecēja ūdens? (Skat. Ecēhiēla 47:8. Parādiel kartē, ka Jūdejas tuksnesis un Nāves jūra atrodas uz austrumiem no Jeruzālemes.)

- Jūdejas tuksnesis ir neauglīgs apvidus, un Nāves jūra ir pārāk sāļa, lai no tās dzertu dzīvnieki. Saskaņā ar Ecēhiēla vīziju, kādas izmaiņas notiks Jūdejas tuksnesī un Nāves jūrā, kad upe iztecēs no tempļa? (Skat. Ecēhiēla 47:6–12.)
- Ecēhiēla vīzijai par templi līdzīgā vīzijā Jānis Kristītājs redzēja Dieva troni (Jāņa atkl. 22:1–3. Nemiet vērā, ka Ecēhiēla 43:7 Tas Kungs templi sauc par „Manu troņa vietu”). Kas tecēja no Dieva troņa Jāņa vīzijā? (Skat. Jāņa atkl. 22:1.) Kas ir „dzīvības ūdens”? (Evaņģēlija mācības; skat. paņēmienu uzmanības piesaistīšanai 30. mācību stundā.) Kādā veidā mēs līdzināties Jūdejas tuksnesim un Nāves jūrai, ja mēs nedzeram no dzīvības ūdens?
- Kādā veidā dzīvības ūdens, kas ir pieejams templī, dziedina un piešķir dzīvību laulībai; ģimenēm; mūsu senčiem; Baznīcai? Kas vēl iztek no tempļa, kas sniedz garīgo dzīvību un dziedināšanu? (Atbildēs varētu minēt: patiesība, gudrība, atklāsme un derības.)
- Ecēhiēla 47:12 tiek aprakstīti koki, kas auga upes krastos Ecēhiēla vīzijā. Kas šiem kokiem bija kopīgs ar upes ūdeņiem? (Tiem piemita spēcinošs un dziedinošs spēks.)
- Kas auga upes krastos Jāņa vīzijā? (Skat. Jāņa atkl. 22:2.) Kur vēl Svētajos Rakstos praviešiem tiek parādīts dzīvības koks? (Skat. 1. Nefija 8:10–11; 11:25.) Ko simbolizēja koks Lehimam un Nefijam dotajā sapnī? (Skat. 1. Nefija 11:25.)
- Kā Dieva mīlestība dziedina un sniedz dzīvību? Kādas garīgas un fiziskas brūces Dieva mīlestība dziedinās?

3. Ecēhiēls mēra upes dziļumu.

Māciet un pārrunājiet Ecēhiēla 47:2–5.

- Cik dziļa upe bija pirmo reizi, kad Ecēhiēls iebrida, lai to šķērsotu? (Skat. Ecēhiēla 47:2–3.) Cik dziļa tā bija otro, trešo un ceturto reizi, kad viņš tajā iebrida? (Skat. Ecēhiēla 47:4–5.) Kādas patiesības šie panti vēsta par templi? (Tempļa spēks ietekmē mūsu dzīvi ar katru reizi vairāk, kad mēs to apmeklējam.)
- Templi tiek mācītas brīnišķīgas patiesības, un daudzas no tām tiek mācītas simbolos. Ja pirmajā reizē mūsu sapratne par šim tempļa priekšrakstu patiesībām sniedzas tikai līdz potītēm, kas mums ir jādara? (Skat. Ecēhiēla 47:2–5. Mums ir jābrien “upē” atkal un atkal — vai, citiem vārdiem, jāapmeklē templis pēc iespējas biežāk.)

Nobeigums

Pasakiet nodarbības dalībniekiem, ka Tas Kungs nosauca templi par „vietu pateicības izrādīšanai” (M&D 97:13). Paudiet savu pateicību par svētībām, kas nākušas, pateicoties templim, un aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties savās pateicības sajūtās par templi. Lieciniet, ka, tāpat kā ūdens no tempļa dziedināja Jūdejas tuksnesi un Nāves jūru Ecēhiēla vīzijā, Jēzus Kristus evaņģēlijs dziedinās un šķīstīs mūs, ja mēs pieņemsim to.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Man ir mīļa Tava mītne Tavā namā” (Psalmi 26:8)

Daudzos psalmos tiem minētas svētības, ko mēs saņemam, apmeklējot templi, un pauž skaistas mīlestības un pateicības jūtas pret to. Jūs varētu lūgt dažus nodarbības dalībniekus paust savas pateicības jūtas par templi, pārrunājot šādus psalmus:

Psalmi 24:3–4

Psalmi 26:6–8

Psalmi 27:1, 4–6

Psalmi 65:5

84. psalms

122. psalms

134. psalms

2. „Mūsu piederības lielais simbols”

Prezidents Hovards V. Hanters teica: „Es aicinu Pēdējo dienu svētos raudzīties uz Tā Kunga templi kā uz mūsu piederības lielo simbolu. Tā ir manas sirds dziļākā vēlme, lai katrs Baznīcas loceklis būtu cienīgs ieiet templī. Tas būtu patīkami Tam Kungam, ja katrs pieaudzis Baznīcas loceklis būtu cienīgs un tam būtu derīga tempļa apmeklējuma rekomendācija. Tās lietas, kas mums ir jādara un kas nav jādara, lai mēs būtu tempļa apmeklējuma rekomendācijas cienīgi, ir tieši tās lietas, kas nodrošinās, lai mēs būtu laimīgi kā atsevišķi cilvēki un kā ģimenes” (Conference Report, 1994. g. oktobris, 8; vai *Ensign*, 1994. g. novembris, 8).

- Kā mēs varam padarīt templi par „mūsu piederības lielo simbolu” Baznīcā? Kā tas, ja mēs templi uzlūkojam šādā veidā, ietekmētu mūsu skatījumu uz dzīvi un mūsu ziedošanos Tā Kunga darbam?

„Ja es aiziešu bojā, tad aiziešu bojā”

45.
stunda

Daniēla 1; 3; 6; Esteres 3–5; 7–8

Mērķis Palīdzēt nodarbības dalībniekiem būt drosmīgiem, dzīvojot saskaņā ar evaņģēlija standartiem.

- Sagatavošanās**
1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Daniēla 1. nodaļa. Daniēls un viņa draugi atsakās apgānīt sevi, ēdot ķēniņa Nebukadnēcara ēdienu (1:1–16; augu barība bija ēdiens, kas pagatavots no graudiem un ēdamām sēklām). Tas Kungs svētī Daniēlu un viņa draugus ar labu veselību un gudrību (1:17–21).
 - b. Daniēla 3. nodaļa. Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego atsakās pielūgt ķēniņa Nebukadnēcara elku (3:1–12). Ķēniņš Nebukadnēcars iemet viņus degošā ceplī, un Tas Kungs paglābj viņus no nāves (3:13–30).
 - c. Daniēla 6. nodaļa. Ķēniņa Dārija vīri pārliecina ķēniņu parakstīt pavēli, ka 30 dienas visus lūgumus drīkst izteikt tikai viņam, nevis kādam citam cilvēkam vai Dievam (6:1–9). Neskatoties uz ķēniņa pavēli, Daniēls lūdz Dievu (6:10–13). Par sodu, ka Daniēls nepaklausa pavēlei, viņš tiek iemests lauvas bedrē (6:14–17). Tas Kungs sūta eņģeli, lai aizsargātu Daniēlu (6:18–23).
 - d. Esteres 3.–5.; 7.–8. nodaļa. Mordohajs atsakās klanīties Hamanam (3:1–4). Hamans pārliecina ķēniņu Ahasveru sagatavot pavēli, kas pieprasa visu ķēniņvalsts jūdu nāvi (3:5–14). Estere uzzina par Hamana ieceri nogalināt viņas tautu un riskē ar savu dzīvību, dodamās pie ķēniņa pēc palīdzības (4:1–17). Ķēniņš pieņem Esteri un piedāvā viņai aicinājumu nākt kopā ar Hamanu uz dzīrēm (5:1–8). Dzīrēs Estere atklāj Hamana plānu nogalināt jūdus (7:1–6). Ķēniņš pakar Hamanu (7:7–10). Ķēniņš godā Mordahaju un izpilda Esteres lūgumu atcelt Hamana pavēli (8:1–17).
 2. Papildu lasāmviela: Daniēla 5. nodaļa; Esteres 1.–2.; 6.; 9.–10. nodaļa.
 3. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, palūdziet divus nodarbības dalībniekus sagatavoties īsumā pastāstīt par pieredzi, kad viņiem vai kādam, ko viņi pazīst, vajadzēja izrādīt drosmi, lai paklausītu Tam Kungam.
 4. Ja jums ir pieejami tālāk minētie attēli, jūs varētu izmantot dažus no tiem nodarbības laikā: Daniēls atsakās no ķēniņa piedāvātās gaļas un vīna (62094; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 114); Trīs vīri degošā ceplī (62093; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 116); un Daniēls lauvas bedrē (62096; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 117).

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu).

Lūdziet nozīmētajam stunda dalībniekam īsumā pastāstīt par gadījumu, kad viņam vai kādam, ko viņš pazīst, vajadzēja izrādīt drosmi, lai paklausītu Tam Kungam.

Pēc tam, kad nodarbības dalībnieki ir dalījušies savā pieredzē, paskaidrojiet, ka šī mācību stunda būs par sešiem cilvēkiem Vecajā Derībā, kas izrādīja lielu drosmi, paklausot Tam Kungam.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Daniēls un viņa draugi atsakās ēst ķēniņa Nebukadnēcara ēdienu; viņi tiek svētīti ar labu veselību un gudrību.

Māciet un pārrunājiet Daniēla grāmatas 1. nodaļu.

Kā mazs zēns Daniēls tika aizvests gūstā no Jeruzālemes uz Bābeli. Viņš un citi daudzsološi ebreju jaunieši — tai skaitā viņa draugi Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego — tika apmācīti ķēniņa Nebukadnēcara galmā.

- Ko Daniēls un viņa draugi ierosināja darīt, kad tiem tika dota ķēniņa gaļa un vīns? (Skat. Daniēla 1:8–14.) Kādas svētības viņi saņēma par to, ka paklausīja Tā Kunga veselības likumam? (Skat. Daniēla 1:15, 17, 20.) Kā svētības, ko viņi saņēma, pielīdzināmas Tā Kunga Gudrības Vārda apsolījumam? (Skat. M&D 89:18–20.)

Elders Boids K. Pekers mācīja: „Es esmu sapratis ... Ka Gudrības Vārda pamatmērķis ir saistīts ar atklāsmi. Jau kopš brīža, kad jūs esat pavisam mazi, mēs mācām jūs izvairīties no tējas, kafijas, alkoholiskiem dzērieniem, tabakas, narkotikām un visa cita, kas kaitē jūsu veselībai. ... Ja kāds šo vielu ietekmē knapi spēj sadzirdēt skaidru valodu, tad kā gan tāds varētu dzirdēt garīgus čukstus, kas aizskar cilvēka pašas smalkākās jūtas? Lai gan Gudrības Vārds ir vērtīgs kā veselības likums, tas var būt jums daudz vērtīgāks garīgi, cik tas ir vērtīgs fiziski” (Conference Report, 1979. g. oktobris, 28–29; vai *Ensign*, 1979. g. novembris, 20).

- Ko šis stāsts māca mums par to, kā atbildēt, kad mēs izjūtam spiedienu kaut ko darīt vai nedarīt? (Skat. Daniēla 1:5, 8.) Kādas situācijas šodien no mums prasa drosmi, lai paklausītu Tā Kunga pavēlēm? Kā mēs varam attīstīt drosmi, kas mums nepieciešama, lai paklausītu šādās situācijās?

2. Tas Kungs izglābj Sadrahu, Mesahu un Abed-Nego no nāves degošā ceplī.

Māciet un pārrunājiet Daniēla 3. nodaļu.

- Ķēniņš Nebukadnēcars izdeva pavēli, ka ikviens, kurš nepielūgs viņa elku, tiks iemests degošā ceplī (Daniēla 3:1–6). Kā Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego reaģēja uz šo pavēli? (Skat. Daniēla 3:12.) Ko Nebukadnēcars darīja, kad uzzināja, ka tie nepielūdza viņa elku? (Skat. Daniēla 3:13–15; 19–20.)
- Ko Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego teica, kad ķēniņš draudēja iemest viņus degošā ceplī? (Skat. Daniēla 3:16–18.)

Elders Nīls A. Maksvels teica: „Ne vienmēr mēs tiksīm paglābti no tiešām problēmām, taču mēs tiksīm paglābti no mūžīgās nāves! Tanī pat laikā galīgā cerība dod iespēju teikt tos pašu vārdus, ko pirms gadsimtiem teica trīs drošsirdīgi

vīrieši. Viņi zināja, ka Dievs pasargās viņus no degoša cepļa, ja tāda būs Dieva izvēle. „Bet, ja nē,” viņi teica — pat tad viņi kalpos Dievam!” (Conference Report, 1994. g. oktobris, 45; vai *Ensign*, 1994. g. novembris, 35).

- Ko Sadraha, Mesaha un Abed-Nego atbildes mums māca par paklausību Tā Kunga pavēlēm? (Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego vēlējās paklausīt Tam Kungam, neskatoties uz to, vai Viņš tos aizsargās vai nē. Mūsu paklausība nedrīkst balstīties uz to, vai Tas Kungs dos vai nedos gaidītās svētības gaidītajā laikā.) Kādas briesmas pastāv, ja Tam Kungam kalpo tikai tādēļ, lai saņemtu no Viņa noteiktas svētības?
- Kas notika, kad Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego tika iemesti ceplī? (Skat. Daniēla 3:21–27.) Kas ceplī atradās kopā ar viņiem? (Skat. Daniēla 3:25.) Kā Glābējs mums palīdz, kad mēs vēršamies pie Viņa savās grūtībās?
- Kādu ietekmi uz Nebukadnēcaru atstāja Sadraha, Mesaha un Abed-Nego drosme? (Skat. Daniēla 3:28–30.) Kā mūsu rīcība ietekmē mūsu kaimiņu attieksmi pret Baznīcu?

3. Daniēls lūdz Dievu, neskatoties un ķēniņa pavēli, un tiek iemests lauvas bedrē. Tas Kungs sūta eņģeli, lai aizsargātu Daniēlu.

Māciet un pārrunājiet Daniēla 6. nodaļu.

Ķēniņu Nebukadnēcaru nomainīja viņa dēls Belsacars. Kad Belsacars tika nogalināts, „mēdiētis Dārijs pārņēma varu” (Daniēla 5:30) un Daniēls kļuva ļoti ievērojams. (Piezīme: Mēdiētis Dārijs nebija tas pats ķēniņš Dārijs, kas valdīja persiešu impērijā pēc Kīra, kad jūdi atjaunoja templi. Skat. Ezras 4.– 6. nodaļu; 47. stunda.)

- Kādēļ ķēniņa priekšnieki un pārvaldnieki gribēja atrast kādu vainu Daniēlā? (Skat. Daniēla 6:1–5. Viņi bija greizsirdīgi, ka ķēniņš augsti vērtēja Daniēlu, un viņi bija noraizējušies, ka ķēniņš varētu piešķirt Daniēlam lielāku varu.) Kādu pavēli šie vīri pierunāja ķēniņu parakstīt? (Skat. Daniēla 6:6–9. Zinot, ka Daniēls regulāri lūdza Dievu, tie lika ķēniņu Dāriju parakstīt pavēli, ka 30 dienas visi lūgumi jāvelta ķēniņam, nevis kādam citam cilvēkam vai Dievam. Tie, kas neievēros pavēli, tiks iemesti lauvas bedrē.)
- Kā Daniēls atbildēja uz ķēniņa pavēli? (Skat. Daniēla 6:10.) Ko mēs varam mācīties no Daniēla par lūgšanas nozīmi? (Lūgšana bija tik nozīmīga Daniēlam, ka viņš turpināja lūgt, neskatoties uz to, ka viņa dzīvība tādēļ tika apdraudēta.) Aiciniet nodarbības dalībniekus pārdomāt, kādu vērtību mēs piešķiram privilēģijai lūgt mūsu Debesu Tēvu.
- Kā ķēniņš Dārijs jutās, kad viņa vīri ziņoja, ka ir redzējuši Daniēlu lūdzam? (Skat. Daniēla 6:12–15.) Kādā veidā ķēniņš parādīja savu ticību Dievam? (Skat. Daniēla 6:16, 18.)
- Kā Tas Kungs svētīja Daniēlu lauvas bedrē? (Skat. Daniēla 6:19–23.) Kādu iespaidu uz ķēniņu Dāriju un ķēniņvalsts ļaudīm atstāja Daniēla ticība un drosme? (Skat. Daniēla 6:24–28.)

Elders L. Toms Perijs teica: „Labumu ķēniņam deva ne vien Daniēla kalpošana, bet Daniēla ticība Tam Kungam ietekmēja visu zemi. Ķēniņš izsūtīja pavēsti visiem ķēniņvalsts iedzīvotājiem, ka tiem ir jāpielūdz patiesais un dzīvais Dievs — Dievs, ko pielūdza Daniēls. Cik gan ievērojams bija viena

taisnīga vīra kalpošanas spēks, kas ietekmēja tik daudzus, kad viņš kalpoja pasaulē, kurā viņš dzīvoja! Cik gan efektīvi būs mūsu kalpošanas rezultāti, ja mēs turpināsim kalpot savā personīgajā veidā pasaulē, kurā mēs dzīvojam!” (Conference Report, 1988. g. aprīlis, 16; vai *Ensign*, 1988. g. maijs., 15).

4. Estere riskē ar savu dzīvību, lai izglābtu savu tautu.

Māciet un pārrunājiet Esteres 3.–5., 7.–8. nodaļu.

Estere bija jūdu sieviete, kas dzīvoja neilgi pēc Daniēla laikiem. Pēc tam, kad Esteres vecāki nomira, viņu izaudzināja brālēns Mordohajs. Estere bija ļoti skaista, un Ahasveru, Persijas un Mēdijas ķēniņu, tiki ļoti apbūra viņas skaistums, ka viņš padarīja Esteri par savu ķēniņieni.

- Ķēniņš Ahasvers iecēla Hamanu par augstāko princi (Esteres 3:1). Kā Mordohajs parādīja drosmi, kad ķēniņš pavēlēja viņam un citiem kalpiem zemoties Hamana priekšā? (Skat. Esteres 3:2–4.) Kāda bija Hamana reakcija? (Skat. Esteres 3:5–14. Viņš bija dusmīgs un pierunāja ķēniņu izdod pavēli iznīcināt visus jūdus ķēniņvalstī.)
- Kad Estere uzzināja, ka jūdu starpā bija sēras, viņa sūtīja vēstnesi pie Mordohaja, lai uzzinātu, kas bija noticis (Esteres 4:1–6). Ko Mordohajs lūdza Esteri? (Skat. Esteres 4:7–9.) Kādēļ Esteri bija bīstami doties pie ķēniņa un runāt ar viņu? (Skat. Esteres 4:10–11. Likums ļāva ķēniņam nogalināt ikvienu, kas tuvosies viņam neaicināts.)
- Kādu vēstījumu Mordohajs sūtīja Esteri, kad viņš uzzināja par viņas bažām attiecībā par došanos pie ķēniņa? (Skat. Esteres 4:13–14.) Kā jūs domājat, kā Estere jutās, kad viņa apsvēra iespējamību, ka tieši šī iemesla dēļ viņa ir iekļuvusi ķēnišķīgā godā? (Esteres 4:14). Kā mēs varam saņemt pārlicību, ka mūsu dzīvei ir mērķis? Kā šī pārlicība var mums palīdzēt?
- Ko Estere lūdza savām kalponēm un vietējiem jūdiem, gatavojoties doties pie ķēniņa? (Skat. Esteres 4:16.) Kā mums palīdz vairāku cilvēku vienota gavēšana un lūgšanas?
- Par savu nodomu doties pie ķēniņa Estere teica: „Ja es aiziešu bojā, tad aiziešu bojā” (Esteres 4:16). Kā šis paziņojums līdzinās Sadraha, Mesaha un Abed-Nego teiktajam, pirms tie tika iemesti ceplī? (Skat. Daniēla 3:17–18.) Kā šis paziņojums parāda Esteres nodošanos savai tautai un Dievam?
- Kad Estere tuvojās ķēniņam, viņš to pieņēma un teica, ka dos visu, ko viņa lūgs (Esteres 5:1–3). Viņa lūdza, lai ķēniņš un Hamans nāktu uz dzīrēm (Esteres 5:4–8). Ko Estere lūdza ķēniņam otrajā dzīru dienā? (Skat. Esteres 7:3–4.) Ko ķēniņš darīja, kad uzzināja, ka tie, ko Hamans plānoja iznīcināt, bija jūdi? (Skat. Esteres 7:5–10.)
- Hamans tika pakārts, taču pavēle par jūdu nogalināšanu jau izplatījās pa visu ķēniņvalsti. Ko Estere lūdza ķēniņam izdarīt? (Skat. Esteres 8:5–6.) Kādas svētības jūdi saņēma Esteres drosmes un ticības dēļ? (Skat. Esteres 8:16–17.) Kādas svētības jūs esat saņēmuši citu cilvēku drosmes un ticības dēļ?
- Ar kādiem izaicinājumiem mēs sastopamies šodien, kas prasa tādu drosmi, kas piemita Esteri? Kādas svētības mēs saņemam, kad cenšamies darīt to, kas ir patiess, pat ja sastopamies ar sarežģītām sekām?

Nobeigums

Lieciniet, ka Tas Kungs svētīs mūs ar drosmi iestāties par patiesību. Mudiniet nodarbības dalībniekus sekot Daniēla, Sadraha, Mesaha, Abed-Nego, Esteres un Mordohaja piemēram.

**Papildu
ierosinājumi
mācīšanai**

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Drosmīgas paklausības galīgās svētības

- Kas kopīgs bija Daniēlam, Sadraham, Mesaham, Abed-Nego, Esteri un Mordohajam? (Tiem visiem bija drosmē darīt to, kas bija paties, neskatoties, ka tādējādi viņu dzīvības ir apdraudētas.) Kādas situācijas jūs esat piedzīvojuši, kad jums bija jāizlemj iestāties vai neiestāties par patiesību?

Lieciniet, ka Tas Kungs mūs svētīs, ja mēs centīsimies turēt baušļus. Tomēr tās svētības, ko mēs saņemam, ne vienmēr ir tūlītēji redzamas. Lai to atspoguļotu, jūs varētu pārrunāt grūtības, ar kurām sastapās šādi cilvēki:

- Sārai nevarēja būt bērni, līdz viņa bija 90 gadus veca (1. Mozus 17:15–17; 21:1–2).
 - Jāzēpu pārdeva viņa brāļi, un vēlāk viņš tika ieslodzīts par noziegumu, kuru nebija izdarījis (1. Mozus 37:27–28; 39:7–20).
 - Glābējs tika drauga nodots, pretlikumīgi tiesāts un krustā sists (Jāņa 18–19).
 - Nefijs tika sists un vēlāk savu brāļu sasiets ar virvēm (1. Nefija 3:28; 18:10–11).
 - Alma un Amuleks bija spiesti noraudzīties, ka sievietes un bērni tiek sadedzināti viņu uzskatu dēļ (Almas 14:8–11).
 - Džozefs Smits tika ieslodzīts un nogalināts (M&D 135).
- Kā jūs domājat, kāpēc Tas Kungs ļāva šiem cilvēkiem ciest šādas grūtības? Kā jūs domājat, kādēļ viņi spēja izturēt šīs grūtības? Ko mēs varam mācīties no viņu piemēriem?

2. Iestāties par taisnību

Lūdziet nodarbības dalībnieku izspēlēt dažādas situācijas, kurās būtu jāiestājas par taisnību. Izdomājiet apstākļus, kas būtu piemēroti jūsu nodarbības dalībniekiem. Jums varētu noderēt šādi ieteikumi:

- Draugs kādu noniecina un mudina jūs darīt to pašu.
- Kāds ierosina, lai jūs paklausītos nepiedienīgu mūziku.
- Kāds jūs aicina doties uz restorānu svētdienā pēc baznīcas.
- Kāds jums piedāvā alkoholu vai citu vielu, ko aizliedz Gudrības Vārds.

Mērķis

Stiprināt nodarbības dalībnieku liecības par atjaunoto Jēzus Kristus Baznīcu un mudināt viņus palīdzēt celt Dieva valstību uz Zemes.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:
 - a. Daniēla 2:1–23. Ķēniņš Nebukadnēcars redz sapni un liek saviem gudrajiem to izskaidrot (2:1–13). Daniēls lūdz kopā ar saviem draugiem Dievu, un Dievs tiem atklāj sapni un tā tulkojumu (2:14–23).
 - b. Daniēla 2:24–49. Daniēls atklāj, ka ķēniņa Nebukadnēcara sapnis vēsta par lielu zemes ķēniņvalstu celšanos un krišanu un Dieva valstības pēdējo dienu uzvaru pār visām citām ķēniņvalstīm.
2. Papildu lasāmviela: Mācības un Derību 65. nodaļa.
3. Aiciniet divus vai trīs nodarbības dalībniekus sagatavoties sniegt īsas liecības par Baznīcas patiesumu.
4. Ja jūs izmantosit paņēmieni uzmanības piesaistīšanai, pirms mācību nodarbības uzzīmējiet uz plakāta vai tāfeles tabulu, kas parādīta šajā lappusē.
5. Ja jūs izmantosit diagrammu „Nebukadnēcara sapnis” (skat. 218. lpp.), pirms mācību stundas uzzīmējiet to uz plakāta vai tāfeles. Nerakstiet atsevišķu ķēniņvalstu nosaukumus, līdz jūs pārrunāsit šo diagrammu mācību stundā.
6. Ja jums ir pieejams attēls Daniēls izskaidro Nebukadnēcara sapni, jūs varētu to izmantot nodarbības laikā (62531; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 115).

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Vērsiet nodarbības dalībnieku uzmanību uz tabulu, kuru jūs uzzīmējat uz plakāta vai tāfeles:

	1830. g. 6. aprīlis	1880	1930	1980	1995	2000
	6	133 628	670 017	4 639 822	9 340 898	Virs 11 000 000
	1	10	16	44	88	100
	0	23	104	1218	2150	2581
	0	10	30	188	307	334
	0	1	7	19	47	102

- Kā jūs domājat, ko šie skaitļi nozīmē?

Dodiet nodarbības dalībniekiem pāris minūtes, lai apdomātu atbildes uz šo jautājumu. Tad pabeidziet tabulu, kā parādīts zemāk:

	1830. g. 6. aprīlis	1880	1930	1980	1995	2000
Baznīcas locekļi	6	133 628	670 017	4 639 822	9 340 898	Virs 11 000 000
Valodas, kurās izdota Mormona Grāmata	1	10	16	44	88 (39 pilni un 49 daļēji tulkojumi)	100 (61 pilns un 39 daļēji tulkojumi)
Stabi	0	23	104	1218	2150	2581
Misijas	0	10	30	188	307	334
Tempļi, kas darbojas	0	1	7	19	47	102

(Pašreizējā statistika atrodama pēdējās Baznīcas publikācijās. Jūs varētu pievienot stabiņu ar šīs statistikas datiem.)

Aiciniet nodarbības dalībniekus komentēt Baznīcas straujo izaugsmi. Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā tiks runāts par Daniēlu, sendienu pravieti, kas paredzēja Dieva valstības uzvaru uz Zemes — Pēdējo Svēto Dienu Jēzus Kristus Baznīcu.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Daniēls saņem atklāsmi, kurā viņam tiek parādīts ķēniņa Nebukadnēcara sapnis un tiek dots tā izskaidrojums.

Māciet un pārrunājiet Daniēla 2:1–23.

Kādu nakti ķēniņš Nebukadnēcars redzēja satraucošu sapni. Viņš pārbaudīja savus gudros, sakot, ka esot sapni aizmirsis, un liekot tiem to aprakstīt, kā arī izskaidrot (Daniēla 2:2–5). Kad tie atbildēja, ka nespēj aprakstīt sapni, Nebukadnēcars piesprieda nāvi visiem gudrajiem Bābelē, tai skaitā Daniēlam un viņa draugiem (Daniēla 2:10–13). Kad ķēniņa sardzes virsnieks nāca pie Daniēla, lai to nogalinātu, Daniēls devās pie ķēniņa un lūdza laiku, lai izskaidrotu sapni (Daniēla 2:14–16).

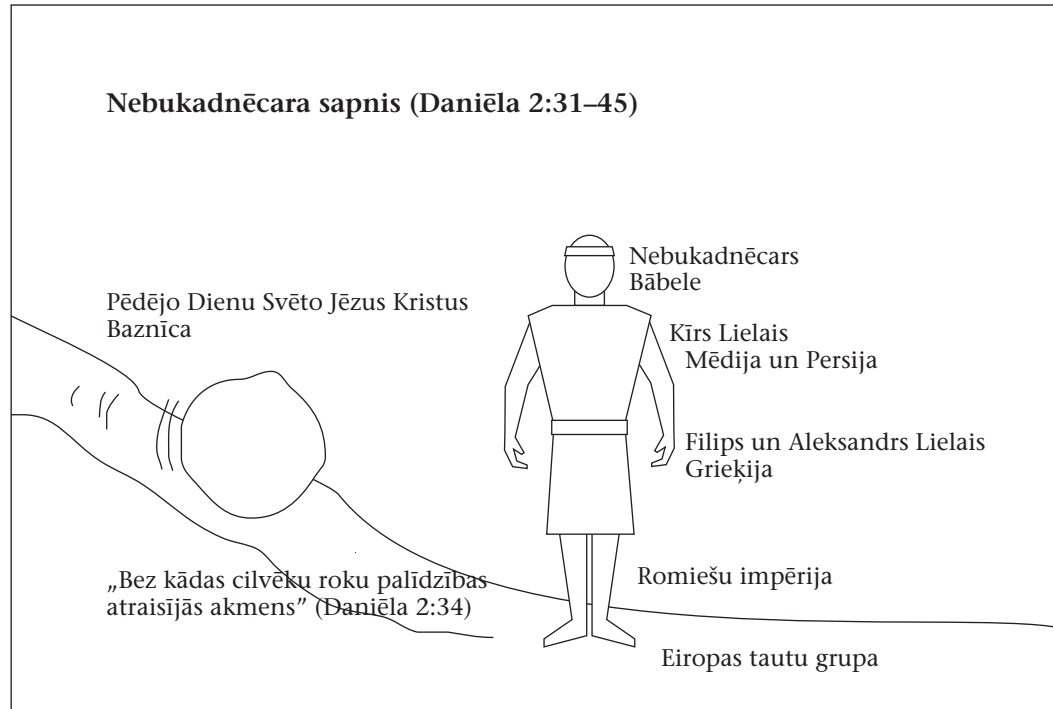
- Kā Daniēls sagatavojās, lai izskaidrotu ķēniņa sapni? (Skat. Daniēla 2:17–18. Viņš aicināja savus draugus lūgt kopā ar viņu.) Kā jums ir palīdzējušas ģimenes locekļu un draugu lūgšanas?
- Kā Daniēla un viņa draugu lūgšanas tika atbildētas? (Skat. Daniēla 2:19, 27–28.) Ko Daniēls darīja uzreiz pēc tam, kad saņēma vīziju par ķēniņa sapni? (Skat. Daniēla 2:20–23.) Ko viņa vārdi atklāj par viņa jūtām pret Dievu? Kādēļ ir svarīgi izrādīt pateicību Tam Kungam? Kā mēs varam izrādīt Viņam savu pateicību?
- Salīdziniet avotus, pie kuriem vērsās Daniēls un Nebukadnēcars, kad tie meklēja atbildes uz jautājumiem. (Skat. Daniēla 2:2, 19–23, 28.) Pie kādiem apšaubāmiem avotiem šodien cilvēki vērsas, kad tiem ir nepieciešama palīdzība, lai

rastu atbildes uz sarežģītiem jautājumiem vai izdarītu izvēli? Kas daudzus cilvēkus attur no tā, lai šādās situācijās tiektos pēc Dieva vadības?

2. Daniēls apraksta un izskaidro Nebukadnēcara sapni.

Māciet un pārrunājiet Daniēla 2:24–49.

- Kā Daniēls aprakstīja lielo tēlu, ko ķēniņš redzēja sapnī? (Skat. Daniēla 2:31–33. Parādiet attēlu „Daniēls izskaidro Nebukadnēcara sapni” vai parādiet savu uzzīmēto diagrammu.)

- Ko nozīmēja atsevišķas tēla daļas? (Skat. Daniēla 2:36–43. Daļas simbolizēja dažādas ķēniņvalstis, kas nomainīs cita citu.)

Pārskatot tālāk doto prezidenta Spensera V. Kimbala izskaidrojumu, ierakstiet diagrammā ķēniņvalstu nosaukumus:

- Zelta galva simbolizēja Nebukadnēcaru un viņa ķēniņvalsti Bābeli.
 - Krūtis un rokas no sudraba simbolizēja Kīru un viņa ķēniņvalsti Mēdiju un Persiju.
 - Vēders un gurni no vara simbolizēja Filipu un Aleksandru un Grieķijas vai Maķedonijas ķēniņvalsti.
 - Kājas no dzelzs simbolizēja Romiešu impēriju.
 - Pēdas no dzelzs un māla simbolizēja Eiropas tautu grupu. (Conference Report, 1976. g. aprīlis, 10; vai *Ensign*, 1976. g. maijs, 8.)
- Kas Nebukadnēcara sapnī iznīcināja tēlu, kas simbolizēja pasaulīgās ķēniņvalstis? (Skat. Daniēla 2:34–35.) Ko simbolizēja „bez kādas cilvēku roku palīdzības atraisījis akmens”? (Skat. Daniēla 2:44–45; M&D 65:2.)

Prezidents Kimbals mācīja: „Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca tika atjaunota 1830. gadā. ... Šī ir valstība, ko nodibinājis Debesu Dievs, kas nekad netiks iznīcināta vai aizstāta, un bez kādas cilvēku roku palīdzības atraisījis

akmens kļūs par kalnu un piepildīs visu Zemi” (Conference Report, 1976. g. aprīlis, 10; vai *Ensign*, 1976. g. maijs, 8–9).

- Ko Daniēls pravietoja par Baznīcu pēdējās dienās? (Skat. Daniēla 2:34–35, 44.)

Jūs varētu uzrakstīt tālāk dotos pravietojumus uz tāfeles. Daniēls pravietoja, ka Baznīca:

- Tiks „bez kādas cilvēku roku palīdzības atraisīta” (Daniēla 2:34).
- Kļūs „par lielu kalnu, kas [piepildīs] visu zemi” (Daniēla 2:35).
- Būs „nesagrauta mūžīgi” (Daniēla 2:44).
- „Nepāries ne uz vienu citu tautu” (Daniēla 2:44).
- „Satrieks un iznīcinās citas valstis” (Daniēla 2:44).
- „Pastāvēs mūžīgi” (Daniēla 2:44).

- Ko nozīmē „bez kādas cilvēku roku palīdzības [atraisīsies]”? (Skat. Daniēla 2:34. Tā nebūs cilvēku veidota.) Kādā veidā Jēzus Kristus Baznīca līdzinās bez kādas cilvēku roku palīdzības atraisītam akmenim?

Elders Džozefs B. Virlins teica: „Mūsu Kungs un Glābējs stāv šīs Baznīcas priekšgalā un vada to caur Saviem kalpiem. Šī ir Tā Kungs baznīca; tā nav cilvēku radīta baznīca” (Conference Report, 1993. g. oktobris, 4; vai *Ensign*, 1993. g. novembris, 5).

- Kā Daniēla pravietojums par to, ka Baznīca piepildīs visu zemi un nekad netiks iznīcināta, piepildās šodien? (Jūs varētu atsaukties uz otro tabulu no paņēmienu uzmanības piesaistīšanai.)

Prezidents Gordons B. Hinklijs liecināja: „Šī Baznīca ir patiesa. Tā izturēs katru vētru, kas trieksies pretim. Tā pārdzīvos katru kritiku, kas celsies, lai izsmietu to. To iedibināja Dievs, mūsu Mūžīgais Tēvs, lai svētītu Savus dēlus un meitas visās paaudzēs. Tā nes Viņa Vārdu, Kurš stāv tās priekšgalā, tieši Kunga Jēzus Kristus, pasaules Glābēja, Vārdu. To pārvalda un vada priesterības spēks. Tā sniedz pasaulei vēl vienu liecību par Tā Kunga dievišķumu. Esiet ticīgi, mani draugi. Esiet patiesi. Esiet uzticīgi Dieva varenajām lietām, kuras tika atklātas šajā laikmetā” (“Keep the Faith,” *Ensign*, 1985. g. septembris, 6).

- Ko mēs varam darīt, lai piedalītos Dieva valstības celšanā savās mājās, savā sabiedrībā un visur pasaulē?

Aiciniet nozīmētos nodarbības dalībniekus sniegt īsas liecības par Baznīcas patiesumu.

Nobeigums

Lieciniet, ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir Dieva valstība uz Zemes un ka to vada Jēzus Kristus. Mudiniet nodarbības dalībniekus piedalīties Dieva valstības celšanā un Zemes.

47.

stunda

„Celsimies un celsim”

Ezras 1.–8. nodaļa; Nehemijas 1.–2.; 4.; 6.; 8. nodaļa.

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus palīdzēt celt Ciānu un izrādīt Kristum līdzīgu mīlestību pret tiem, kas pretojas Tā Kunga darbam.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet tālāk dotās Rakstu vietas:

- a. Ezras 1.–6. nodaļa. Ķēniņš Kīrs lasa savu vārdu Jesajas pravietojumos un viņu pārņem vēlme darīt Tā Kunga gribu. Viņš atbrīvo jūdus, kas bija Bābeles gūstekņi, un aicina tos atgriezties Jeruzālemē un atjaunot templi (Ezras 1. nodaļa). Zerubābels un Ješua ved aptuveni 50 000 cilvēkus atpakaļ uz Jeruzālemi, un viņi sāk atjaunot templi (Ezras 2.–3. nodaļa). Samarieši piedāvā palīdzēt celt templi, taču tiek atraidīti, un cenšas apturēt darbu; tempļa atjaunošana tiek pārtraukta (Ezras 4. nodaļa). Dažus gadus vēlāk pravieši Hagajs un Zaharja pārlicina jūdus pabeigt templi; samarieši turpina to apturēt (Ezras 5. nodaļa; skat. arī Hagaja 1. nodaļu). Ķēniņš Dārija atjauno Kīra pavēli atjaunot templi, un tas tiek pabeigts un iesvētīts apmēram 515. g. p.m.ē. (Ezras 6. nodaļa).
- b. Ezras 7.–8. nodaļa. Vairāk nekā 50 gadus pēc tam, kad templis ir iesvētīts, Ezra saņem atļauju no Persijas ķēniņa Artakserksa vadīt vēl vienu jūdu grupu atpakaļ uz Jeruzālemi. Ezra un viņa tauta gavē un lūdz, un Tas Kungs sargā viņus šajā ceļojumā.
- c. Nehemijas 1.–2.; 4.; 6. nodaļa. Uzzinot, ka jūdi, kas bija atgriezušies Jeruzālemē, bija „lielā nelaimē un kaunā”, Nehemija saņem atļauju no ķēniņa Artakserksa doties uz Jeruzālemi un atjaunot pilsētas sienas (Nehemijas 1.–2. nodaļa). Jūdu ienaidnieki tiecas novērst sienu celtniecību. Nehemija apbruņo strādniekus un turpina darbu, līdz sienas ir pabeigtas (Nehemijas 4.; 6. nodaļa).
- d. Nehemijas 8. nodaļa. Pēc tam, kad sienas apkārt Jeruzālemei ir atjaunotas, Ezra lasa tautai priekšā Rakstus. Kad tie izdzird likuma vārdu, ļaudis raud un vēlas tos ievērot.

2. Papildu lasāmviela: Hagaja 1. nodaļa; „Nehemija”, Svēto Rakstu ceļvedis, 137. lpp.

3. Jūs varētu aicināt nodarbības dalībnieku sagatavoties sniegt īsu apkopojumu par vēsturiskajiem notikumiem, kas doti pirms pirmās pārrunājamās Rakstu vietas.

4. Ja jums ir pieejams attēls „Senatnē izmantots templis”, jūs varētu to izmantot nodarbības laikā (62300; Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 118).

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana

Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmieni (vai paša izdomātu).

Lūdziet nodarbības dalībniekam izlasīt tālāk doto eldera Dalina H. Ouksa citātu:

„Mēs varam ... atklāt, ka konkrēts pants Svētajos Rakstos, kas tika teikts pavisam citam nolūkam un pavisam citai paaudzei, Svētā Gara skaidrojošajā ietekmē sniedz mums visai personisku vēstījumu, kas atbilst mūsu personīgajām vajadzībām šodien. ... Ja mēs pielietojam Rakstus saviem apstākļiem, „lai tas būtu mūsu labumam un mācībai” (1. Nefija 19:23), mīlošais Tēvs Debesīs var izmantot tos, lai svētītu mūs īpaši individuālā veidā” (*Studying the Scriptures* [runa, kas teikta dievkalpojumā Soltleikas Tabernaklā, 1985. g. 24. novembris]).

- Vai jūs kādreiz esat lasījuši Svētos Rakstus un jutuši, ka atsevišķi panti uzrunā tieši jūs? (Aiciniet nodarbības dalībniekus dalīties savā pieredzē.) Kā Svētie Raksti ir palīdzējuši sniegt norādījumus tieši jūsu dzīvē?

Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā pārrunātie notikumi mums šobrīd ir zināmi, pateicoties vīram, kurš atskārta, ka Svēto Rakstu fragments, kas tika sarakstīts 150 gadus pirms viņa dzimšanas, uzrunāja viņu personiski — patiesībā tajā bija minēts viņa vārds.

Svēto Rakstu
pārrunas un
pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. **Ķēniņš Kīrs ļauj jūdiem atgriezties Jeruzālemē, lai atjaunotu templi.**

Māciet un pārrunājiet Ezras 1.–6. nodaļa.

Sniedziet (vai lūdziet nozīmētajam nodarbības dalībniekam sniegt) īsu kopsavilkumu par šādiem vēsturiskajiem notikumiem:

721. gadā p.m.ē., kad Israēla ķēniņvalsts (Ziemeļu ķēniņvalsts jeb desmit ciltis) tika aizvestas gūstā uz Asīriju, Asīrijas impērija bija lielākā impērija pasaulē. Tomēr līdz 612. gadam p.m.ē. Asīriešu impēriju iznīcināja babilonieši. Ķēniņa Nebukadnēcara vadībā Bābele valdīja pār lielāko daļu no zemēm, kuras bija iekarojuši asīrieši. Jūdas ķēniņvalsts (Dienvidu ķēniņvalsts) tika Bābeles iekarota no 605. gada p.m.ē., kad daudzi jūdi tika aizvesti gūstā, līdz 587. gadam p.m.ē., kad tika izpostīta Jeruzāleme.

Pēc tam, kad Nebukadnēcars nomira 562. gadā p.m.ē., Bābeles vara ātri saruka. 539. gadā p.m.ē. Bābele krita mēdiešu un persiešu rokās, kas bija apvienoti Kīra vadībā. Pretstatā Nebukadnēcare, kas pret gūstekņiem izturējās ar nežēlību, Kīrs bija labvēlīgs valdnieks. Izturēdamies pret gūstekņiem ar laipnību un cienot viņu reliģijas, Kīrs ieguva savu pārvaldāmo cilvēku uzticību.

Īsi pēc Bābeles iekarošanas Kīrs paziņoja, ka ir jāatjauno Jeruzālemes Tempelis. Viņš aicināja jūdus no savas impērijas atgriezties Jeruzālemē un atjaunot templi, un viņš arī atdeva zelta un sudraba traukus, ko Nebukadnēcars bija izradzis no tempļa. (Skat. 2. Laiku 36:22–23; Ezras 1:1–3, 7. Jeremijas pravietojums, par ko tiek minēts šajos pantos, saka, ka jūdi atgriezīsies Jeruzālemē pēc 70 gadiem, kas pavadīti gūstā Bābelē; skat. Jeremijas 25:11–12; 29:10.)

- Kādēļ Kīrs pavēlēja, lai templis Jeruzālemē atkal tiktu atjaunots? (Skat. Ezras 1:1–2.) Kā Kīrs zināja, ka Tas Kungs vēlējās, lai viņš to darītu? Kīra vārdi, kas pierakstīti Ezras 1:2, attiecas uz pravietojumu Jesajas 44:28, kur minēts Kīra vārds (skat. arī Jesajas 45:1–5; paskaidrojiet, ka, lai gan stāsts par Kīru atrodams

pirms Jesajas grāmatas Vecajā Derībā, Jesaja dzīvoja 150 gadus, pirms piedzima Kīrs). Sendienu jūdu vēsturnieks Flavius Josefus ziņoja, ka Kīrs, izlasīdams savu vārdu Jesajas pravietojumos, tika Tā Kunga Gara aizkustināts un vēlējās piepildīt to, kas bija rakstīts (*The Works of Flavius Josephus, Antiquities of the Jews*, tulk. William Whiston [n.d.], 11. grāmata, 1. nodaļa, 1.–2. rindkopa).

- Kā jūs justos, ja jūs lasītu Svētos Rakstus un izlasītu pravietojumu, kurā minēts jūsu vārds un kur būtu aprakstītas īpašas lietas, ko jūs veiksiet?

Kad Zerubābels un Ješua veda pirmo jūdu grupu atpakaļ uz Jeruzālemi, viņi tur sastapa samariešus. Jūs varētu paskaidrot, ka samarieši bija israēliešu pēcteči, kas bija aizmukuši sagūstīšanas laikā un bija ieprecējušies ar asīriešu un babiloniešu kolonistiem, kurus ķēniņi bija sūtījuši, lai okupētu zemi.

- Ko samarieši lūdza no jūdiem, kas bija atgriezušies? (Skat. Ezras 4:1–2.) Kā jūdi atbildēja uz samariešu lūgumu? (Skat. Ezras 4:3. Jūdi atteicās ļaut samariešiem palīdzēt atjaunot tempļi, jo juta, ka samarieši nebija patiesi israēlieši.) Ko samarieši darīja, kad jūdi atteicās ļaut tiem palīdzēt? (Skat. Ezras 4:4–7, 11–24. Viņi centās apturēt tempļa atjaunošanu, sūdzoties ķēniņiem, kas nomainīja Kīru.)
- Ar laiku darbs pie tempļa beidzās. Kas lika jūdiem atsākt savu darbu pēc dažiem gadiem? (Skat. Ezras 5:1–2; Hagaja 1. nodaļa. Praviēši Hagajs un Zaharja sniedza iedvesmotu vadību.) Ko Tas Kungs caur Hagaju teica par tempļi jūdiem Jeruzālemē? (Skat. Hagaja 1:3–4, 7–8.) Kāda attieksme jūdu starpā traucēja tempļa atjaunošanu? (Skat. Hagaja 1:2.) Kāda attieksme attur mūs no regulāras pielūgšanas un kalpošanas tempļi?
- Samarieši atkal centās apturēt tempļa celtniecību, kad celtniecība atsākās. Taču jūdi skaidroja, ka ķēniņa Kīra un ķēniņa Dārija pavēle ļāva darbam turpināties (Ezras 5.–6. nodaļa). Ko jūdi darīja, kad templis tika pabeigts? (Skat. Ezras 6:15–22.)

2. Ezra ved vēl vienu jūdu grupu atpakaļ uz Jeruzālemi.

Māciet un pārrunājiet Ezras 7.–8. nodaļu.

- Tieši tāpat, kā Tas Kungs bija aizkustinājis ķēniņa Kīra sirdi, lai tas atbrīvotu jūdus, Viņš aizkustināja ķēniņa Artakserksa sirdi, lai tas atbrīvotu jūdu grupu un tie atgrieztos Jeruzālemē (Ezras 7:27–28; skat. arī 11.–26. pantu). Kādi ir daži piemēri, kad Tas Kungs mīkstinājis valdības ierēdņu sirdis attiecībā pret Baznīcu pēdējās dienās? (Skat. piemēram, Tomass S. Monsons, Conference Report, 1989. g. aprīlis, 65–69; vai *Ensign*, 1989. g. maijs, 50–53.) Ko mēs varam darīt, lai veicinātu to, ka valdības ierēdņu sirdis tiktu mīkstinātas attiecībā pret Baznīcu? (Atbildēs varētu minēt: paklausīt valsts likumiem, darīt labu, sagatavoties mācīt evaņģēliju visai pasaulei un lūgt par to, lai Tas Kungs mīkstinātu šo vadītāju sirdis. Skat. M&D 58:21, 27; 98:4–6.)
- Ko Ezra darīja, lai nodrošinātu, ka jūdu grupa, kas tika vesta atpakaļ uz Jeruzālemi, būtu aizsargāta? (Skat. Ezras 8:21–23, 31.) Kādā veidā jūs, jūsu ģimenes locekļi vai citi ir tikuši svētīti gavēšanas dēļ?

3. Nehemija dodas uz Jeruzālemi un vada sienu atjaunošanas darbu, lai aizsargātu pilsētu.

Māciet un pārrunājiet Nehemijas 1.–2.; 4.; 6. nodaļu. Jūs varētu norādīt, ka Nehemija bija Persijas ķēniņa Artakserksa dzērienu devējs. Šis amats prasīja milzīgu uzticēšanos un atbildību, jo Nehemijam bija jāpārlicinās, ka ķēniņa ēdiens un dzēriens bija drošs lietošanai. Lai gan Nehemija ieņēma svarīgu amatu Persijā, viņam rūpēja viņa tauta Jeruzālemē un viņš vēlējās tiem palīdzēt, kad dzirdēja par viņu grūtībām.

- Ko Nehemija darīja, kad viņš uzzināja par savas tautas grūtībām Jeruzālemē? (Skat. Nehemijas 1:4–11; 2:1–5.) Kā ķēniņš Artakserks atbildēja uz Nehemija lūgumu? (Skat. Nehemijas 2:6–8. Ķēniņš dāvāja Nehemijam atļauju doties, nodrošināja tam sargus un pavadoņus drošībai un pilnvaroja viņu izmantot meža koksnī, lai atjaunotu pilsētas sienas.) Ko mēs varam mācīties par vadību no Nehemijas, kad mēs esam noraizējušies par citu cilvēku ciešanām?
- Kā Nehemija iedrošināja cilvēkus atjaunot sienas apkārt pilsētai? (Skat. Nehemijas 2:17–18.) Kā jūs domājat, kāpēc liecībām par patiesību un garīgās pieredzes sniegšanai ir tāds spēks, lai iedvesmotu citus darīt labu? Kā citu cilvēku liecības un garīgā pieredze ir iedvesmojušas jūs?
- Sanballats bija Samārijas pārvaldnieks, un viņš kopā ar savu tautu bija jūdu ienaidnieks, kas bija atgriezies kopā ar Zerubābelu. Kā Sanballats reaģēja uz plāniem atjaunot pilsētas sienas? (Skat. Nehemijas 2:10, 19; 4:1–3, 7–8, 11.) Kā jūdi reaģēja uz šiem centieniem apstādināt sienu būvniecību? (Skat. Nehemijas 4:9, 13–15.)
- Ko Nehemija darīja, kad Sanballats prasīja viņam apturēt darbu un satikties? (Skat. Nehemijas 6:1–4.) Kā daži cilvēki cenšas iztraucēt Baznīcas locekļus no Tā Kunga darba veikšanas šodien? Kā mums būtu jāatbild uz šādiem traucēkļiem?

Elders Marvins Dž. Eštons ieteica: „Atsevišķi cilvēki un organizācijas cenšas provocēt mūs uz strīdiem, ceļot neslavu ar neprecizitāti un neatbilstību. Cik mēs esam nesaprātīgi mūsdienu sabiedrībā, ka atļaujamiem kļūt aizkaitināti, izbiedēti vai aizskarti tādēļ, ka citiem šķiet patīkami apgalvot nepatiesību par mūsu pozīciju vai līdzdalību. Mūsu principi vai standarti nemazinās savu vērtību šo paziņojumu un strīdu dēļ. Mūsu pienākums ir paskaidrot mūsu pozīciju ar saprātīgu, draudzīgu pārlicību un precīziem faktiem. Mūsu pienākums ir stāvēt nelokāmiem ikdienas morāles jautājumos un evaņģēlija mūžīgajos principos, taču necīnīties ne ar vienu cilvēku vai organizāciju. ... Mūsu pienākums ir ļaut sadzirdēt un mācīt. Mūsu pienākums ir ne tikai izvairīties no strīdiem, bet pārlicināties, ka tie nemaz neizceļas” (Conference Report, 1978. g. aprīlis, 10; vai *Ensign*, 1978. g. maijs, 8).

4. Tauta priecājas, kad Ezra lasa tiem priekšā Svētos Rakstus.

Māciet un pārrunājiet Nehemijas 8. nodaļu.

- Pēc tam, kad cilvēki pabeidza pilsētas sienu atjaunošanu, ko viņi prasīja no Ezras? (Skat. Nehemijas 8:1–2. Piebilstiet, ka lielākā daļa jūdu bija gūstā tik ilgi, ka nekad nebija dzirdējuši vai lasījuši Rakstus.)
- Cik ilgi Ezra lasīja cilvēkiem priekšā? (Skat. Nehemijas 8:3, 17–18.) Kā cilvēki uz to reaģēja? (Skat. Nehemijas 8:3, 6, 9, 12.) Kā mēs varētu būt uzmanīgāki,

lasot Rakstus? (Pārrunājiet, kā būt uzmanīgākiem pret pašiem Rakstiem un pret Gara čukstiem, ko izdzirdam Rakstu lasīšanas laikā.) Kā mēs varam sajusmināties par Rakstiem līdzīgi kā šie cilvēki?

- Ko Ezra darīja, lai palīdzētu savai tautai saprast Rakstus? (Skat. Nehemijas 8:8.) Kas ir jums palīdzējis saprast Rakstus un kā esat palīdzējuši savai ģimenei tos saprast? (Jūs varētu aicināt nodarbības dalībniekus dalīties konkrētā pieredzē, ko viņi ir darījuši, lai uzlabotu savu personīgo un ģimenes Rakstu studēšanu.)
- Ko Ezra un citi vadītāji teica, kad cilvēki sāka raudāt, kad dzirdēja Rakstus? (Skat. Nehemijas 8:9–11.) Kā Raksti jums ir likuši priecāties?

Nobeigums

„Nehemijas enerģija, spējas, nesavtīgais patriotisms un personīgais godprātīgums deva jaunajai, spēka pārpilnajai Jūdai atkal pastāvēšanu. Jeruzālemes, kas bija gulējusi drupās pusotru gadsimtu, atjaunošana bija uzsākta. Ezra, kurš bija taisnīgs, uzticīgs priesteris, pievienojās Nehemijam šajā darbā, un kopā tie atkal atjaunoja jūdu sabiedrību Jeruzālemē” (*Old Testament Student Manual: 1 Kings–Malachi* [1982], 314).

Paskaidrojiet, ka, tieši tāpat kā jūdiem bija pienākums atjaunot Jeruzālemi, pēdējo dienu svētajiem ir pienākums uzcelt Ciānu visur pasaulē. Lai mēs to izdarītu, mums ir jādzīvo atbilstoši Svēto Rakstu mācībām un jāpiedalās tempļa darbā. Lieciniet par Svēto Rakstu patiesumu un tempļa darba nozīmīgumu.

Atgādiniet nodarbības dalībniekiem, ka daži cilvēki centīsies apturēt Tā Kunga darbu. Mums pret tiem ir jāizrāda Kristum līdzīga mīlestība, taču mēs nedrīkstam tiem atļaut traucēt mūsu celt Dieva valstību.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. „Darbs ir liels un plašs, un mēs esam tālu cits no cita atšķirti” (Nehemijas 4:19)

Atjaunojot sienas ap Jeruzālemi, jūdi atdalījās cits no cita, lai vienlaicīgi varētu strādāt dažādās vietās pie sienas atjaunošanas (Nehemijas 3; 4:19). Brīžiem viņi bija tālu atšķirti, taču viņi visi strādāja vienam mērķim un, kopā strādājot, tie spēja pabeigt sienu. Atgādiniet nodarbības dalībniekiem, ka Baznīca ir sadalīta atsevišķās vienībās (piemēram, ģimenēs, draudzēs, bīskapijās, stabos, apgabalos un kvorumos) visur pasaulē. Dažkārt šķiet, ka vienība atrodas tālu nošķirta no citām vienībām. Taču visi svētie strādā pie tā paša mērķa, un, ja katrs cilvēks un katra vienība strādā uzcītīgi, visa Baznīca turpinās augt.

2. „Tempļi ir paredzēti mūžīgajām derībām”

Ja jums ir pieejams *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277), lai pārrunātu tempļu nozīmīgumu, jūs varētu parādīt mācību stundas laikā sešas minūtes ilgu īsfilmu “Tempļi ir paredzēti mūžīgajām derībām”.

„Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena”

48.
stunda

Caharijas 10.–14. nodaļa; Maleahija grāmata

Mērķis Mudināt nodarbības dalībniekus (1) sagatavoties Kunga, Jēzus Kristus, Otrajai Atnākšanai, (2) maksāt godīgu desmito tiesu un dāsnus ziedojumus un (3) piedzīvot svētības, kas nāk priesterības saistošā spēka dēļ.

Sagatavošanās

1. Ar lūgšanu studējiet pantus no Caharijas 10.–14. nodaļas un Maleahijas grāmatas, kas tiks apspriesti šajā mācību stundā.
2. Papildu lasāmviela: Mācības un Derību 45. nodaļa.
3. Jūs varētu uzrakstīt dažas Svēto Rakstu atsaucis no pirmās mācību nodarbības daļas uz atsevišķām papīra lapām, lai izdalītu tās nodarbības dalībniekiem.
4. Ja jūs izmantosit paņēmienu uzmanības piesaistīšanai, atnesiet uz nodarbību attēlu „Otrā Atnākšana” (62562, Evaņģēlija mākslas darbu kolekcija, 238).
5. Atnesiet uz nodarbību katram dalībniekam *Jaunās Derības studiju ceļveža stundas dalībniekiem* (31392) eksemplāru. (Bīskapijai būtu jābūt pasūtītiem šiem ceļvežiem kopā ar ikgadējo mācību plāna pasūtījumu; bīskapijas loceklim tie ir jāiedod Svētdienas skolas prezidijam.)

Ieteicamā nodarbības gaita

Uzmanības piesaistīšana Lai iesāktu stundu, jūs varētu izmantot tālāk doto paņēmienu (vai paša izdomātu).

Parādiet attēlu „Otrā Atnākšana”. Uzdodiet dalībniekiem šādus jautājumus:

- Kādas jums ir sajūtas, kad jūs dzirdat šādus vārdus: *Otrā Atnākšana, pēdējās dienas vai laiku zīmes?* Svētie Raksti saka, ka Otrā Atnākšana ir „lielā un šausmu pilnā diena” (Maleahija 3:23). Kā tā var būt liela un arī šausmu pilna?

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „[Glābēja] atnākšana būs gan lieliska, gan šausmīga, atkarībā no to cilvēku, kas būs palikuši, garīgā stāvokļa” (“Prepare Yourself for the Great Day of the Lord,” *New Era*, 1982. g. maijs, 49).

Paskaidrojiet, ka šajā mācību stundā tiks pārrunāti (1) pravietojumi, ko Caharija un Maleahijs teica par pēdējām dienām, un (2) sagatavošanās Otrajai Atnākšanai.

Svēto Rakstu pārrunas un pielietošana dzīvē

Mācot tālāk dotās Svēto Rakstus vietas, pārrunājiet, kā tās attiecināmas uz ikdienas dzīvi. Mudiniet nodarbības dalībniekus dalīties pieredzē, kas attiecas uz Svētajos Rakstos minētajiem principiem.

1. Caharija un Maleahijs pravieto par daudziem notikumiem pēdējās dienās.

Pārrunājiet dažus no tālāk minētajiem Caharijas un Maleahija pravietojumiem, kas apraksta notikumus pēdējās dienās. Ja jūs sagatavojāt papīra lapiņas ar Svēto

Rakstu atsaucēm, izdaliet tās nodarbības dalībniekiem. Lūdziet nodarbības dalībniekus izlasīt katru fragmentu un pastāstīt, ko tas māca. Ja fragmentā tiek dota informācija, kas var palīdzēt mums sagatavoties Otrajai Atnākšanai, pārrunājiet, kā mēs to varam pielietot dzīvē.

Pravietojumi, kas ir piepildījušies, sagatavojoties Otrajai Atnākšanai

- a. Maleahija 3:1. Maleahijs pravietoja, ka sūtnis sagatavos ceļu Tā Kunga atnākšanai. Jānis Kristītājs sagatavoja ceļu Tā Kunga kalpošanai uz Zemes, un Džozefs Smits ir sūtnis, kas sagatavoja ceļu Otrajai Atnākšanai (skat. Mateja 11:10; Džozefs Fildings Smits, *Doctrines of Salvation*, apkop. Bruce R. McConkie, 3. sēj. [1954–56], 1:193–195, 3:10–14).
 - b. Maleahija 3:23–24. Maleahijs pravietoja, ka pravietis Elija atgriezīsies pirms Otrās Atnākšanas, lai pievērstu tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis tēviem. Šis pravietojums tika piepildīts, kad Elija parādījās Džozefam Smitam Kērtlandes Templī un atjaunoja saistīšanas pilnvaru atslēgas (M&D 110:13–16). *Iespējamais pielietojums*: Mums ir jāmeklē mūsu senču vārdi un jāizpilda priekšraksti viņu labā templī (tas sīkāk tiks apspriests vēlāk šajā mācību stundā).
- Kādēļ ir noderīgi zināt, ka daži no pravietojumiem par Otro Atnākšanu jau ir piepildījušies?

Pravietojumi, kam ir jāpiepildās pirms Glābēja atnākšanas

- a. Caharijas 10:6–8. Jūdas un Jāzepa tautas tiks sapulcinātas, un Efraima ļaudis kļūs vareni. Tas Kungs sauks jeb aicinās Savus ļaudis un sapulcinās tos. *Iespējamais pielietojums*: Mēs varam palīdzēt šajā sapulcināšanā, daloties evaņģēlijā ar citiem.
 - b. Caharijas 12:2–3, 8–9. Jeruzālemē un ap to notiks liels karš, taču Tas Kungs iejauksies un izglābs Jeruzālemes iedzīvotājus no iznīcības. *Iespējamais pielietojums*: Mums ir jāuzticam Dievam, ka Viņš aizsargās Savus ļaudis pēdējo dienu grūtībās.
 - c. Caharijas 14:8. Dzīvie ūdeņi iztecēs no Jeruzālemes Tempļa un dziedinās Nāves jūru un Jūdejas tuksnesi (skat. arī Ecēhiēla 47:1, 8–9).
- Daudzi pravietojumi par pēdējām dienām iekļauj traģēdijas, piemēram, karus, dabas katastrofas un lielu nekrietnību. Kā mēs varam saglabāt cerību, kad mēs dzirdam par šiem pravietojumiem un par to piepildīšanos? (Skat. M&D 38:28–30.)

Pravietojumi, kas tiks piepildīti tad, kad Glābējs būs atnācis

- a. Caharijas 14:3–4. Glābējs nostāsies uz Elļas kalna, un tas pāršķelsies divās daļās (skat. M&D 45:48).
- b. Caharijas 12:10; 13:6. Jūdu tauta, kas piedzīvos Jeruzālemes atbrīvošanu, redzēs Jēzu Kristu un raudās, jo tie kā tauta bija nolieguši Viņu kā Mesiju (skat. arī M&D 45:51–53).
- c. Caharijas 13:2. Elku dievi, nešķīsti gari un viltus pravieši tiks iznīcināti.
- d. Caharijas 14:5. Taisnīgie, kas dzīvo uz Zemes, satiks Glābēju. Taisnīgie, kas ir miruši, tiks augšāmcelti, un arī tie satiks Glābēju (skat. arī M&D 88:96–98).
- e. Caharijas 14:9. Tas Kungs būs ķēniņš pār visu Zemi un valdīs Tūkstošgades laikā.
- f. Caharijas 14:12–13; Maleahija 3:13–21. Nekrietnie tiks iznīcināti, un taisnīgie tiks pasaudzēti (skat. arī 1. Nefija 22:15–17, 19).

- Kā jūs domājat, kādēļ Tas Kungs atklāja šos pravietojumus par pēdējām dienām, Otro Atnākšanu un Tūkstošgadi? (Skat. M&D 45:34–44.) Kā mēs varam sagatavoties Glābēja Otrajai Atnākšanai? (Skat. M&D 45:56–57.)

Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Ja mēs dzīvojam pēc Dieva baušļiem, mēs varam raudzīties nākotnē ar priekpilnām gaidām uz Kunga, Jēzus Kristus, Otro Atnākšanu un zināt, ka, pateicoties saviem centieniem, mēs esam cienīgi kopā ar saviem mīļajiem dzīvot Viņa klātbūtnē visu mūžību. Patiesībā nekas nav par grūtu, lai sasniegtu šo lielo mērķi. Mēs pat uz brīdi nedrīkstam to atstāt novārtā. Mums ir jāpierāda katru savas dzīves dienu, ka mēs vēlamies darīt Tā Kunga gribu — izplatīt atjaunoto evaņģēliju, sniegt pasaulei liecību un dalīties evaņģēlijā ar citiem” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 341).

- Kā jums palīdz zināšanas, ka galu galā taisnīgums uzvarēs pār nekrietnību?

2. Maleahijs māca par svētībām, ko saņem tie, kas maksā desmito tiesu un ziedojumus.

Māciet un pārrunājiet Maleahija 3:8–12.

- Kādā veidā cilvēki „krāpj Dievu”, nemaksādami desmito tiesu un ziedojumus?
- Ko nozīmē maksāt pilnu desmito tiesu?

Augstākais Prezidijs ir paziņojis: „Vienkāršākais formulējums, ko mēs zinām, ir Paša Kunga formulējums, proti, ka Baznīcas locekļiem ir jāmaksā vienu desmito daļu no visiem saviem ienākumiem, kas nozīmē jebkādu ienākumus. Neviens netiek attaisnots, kas izsaka jebkādu citu paziņojumu, nevis šo” (Augstākā Prezidija vēstule, 1970. g. 19. marts; skat. arī M&D 119:1–4).

- Kādas svētības Tas Kungs ir apsolījis mums, ja mēs maksājam desmito tiesu? (Skat. Maleahija 3:10–12.) Kā Tas Kungs jūs ir svētījis, kad jūs maksājat desmito tiesu un ziedojumus?
- Kādai ir jābūt mūsu motivācijai, maksājot desmito tiesu un ziedojumus?

Pēc tam, kad prezidents Gordons B. Hinklijs bija runājis par svētībām, kuras Tas Kungs sniedz desmitās tiesas maksātājiem, viņš teica:

„Tikai nepārprotiet mani. Es šeit nesaku, ka, ja jūs maksājat godīgu desmito tiesu, jūs īstenosit savu sapni par skaistu māju, automašīnu Rolls Royce un dzīvokli Havaju salās. *Tas Kungs atvērs Debesu logus atbilstoši mūsu vajadzībām, nevis atbilstoši mūsu alkātībai.* Ja mēs maksājam desmito tiesu, lai kļūtu bagāti, mēs darām to nepareiza iemesla dēļ. Desmitās tiesas pamatmērķis ir nodrošināt Baznīcu ar līdzekļiem, kas nepieciešami, lai turpinātu Viņa darbu” (Conference Report, 1982. g. aprīlis, 60; vai *Ensign*, 1982. g. maijs, 40).

- Kādēļ dažkārt ir grūti paklausīt desmitās tiesas likumam? Ko varētu darīt, lai pārvarētu šīs grūtības?

3. Maleahijs pravieto par Elijas atgriešanos uz Zemes, lai atjaunotu saistīšanas pilnvaru atslēgas.

Māciet un pārrunājiet Maleahija 3:23–24.

- Maleahijs pravietoja, ka pravietis Elija atgriezīsies uz Zemes pirms Tā Kunga Otrās Atnākšanas (Maleahija 3:23). Kādā veidā šis pravietojums piepildījās? (Skat. M&D 110:13–16. Elija parādījās Kērtlandes Templī un atjaunoja

saistīšanas pilnvaru atslēgas, nododot tās Džozefam Smitam.) Ko nozīmē „piegriezt tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem”? (Tas nozīmē tikt saistītiem ar visiem saviem senčiem — saviem „tēviem” — un ar visiem saviem pēcnācējiem — saviem „bērniem” — uz visiem laikiem. Pateicoties priesterības saistīšanas pilnvarām un tempļa priekšrakstiem par dzīvajiem un mirušajiem, ģimenes var tikt saistītas kopā uz mūžību.)

- Kā jūs esat sajutuši, ka jūsu sirds vērsas pie saviem senčiem, kad esat veikuši ģimenes vēstures un tempļa darbu viņu labā? Kā tempļa derību solījumi vērs jūsu sirdi pie jūsu vecākiem, laulāto draugu un bērniem?
- Maleahija 3:23–24 aprakstītais vēstījums tiek mācīts katrā Svēto Rakstu pamatdarbu grāmatā (Lūkas 1:17; 3. Nefijs 25:5–6; M&D 2:1–3; Džozefs Smits — Vēsture 1:37–39). Kā jūs domājat, kādēļ šis vēstījums tiek tik bieži atkārtots?

Nobeigums

Sniedziet liecību par to, ko jūs izvēlējāties apspriest šajā mācību stundā. Šī gada mācību kursa nobeigumā jūs varētu arī paust savu pateicību par mācībām Vecajā Derībā.

Iedodiet katram nodarbības dalībniekam *Jaunās Derības stundas dalībnieku mācību ceļveža* (31392, skat. „Sagatavošanās”, 225. lpp.) eksemplāru.

Paskaidrojiet, ka nākamā gada mācību kurss būs Jaunā Derība. Mudiniet nodarbības dalībniekus sākt lietot mācību ceļvedi, lai sagatavotos nākamās nedēļas mācību stundai un studētu Jauno Derību kopā ar savu ģimeni.

Papildu ierosinājumi mācīšanai

Tālāk dotais materiāls papildina ieteikto nodarbības izklāstu. Jūs varētu izmantot vienu vai vairākus no šiem ierosinājumiem nodarbības laikā.

1. Prāvietojumi par Glābēja parādīšanos

- Svētajos Rakstos ir paredzēti vismaz septiņi gadījumi, kad Glābējs parādīsies pēdējās dienās. Cik daudzus no tiem jūs varat atpazīt?

Tālāk dotā informācija var palīdzēt rast atbildi uz šo jautājumu:

- a. Prāvietim Džozefam Smitam Pirmajā vīzijā (Apustuļu darbi 3:19–21; Džozefs Smits — Vēsture 1:15–17).
- b. Viņa Pēdējo Dienu tempļos (Maleahija 3:1; M&D 133:1–2).
- c. Adam-ondi-Āmanas ielejā (M&D 116; Daniēla 7:13–14, 22; skat. arī M&D 107:53–56, kur aprakstīta iepriekšējā pulcēšanās Adam-ondi-Āmanas ielejā, kas līdzināsies sanākšanai, kas vēl tikai tur notiks).
- d. Jeruzālemē vispasaules konflikta laikā, kas pazīstams kā Armagedonas kauja (Ecēhiēla 38–39; Caharijas 12–14; Jāņa atkl. 11; M&D 45:47–53).
- e. Jaunās Jeruzālemes pilsētā Independencē, Misūri štatā (3. Nefijs 21:24–26).
- f. Taisnīgajiem Otrās Atnākšanas laikā (Caharijas 14:5; 1. tesalonīķiešiem 4:16–17; M&D 88:96–98).
- g. Nekrietnajiem (M&D 133:42–51).

2. Kad notiks Otrā Atnākšana?

Tas Kungs ir licis skaidri saprast, ka, lai gan Viņš noteikti nāks atkal, neviens nezina precīzu laiku (M&D 39:20–21; 49:7).

Elders Ričards L. Evanss teica: „Daži no brāļiem ... pienāca [pie prezidenta Vilforda Vudrafa] un ... jautāja viņam, kad pēc viņa sajūtām būs gals — kad būs Skolotāja atnākšana? Es nedomāju, ka šie bija precīzi viņa vārdi, taču tie izsaka viņa atbildi: „Es dzīvošu tā, it kā tas būs rītdien — taču es joprojām stādu ķiršu kokus!” Es domāju, ka mēs katrs varētu šo ņemt par mūsu pašu grāmatas lappusi un dzīvot tā, it kā beigas varētu būt rītdien — taču joprojām stādīt ķiršu kokus! Raizējoties par to, kas nav mums sasniedzams, mēs nedrīkstam nepievērst vērību savām iespējām mūsu ģimenēs un attiecībās ar mūsu draugiem; raizējoties par iespējamiem notikumiem, mums ir jāņem vērā tas, kas ir darāms šeit un tagad, un tas, kas mums ir sasniedzams” (Conference Report, 1950. g. aprīlis, 105–6).